

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cuffed

FROM THE CREEK'S EDGE SERIES

MORGAN MCDANIEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KAPALI

Morgan McDaniel

Adanmışlık

Kafa üstü dalmaktan korkanlar için.

Yine de yap.

İkiz içgüdülerini için.

Beni her gün seven ve cesaretlendiren adam için...

Son olarak ve en önemlisi, kanser olduğunu gösteren Annem için yanlış olanı seçti.

© 2024 Morgan McDaniel

Tüm Hakları Saklıdır

İçerik Uyarısı

Bu kitapta bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek içeriklerden bahsedilmektedir.

Aşağıdakileri içerir ancak bunlarla sınırlı değildir:

- Aile İçi Şiddet
- Anksiyete
- Hamilelik
- Ölüm
- Uyuşturucu ve Alkol

Lütfen bu ve diğer tetikleyicilere dikkat edin ve aşağıdaki durumlarda yardım isteyin.
gerekli. Akıl sağlığınız her şeyden önce gelir. Dikkatle okuyun!

Manolya

"Blissful Bed & Breakfast'ı aradığınız için teşekkür ederiz, bu sabah size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Evet hanımefendi, ben Magnolia Miller. Bu gece için müsait odanız var mı ve fiyatlarınız nedir diye sormak için aramıştım."

"Günaydın Bayan Miller, bugün öğleden sonra müsait olacak bazı odalarımız var ve gecelik fiyatı 175 dolar, artı vergi."

Geceliği 175 dolar mı?! Vay canına, Elvis bana bu fiyata yatakta kahvaltı verse iyi olur!

"Tamam, zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim." "Mutlu bir gün geçirin!"

Kendimi aramadan önceki halimden daha kötü hissederek telefonu kapattım.

Günümüzde ve bu çağda her şey neden bu kadar pahalı?

Cebimde sadece 208 dolar varken, sorunumun cevabı belliydi. Bir sonraki emre kadar arabamda uyuyacaktım.

Nasıl yemek yiyeceksin, Magnolia? Nasıl yıkanacaksın?

Sürtük kuzenimin birkaç ay önceki sözleri aklıma geliyor.

"Maggie, şu Craigslist olayını denemelisin. Daha dün gece 430 dolar kazandım ve sadece iki dakika sürdü!"

Midemde korku ve saf bir tiksintiyle, paramparça olmuş iPhone'umdaki safari uygulamasına tıkladım ve "Creek's Edge Craigslist "i arattım.

Sayfaya göz attığımda, ilanımın aranan hizmetler başlığı altında yer alması gerektiğine karar verdim.

Titreyen parmaklarımla "yeni gönderi" özelliğine dokundum ve yazmaya başladım.

Şehir dışındaki bir kızdan iyi vakit geçirmek için ara ya da mesaj at.

Benimle yirmi dakika için 150 dolar. Sınır yok.

Bir selfie, telefon numaram ve iyi bir önlem için birkaç emoji ekledim.

Gönderimi üç kez daha okudum, kulağa "profesyonel" gelmesi için dua ederken aynı zamanda gerçekten göndermekten korkuyordum.

Yap şunu, sürtük. Yemek zorundasın.

Onay için e-posta adresimi girdim ve gönderiyi onayladım.

Sikeyim.

Bir süre sonra onay e-postamı aldım.

Artık resmileşmişti. Az önce fahişe olmak için seçmelerimi yayınladım.

Buraya nasıl geldim?

Craigslist'te arama yaptığım için pişmanlık duymayacağım bir gün olmayacağını biliyordum ama Lakeland'da kalmanın daha kötü olduğunu da biliyordum. Korku içinde yaşamak daha kötüydü. Bok gibi davranılmak daha kötüydü.

Caleb ile olmak daha kötüydü.

Telefonum çaldı.

Arabama sinmiş, başka bir numaradan arayanın o olmasını, nerede olduğumu sormasını ve eve gelmemi talep etmesini bekliyordum. Neyse ki Caleb değildi. Tanımadığım bir numaraydı.

Craigslist'te gördüm. Çok seksisin. Bu gece boş musun?

Lanet olsun, dışarıda benim kadar çaresiz bir adam var.

Teşekkürler. Evet, özgürüm.

Gönder tuşuna bastığımda midemdeki ağırlık daha da arttı.

Neredeyse anında cevap verdi.

Anal mı?

Aman Tanrım.

Bir cevap yazdım.

Sanırım. Hiç denemedim.

Yani tüm mekanlarını penetrasyon için mi açıyorsun Maggie?

Kendimden hiç şu anda nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim. Yine de, kendi içimde bulmayı başardığım cesarete güveniyorum.

Yine de anal çocuk dışında biri ulaşırsa hayal kırıklığına uğramam...

Tyler

"Ty, Gizli Bölüm'e yeniden atanıyorsun."

Ne oluyor lan? Bu nasıl işe yarayacak ki?

"Uhm, Cap? Bu kasabadaki herkes beni tanır."

"Haklısınız, bu yüzden yerel halkın dahil olmadığı davalarla ilgileneceksiniz."

"Anlamıyorum."

"Son zamanlarda gelen fuhuş vakalarında bir artış var. Granville Şerif Departmanı oradaki davalarla ilgileniyor. Şimdi, bayanlar buraya geliyorlar, bizim önemsiz bir yer olduğumuzu düşünüyorlar. buradaki kimsenin endişelenmeyeceği bir bölüm. Üstüne atlamamı istiyorum. Facebook'u, Twitter'ı, Craigslist'i, bu buluşma ilanlarının olabileceği tüm yerleri araştırmanızı istiyorum. Onları eğlendirmenizi ve onlarla etkileşim kurmanızı istiyorum. Doğrulama ve kanıt elde ettiğinizde tutuklamayı yapın."

Bu berbat olacak.

"Evet, efendim."

"Yeni ofisin soldaki üçüncü kapı. Çalışmaya başla."

Kızgınlığımı gizlemeye çalışarak koridordan yeni ofisime doğru yola çıktım. En az bu yeni görev kadar aptalca ve sıkıcıydı.

Aksiyon istiyorum. Kaos istiyorum. Kötü hayat kararları veren bir grup kadına bebek bakıcılığı yapmak istemiyorum.

Disiplinli bir milletvekili gibi emirlere uyarak Microsoft Edge'i açtım ve Craigslist'te arama yaptım.

Neredeyse anında, şehir dışından bir kızla iyi vakit geçirmek için bir reklam ekranımda belirdi.

Kahretsin, çok hızlı bulmuşsun.

Belki de Kaptan haklıdır. Belki de bu sandığımdan daha ciddi bir sorun. Küçük bir adrenalın artışıyla, gönderideki numarayı iPhone'uma yazdım.

Hey, Craigslist'teki ilanını gördüm?

Birkaç dakika sonra, numara bana geri mesaj attı ve aradığım kızın o olduğunu doğruladı.

Sik kazaklarınızı çıkarın da dans edelim.

Hemen içine atlamaya karar verdim.

Harika. Ne zaman müsait olursun?

Bir iki dakika bekledim ama yanıt gelmedi.

Daha kaç Vivian'a rastladığımı görmek için Craigslist sayfasına geri tıkladığımda bilgisayarımın ekranına baktım. Sayfadaki başka hiçbir şey yersiz ya da şüpheli görünmüyordu, bu yüzden aramayı Facebook'a taşımaya karar verdim.

Profilimde kim olduğumu ele vermeden reklamları nasıl göreceğim?

Yeni, göze çarpmayan bir profil oluşturmanın bu web sayfasında arama yapmak için muhtemelen en iyi seçenek olacağına karar verdim ve onu oluşturmak için çalışmaya başladım.

On dakika sonra, ben - ya da Ben Hansen mi demeliydim - saçmalıktan başka bir şey olmayan yeni bir profile sahiptim. Doğru olan tek şey profildi.

Resim. Birkaç ay önce en iyi arkadaşım Tatum, eşi Jovie ve iki çocuklarıyla birlikte sahile gittiğimizde çekilmiş bir fotoğrafımı seçtim. Kızları Rory'nin doğum günü.

Bu resim gecenin kızlarının dikkatini çekecektir...

Telefonum kalçamda titredi.

Şehir dışından gelen kızdı, bu gece boş olduğunu bildiriyordu.

Çabucak bir cevap yazdım.

Bu gece buluşmak istiyorum. Ne zaman? Yer?

Bu ilginç bir görev olabilir...

Manolya

Bir yanıt beklemiyordum, özellikle de bu kadar çabuk.

İlanıma yanıt veren kişi benden bir zaman ve yer istedi.

Yerini nasıl bilebilirim ki? Ben buralı değilim.

Ben şehir dışındayım. Herhangi bir öneriniz var mı? Sessiz ve تنها olmasını tercih ederim.

Kahretsin, buluşmadan önce nasıl banyo yapacağım?

Zihnim milyonlarca farklı yöne döndü.

İşin bu noktaya geldiğine inanamıyorum... Bunca yıldır kendime sakladığım bekaretimi sadece bir duş ve düzgün bir yemek alabilmek için satıyorum.

Son iki gündür aldığım her nefes beni boğuyormuş gibi hissediyordum ama bu farklı bir boğulma hissi.

Sanki kendi bacağıma bir çapa bağlayıp iskeleden atlamışım gibi hissediyorum. Bunu kendime ben yapıyorum. Bu kararın her parçasını kendim verdim.

İçten içe, yapmam gerekeni yaptığımı biliyordum. Burada, Creek's Edge'de ve hatta yanı başımızdaki büyük şehir Granville'de işlere baktım ama ev adresim olmadan bir iş başvurusunu düzgün bir şekilde dolduramıyorum ve İş bulana kadar bir ev adresi bulmam gerek. Çıkışı olmayan bir odada daireler çiziyorum.

Hayatta kalmak için yapman gerekeni yapıyorsun Maggie.

Telefonum tekrar çaldı ama bu sefer farklı bir numaraydı.

Evet, kaltak. Hadi sikişelim.

Aman Tanrım.

Hemen sil tuşuna bastım.

En azından yanıt veren ilk kişi saygılıydı.

Bu lanet yazı ile kendimi içine soktuğum dirsek derinliğindeki saçmalığa rağmen kıkırdadım.

Amımı en yüksek teklifi verene sattığım yazıma verdikleri yanıtı bakarak birinin saygı düzeyini ciddi ciddi yargılıyor muyum?

Arabamın arka koltuğunda acil bebek mendillerimi ararken, seks için para ödemeye hazır bir adam için çapa banyosunun yeterince iyi olacağına dair sessiz bir dua ettim.

Dün o kamyon durağında duş aldım ve o zamandan beri sadece araba kullandım. Durumum hala iyi ve yerinde olmalı.

Yine de bebek mendillerini aldım ve yolcu koltuğuma attım, Ruhumu şeytana satabilmem için bana bu gece hangi saatte ve nerede olmam gerektiğini söyleyecek pingi endişeyle bekliyordum.

Tyler

Bu kız çok kolay. Tam da elime oynarken, aynı zamanda mükemmel bir yabancıya çok fazla bilgi veriyor.

Bana bölgeyi iyi bilmediğini söylememeli. Teşekkür ederim. İyi ki bu bok için eğlendirdiği kişi benim, yoksa kendini birinin bagajında bulurdu.

Bu durumun pervasızlığı beni sinirlendiriyor.

Kendilerini isteyerek tehlikeli durumlara sokan kadınlar beni rahatsız ediyor.

Onu götürebileceğim, istediği gibi تنها ama aynı zamanda korku içinde olmayacağı bir yer bulmak için beynimi yordum.

Yanılmıyorsam, Bayan Grace ve Bay Clay hala Karayipler'de gemi seyahatindeler, bu yüzden onların tarlalarından birinde bir sahne düzenlemek mükemmel olurdu.

Ona bir adres yazdım ve böyle iyi bir yer bulduğum için kendimle gurur duydum. Neredeyse anında onaylayarak cevap verdi ve nakit para getirmemi hatırlattı.

Para isteğinin bütün gece söylediği ve durumla ilgili en suçlayıcı şey olduğunu fark edince aklım karıştı.

. Merakımla olan savaşımı kaybederek yazmaya başladım.

Sadece beni yakalamaya çalışmadığınızdan emin olmak için soruyorum - kaç yaşındasınız?

Tüm bunlar benim tarafımdan sahnelendiği için beni yakalayamayacağını biliyordum ama yine de kaç yaşında olduğunu bilmem gerekiyordu. Neyle karşılaşacağımı bilmem gerekiyordu.

Bunu yapan bir kadını daha iyi yapacağından değil ama on sekiz yaşından küçük olduğunu söylese ne hissederdim bilmiyorum.

30 yaşımdayım.

30 yaşında.

Ben de sadece 41 yaşında olabilirim ama bu kadar genç bir kadının kendini böylesine tehlikeli bir duruma sokması fikri beni çok kızdırdı.

Kapının çalınmasıyla dikkatim tekrar işime yöneldi.

"Şansın var mı, Ty?"

"Neredeyse anında bir ilan buldum ve bu gece buluşma planlarını onayladım."

"Ben de bundan bahsediyorum. Desteğe ihtiyaç duymanız ihtimaline karşı telsizinizi yanınızda bulundurun. Bütün gece ofiste olacağım."

"Yapacağım. Vücut kameramı nasıl saklayacağım? Sokak kıyafetleri giyeceğim."

"Muhtemelen saklayamayacaksınız ama mümkünse cebinizde tutun, bu şekilde video görüntüsü alamazsak en azından ses kaydı alabiliriz."

"Evet, efendim."

"Onunla nerede buluşacaksın?" "Two Fork's

Road'da."

"Evet, orası iyi bir yer. Saat kaçta?"

"Bu akşam 8'de."

"Güzel, güzel. Taşınabilir cihazınızı kanal 4'te tutun, böylece başka telsiz trafiği varsa ulaşırsınız."

"Evet, efendim."

"İyi iş, Tyler. Hızlı çalışıyorsun ama verimlisin."

Buna ne diyeceğimi bilemediğim için sadece başımı salladım. takdirle. Tek umudum ilk görevimin iyi geçmesi ve onu hayal kırıklığına uğratmamaktı.

Kaptan Roberts hiç sahip olmadığım babam gibiydi ve onu gururlandırmak istiyordum.

Aklım ilandaki kıza gitti.

Sadece 30 yaşında ve bu yolda ilerliyor... Bu beni meraklandırdı. Hayatında onu bu duruma düşüren ne oldu? Kesin olarak bildiğim tek şey, ne olursa olsun onu bu tür kararlar... her şey birilerinin, bir yerlerde onu hayal kırıklığına uğrattığı gerçeğine dayanıyordu.

Manolya

Neden yaşıımı soruyor? Çok mu yaşlıyım?

Son sorunun cevabı ne olursa olsun, ona yalan söyleyemezdim. Dürüst cevabımı yazdım, 30 yaşında olduğumu bildirdim, gönder tuşuna bastım ve en iyisini umdum.

Otuz yıl boyunca yaşadığım her şeyi düşünüyorum... hiç ayık görmediğim bir anne, annemin sarmalını izlemeyi sevdiği için kadın arkadaşlarını aile evine geri getiren bir baba, sadece boktan evimize girmek ve ailemin gizli zulasını bulmak için arkadaş olmak isteyen arkadaşlar. Otuz yıl boyunca hiçbir şeye ve hiç kimseye sahip olmadım.

Caleb'in beni kurtaracağını düşündüğüm günleri hatırlıyorum. Kendimi morarmış bir göz ve boş bir banka hesabıyla bulana kadar onun sonsuza dek mutlu olacağını biliyordum.

Onu asla terk edemeyeceğimden emin olmak istiyordu. Aptal arkadaşının bekârlığa veda partisi için ayrıldığında, bunun cehennem gibi kaçmak için tek ve tek şansım olduğunu biliyordum.

Old Navy çantama sığdırabildiklerim, bir diş fırçası, bir araba şarj aleti ve sırtımdaki giysiler dışında hiçbir şeyim olmadan kışımı kaldırdım. Gittiğim için hiçbir şeyden pişman değildim. Hayatımın buna bağlı olduğunu biliyordum.

Bana dağıtılan boktan ele dönüp baktığımda boğazımda hiç eksik olmayan yumru bugün her zamankinden biraz daha ağırdı. Kalp atışlarım hızlandı, avuçlarım terlemeye başladı.

Nefes al, Magnolia, nefes al.

Birkaç derin nefes alarak arabamın etrafında dokunabileceğim, koklayabileceğim beş şey aradım ve kendimi yemekten hoşlandığım beş şeyi yüksek sesle söylemeye zorladım. Yavaş ama emin adımlarla nefes alma düzenim başladı normale dönüyordu ve kalp atışlarımın yavaşladığını hissedebiliyordum.

Artık sizin gerçekliğiniz olmayan bir şey yüzünden panik atak geçirmenin zamanı değil.

Şu anki gerçekliğim, önemi olmayan şeyleri anımsamadan da yeterince korkutucuydu.

Ücretli bir seks randevusunda ne giyilir? Bedava seks randevusunda ne giyeceğimi bile bilmiyorum!

Sanki çok fazla seçeneğim varmış gibi alışveriş torbasını karıştırdım. En sevdiğim

bir çift pijama pantolonu, bir çift yıpranmış, solmuş kot pantolon, bir kapüşonlu sweatshirt, kolsuz bir elbise ve mavi bir jean ceket.

Kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt.

Telefonuma baktım.

Çaresizliğim içinde benimle buluşan adamla buluşmadan önce hâlâ üç saatim vardı.

Bu da bana burada oturup endişelenmek için çok uzun bir süre bırakıyor.

Zihnimdeki endişeye ve midemdeki düğümlere rağmen, tüm bu durumu heyecan verici bulan küçük bir parçam vardı.

Müstehcen kitaplar okuduğum için suçluyorum. Her zaman nasıl olduğunu düşünüyorum

Tehlikeli ya da düpedüz aptalca bir şey heyecan verici olabilir çünkü inanılmaz bir yazar erotik kurgu kitabında bunu harika göstermiştir.

Bunların fantezi olmasının bir sebebi var, Magnolia.

Ama bu bir fantezi değildi.

Bu gerçek hayattı ve buna hazırlanmak için sadece iki saat elli sekiz dakikam vardı.

Tyler

Kolonya sürsem mi?

Bu kadınla gerçekten seks yapacak değilim.

Kıkırdayarak yine de giymeye karar verdim çünkü bir milyon dolar gibi koktuğumda kendimi hep daha iyi hissederdim.

Midem kelebeklerle doluydu.

Bu senin işin, Ty.

Bu, parçası olduğunuz diğer operasyonlardan farklı değil, o halde neden gerginsiniz?

Saat neredeyse yedi. Bir an önce yola çıkmam gerektiğini biliyorum. Two Forks Yolu yaklaşık on beş dakika uzaklıkta ve belirli bir alanı incelemem gerekiyor.

Ceketimi aldım.

Son zamanlarda Güney Georgia'da Kasım ayının başlarına göre hava cehennem gibi soğuktu. Umarım bu kadın bana çok fazla cehennem azabı çekirtmez ve ben de uygun bir zamanda eve dönüp yatağıma girebilirim.

Kendine uğursuzluk getirme, Tyler.

Giyinirken, Tatum'u arayıp bu akşam ne yapacağımı haber vermeyi unuttuğumu hatırladım. Bektan hafızam için kendime lanet ederek telefonumu aldım, son arama kayıtlarımda onun adını buldum ve gönder tuşuna bastım. İkinci çalışta cevap verdi.

"Ty! Biz de tam senden bahsediyorduk! Jo senin bir tür yabancı fotoğraf çekimi yapmanı istiyor."

Yok artık.

"Bunu düşünmem gerekecek. Sanki hepiniz bana bir randevu ayarlamaya çalışıyorsunuz ama Jovie tüm beceriksizlikleri filme almaya çalışıyor."

Tatum'un karısı hatta gelmeden hemen önce bir boğuşma sesi duydum.

"Tyler? Ben Jovie. Yemin ederim tuzak değil. Noel kartlarıyla ailesini kandırmak için fotoğraf çekimi yapmak isteyen bir kız var."

Ailesini kandırmak mı?

"Tamam, ama bunu düşünmem gerek."

Bunun benim kitabımda evet anlamına geldiğini biliyordu. Jovie'ye çok nadiren hayır derdim. Tatum ve ben çocukluğumuzdan beri arkadaşız, ancak onunla ilişkiye başladıktan sonra bu kadar yakın olduk. Onun hayatını değiştirdi.

ve bu yüzden ona karşı hep bir zaafım olacaktı.

"Muhteşem! Şimdi seni Tate'e geri vereceğim. Bizi görmeye gelin! Çocuklar Fry Amca ve Phoebe'yi özledi!"

Gülümsedim.

"Yapacağım, Jo. Hepinizi

seviyorum." "Seni

seviyorum!"

Daha fazla boğuşma sesi duydum, ardından erkekçe bir kahkaha geldi.

"Tamam dostum, döndüm. Ne var ne yok?"

"Annen ve Bay Clay hâlâ gemi yolculuğunda mı?"

"Evet, önümüzdeki cumartesiye kadar. Neden, ne oldu?"

"Gizli görev... Buluşma yeri olarak onun tarlalarından birini ödünç alabilir miyim?" "Her zaman, dostum."

Ona teşekkür ettim, yakında takılmak için uğrayacağıma söz verdim ve gerçekten

O. Rawlinler benim için bir aile ve onları birkaç hafta göremediğimde gerçekten özlüyorum.

Phoebe'yi saymazsak, ailemden geriye kalan tek kişi onlar.

Manolya

Umarım bir fahişе banyosu yeterince iyidir.

Dikenli bacaklarımı kaşmir vanilya kokulu losyonla köpürtürken zihnim yarışmaya başladı.

Bacaklarımın tıraşsız olmasından çok vajinama odaklanacağı kesin.

iPhone'uma göre bu adamın buluşmak için seçtiği yer sadece on bir dakika uzaklıktaydı.

Benzin göstergemi kontrol ettim: 40 mil kalmıştı.

Bu beni oraya götürür ve geri getirir.

Kalbimin kulaklarımda attığını hissettim. Avuçlarım terliyordu.

Bunca yıl kimseye güvenemediğim için seks yapmadım ve şimdi bunu tamamen yabancı birine bırakacağım.

Boğazımdan aşağı kaynar sular döküldü. Hiç kimseden şu anda kendimden tiksindiğim kadar tiksинmemiştim ve insanlarla olan geçmişim göz önüne alındığında, bu gerçekten bir şey söylüyor.

Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir, Maggie.

Eski Nissan Altima'mın motorunu çalıştırdım ve kaputun altından gelen cızırtıyı duymamak için radyoyu açtım.

Zavallı kıcımlı biraz daha taşı, yaşlı kız.

Bir kez daha GPS uygulamama yolun adını yazdım. On bir dakika.

Kendime gelmek için on bir dakikam var - beş mil ve biraz değişiklik -.

Ayağımı gaz pedalında tutan tek şey, kendime havanın arabamda uyumak için çok soğuk olduğunu hatırlatmaktı.

Gaza daha sert bastım, ınlamalar arttıkça arabanın sallanmaya başlamasına şaşırmadım. Neyse ki radyoda bir sorun yoktu ve mziğimin sesini yüksek tutmayı seviyordum.

.....

Two Forks Yolu karanlıktı, yani karanlık, karanlık.

Bahse girerim buraya güneş ışığı pompalamak zorundalar.

Etrafımda başka bir insana dair herhangi bir belirti var mı diye baktım ama tek gördüğüm karanlıktı. Kalbim daha önce hiç olmadığı kadar hızlı atmaya başladı. Telefonuma baktım. Akşam 7:51.

"Sanırım bir fahişeyle buluşurken dakiklik önemli değil," dedim kendi kendime acı acı.

Bana verilen talimatları izleyerek bir tarlaya girdim ve sarsıntılı bir şekilde durmadan önce ana yola baktığımdan emin oldum.

Çok karanlık.

Bu adam beni burada öldürebilir ve cesedim yarın güneş doğmadan önce akbabalar ve yaban domuzları tarafından yok edilir.

Aniden, bir dizi LED far ana yolda sürünerek ilerlemeye başladı.

Çok geç değil, Maggie. Arabayı sr ve buradan siktir olup git.

Ayrılma fikrini aklımdan bile geçiremeden kamyon arabamın yanına yanaştı.

Nefesimi tuttum.

Sürücü kapısı açıldı ve hayatımda gördüğüm en güzel insan dışarı ıktı.

Onu aydınlatan sadece kamyonetinin i ışığı olsa bile, güzel özelliklerinin her birini görebiliyordum. Uzun boyluydu. En az 1.75 boyundaydı.

Göğsü kalındı. Kolları renkli dövmelele kaplıydı ve sanki bir Buick'i kaldırabilecekmiş gibi görünüyordu.

Arabamın camından ona bakmaktan ağzım kurudu.

Bu o kadar da kötü olmayabilir.

Tyler

2000'lerin başında model bir Nissan'ın yanına yanaştığımda kalbim hızla çarpıyordu.

Burada bir şey yok.

Kapımı açmadan önce tüm önemli eşyalarımı zihnimden kontrol ediyorum. Bunun mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini istiyorum.

Silah mı? Biri belimde, biri de bileğimde. Rozetim? Cüzdanımda. Kelepçe mi? Kamyonetimin bardak tutucusu. Midem mi? Kışkımdan düşmeye hazır.

Silahımın gömleğimin altında gizlendiğinden emin olmak için bir kez daha kontrol ettim.

Tek bildiğim, silahlarını ateşleyerek dışarı çıkmak üzere olan 400 kiloluk bir adam olabileceğiydi.

Lütfen o arabadan inip deli gibi davranmayın ve etrafı zorlayıp bunu öğrenmeye çalışmayın.

İç aydınlatma için kapımı açık bırakarak Nissan'a doğru bir adım attım. Kapı hemen açılmayınca, içeride her kim varsa dışarı çıkmanın güvenli olduğunu bildirmek için parmaklarımı cama vurdum. Kapı yavaşça açıldı ve ufak tefek bir sol bacak dışarı çıktı. Bir arabadan ziyade Büyük boy bir adam, uzun, dalgalı saçlı ve hayatımda gördüğüm en baştan çıkarıcı kıvrımlara sahip bir esmer çıktı.

Aletim kotumun altında

kıpırdandı. "Merhaba" diye

fısıldadı güzel kız.

Kalın bir güneyli tınısıyla konuşuyordu, bu da yazısında belirttiği gibi şehir dışından olabileceğini ama kesinlikle eyalet dışından olmadığını fark etmemi sağladı.

"Merhaba, adın ne?" "Magnolia."

Bu bir güneyli için bile fazla.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Tyler."

Yüzüne utangaç bir g l msemi yayıldı.

Lütfen Tanrım, bunun bir karışıklık olmasına izin ver. Bu güzel genç kadının burada fahişelik yaptığı doğru olmasın.

"Peki, nakit getirdin mi?"

Lanet olsun!

"Yaptım. Prezervatif takmak zorunda mıyım? Çiğ seviyorum."

Yüzü kızartıyor mu?

Gözleri büyüdü.

"Ben... uhm... hayır," diye iç geçirdi. "Yapmak zorunda değilsin."

Tamamen yabancı biriyle korunmasız seks yapmayı bu kadar kolay kabul etmesi kalbimi parçaladı.

"Harika, hadi kamyonetimin arka koltuğuna geçelim," diye yüksek sesle konuştum ki cebimde sakladığım vücut kamerası sesi alabilsin.

"Tamam," diye sessizce kabul

etti. Çok yumuşak konuşuyor.

Buraya gelirken elli yaşlarında tecrübeli bir m davim bekliyordum. ama onun yerine Küçük Bo Peep'i tutuklamak zorundayım.

Onun için arka kapıyı açtım ve içeri tırmandı, bana kıçının bir çift wranglers içinde ne kadar mükemmel göründüğünü gizlemeden gösterdi.

Dur ve lanet işini yap Tyler.

Kamyonetimin arka koltuğunda otururken, şimdiye kadar karşılaştığım tüm suçlulardan daha korkmuş görünüyordu.

"Peki, bunu nasıl yapacağız?"

Ne?

"Önce benden paranı istiyorsun, sonra da bu miktar karşılığında ne alacağımı söylüyorsun."

Tepedeki ışık yanaklarının kıpkırmızı olduğunu görmeme yetecek kadar parlaktı.

Tanrım, çok güzel.

"150 dolar ve bana ne istersen yapabilirsin."

Beynim profesyonel kalmam gerektiğini biliyordu ama sikim sınırları anlamakta zorlanıyordu.

Manolya

Böyle görünen bir adam neden seks için para ödüyor?

Vücudumdaki her bir hücre ona o aptal paylaşım la hata yaptığımı söylemek istiyor ama bir şey, muhtemelen gururum, beni durduruyor. Nefesimi tutarak ve düşüncelerimi engelleyerek kamyonetinin arka koltuğuna tırmandım. Bana baktı, nazik gözleri ruhumu inceliyor gibiydi.

Kendimi konuşmaya zorladım.

"Peki, bunu nasıl yapacağız?"

Kafası karışmış bir şekilde bana döndü.

"Önce benden paranı istiyorsun, sonra da bu miktar karşılığında ne alacağımı söylüyorsun."

Kendimi mahcup hissederek fiyatımı söyledim ve serbest olduğunu açıkladım.

Arabamdan indiğimden beri yüzünde olan gülümseme yüzünü terk etti.

Neden hayal kırıklığına uğramış görünüyor? Fiyat postadaydı.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Arka cebinden cüzdanını çıkararak sordu.

"Elbette," diye cevap verdim, vücudumun hiçbir yerinde olmayan bir cesaretle. Parlak bir şey parlattı.

"Şerif Yardımcısı Tyler Ryan, Creek's Edge Şerif Departmanı. Şu anda fuhuştan tutuklanacaksınız. Sessiz kalma hakkına sahipsiniz. Söyleyeceğiniz her şey mahkemede aleyhinize delil olarak kullanılabilir ve kullanılacaktır. Avukat tutma hakkınız var, eğer avukat tutacak paranız yoksa sizi temsil etmesi için bir avukat atanacaktır. Size açıkladığım haklarınızı anladınız mı?"

Sikeyim.

"Anlıyorum."

"Benimle avukatınız olmadan mı konuşmak istiyorsunuz?"

"Elbette."

Bana şaşkın bir bakış attı.

"Bunu neden yapıyorsun?"

Bunu neden bilmek istiyorsun?

"Ummm..ben.. ben yapmak zorundaydım."

"Ne demek istiyorsun? Seni pazarlayan biri mi var?" Öfkesi elle tutulur bir şekilde talep etti.

Ne oluyor lan?

"Hayır, ne oluyor lan? Ben fahişe değilim."

Öfkeli bakışı yerini eğlenceye bıraktı. "Ne yazık ki,

Bayan..."

"Miller."

"Bayan Miller, bu sandığınızdan daha yaygın bir durum."

Kendini koltuktan kaldırarak kamyonetin ön koltuğuna uzandı. Daha önce hiç duymadığım bir şangırtı duydum ama hiç yanılmadım.

Kelepçeler.

"Ellerinizi arkaya koyun, Bayan Miller."

Tyler

Normalde tutuklama yapmak için yaşarım. Dikkatsiz bir aptalı sokaklardan çekmeye bayılırım. Ancak bu tutuklama farklıydı.

Denedin, Tyler. Emin olup olmadığını bile sordun.

Aptal gibi, avukat olmadan benimle konuşmayı kabul etti.

"Bayan Miller, kefaletinizi ödemesi için arayabileceğim biri var mı?" "Hayır."

Arkadaşın ya da ailen

yok mu? "Ailen ya da

kocan yok mu?" "Hayır.

Hiç kimse yok."

"Bayan Miller, nerelisiniz?"

Çok korkmuş görünüyor.

"Lakeland, Georgia."

Ahhh, daha da güneyde.

"Neden Creek's Edge'desin?"

Ağlamaya başladı ama gözlerini daha hızlı kırpıştırarak bunu benden saklamak için elinden geleni yaptı.

"Beni huzur içinde hapse götürebilir misiniz lütfen?"

Kimin hapse girmek için acelesi var ki?

"Evet."

Kamyonetten inerek beni takip etmesini işaret ettim. Bir gümbürtüyle arka koltuktan atladı.

Sana yardım edecektim, kızım.

Yolcu kapısını açtım.

"Tamam, Bayan Miller, atlamanızı istiyorum. Size yardım edeceğim. 1...2...3!"

Mükemmel bir şekilde zıpladı ve mükemmel kışını kırmızı F250'min yolcu koltuğuna yerleştirdi.

"Hapiste ne kadar kalacağım?" Sessizce sordu.

"Sabah bir yargıçla görüşeceksin."

"Arabam ne olacak?"

Kamyonetimin kaputunun üstünden hırpalanmış Nissan Altima'ya baktım. "Çekilecek."

"Nereye?"

"Departman."

Gülümsedi ama gözleriyle buluşmadı.

"Tamam, beni hapse götür."

Manolya

Creek's Edge'de yirmi dört saatten az bir süre geçirdim ve şimdiden tutuklandım... Bu saçmalığı uyduramazsınız.

Yaralanmaya ek olarak, bu şerif yardımcısı hayatımda gördüğüm en seksi adam olmalı.

Onunla gerçekten seks yapamadığım için neden hayal kırıklığına uğruyorum? Kolları beni acıyana kadar sıkabilir ve kabarık dudakları tüm acıyı öpebilir.

Kalın Georgia aksanı beni hayallerimden koparıp aldı.

"Hazır mısın?"

Bana mı soruyor?

"Elbette."

Bir anlık tereddütle kamyonun anahtarını çevirdi, motor kükreyerek çalıştı.

Hapishane.

Hapse gireceğim.

Gürültülü dizel aracını Two Forks Yolu'na çekerken bana döndü.

"Bunu neden yaptığını bilmek istiyorum."

Kullandığı dil beni şaşırttı.

"Bir nedenim olmak zorunda mı?"

"Evet. Hiçbir kadın sebepsiz yere bunu yapmayı seçmez."

Gerçekten bilmesi gerekiyorsa ona gerçeğin bir versiyonunu verebilirim.

Belki bu onu susturur.

"Şehirde yeniyim. Adresim olmadığı için iş bulamıyorum. Bir yer için para bulmaya çalışıyordum. Hepsi bu."

Cevabım onu kızdırdı ama bunu saklamaya çalıştı.

"Bir istikrar planı olmadan neden yeni bir yere taşınasınız ki?"

Keşke bilseydiniz, Şerif Yardımcısı.

"Cesurum," diye yalan söyledim.

Kamyonu yolun kenarına çekmesini izledim. "Saçmalık.

Bana gerçek sebebi söyle."

Ona söyleyemezdim. Kimsenin nedenini bilmesi riskini göze alamazdım. "Cidden, benim sebebim bu. Seyahat tutkum var."

Kolunu kelepçeli olarak oturduğum koltuğun üst kısmına attı.

"Dün doğmuş gibi mi görünüyorum?"

Hayır, ama ısırمام gereken bir alt dudağın varmış gibi görünüyorsun.

"Üzgünüm Şerif Yardımcısı, kötü polis içgüdüleriniz yanılıyor. Sadece sıkıldım ve yaşayacak bir yere ihtiyacım var."

Dudaklarını büzdü, belli ki ona anlatmaya çalıştığım alfabe çorbasının tek kelimesine bile inanmamıştı.

"Evet, saçmalıyorsun."

Kamyonu otoyola geri çekti. Cevap vermedim.

Yanıtım yoktu.

Bunun yerine sessizce oturdum ve Tanrı'ya şimdilik sorgulama bittiği için şükrettim.

Hapisten bedava çıkış kartım olma ihtimali olsa bile, gerçeklerimi kimsenin bilmesine izin vermeyeceğim.

Tyler

Bu kız yalan söylüyor.

Asıl soru, neden yalan söylüyor? Kimse can sıkıntısından fuhuş suçlamasını göze almaz. Belki de benimle çalışma deneyimimden kaynaklanıyor ama Magnolia Miller'da kesinlikle görüldüğünden fazlası var.

Şerif departmanına yaklaştığımızda ona seslendim. "Bayan Miller, şerif departmanına varmak üzereyiz."

Sessizlik.

Şöyle bir baktım, onu mışıl mışıl uyurken görünce şaşırdım, aldığı her derin nefeste göğsü inip kalkıyordu.

Uyuyor.

Hapishane yolunda kim uyur?

"Bayan Miller?"

"Hmmm?" diye cevap verdi sonunda uykulu

sesi. "Neredeyse hapishaneye geldik."

O kadar huzurlu görünüyordu ki, küçük bir parçam onu güvenli ve sıcak bir yatağa yatırabilmek için departmanın yanından geçip Gather'n Lane'e doğru gitmek istedi.

Bu gece oyundan çıktın, Tyler. Kendini topla.

Ne kadar profesyonelce olmasa da, bu gece farklı bir şey yapmam gerektiği hissinden kurtulamıyordum.

İçimden bir ses bu kızla ilgilenmek için can atıyordu.

Şubeye geldiğimizde, bir şeyler yapıp yapamayacağımızı görmek için Yüzbaşı ile konuşmaya karar vermiştim.

Ona baktım, hâlâ huzur içinde uyuyordu.

Bunu yapmak zorunda kalmaktan nefret ederek onu nazıkçe sarstım. "Bayan Miller, biz geldik."

"Burada, nerede?"

"Bayan Miller, benim için gözlerinizi açın." Gözleri dehşet dolu bir şekilde açıldı.

Bu kızın nesi var böyle?

Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve uyanmak için kendini zorladı. "Neredeyim ben?"

"Hapishane, hanımefendi. CESD'nin içinde."

Ruhundan geliyormuş gibi görünen bir esneme yaptı.

"Tamam, hadi gidelim."

Tanrım, lütfen Yüzbaşı Roberts'ın yumuşak bir ruh hali içinde olmasını sağla.

Manolya

"Bayan Miller?"

Beni nazıkçe sarstı.

"Uyanma zamanı. Şerifin departmanındayız." İçime bir panik ateşi düştü.

Küçük şekerlemem bana büyük bir şeyi unutturdu.

Ben büyük eve gidiyorum.

"Güzel, uyanmışsın. Gelip kamyonundan çıkmaya yardım edeceğim."

Umarım öyledir. Kelepçeliyim.

"Tamam... teşekkürler."

Motoru durdurdu ve gecenin karanlığında dışarı çıktı. Kamyonetin önünden dolaşarak kapımı açtı, sanki beni bir randevudan eve getiriyormuş gibi gülümsüyordu.

"Komik bir şey mi var, Şerif

Yardımcısı?" Gülümsemesi

daha da büyüdü.

"Ben de tam ellerin arkadan kelepçeliyken uyuyabildiğine göre ne kadar yorgun olduğumu düşünüyordum... ama biraz kestirebildiğine sevindim."

Bu adam bana gülüyor.

"Teşekkürler... Ben de. Şimdi, al beni."

Hayal mi görüyorum yoksa az önce kızardı mı?

Kamyonndan atlamamı beklemek yerine, uzandı, beni kucakladı ve ayaklarımın üzerine oturttu.

Tamam, kardeşim, anladım. Ağırılık kaldırıyorsun.

Bağlı bileklerimden tutarak beni arka girişe doğru götürdü. Bina bana Andy Griffith Show'un bir bölümünde görebileceğiniz bir şeyi hatırlattı.

Tenimde ihtiyaç duyduğumu fark etmediğim sıcaklık, kapıdan içeri girdiğimiz anda beni sardı.

Yaklaşık bir metre boyunda, en az Şerif Yardımcısı Ryan'ınki kadar güzel kasları olan bir adam bizi sıcak bir şekilde karşıladı.

"N'aber Ty?"

"Hey Yüzbaşı, fuhuş için bir tane var."

"Bu küçük bayan mı?"

Kaptanı hemen sevdim. Onun dev bir oyuncak ayı olduğunu

söyleyebilirim. Bana merakla baktı ve ben utanç içinde başımı eğdim.

"Evet... sıkıldığını söyledi."

Oyuncak ayının ağızı açık kaldı.

"Sen evrak işlerini hallederken onu B hüccresine koyabilirsin." Seksi yakalayıcıım sadece başını sallayarak beni geçici evime götürdü.

Kelepçeleri çıkardıktan sonra omzumu şefkatle sıktı ve yakında döneceğine söz verdi.

Tyler

Bir nezarethanenin kapısını kapatmak genellikle beni anında tatmin eder.

Bu geceyle ilgili bir şey, bu genç kadının üzerine kapanmak, bana Sanki bir köpeği yerdeyken tekmeliyormuşum gibi. Belki de kırk bir yaşında içgüdülerim tamamen gelişmiş olduğu içindir, ama onunla ilgili bir şey aklımdan çıkmıyor.

Onu tutuklamak istemiyorum. Ona yardım etmek istiyorum.

Bunu ortadan kaldıracılabileceğimi biliyordum ama kendimden daha yetkili birinin onayı olmadan bunu yapamazdım.

Koridorun sonundaki ofise doğru ilerledim. "Hey

Yüzbaşı, bir dakikan var mı?"

"Ne oldu?"

"Bana verdiğin gizli operasyonda onu yakaladım, ama İçimden bir ses bu işte görüldüğünden fazlası olduğunu söylüyor. Şerif yardımcısı olduğumu öğrenmeden önce bile korkuyordu, yatarak para kazanma çilesi konusunda ne halt ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu, ama çok kararlı. Suçlanmaya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Bence yardıma ihtiyacı var."

Yavaşça başını sallamadan önce söylediklerimi düşünürken gözlerini kıstı.

"Bu işi uzun zamandır yapıyorsun Ty. Kararlarına güveniyorum. Eğer doğru olmadığını düşünüyorsan, onu serbest bırak."

Daha fazla teşvike ihtiyacım yoktu.

"Preciate it, Cap."

Kulaktan kulağa gülümseyerek ofisinden çıktım ve kapısını arkamdan kapattım.

Nezarethaneye geri döndüğümde Bayan Ballsy'yi hücresinin köşesindeki karyolaya kıvrılmış halde buldum.

"Magnolia?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bana bakmak için başını

kaldırdı. "Efendim?"

Sıcaklıkla ilgisi olmayan bir ürperti omurgamdan aşağı aktı.

"Seni serbest bırakıyorum. Tommy'ye arabayı buraya getirmesini söyleyeceğim. Buraya geldiğinde, yoluna gidebilirsin."

Gülümsemedi. Konuşmadı.

Lanet olsun, bir teşekkür bile mi

yok? "Beni duydun mu,

Magnolia?" "Maggie. Lütfen bana

Maggie de." Sesi rahatsız olmuş

gibiydi.

"Tamam, Bayan Maggie, gitmekte özgürsünüz."

Hücresinin kilidini açtım ama karyoladan kalkmak için bir hareket yapmadı.

Birdenbire farkına vardığım şey yüzüme çarptı.

Gidecek bir yeri olmadığı için ayrılmak istemiyor.

Manolya

Gitmekte özgür müyüm?

Çekici şerif yardımcısına baktım, can alıcı noktayı bekliyordum.

Az önce gizli bir polisten seks için para almaya çalıştım... Bu kadar kolay kurtulmamın imkanı yok.

"Gerçekten gitmekte özgür

müyüm?" "Evet

hanımefendi."

Tanrım, aksanı.

Çekingen bir tavırla açık hücre kapısına doğru birkaç adım attım, Çavuş Studmuffin'in fikrini değiştirip benimle mücadele etmeye karar verme ihtimaline karşı çok yavaş hareket ediyordum.

Evet, çünkü böyle görünen bir adam seni yere sermek için can atıyordur, sürtük.

"Gitmekte özgürsünüz. Bunu, bunun bir daha yaşanmaması için bir uyarı olarak kabul edin."

Oh, inanın bana, bunun bir daha olma ihtimali yok.

"Evet efendim," diye cevap verdim, ona tatlı tatlı gülümseyerek.

Soğuk, güvenli hücreden dışarı çıktım, attığım her adımda endişem artıyordu.

O ön kapıdan dışarı adımımı attığım anda, Şerif Yardımcısı Ryan'la tanıştığımдан beri hissettiğim güven duygusunun geçmişte kalacağını ve bir kez daha arkamı kollayacağımı biliyordum.

Çift kapıya çok çabuk ulaştım.

Güvenli bölümün lobisine son bir kez bakmak için durakladıktan sonra gecenin karanlığına karıştım.

Kasım ayının soğuk havası beni kocaman bir "siktir git" ile karşıladı. Loş park yeri hemen tüylerimi diken diken etti. *Neden gitmeme izin vermişti ki?*

Esinti artmaya başladı ve beni eski Columbia ceketimi biraz daha sıkı sarmak zorunda bıraktı.

Fermuar bozuk olduğu için bu lanet şeyin içinde ısınabilmemin tek yolu kendime sarılmaktı.

Sadece birkaç ay daha soğuk, Maggie.

Binanın ön merdivenlerinde durduğumda otopark ve çevresindeki arazi ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü.

Karşıdan gelen trafik sesi yoktu, bu da Tommy'nin arabamla olmasını istediğim kadar yakın olmadığı anlamına geliyordu.

Neredesin, Tommy Boy? Meme uçlarım camı kesebilir.

Sessizce yakınlarda olması ve gelmiş geçmiş en sessiz çekiciyi kullanıyor olması için dua ederek, Creek'in ön merdivenlerine çöktüm.

Edge Şerif Departmanı.

İçeri geri dönmeyecektim.

Çaresiz görünmeyi

reddettim.

Kendimi zaten olduğumdan daha da aptal göstermeyi reddettim.

Lanet bir trol gibi görünseydi bu çok daha kolay olurdu, ama hayır, evren bana polis teşkilatındaki en seksi polisi göndermek zorundaydı.

Aklıma onun görüntüleri geldi.

Uzun, kalın gövdesi daha da uzun bacaklara bağlıydı. Düzgün kıvrıcık saçları, futbol diye bağırان geniş, kaslı omuzları Oyuncu.

Ve dövme! Tanrım, dövme! Tanrım, dövme!

En çok dikkatimi çeken, damarlı, tonlu ön kolundaki oldu.

Dirseği ile bileği arasında, güzel bir kaligrafiyle "Phoebe" kelimesi yazılıydı.

Muhtemelen karısıdır.

Birdenbire kapı açıldı, ödüm koptu ve hayallerim mahvoldu.

"Bayan Miller?"

Tyler

Neden soğukta oturuyor?

"Bayan Miller?"

"Evet?"

"Ne yapıyorsun?"

"Arabamın gelmesini bekliyorum."

Neden lobide beklemek yerine o dondurucu soğukta dışarıda oturuyor?

"Neden içeri gelip beklemiyorsun? O buraya gelene kadar biraz zaman geçebilir."

"Ben burada iyiyim."

Titremesini saklamakta çok başarısız oldu. Vücudumda bir öfke dalgası hissettim.

"Bunu bir soru gibi ifade ettiğim için özür dilerim çünkü aslında size söylüyorum... hasta olmadan önce içeri, sıcak bir yere gelin."

İnatla başını salladı.

Elimde küçük bir velet var.

"Magnolia, içeri. Şimdi."

Ayağa kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım.

Gözlerini devirerek ve uzattığım kolumu görmezden gelerek ayağa kalktı.

Evet, kesinlikle bir velet.

Oflayıp puflayarak yanımdan geçti ve öfkeyle ön kapıyı açtı.

Huysuzluğuna sırtarak hemen arkasından gittim. "Aferin kızıma."

Benimle yüzleşmek için döndü.

"Az önce beni bir köpek gibi mi övdün?" diye sordu.

"Hayır. Seni iyi bir kız gibi övdüm."

Yüzü kıpkırmızı oldu. *Kahretsin,*
kızardığında çok seksi oluyor. "Ben
iyi bir kız değilim."

Saçmalık.

"Hayır mı? Sen nasıl bir
kızsın?" Gözlerini hızla kaçırıldı.

"Gitmesi gereken türden. Arabamla birlikte ne zaman burada olacağına dair bilgi almak için arkadaşınızı arayabilir misiniz?"

Yetenekli saptırma.

Yaka mikrofonumu açtım.

"Merkez, Tommy Lenz'in tahmini varış süresini öğrenebilir misiniz? Two Forks'tan bir tane getiriyor."

"Elbette, Ty." Telsiz

sessizliğe gömüldü.

İyi olmadığı söylenen gizemli kadın kirpiklerinin arasından bana baktı.

"Siz onluk kod kullanmıyor musunuz?"

Nasıl sorulacağını bildiği bir soru olmasına şaşırarak yüzünü
inceledim. "Bazen yapıyoruz."

Hiçbir şey söylemedi, sadece bir ayağından diğerine sallandı.

Tanrım, pantolonunda karınca mı var?

"Magnolia, oturabilirsin," dedim ona, lobinin diğer tarafındaki bir sıra sandalyeyi işaret ederek.

"Ayakta durabilirim," diye meydan okurcasına karşılık verdi.

O tamamen arkadan

konuşmakla ilgili. Omuz

silktim. "Sen bilirsin." Bir kez

daha hiçbir şey söylemedi.

Neden burada olduğunu merak etmemi sağlayıp sağlamadığını anlayamadım. Creek's Edge mi yoksa gecemi Phoebe ile geçirmek varken bu şekilde geçirdiğim için beni sinirlendiriyor muydu?

"Merkezden 1022'ye."

"1022."

"Haberiniz olsun, Tommy dedi ki, aynen aktarıyorum, 'Bu soğukta bir şey çekmek için dışarı çıkmam. Yarın alırım.'"

Gözleri büyüdü.

"Merkez, lütfen tekrar ulaşın ve acil bir durum olduğunu söyleyin." "10-4."

Güzel yüzünü bir yenilgi ifadesi kapladı.

Tanrım, ona sarılmak istiyorum.

"Merak etmeyin Bayan Miller, eminim bu gece getirecektir."

Asık suratla başını salladı.

İçten içe Tommy'nin yataktan çıkmayacağını biliyordum ve dahası onu suçlamıyordum. Kapının dışındaki kar yığınının sıkışmış, pirinç sütyen giymiş bir cadı memesinden daha soğuktu.

"Merkezden 1022'ye,"

"1022."

"Zar yok."

Yıkılmış, hatta kalbi kırılmış görünüyordu. Aslında kalbi o kadar kırılmıştı ki ona yardım etmem gerektiğini biliyordum.

"Yani, bir misafir evim var."

Manolya

"Misafirhane mi?"

"Evet, stüdyo daire gibi ama kendine ait bir bahçesi var ve tamamen mahremiyetiniz olacak.

Tam mahremiyet mi?

"Özel bir misafirhanede kalacak param yok," diye bilgi verdim.

"Bir fiyat belirttiğimi hatırlamıyorum. Orada istediğin kadar kalabilirsin."

Hayatta olmaz.

Yüzümün şokla kaplı olması gerektiğini

biliyordum. "Ne? Ama ben bir yabancıyım!"

"Belki, ama senin bir yabancı olmandan çok güvende olduğundan emin olmak beni endişelendiriyor."

"Nedenmiş o?"

Verdiğim kararların ne kadar aptalca olduğunu yüzüme vurmak ister gibiydi. ama akıllıca davranarak düşüncelerinin çoğunu kendine saklamayı tercih etti.

"Kasabada yenisin, seni kendi başının çaresine bakman için soğukta bırakırsam nasıl iyi bir çocuk olurum?"

"Oh, sen iyi bir çocuk musun?"

Gahhhh, sadece onu yalamak istiyorum.

"Ben de öyle düşünmek istiyorum. Ninem beni elimden geldiğince herkese yardım etmem için yetiştirdi çünkü bir gün o konumda ben de olabilirdim."

Tamam, hem seksi hem de gerçek bir sevgili olamazsın. Birini seçmelisin, Ty.

"Seni ninen mi büyüttü?"

"Evet, neden?"

"Nedeni yok, sadece ilginç buluyorum."

"Nedenmiş o?"

Güzel soru.

"Büyükanne ve büyükbabamı hiç tanımadım, bu yüzden bilmiyorum, sadece bana ilginç geliyor." "Ninem seni severdi, tıpkı onun gibi küçük bir ateş parçasısın."

Yüzümün kızardığını hissettim.

"Nadir bir tür olduğumuzu duydum."

"Kesinlikle. Peki, misafirhane? Kabul edersen kendimi daha iyi hissedeceğim," diye itiraf etti. "Neden?"

"Sana söyledim, böylece güvende olduğumu bileceğim." Gözlerimde yaşlar oluştuğunu hissettim.

"Güvenliğim için mi endişeleniyorsun?" Merakla sordum.

"Evet."

"Neden?"

"Bu benim işim."

Oh.

Tyler

"Bu benim işim." Yalan söyledim.

Gerçek şu ki, onun için neden bu kadar endişelendiğimi bilmiyorum. Tek bildiğim endişelendiğim ve onun güvende ve sıcak olduğunu bilmeye ihtiyacım olduğu.

"Tamam," diye kabul etti. "Minnettarım."

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bıraktım.

Bak, Magnolia Miller, sen iyi bir kızsın.

"Teşekkür ederim. Servisten çıkmam için bana bir saniye verin. Kamyonetimi alıp ön kapıya getireyim, böylece soğukta yürümek zorunda kalmazsınız."

Utangaç bir şekilde

gülümsedi. "Teşekkür

ederim, Şerif

Yardımcısı." "Bana

Tyler de."

"Tyler," diye mırıldandı.

Adım onun dudaklarında kulağa hoş geliyor.

10-42'yi geçtikten sonra kamyonuma doğru yola çıktım.

Wranglers'ımın cebini karıştırarak anahtarlarımı çıkardım ve uzaktan çalıştırma düğmesine bastım. Isıtıcının açık olduğunu ve kamyonetin Biraz sıcak bir şekilde ona yaklaştığımda, beni tüm zil ve ısıklara sahip bir kamyon almaya ikna ettiği için sessizce Nana'ma teşekkür ettim.

Kıçım sürücü koltuğuna çarptığında, soğukluk gitmiş ve yolcu tarafındaki koltuk ısıtıcısı açılmıştı.

Kamyoneti vitesle takarak, hakkında hiçbir şey bilmediğim bu kızın evimde kalmasına izin vermekle hata yapmadığım için dua etmeye başladım.

Onun g ivende olduğundan emin ol Ty, ama kafanı da dört a.

Manolya

"Kamyonu getireceğim. Ben ön kapıya yanaşana kadar içeride sıcak bir yerde kalın."

"Evet, efendim."

Talimatlarına uymayı kabul ettiğimde gözlerinin parladığına yemin edebilirim.

Muhtemelen şoktadır, Magnolia. Seninle tanıştığından beri ukalalık yapıyorsun.

Onu koridorda yürürken izlerken paniğe kapılmaya başladı.

Onun evinde sadece bir gece geçirebilirsin, sürtük. Yarın gitmek için bir bahane düşün.

Rüzgârda savrulan bir tüy olma fikri beni yine üzdü.

Onu sadece birkaç saattir tanıyor olsam da, Şerif Yardımcısı Tyler Ryan'ın yanında güvende olduğumu şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordum.

Bunun farkına varmak yüzüme bir gülümseme getirdi.

Kafamı kaldırdığımda kırmızı Ford kamyonetin ön yola yanaştığını gördüm. Olması gerekenden çok daha büyük bir heyecanla ağır kapıları iterek açtım, merdivenlerden aşağı sıçradım ve kamyonuna doğru koştum. O inip iyi çocukların yaptığı gibi centilmence bir şey yapamadan, ben hızla yolcu kapısını açtı ve içeri tırmandı. "Neden

kaçıyorsun? Seni bırakmayacaktım." Yüzümün

kızardığını hissettim.

"Seni bekletmek istemedim. Bunu benim için yaptığın için çok nazıksın ve eminim eve gitmek için acele vardır, bu yüzden acele ediyordum."

"Eve gitmek için neden acele edeyim ki?"

Siktir, yanlış bir şey mi söyledim?

"Uhm... bütün gün çalıştığın için mi?"

Kıkırdamaya başladığında yüzüm daha da ısındı.

"Bütün gün çalışmadım, Magnolia. Randevumuz için seninle buluşana kadar göreve gitmedim."

Allıgım daha da derinleşti.

"Oh."

Kirpiklerimin üzerinden baktım, gözleri dümdüz karşıya bakarken bile küçük bir gülümseme takındığını fark ettim.

Rahatsız olmamdan zevk alıyor, piç herif.

Bedenimi kapıya doğru döndürerek, eğer bana gülecekse konuşmayı bitirdiğim mesajını veriyordum.

"Peki, bana bu gecenin ne hakkında olduğunu tekrar anlat."

Tamam, mesajı almamış.

"Sana söylemiştim. Bir deney yapıyordum."

"Bana öyle söylemedin. Bana sıkıldığını söyledin."

Siktir, siktir, siktir!

"Evet, o da var."

"Peki ya sana bana yalan söylediğini bildiğimi söylesem çünkü - anla işte - ben bu tür... dedektiflik işlerini... yaşamak için yapıyorum?"

Aslında hissetmediğim güven dolu bir gülümsemeyle gözlerinin içine baktım.

"O halde, sanırım nedenini er ya da geç anlayacaksınız."

Tyler

Muhtemelen çok büyük bir hata yapıyorum.

İlk gizli görevimdeki şüpheliyle birlikte evime giden toprak yolda araba sürmek, bugün için bingo kartımda yoktu. I
Bir anlığına göz göze gelebilmek için başını çevirdi ama küçük bayan şımarık başını pencereye doğru çevirmişti.

Başımı kendime doğru salladım.

Çok aptalca davranıyorsun, Tyler.

Ona doğru bir bakış daha attım ve kılını bile kıpırdatmadığını görünce hayal kırıklığına uğradım.

Sessizliği bozmak zorundayım. Sağır
edici. "Bu gece neden bu kadar gergin
görünüyordun?"

Bana doğru döndü; endişe güzel yüzüne yayılmıştı. "Gergindim,"
diye itiraf etti, sesi pamuk şekerden daha hafifti.

"Kaba olmadan nasıl soracağımı bulmaya çalışıyorum, ama ne zamandır
oyunda mıydın?" "Oyun
mu?"

Ciddi mi yoksa aptalı mı oynuyor anlayamadım.

"Evet... para oyunu için buluşmalar."

Başını öne eğdi.

"Bu gece benim ilk - ve son - seferimdi."

"Ahh, bu gerginliğini açıklıyor."

Bir kez daha pencereden dışarı bakmak için vücudunu döndürmeden önce başını salladı.

Tamam, konuşma bitmiştir sanırım.

Sonraki dört mili sessizlik içinde sürdürdüm, o ise pencereden dışarı bakıp hiçbir şey görmedi.

Sikerim böyle işi.

"Konuk evi tamamen mobilyalı ama muhtemelen orada yiyecek bir şey yoktur, bu yüzden yarın Tommy arabanı getirdiğinde istersen alışverişe gidebilirsin. Eve geri dönmek için bir anahtarınız olduğundan emin olacağım."

"Minnettarım, Şerif Yardımcısı Ryan. Size bir şey sorabilir miyim?" "Tyler. Evet, sorabilirsin."

"Neden bana yardım ediyorsun?"

Bu güzel bir soru.

"Herkesin bazen biraz yardıma ihtiyacı olur. Ben yardım edebilecek durumdayım, o yüzden ediyorum." "Teşekkür ederim. Sadece bir gün kadar burada olacağım."

Sözleri beni kızdırdı.

"Nereye gidiyorsun?" Sesimdeki kızgınlığı gizlemeyi başaramayarak talep ettim.

İrkildi ve kucağına baktı. "Sadece Creek's Edge'den geçiyordum." "Nereye gidiyorsun?" Üsteledim. "Hiçbir yere ve her yere."

"Biraz burada kalmalısın. Creek's Edge ev olarak adlandırmak için çok iyi bir yer."

Neden bu kızdan kalıcı olarak taşınmasını istiyorum ki?

"Burada hiç bağlantım yok."

"Peki başka bir yerde var mı?!"

Sakin ol, Tyler. Lanet olsun.

Onun şehirden ayrılacağı düşüncesi bile kalbimi hızlandırıyordu.

"Yapabilirim."

Ya da yapamazsınız ve yaptığınızı söylersiniz.

"Onları burada da görebilirsiniz. Bu şehirde çok sayıda harika insan var."

Cevap vermedi ve ben de bir emlakçı gibi davranma isteğimi

kaybettim. Evim göründü.

"Burası benim evim. Misafir evine sadece arka bahçemden ulaşılabililiyor."

Başını salladı.

"Pek konuşmuyorsun, değil mi?" Ortamı yumuşatmak için başarısız bir girişimde bulunarak sordum.

"Genelde değil."

Bu konuşmayı taşımaktan sırtım ağrımaya başladı.

"Neden şimdi?"

"Çünkü hayatımda hiç kimse beni dinlemeyi umursamadı."

Vay...

"Görünüşe göre etrafındaki insanlar senin insanların olmak için yaratılmamış." Gözleri büyüdü ama karşı çıkmadı.

Kontağı kapatarak derin bir nefes aldım. "İşte geldik."

Kapımı açtım ve aklımda yaşlı kışa lanet okuyarak aşağı indim.

Kapısının açıldığını duydum ve ayakları yere çarptı, bir centilmen olup kapısını açmam için çok hızlı olduğunu kanıtladı.

"Hey! Ben de sana kapıyı açmaya geliyordum!"

Kamyonun ön tarafında dolaşırken bana şüpheyile baktı. "Neden?"

"Çünkü sen bir hanımefendisin!"

"Beni fuhuş için aldın. Bu sana hanımefendi gibi mi görünüyor?"

Tamam, seni küçük ukala.

Açık sözlülüğü beni şok etti.

"Bir hanımefendi gibi olmayabilir ama Magnolia Miller gibi de olmadığını hissediyorum."

Manolya

"İçimden bir ses bunun Magnolia Miller'a da benzemediğini söylüyor."

Evine doğru yürürken sözleri zihnimde dönüp duruyordu.

Hava kırılıyordu, bu da beni bu gece Yardımcı Do Good'un bana acımış olmasına daha da minnettar kılıyordu.

Ona ne kadar minnettar olduğunuzu tekrar hatırlatın.

"Bunu gerçekten takdir ediyorum," diye cesurca itiraf ettim.

Bana baktı, gerçek cümleler kurabildiğim için minnettar görünüyordu.

"Benim için büyük bir zevk."

Ön kapıya ulaştık.

Kamyonentinin anahtarlığındaki anahtarı kullanarak kilidi açtı ve kapıyı iterek açtı. Bahçeye bakarken her şeyin nasıl görüldüğünün zihnimde bir resmini çektim.

Bunu hatırlayın ve iyi hatırlayın ki herhangi bir şeyle ya da biriyle oynanırsa fark edin.

Arka verandada kırmızı bir masa ve sandalyeler, hasır şezlonglar, bir çeşit ızgara, bir Blackstone ızgara ve güzel görünümlü bir ateş çukuru. Bahçenin en sol tarafında, kırmızı ve siyah Georgia Bulldog temalı bir golf arabasına barınak sağlayan üstü kapalı büyük bir kulübe vardı.

Bastır Dawgs.

Hareket sansürlü ışıkları tetiklediğimizde bahçe aydınlandı, aydınlatma başlangıçta fark etmediğim bir şeye işaret ediyordu.

Salıncak seti mi?

Bahçenin ortasında salıncaklar ve ağaç ev gibi görünen bir şeyle tamamlanmış büyük bir ahşap oyun merkezi vardı.

"Çocuğunuz var mı?" Ağzımdan kaçırdım.

Ooh kızım, sen bu adamın işine bakıyorsun.

"Hayır," diye cevap verdi, salıncak setini işaret ederek. "Sadece bazen sıkılıyorum."

Ne oluyor be?

"Oh."

Gülmeye başladı, midemi alt üst eden derin bir kahkaha. "Şaka yapıyorum, Magnolia."

"O ahmağı nereden bilebilirdim ki?!" Kendi saflığımdan utanarak tersledim.

Ses tonumu fark edince gülmeyi kesti.

"Evet, bir kızım var."

"Kaç yaşında?" "Üç yaşında."

"Adı ne?"

"Phoebe."

Olduğum yerde kalakaldım.

"Gerçekten mi?"

Birkaç adım arkasında durduğumu fark etmeden bana bakmak için başını çevirdi.

"Evet... Neden?"

Tekrar yürümeye başladım.

"Sebebi yok, bu sadece en sevdiğim TV dizisinden dolayı her zaman sevdiğim bir isim."

Dövmenin kızı için olduğunu öğrenmek neden anında moralimi düzeltiyor?

"Arkadaşsınız

sanırım?" Kızardım.

"Bu olabilir. Güzel bir isim."

"Gerçekten de öyle," diye kabul etti, konuk evinin verandasına adım atarken.

Cebinden bir anahtar daha çıkararak ön kapıyı açtı ve bana önden girmemi işaret etti.

"Önce bayanlar."

Zifiri karanlık odaya bir adım attım, "ev" kokusu yüzüme çarptı.

Hiçbir uyarı olmadan oda canlandı.

"Bırakın ışık olsun," diye şaka yaptı.

Cevap veremedim.

Etrafımdaki her şeye aşık olmakla çok meşguldüm.

Az önce girdiğimiz kapı geniş bir oturma odasına açılıyordu; geniş bir koltuk, bir uzanma koltuğu ve büyük bir televizyon vardı. şöminenin üzerine monte edilmişti. Odanın diğer tarafında, soluk tonların en rahatlatıcı tonuna boyanmış, küçük ama benim için mükemmel bir mutfak gördüm.

Sarı.

Tezgâhlardan birinin üzerinde bir kahve makinesi duruyordu, şu süslü olanlardan biriydi ve talimatları Google'da araştırana kadar kullanamayacaktım. Çeşitli tencereler ve Tavalar tavandan mutfak adasının üzerine bir çeşit zincirli rafla asılmıştı... ama en iyi kısmı büyük çiftlik evi lavabosu ve stratejik olarak yerleştirilmiş mutfak penceresiydi.

Bulaşıkları yıkarken bahçeye bakabiliyorum!

"Büyük değil ama çok sıcak olacaksın," diye bana güvence

verdi. Hiç düşünmeden kollarımı boynuna doladım.

"Bu mükemmel!"

Bana karşı gerildiğini hissettim, asi fahişeden gelen ani şefkat saldırısına şaşırdığı belliydi. Dürtülerimi kontrol edemediğim için utanarak geri çekildim.

Zümrüt yeşili ve cesaretle uyarı arasında bir şeylerle dolu gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Utanmana gerek yok, Magnolia. Sarılmayı severim."

Benim utancımdan zevk alıyor.

"Lütfen bana Maggie der misin? Muhtemelen Motorlu Taşıtlar Dairesi ve İsa dışında kimse bana Magnolia demez."

Güldü.

Kahkahası bile seksi.

"Burası çalışma odası ve mutfak, tabii ki şu küçük koridorun aşağısı da yatak odası ve banyo."

Başımı salladım, birden utandım ve ne söyleyeceğimi bilemedim.

Cebinden anahtarlarını çıkardı ve küçük pirinç bir anahtarı çıkarmaya başladı.

"Bu hem benim hem de senin evinin kapısını açıyor. Lütfen ikisinde de kendinizi evinizde gibi hissedin," diyerek anahtarı bana uzattı.

"Size nasıl teşekkür edebileceğimi bilmiyorum." Dürüstçe itiraf ettim.

O da bunu düşündü.

"Benimle bir içki içebilirsin... Böylece ödeşmiş oluruz."

Tyler

"Herkesin sevdiğini biliyorum, ama yemin ederim, ben asla içine giremem!" diye haykırdı, fikrini tartışmaya tamamen hazırды.

Son iki saat ve dört içki boyunca, geçici de olsa Creek's Edge'in en yeni sakini hakkında çok şey öğrendim. Bunlardan biri, güçlü hissettiği bir konuda, sahip olduğu fikir popüler olmasa bile tartışmaktan korkmamasıydı.

"Ama bu The Office!" İddia ediyorum.

"Umurumda değil. Ne dediysem onu söyledim." diye inatla ısrar etti. Bana gülümseyerek bir Jack ve Kola daha doldurdu.

"Sık sık içer misin?"

Kadın başını salladı.

"Aslında yıllardır alkol almadım."

Onu yatağa taşımam gerekecek.

Şeffaf bardağı dudaklarına bastırıp hafifçe eğmesini izliyorum.

"Belki de içkileri biraz yavaş içmeliyiz." Bana trafiği durduracak bir bakış fırlattı. "Neden?"

Sonunda beni becereceğinden mi korkuyorsun?" Bir yudum daha aldı.

Jack ve kolanın güzel bir dengesi boğazıma takıldı ve beni tükürmeye zorladı.

Muzaffer bir gülümseme yüzüne yayıldı.

Sonunda sesimi buldum.

"Hayır, sadece yarın kendini pislik güveç gibi hissetmeni istemiyorum."

"ALÇAK CASSEROLE!?" diye meydan okudu ve ardından kıkırdamaya başladı.

"Evet, Jack her zaman arkadaşın değildir. Eğer sık sık içmezsen seni mahveder."

"Sık...beni...yukarı..." diye mırıldandı, kelimeleri dilinin üzerinde test ediyordu. Gülümsediğimi hissettim.

İçkiler dökülmeye başlayana kadar sessiz.

"Yani, korkmuyor musun?"

Ha?

"Neyden korkuyorsun?"

"Sonunda beni becereceksin."

Önümde oturan yüz­süz kız, Two Forks Road'da tanıştığım kızın tam tersi.

"Hayır."

Alt dudağını dışarı çıkardı.

O çok sevimli.

"Neden olmasın?" diye sordu somurarak.

"Çünkü sen içerken bunu yapmam." İfadesindeki tüm şakacılık gitmişti.

"Ne? Neden?" Bana meydan okudu.

Birden bir yargıç gibi ayık göründü.

Uzandım ve başparmağımla dudaklarını okşadım. "Çünkü bebeğim, seni bunun için yalvaracak kadar tutarlı istiyorum."

Nefesi kesildi.

"Bunun için yalvaracağımı sana düşündüren nedir?"

"Oh, yapacağını biliyorum çünkü seni o kadar tahrik edeceğim ki klitorisin bir kalp atışına sahip olacak. Zonklayacak, tatlı küçük amcığına nabız atışları gönderecek. Seni o kadar isteklendireceğim ki, kalçalarını birbirine sürteceksin, külotunun sana biraz sürtünme vermesini isteyeceksin. Öyle olacaksın ki

O lezzetli ağrının iyileşmesi için çaresizce, seni ovmam için bana yalvaracaksın... seni yavaş, kasıtlı dairelerle ovmam için, inşa edilen her şey dalgalar halinde yıkılana, senin ve benim irademi sular altında bırakana kadar."

Oda sessizliğe gömüldü.

Dudakları aralandı ama tek kelime etmedi.

Kahretsin, çok ileri gittim. Lanet olsun Jack.

"Maggie, dinle ben-"

"Kapa çeneni ve beni yalvartmaya çalış."

Bunu komutla yapamam. Ben gösteri yapan bir şempanze değilim.

"Onun yerine başka bir içki yapsak nasıl olur?"

Manolya

Her zaman Jack Daniels içmeliyim.

"Uyumaya git, Maggie. Bana ihtiyacın olursa koltukta olacağım."

Hayır, beni bırakma.

"Lütfen, yapma."

"Tamam, özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim. Evime gideceğim ama telefonuna numaramı yazmanı istiyorum, böylece bana ihtiyacın olduğunda beni arayabilirsin."

"Hayır, yani, lütfen gitme."

Bana öyle bir baktı ki, ne istediği ve nasıl yetiştirildiği arasında savaş verdiğini anladım.

"Benden ne yapmamı istediğinden emin değilim." "Burada, benimle kal."

"Seninle yatakta uyumamı mı istiyorsun? Sanırım viski konuşuyor, ve yuvarlanıp uyumaya ihtiyacın var." "Lütfen

Tyler, sadece uyumak için, söz veriyorum."

Gözleri gök gürültüsü ve tereddütle doluydu.

"Tamam... ama sadece uyumak için."

"Pijamaların nerede?"

"Uhhh.. benim arabamda. Hani şu senin huysuz arkadaşının gidip bana getirmediği araba, hatırladın mı?"

"Evet."

"Kapüşonum ve külotumla uyuyabilirim."

Gözleri büyüdü.

"Bu dünyadaki en kötü fikir değil ama bu gece için ilk üçe girer. Hemen evime gideyim. Sana bir şeyler getireyim."

Lütfen yapma, kardeşim. Çok korkuyorum.

Ona tüm gerçeklerimi anlatmayı o kadar çok istedim ki, zamanın sonuna kadar benimle kalsın, bana hizmet etsin, beni korusun ve güvende tutsun... ama olmadı

Yarım şişe Jack Daniels bile beni bu kadar konuşkan yapmaya yetmişti, bu yüzden sadece başımı salladım.

"Çabuk olun lütfen."

"Peki efendim."

Gözümü kırptım ve o gitmişti.

Lütfen o güzel kışını bana geri getir. Şimdi yalvarmaya hazırım.

Onun büyük kişiliği olmadan ev çok sessiz ve ürkütücü geliyordu.

"Kalmayacağını bildiğin halde kendini bağlama," diye hatırlattım sarhoş halime.

Rahatlatıcı yatak odasının etrafına bakındım.

Bir sonraki hamlene karar vermek için bir ya da iki hafta kalabilirsin Magnolia. İhtiyacın olduğu kadar kalmanı söylemişti.

Yatağın ucundaki bir gölge, içimden Ric Flair'i gururlandıracak bir ses çıkmasına neden oldu.

"Magnolia, benim! Sadece benim!"

Lanet olsun!

"Lanet olsun Tyler, ödümü kopardın!" Tısladım.

"Sadece iki dakikalığına gitmiştim!"

"İçeri girerken neden bu kadar sessizdin? Bana kalp krizi geçirttin!"

"Geri geleceğimi biliyordun!!"

"Umurumda değil!" Karşı çıktım.

Bir şeyden ya da birinden saklandığımı belli ettiğimi biliyordum. Kimse bu kadar ürkek değildir, özellikle de geleceğini bildiğı birini gördüğünde, ama viski duygularımı yüzeye çıkarmıştı.

"Seni korkuttuğum için özür dilerim ama sana içinde uyuyabileceğın rahat bir şey getirdim," diyerek Walmart çantasını bana doğru uzattı.

Çantayı aldım ve kalp atışlarımı kontrol altına almaya çalışarak derin bir nefes aldım.

"Teşekkür ederim, gerçekten minnettarım."

Eşyaları plastik torbadan çıkardım. Katlanmış bir çift ekose pijama pantolonu ve bir Daytona 500 gömleği.

"Süslü bir şey değil ama rahat edeceksiniz."

Onun kıyafetleriyle uyuma fikrine gülümsedim.

Burnuma getirmeden bile çamaşırların kokusunu alabiliyordum. deterjan, yumuşatıcı ve Tyler'ın doğal kokusu her neyse... hepsi tehlikeli bir kombinasyundu.

"Aradığım tek şey rahatlık, bebek yüzlü."

"Banyoya gidip üstünü değiştirmek ister misin?"

"Gerek yok."

Kapüşonlu tişörtümü başımın üzerine çektim ve düz beyaz tişörtümü gösterdim.

Sütyen. Neyse ki ambalajı eski ve yıpranmış olsa da içindekilere bakmak güzeldi.

Tişörtünü alıp göğsümün üzerine örtmeden önce gözlerini bana kilitledi.

"Tamam, banyo. Banyoya git ve üstünü değiştir."

Surat astım ama emirlere uydum.

Sanırım beni çıplak görmek istemiyor.

Bunun farkına varmak beni üzdü. Birden, sanki bu küçük kasabanın sunduğu tüm viskiyi tüketmişim gibi hissettim. Başım dönüyor, midem yanıyor ve adımlarım düzensizleşiyordu.

Neden bu kadar çok içtim ki?

Tyler

Bu ilerlemeye direndiğim için madalya almalıyım.

Tuvalete kadar olan kısa mesafeyi tekzleyerek yürümesini izledim.

Ona yardım etmem gerektiğini biliyordum ama sikimin bana yapmamı söylediği her Şeye boyun eğmeden ona bu kadar yaklaŐmak için kendime güvenmiyordum.

Penis sahibi olmanın sorunu da bu. Tanrı size her seferinde sadece bir kafaya akacak kadar kan verir.

"Bana ihtiyacın olursa buradayım," diye

seslendim. Bana el salladı.

"Anladım, dostum."

Pal?

İ çekerek yataktaki tüm kırlentleri çıkarıp köŐedeki sandalyeye atmaya başladım.

Yıllar ve yıllar öncesinden bir konuşma hafızamda canlandı.

"Nine, kullanamayacaksak neden bu yastıklara sahibiz?"

"Yatağı gzelleŐtiriyorlar, Tyleroo."

"Kimin için güzel?"

"Buraya gelip onları görebilecek herkes için güzel."

Şimdiye kadar hiçbir kadın evimdeki tüm yatakların üzerinde duran kırlentler hakkında yorum yapmadı.

Sanırım Nana benimle dalga geçiyordu.

"O güzel küçük yastıklar nereye gitti?"

Etrafımda döndüm.

"Ne?"

"Şuradaki dantelli yastıklar. Nereye gittiler?"

Bayan Cleo da neyin nesi?

"Onları şuradaki koltuğa koydum," diye açıkladım büyük boy antika koltuğu göstererek.

"Bunların sadece yatağı güzel göstermek için olduğunu biliyorum ama içimdeki asi her zaman sırf atalarımı üzmem için üzerlerinde uyumak istemiştir."

"Oooh, bu sınırları zorlamaktır. Eski neslin nasıl olduğunu biliyorsun Güneyli kadınlar edeplidir. Yastıkların üzerinde uyuyamazsınız, dekoratif havluları kullanamazsınız, o küçük sabunlar sadece dekorasyon içindir."

Sırıttı ve bana hala sınırları test etmek istediğini söyleyen bir bakış attı, bunların hiçbirinin yastık veya sabunla ilgisi yoktu.

"Yatmaya hazır mısınız?" diye

sordum. "Mhmm..."

Yorganı geri çekerken, bir şey almadığımı fark ettim. uyumak için.

Hemen bir şey almak için onu bir daha bırakmamaya karar verdim. İlk gittiğimde çok korkmuş görünüyordu.

Muhtemelen yeni bir yerdeki ilk gecesi olduğu içindir.

"İçeri girin ve rahatınıza bakın. Oturma odasındaki tüm ışıkların ve her şeyin kapalı olduğundan emin olacağım."

"Bu gece için onları açık bırakamaz mısınız?" diye sordu, neredeyse yalvarır gibi bir ses tonuyla.

"Işıklar konusunda kapının çift kilitli olduğundan emin olmak kadar endişelenmiyorum. Evle ilgili pek sorun yaşamıyoruz ama çok güvenli olmak diye bir şey yoktur." Gözleri genişledi.

"Lütfen, gidip kapıların kilitli olduğundan emin olun."

Küçük yazlık eve doğru ilerlerken, içimi kemiren bir his beni bir Mack kamyonu gibi çarptı.

Sadece buradaki ilk gecesi olduğu için korkmuyor. Genel olarak korkuyor.

Tüm kapıların sıkıca kilitlendiğinden emin olduktan sonra koridora geri döndüm ve yatak odasının kapısına yaklaşırken ona seslendim.

"Maggie, benim, içeri girmek üzereyim."

Cevap olarak ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler mırıldandı; bunun bir önemi yoktu çünkü içeri girdiğimde bu sefer korkmayacağını biliyordum.

"Davetsiz misafirlere karşı her şey

güvende mi?" "Güvenli ve

emniyetli, hanımefendi."

Benimle yüzleşmek için yuvarlandı.

"Uyumak için ne getirdin?"

Silahımı çıkarıp komodinin üzerine koydum ve dikkatsizliğimi açıkladım.

"Kot pantolonum ve tişörtümle uyuyacağım. Oradayken kendim için bir şey almayı bile düşünmedim. Kıçını yutmaz umuduyla en küçük uyku pantolonumu bulmaya çalışıyordum."

Müstehzi bir şekilde gülümsedi.

"Kıçıma ne yapmak istiyorsun?"

Yemi yutmayı reddederek onu görmezden geldim.

"Uyu, Mags. Sabah kendini berbat hissedeceksin ama uyandığında komodinin üzerinde biraz Tylenol olmasını sağlayacağım."

"Ama ben yorgun değilim!" diye sızlandı.

Saygın bir mesafeyi koruyarak yanına süründüm. "Çok

uzaktasın."

İyi bir sebepten dolayı, hanımefendi.

"Ben yatağın benim tarafındayım, sen de kendi tarafındasın. Biraz dinlen, tatlı kız."

Biraz yana kaydı, bacağını benim... flanel pantolonumun kotuma değeceği kadar uzattı.

"Neden kot pantolonla uyuyorsun?"

"Sana zaten söyledim aptal, söylemeyi unuttum -"

"Sadece onları çıkar ve boxerınla uyu."

Evet, çünkü bu akıllıca.

"Hayır, ben iyiyim. Bu kotlar rahat," diye yalan söyledim. "Yalan söylüyorsun."

"Ehh, muhtemelen, ama pantolonum hala üzerimde duruyor." Öfkeli bir nefes bıraktı.

"Dünyadaki onca erkek var ve ben sevişmek istemeyen tek kişiyle yatağa giriyorum" diye mırıldandı.

"Sen içiyordun, Magnolia. Ben de içiyordum. Biz temelde Yabancılar, şehirde yenisiniz ve sizden faydalanmayacağım." "Faydalanmak mı?! Ben sana avantaj sağlıyorum!"

Tanrım, irademi korumam için bana güç ver.

"Uzun bir gece geçirdiniz ve çok içtiniz. Bunu istediğini düşünebilirsin, ama bunu ayık bir zihinle söylediğini duyana kadar, bu gerçekleşmeyecek. Şu anda zil zurna sarhoş olmayabilirsin ama zihnin değişmiş durumda ve değişmiş zihinler tam olarak rıza gösteremez."

Bana baktı.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" "Sen aslında iyi bir adamsın."

Neden bu bir iltifattan çok bir suçlama gibi geliyor.

"Evet."

"Ne kadar süre için?"

Ne? Ne?

"Ne demek istiyorsun?"

"Bütün erkekler başta iyidir, sonra gerçek yüzlerini gösterirler... peki son kullanma tarihin nedir, böylece hazırlıklı olabilirim?"

"Sana haber veririm."

Sesinde neden olmadığım acıyı silmek isteyerek kolunu ovmak için uzandım.

İrkildi.

"Burada güvendesin, Magnolia. Benimle güvendesin."

Gözlerini kapattı, yüzüne utangaç bir gülümseme yayıldı.

Magnolia Miller hakkında fazla bir şey bilmiyorum ve bileceğimin de garantisi yok, ancak birisinin

Ona dokunmaya çalıştığınızda irkiliyorsa, bunun nedeni başka birinin dokunuşunun nazik olmamasıdır.

Manolya

Kalbim küt küt
atıyor.

Oda karanlık.

Hiçbir şey
göremiyorum.

Panik başlar.

Hangi cehennemdeyim ben?

Telefonuma uzandım ve onu başımın hemen altındaki yastığın kenarının
altında buldum.

El feneri, el feneri, el feneri.

Boktan iPhone'umun el fenerini kullanarak odanın içinde göz gezdirdim,
yatağın diğer tarafına geldiğimde durakladım.

İşte oradaydı.

Şerif Yardımcısı Tyler Ryan.

Dün geceki olaylar aklıma geldi.

Bekaretimi alması için neredeyse bir polis tutuyordum.

Mısır'ın ortasında arabamı bir tarlaya terk etmek, tutuklanmaya direnmek
ama şerif yardımcısına, viskiye karşı koyamamak...

Siktir, viski.

Başım zonkluyor, ağzım kurutucu tiftiği gargara yapıyormuşum gibi
hissediyor, dilimin tadı alkollü kuşkonmaz gibi ve hamile bir kadın gibi
işemek zorundayım.

Su hapi içen bir sürtük.

Silahın yatağın onun tarafındaki komodinin üzerinde durduğunu görüyorum
ve avuçlarım terlemeye başlıyor.

Onu tehdit ya da gözdağı için değil, korunmak için kullanıyor Maggie.

Yine de onu ürkütüp ateş etmesine neden olabileceğim korkusu beni mesanemin ihtiyaçlarını aklımdan çıkarmaya zorluyor.

Ona bakıyorum, sonunda deli olduğumu düşünmeden yüzünü inceleyebildiğim için şükrediyorum. Kirpikleri yanaklarına yaslanmıştı ve O delici yeşil gözlerden talihsiz bir mola. Burnunun biraz eğri olduğunu fark ettim ve bunun lisede futbol oynarken aldığı sert bir darbeden mi yoksa işle ilgili bir sakatlıktan mı kaynaklandığına dair merakımı uyandırdı. Bronzlaşmış yanaklarında, şüphesiz güneş ışığında bolca zaman geçirdiği için bir tutam çil vardı.

Zihnimde onu kumsalda, uzun bacaklarını kuma uzatmış, kızı da yanında kumdan kaleler yapıp oynarken hayal ettim.

Onun kızı!

Tüm bu çılgınlık içinde, bana bir kızı olduğunu söylediğini unutmuşum.

Phoebe.

Bu gece neredeydi? Benimle nasıl kalabilirdi? Onunla tanışabilecek miydim? Benden hoşlanacak mıydı? Annesi nerede?

Beynim cevaplarını hak etmediğim soruları ortaya atarken, görmezden gelmeye karar verdiğim mesane bana sadece alkol kiraladığınızı hatırlattı.

O boku sadece içtikten birkaç saat sonra geri işeyeceğin için kiraliyorsun.

Onu uyandırma riskini almak istemiyorum, bu yüzden başka şeyler düşünmek için elimden geleni yapıyorum.

Neredeyse tutuklanıyordum.

Kızının adı Friends dizisinden mi geliyor?

Georgia Bulldogs 9-0.

Telefon şarj aletim yok.

Bir kaplumbağa kabuğunu kaybederse, çıplak mıdır

yoksa evsiz mi? Banyo, Magnolia.

Daha fazla tutamayacağım.

Sadece çok yavaşça dışarı kayın ve ağırlığınızı yavaş yavaş yataktan verin.

Sol bacağımı yataktan yere doğru kaydırıyorum.

Şimdiye kadar çok iyi.

Sağ bacağımın daha zor olacağını biliyorum çünkü zemin ile yatak arasında ağırlık transferi olacak.

Kedi gibi hızlı, tüy gibi hafif. Kedi gibi hızlı, tüy gibi hafif.

Tek bir akıcı hareketle bacağımı ve vücudumun üst kısmını salladım, ne kadar içtiğimi hesaba katmamıştım.

Dengem bozulmuştu ve ne olduğunu ya da nasıl durduracağımı bilemeden yatağın yanında yerde kırım ve dirseklerimle bir yığın haline geldim.

"Maggie! Ne oluyor be? İyi misin?!"

Başucu lambasının tıkırtısıyla oda canlandı.

En azından yere vurduğumda çıkan gürültüyü duyunca ateş etmedi.

"Ben iyiyim."

"Ne halt ediyordun sen?" diye sordu.

"İşemem gerekiyordu," diye açıkladım, utancımdan yerin dibine girmiştim. "Neden beni uyandırıp yardım istemedin?"

Tamam, Sör Galahad.

"İşemek için mi? Sanırım idare edebilirim."

"Kıçını çaydanlığa çarpmadan yataktan kalkamadsın, o yüzden sana banyoya kadar yardım edeyim."

Yataktan kolaylıkla çıktı ve normal bir insanın yapacağı şeyi yapmadığım için kendimi daha da aptal hissetmeme neden oldu.

Üç adımda yatağın etrafını sarmış ve üzerimde duruyordu.

Anladım. Sen lanet bir ceylansın.

"Yaralandın mı?"

"Hayır... Utanıyorum."

"Utanmak mı? Neden?"

"Çünkü az kalsın boynumu kırıyordum. Bir kemanın ya da her neyse onun üzerine düştüm. dediniz."

"Çaydanlığın üstündeki kış," diye düzeltti gülerek. "Evet..."

o. Bunun da bir anlamı yok."

"Georgia'dan geliyorsun ve bu deymi hiç duymadın mı?"

"Duymuştum... o zamanlar da duyduğumda mantıklı gelmemiştii ama hiçbir zaman sorgulayacak kadar önemsemedim."

"Eğer burada doğup büyüdüyseniz, kesinlikle siz de böyle şeyler söylüyorsunuzdur."

Haklı olduğunu çok iyi bildiğim halde düşünüyormuş gibi yaptım.

"Gördün mü?" diye güldü. "Şimdi onları düşünüyorsun. Bana onlardan birini söyle ki duyup duymadığımı söyleyebileyim."

"Donna Teyzem, hayatımda beni önemseyen tek gerçek yetişkindi... Birinin yalan söylediğine inandığında, 'kışını meyve kavanozuna sok' derdi!"

Gölmekten kırıldı. "Bu da

ne demek oluyor?"

"Demek ki saçmalıyordu."

Yerden kalkmama yardım etmek için elini uzattı.

"Geçen gün IGA'da hırsızlık yaparken yakalandıktan sonra bir gençle karşılaştım. Ona neden hırsızlık yaptığını sorduğumda, küçük kız kardeşinin aç olduğunu ve evlerinde hiç yiyecek olmadığını söyledi. Onunla birlikte içeri girdim, onlara birkaç şey aldım ve onu eve götürdüm. Ayrılmadan önce ona cep telefonu numaramı verdim ve bir şeye ihtiyacı olursa hırsızlık yapmamasını, beni aramasını ve onların almasını sağlayacağımı söyledim. Bana baktı.

Bana herkesin her zaman tüm polislerin kötü olduğunu söylediğini ama şimdi bunun bir kapak olduğunu gördüğünü söyledi."

"Bu kapak mı? Bu ne anlama geliyor?"

"Görünüşe göre, teyzenizin meyve kavanozundaki kıcıyla aynı anlama geliyor. Yani eğer birisi size bir şey söylüyorsa ve siz de onun sizi kandırdığını düşünüyorsanız, 'bu kapak', yalan söylemediğini düşünüyorsanız da 'kapak yok' diyorsunuz."

"Bunun ne anlama geldiğini nasıl anladın?" Utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Urban Dictionary. Onun dilini anlayamayacak kadar aptal olduğum için küçük dostumun beni aşağılamadığından emin olmak istedim. Ayrıca 'bussin'in iyi anlamına geldiğini de öğrendim. Diyelim ki bir şey pişirdiniz ve Lezzetli, eğer iş olduğunu söylediysem, yemek yapabiliyorsun demektir."

"Klasiklere ne oldu? 'Hepsi bu ve bir paket cips?' 'Sen bombasın nokta com?'"

"Hellifi biliyorum.... Maggie, işemen gerekmiyor mu?" Bir ayağımı diğerine sürüyerek yürüdüğümü fark ettim.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk gibi çiş dansı yapıyorsun, seni sarhoş düve.

"Evet, ama yapabilirim. Sadece yatağa otur ve beni izle. Makul bir süre içinde çıkmazsam, yüzmeye gittiğim içindir, o yüzden bir can simidi atın." Gülümsedi ama söylediğim gibi yatağın ayak ucuna oturdu.

Banyoya doğru birkaç yavaş adım attım.

Yavaş ve istikrarlı olan yarışı kazanır.

Başım dönüyor.

Oda sanki kapanıyor ve SS Mesane'ye binmek için midemde bekleyen sıvı her neyse, bir su balonu gibi etrafa saçılıyor.

Lütfen kuma, lütfen kuma.

Ağzım sulandı ve sessiz yakarışlarımın görmezden gelineceğini biliyordum.

Banyonun kapısını kapattım ve kuru kusmanın başlaması için tam zamanında tuvalete koştum.

Kabarma acımasızdı, yabancı maddeden kurtulmaya çalışırken tüm bedenimi öfkeyle sarstı.

Birden kapı çalındı ve ardından endişe dolu bir ses duyuldu.

"Maggie, iyi misin?" "Git

başından!" Başardım.

Bu adam beni kusarken izleyemez.

"Örtündün mü?" diye seslendi. "Evet,"
diye inledim.

Kapı açıldı ve Tyler koşarak yanıma geldi.

Kolunu uzattı ve ben de dizlerimin titremesiyle irkildim. "Güvendesin," diye bana güvence verdi. "Ben sadece..."

Becerikli elleriyle saçlarımın iki yanından tutup geriye çekti, onları yaklaşan kıyametten kurtarmak için midem infaz etmeye hazırlanıyordu.

Daha fazla kuru kusma.

Havamı bir eliyle tutmasını mümkün kılacak şekilde büktü ve diğer eliyle sırtımı ovmaya başladı.

"Güvendesin... iyisin... mücadele etme. Nefes al..." diye teselli etti.

Onun yatıştırıcı etkisiyle rahatlamayan tek şey midemdi. Herhangi bir ek uyarı olmadan, vücudum durduramadığı için şiddetli bir şekilde kusmaya başladım.

Sesi daha da yükseldi.

"Harika gidiyorsun. Hepsini çıkar."

Her şey çok fazlaydı. Kusmalar, teselli sözleri, sırtımı okşaması, viski, tutuklanma, evden, hayatımdan, dünyadan kaçış... Hepsi çok fazlaydı. Gözlerim yaşardı ve bir hıçkırık bedenimi sarstı.

"Şşşt, ağlama, Mags. Bırak vücudun yapması gerekeni yapsın."

Sanki durdurabilirmişim gibi.

On dakika, üç tuvalet sifonu ve bir ton gargaradan sonra nihayet kendimi biraz normal hissettim.

Tyler yanıma oturdu, vücudum tekrar ortaya çıkmaya karar verirse diye saçlarımı tutmaya hazır ve nazırdı.

Ona gizlice bir bakış attım.

Az önce tanık olduğu şeyden tiksiniş gibi bile görünmüyor.

"Teşekkür ederim," dedim ona, sesim

kısıktı. "Ne için?"

Son sekiz saat içinde yaptığın her şeyi.

"Saçımı tutmak, kalmama izin vermek, itici olmamak... her şey."

"Teşekküre gerek yok. Karnın nasıl?"

"Dün gece söylediklerinde haklıymışsın gibi." "Ne söyledim ki?"

"Jack Daniels her zaman arkadaşın değildir."

Kahkahası göğsünden gürledi ve karo zeminde yankılandı.

"Her şey hızını ayarlamakla ilgili, ama sık sık içki içmediğini öğrenmeden önce dört kadeh içmiştin, bu yüzden bunu kaldırabileceğinden emin olmamak benim hatamdı. Bunun için üzgünüm ama bir dahaki sefere artık biliyorum."

"Bir dahaki sefere olacağını düşünmen büyük cesaret. Jack Daniels tüm kıcıımı öpebilir."

Bir kahkaha patlaması daha.

Ayağa kalktı ve uzanıp beni yavaşça ayağa kaldırmadan önce gerindi.

"Tamam hanımefendi, sizi yatağınıza geri götürelim. Size bir bardak su ve biraz Tylenol getireceğim."

Beni dirseğimden tutup kapıya doğru

yönlendirdi. "Uhhh, Tyler?"

"Hanımefendi?"

"Hala işlemem gerekiyor."

"Kahretsin, unutmuşum. Tamam, sen yapman gerekeni yap. Ben suyu getireyim.

Baş ağrısı ilaçlarını al, işin bitene kadar kapının dışında bekleyeceğim. Hazır olduğunuzda dışarı çıkın ve yatağınıza dönmenize yardım edeyim."

Gülümseyerek ve kolumu okşayarak beni orta büyüklükteki banyoda yalnız bıraktı.

Bu, hayatımın en utanç verici yirmi dört saati oldu.

Kusmadığım ne varsa işedikten sonra ellerimi yıkadım ve yüzüme su sıçrattım.

Jack Daniels arkadaşım olmayabilir, ama şu anda aynanın benim için olduğundan daha büyük bir düşman olması mümkün değil.

Koyu halkalar yorgun mavi gözlerimi çerçevesliyordu. Elmacık kemiklerim belirgindi, altlarındaki küçük tüneller son birkaç gündür milkshake yerine milleri tercih ettiğimi gösteriyordu. Bir zamanlar olduğum kadının bir kabuğu gibi görünüyorum.

Bu, hayatında sahip olduğun tek iyi şeyi yok edebilecek adamla tanışmadan önceydi.

Biraz daha doğal bir renk katmak için yanaklarımı çimdikledim, biraz daha gargara yaptım ve kapıya doğru yöneldim.

Söz verdiğim gibi açtığımda, elinde bir Gatorade, bir şişe su ve bir şişe Tylenol ile karşımda duruyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

Birden kendimi çok utangaç hissettim. Ne de olsa ben dinozorları çağırırken bu adam on dakika boyunca yanımda oturmuştu.

"Ben iyiyim. Başım ağrıyor ama ne kadar içtiğimi ve az önce olanları göz önünde bulundurursak bunun normal olduğunu biliyorum."

Su şişesini ve Tylenol'ü uzattı. "Bunlardan üç tane al ve birkaç yudum su iç." *Peki efendim.*

Çocuk korumalı kapağı geçtikten sonra kapsüllerden üçünü ağzıma attım ve su şişesini dudaklarıma bastırdım.

Bu kutsal su olmalı çünkü neden bu kadar iyi?

Doğrudan emirlerine itaatsizlik ederek suyu höpürdeterek içtim ama kuru ağzıma ve kustumdan kaynaklanan boğaz ağrısına o kadar iyi geldi ki kendime engel olamadım.

"Maggie, küçük yudumlar dedim!"

Su şişesinin kapağını kapattım ve utangaç bir ifadeyle ona baktım. "Özür dilerim Dr. Ryan, susamıştım!"

"Biliyorum ama miden zaten sarsılmış durumda... Su içmek durumu daha da kötüleştirebilir. Yavaş yudumlar daha iyi."

"Bunu polis akademisinde mi öğrendin?" Şaka yaptım. Gözlerini devirdi.

"Diğer şeylerin yanı sıra. Hadi yatağa dönelim."

Dirseğimden tutarak beni yatağın benim tarafıma götürdü ve uzanmama yardım etti.

Battaniyeyi bacaklarıma ve belime doladı.

"Oh, bekle!" diye bağırdı.

Banyoya gidip elinde bir çöp kutusuyla dönmesini izledim. Çöpü yere, benim düzgünce sıkıştığım yerin yanına koydu.

"Ne olur ne olmaz," dedi gülümseyerek.

Yatağın ayak ucundan dönüp kendi tarafına geçmesini izledim.

Kahretsin, çok tatlı bir kıcı var.

"Neden kot giyiyorsun?"

"Bunu yine mi yapıyoruz?" diye kıkırdadı. "Uyumaya git, Mags."

Mags.

Bana daha önce de böyle seslenmişlerdi ama bu kelimenin dudaklarından dökülüşünde midemi bulandıran bir şey vardı ve bunun Jack ile hiçbir ilgisi yoktu.

Daniels.

Tyler

Benim olmayan bir yatakta uyanmak on yıldan uzun süredir yapmadığım bir şey.

Misafirhanedeki yatak odasını aydınlatan ışık, normalde uyuduğumdan daha geç uyuduğumu haber veriyordu.

Güneş beni en son ne zaman dövdü?

Benim gibi Phoebe de erkenden kalkar, gün ağarmadan önce evimizin canlı ve zıplıyor olduğundan emin olur.

Bebeklik dönemini atlattıkça bunun da geçeceğini düşündüğümü hatırlıyorum.

Şaka yapıyordum Ty, çünkü doğduğundan beri her gün sabahın dördünde kalkıyor.

Phoebe'nin dalgın düşüncesi bile yüzüme bir gülümseme getirdi.

Bayan Ryan'ı arayıp onu almak için çok mu erken?

Telefonumu kontrol

ettim. SABAH 9.

Hayır, çok erken değil.

Misafirimize baktım, yataktan çıkmadan önce ona son bir kez göz attım. Yumuşak bir şekilde horluyordu, kahverengi bir bukle alına dökülmüştü. Bir zamanlar en sevdiğim sayılan tişörtüm Tatum'la Daytona Beach, Florida'da geçirdiğimiz hafta sonu ona çok büyük geldi ve omuzlarını sıktı.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek yavaşça yataktan çıktım.

Odayı parmak uçlarımda geçtim, sadece çöp kutusunda Jack Daniels kalıntısı olup olmadığını kontrol etmek için durakladım.

Hiç yoktu.

Güzel, tüm o banyo olayından sonra huzur içinde dinlenebildi.

Dünyadaki tüm WD40'ların düzeltemediği o gıcırtılı şeyi yapmaması için kapıyı dikkatlice açtım ve ses çıkarmamak için ekstra önlem alarak koridorda yumuşak adımlarla ilerledim.

İsteyeceğim son şey, bir ses duyduğu için panik içinde uyanması.

Aklım dün geceye ve odaya geri döndüğümde verdiği tepkiye gitti. Belki de yabancı bir yerde olduğum içindi. Belki de alkoldendi.

Belki de ona yabancı olmamdan kaynaklanıyordu ama o anın tamamında bir gariplik vardı. Gözlerinde gerçek bir korku vardı ve elleri titriyordu.

Senin hikayen ne, Magnolia Miller?

.....

"Baba! Sana bir ORDARENT çizdim!"

"Hey, prensesim! Bana bir süs mü yaptın?!"

Üç yaşındaki çocuğum başıyla onayladı ve küçük ahşap bir Noel ağacını bana doğru itti. "Aww, Pheeb, bu çok güzel!"

Işıl ışıl parlıyordu.

"Bay Ray kordonlu bir makasla kesti ve Bayan Ryan da boyamada bana yardım etti!"

"Kordonlu makas mı?"

"Parşömen testere olarak da bilinir," diye araya girdi bir ses.

Ray yanıma geldi ve elimi sıkmadan önce Phoebe'nin saçlarını

karıştırdı. "Günaydın dostum. Dün gece nasıl geçti?"

"Ne yazık ki umduğum gibi değil, ama bu işin nasıl olduğunu bilirsin." Başını salladı.

"Bir dahaki sefere alırsın."

Ray Taylor, Creek's Edge Şerif Karakolu'ndan emekli bir baş yardımcıdır. Departman. On yıldan uzun bir süre önce başladığımda saha eğitim memurumuzdu; eşi Ryan ise sevk memurumuzdu. Her ikisi de 2020'de Covid vurduğunda emekli oldular ve şakayla karışık hepimize emekli olup karı koca olarak birlikte yaşayıp yaşayamayacaklarını göreceklerse, bunu dünya kapalıyken deneyebileceklerini söylediler.

"Günaydın, Ty! Pee Wee sana hediyeni verdi mi?"

"O yaptı! Çok güzel olmuş. Hepiniz harika bir iş çıkardınız. Eve döner dönmez ağacımıza asacağız."

"Kahvaltı yapmadan eve gitmeyeceksiniz, o yüzden ellerinizi yıkayın ve yemek odasına geçin."

Protesto etmenin bir anlamı yoktu.

Bayan Ryan'ı sizi beslemeyi aklına koyduysa, kesinlikle besleyeceğini bilecek kadar uzun süredir tanıyorum.

Kendi çocukları olmadığı için, Bayan Ryan ve Bay Ray Temelde departmandaki tüm gençlerin fahri ebeveynleri ve tüm çocuklarımızın ve ayrıca Pazar okulundaki çocukların çoğunun fahri büyükanne ve büyükbabaları gibiler. Her zaman bebek bakıcılığı yapmaya hazırlar, her zaman çocukların herhangi bir etkinliğine gelmeye hazırlar... gösteriler, doğum günü partileri, t-ball oyunları - hiçbirini kaçırmıyorlar. Onlar hepimiz için, özellikle de Creek's Edge'deki biz bekar ebeveynler için bir nimet.

Bulaşıktan sonra, Phoebe ve ben yemek odasına doğru yola çıktık.

"Duck Amca!!"

"Rory Ann!"

Masada, küçük pembe bir yükseltici koltukta, en iyi arkadaşım Tatum'un iki buçuk yaşındaki kızı Aurora oturuyordu.

Aşağı inmek için çabaladı ama sandalyesi masaya doğru itildiği için başarılı olamadı.

"Dayan Rory, geliyorum."

Onu koltuktan kaldırdım ve serbest kaldığı anda ona sarılarak kucakladım.

"Baba! RoRo'nun burada olduğunu söylemeyi unuttum!" diye yarı bağırdı kızım.

"İç ses, Pheeb," diye hatırlattım ona nazikçe. "Birbirinizi gördüğünüz için mutlu olduğunuzu biliyorum!"

Ray kapı aralığından, "Mükemmel bir en iyi arkadaşlar pijama partisiydi," diye seslendi. "Görünüşe göre bir taç takmam gerekiyor, aksi takdirde bir Prenses. Buna inanabiliyor

musun?" Güldüm.

Phoebe ve Aurora son birkaç yıldır güzellik yarışmalarıyla uğraşıyorlardı. Aurora'nın annesi Jovie'nin "yarışmalara katılamayacak kadar güzel" olduklarına karar vermesi sayesinde aylar geçti! Her ikisi de birkaç raf değerinde taç ve taç kazandılar ve ebeveynleri olarak zaten bildiğimiz şeyi sağlamlaştırdılar. Onlar Gerçekten de prensesler.

"Bay Ray'in prenses olmasına izin vermeyecek misiniz? Bu hiç hoş değil." "Bay Ray'in saçы yok! Taç onun başında nasıl duracak?"

"Sana söyledim, Rory Ann! Kulaklarıma bantlardım!" Ray her kızı kıkırdamaya zorlayarak söz verdi.

Pastırma ve sıcak şurup kokusu daha da güçlendi. Döndüğümde Bayan Ryan'ın elinde Guinness Rekorlar Kitabı'na girebilecek kadar yüksek bir krep yığınıyla içeri girdiğini gördüm.

Ray hemen karısının yanına gitti ve geri kalanını halledebilmek için oturmasını istedi. Rory'yi yükseltecine, Phoebe'yi de yanındakine koyduktan sonra, yiyecekleri getirmek için mutfaka gittim.

Kahvaltıdan sonra, bizi besleyecek kadar nazik oldukları için bulaşıkları yıkamakta ısrar ettim.

Bayan Ryan tüm bu süre boyunca mutfak adasından itiraz etti ve bana bunun gerekli olmadığını söyledi. Ancak, Ray bu işi benim halletmemden çok memnundu.

kızlara balık solucanı yakalamayı öğreteceğini söyleyerek temizlik görevine başladı.

Otuz dakika, bir bezelye konservesi kadar solucan ve prensesler arasında on ileri geri kucaklaşmadan sonra, Phoebe kamyonetindeki koltuğuna bağlandı ve eve doğru yola çıktık.

Acaba misafirimiz henüz kalkmadı mı ve eğer kalktıysa bunu Phoebe'ye nasıl açıklayacağım?

Manolya

O gitmişti.

Yanımdaki yatak soğuk ve boştu.

Acaba gizlice kaçmasına neden olan son damla neydi?

Gerçekten her şey olabilirdi.

Horlamam, bitmek bilmeyen kusmalarım, yorganımı çalması ya da Başını ağrıtmaya değmeyeceğime karar verdi ve sırf beni kıcımın üstüne atabilmek için kilitleri değiştirmek için ihtiyaç duyacağı malzemeleri almaya gitti.

Panik göğsümde yükseliyor.

Şimdi ne yapacağım ben? Param yok, benzinimin çoğunu o lanet tarlaya gitmek için harcadım, hala uyuyacak bir yerim yok, dışarısı soğuk ve arabam komik bir ses çıkarıyor -

"Benim arabam!"

Yorganı üzerimden attım ve Tyler'ın üç beden büyük eşofmanlarına takılmamaya dikkat ederek yatak odasının kapısına doğru koştum.

Tyler'ı bulmayı umarak aceleyle koridordan geçip çalışma odasına girdim.

Belki ben yatağı işgal ediyordum, o da kanepede uyumaya karar verdi.

Hayal kırıklığına uğradım, kanepede boştu.

Ön kapıya doğru yürüdüm, incindim mi, kızdım mı yoksa delirdim mi karar vermeye çalışıyordum.

Pencereden dışarı bakarken, eski siyah Honda'ma bir göz atma umuduyla ön bahçeme - Tyler'ın arka bahçesine - bakıyorum, ama bir şey göremiyorum.
şey.

Ön bahçesi devasa, Maggie. Buradan göremeyeceğin bir yere park etmiş olabilir.

Beynim kapüşonumu giyip kontrol etmek için oraya gitmemi söylüyor ama korku... Caleb ve dün gecedan önceki hayatla ilgili boğucu korku beni olduğum yerde donduruyor.

Birkaç dakika çalışma odasında durup bir sonraki adımımın ne olması gerektiğini düşündüm.

Git duş al, salak. Bu şekilde eğer seni gitmeye zorlarsa, en azından sadece evsiz kalırsın, evsiz ve ayakkabı gibi kokan değil.

.....

Banyonun kendisi çok büyük değildi ama duşun kendisi geniş ve rahattı. Sıcak su vücudumun üzerinde çağlıyordu, sıcaklık Son yirmi dört saat içinde verdiğim tüm kötü kararları geçici olarak yıkıyorum.

Keşke sonsuza kadar burada kalabilsem.

Su ne kadar güzel olsa da ve kendimi ne kadar rahatlamış hissetsem de, endişem beş dakikadan fazla kalmama izin vermedi.

Ya biri içeri girerse ve siz su aktığı için duymazsanız?

Bu düşünce aklıma girdikten sonra, banyo lavabosunun altında bulduğum muhtemelen eski saç kremi duruladım ve suyu kapattım.

Havlu şimdiye kadar hissettiğim en kabarık havluydu ve lüks giysiyi vücuduma sararken kendimi süslü hissettim.

Yatak odasına geri döndüğümde komodinin üzerinde titreyen telefonumun sesiyle irkiliyorum.

Tanımadığım bir numara arıyordu ve bu numaradan dört cevapsız arama daha vardı.

Aman Tanrım, bu Caleb.

Tyler

"Hâlâ uyuyor olmalı," diye mırıldandım kendi kendime iPhone'umun sonuna basarken.

"Baba! Dışarı çıkıp oynayabilir miyiz?" Gülümsedim. Kızım dışarıda olmayı çok severdi.

"Birkaç dakika içinde yapabiliriz, ama önce bazı haberlerim var."

Onun hizasına kadar diz çöktüm ve kafamda uçuşan kelimeleri bir cümle haline getirmeye çalıştım.

"Yani, bizim evin arkasındaki diğer ev var ya?" "Ürkütücü ev," diye cevap verdi kız.

"Evet, ama ürkütücü değil. Sadece çoğu zaman karanlık çünkü kimse orada kalmıyor."

Bana sabırsızlıkla baktı, yüz ifadesi bana sadede gelmemi, böylece dışarı çıkıp oynayabileceğimizi söylüyordu.

"Tamam."

"Tate Amca ve Joey Teyze'nin babanın arkadaşları olduğunu biliyor musun?" "Evet, Boomer Amca ve Lizzie Teyze de öyle."

"Evet, onlar da. Babamın Maggie adında yeni bir arkadaşı var ve o bir süreliğine misafirhanede kalacak, tamam mı? Çok arkadaş canlısıdır, bu yüzden onu gördüğünüzde selam verebilirsiniz."

"Ona prenses olduğumu söyleyebilir miyim?"

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum.

"Ohh, içimden bir ses bunu hemen anlayacağını söylüyor."

"Olması gerektiği gibi, baba."

Sassy ass.

"Ona talarını gösterebilir miyim?"

"Ona onları görmek isteyip istemediğini sorabilirsin ve eğer isterse, evet, görebilirsin." "Ondan kurabiye pişirmesini isteyebilir miyim?"

"Belki... ama ilk başta onu bunaltmayalım, tamam mı?"

"Tamam, baba."

Rahat bir nefes aldım.

Üç yaşındaki çocuğumdan üçüncü derece almayı beklemiyordum. Ancak, işim nedeniyle ve bir çocuğu davet etmekten daha iyisini bilmem gerektiği için yabancılar evime girdiğinde, bunu diğer herkesten alacağımı çok iyi biliyorum. İşin tuhafı, Phoebe'nin onayı, başıma geleceğini bildiğim şey hakkında kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

"Artık dışarı çıkabilir miyiz?"

"Elbette, git botlarını giy. Ben ceketini getireyim."

Dakikalar sonra, onu salıncakta itiyordum.

Manolya

Kalbim duracak gibi değil.

Bilinmeyen numara beni beş kez aradı. *Caleb*

olmalı. Bu bir tesadüf olamaz. Hemen yatak

odasının kapısını kilitledim.

Çamaşırhaneye gidene kadar en temiz seçenek onlar olduğu için Tyler'ın kıyafetlerini tekrar giydim ama bu sefer sutyenle.

Bu eşofmanlarla koşmak zorunda kalırsan, boynunu kırarsın.

Mantıklı bir yanıml Caleb'in Creek's Edge'de olduğumu anlamış olsa bile, izimi sürerek beni buraya kadar getirmesinin mümkün olmadığını biliyor. Özel bir ev.

Sinirlerimi yatıştırmak için odaya göz gezdirdim.

Dokunabildiğim beş şey... yatak, perdeler, kapı kolu, Tyler'ın dün gece kullandığı yastık, lamba düğmesi... Koklayabildiğim beş şey... benim İrlanda Baharı kokulu ten... Daytona 500 tişörtü... Tyler'ın dün gece kullandığı yastık... Çarşafklar... Ayakkabılarım...

Midemin çukurunda hala kabaaran korkuya rağmen, endişemi yatıştırmak için ayakkabılarımı koklama fikrine gülüyorum.

Telefonumu kontrol

ettim. Yeni cevapsız

arama yok.

Tanrıya şükür, belki de ölmüştür.

Endişem tüm zamanların en yüksek seviyesinde. Gittiğim dört gün içinde benimle iletişime geçen tek kişi Caleb oldu ve o da ben aradıktan sonra rastgele numaralardan aradı. ana hattını bloke etti.

O olmama ihtimali yok.

Kafeine ihtiyacım var.

Lütfen kahve makinesinin uluslararası uzay istasyonu için eski bir kahve kapsülü olsun.

Kafeine en yakın şeyin peşinde, parmak uçlarımla koridorda ilerledim.

Mutfak gündüzleri daha da ilginç ve estetik.

Doğal ışık, sarı duvarları yaz güneşi altında duruyormuşsunuz gibi hissettiriyordu, ancak tüm sivrisinekler, sinekler ve Şeytan'ın top çuvalını Georgia eyaleti boyunca sürüklediğini hissettiren sıcaklıklar olmadan.

Sadece yaz düşüncesi bile zaten zayıflamış olan balonumu söndürdü.

Temmuz ortasında Georgia'ya hiç gitmediyseniz, sakın gitmeyin. Ciddiyim, gitmeyin. NEMLİ diyebilir misiniz? Herkes terli... Saat sabahın dokuzu olacak ve insanlar çoktan küflenmiş olacak.

Daha da önemlisi, bu kahve makinesi daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

Lanet olası suyu arkaya dökmeye, Dollar General kahve filtresine biraz Maxwell House telvesi koymaya ve tıslama ve homurdanmayı mı bekliyorsun?

Breville Oracle Touch Espresso

Makinesi. Çalıştığım cihaz bu.

Bunlardan birini hiç duymamış olmamın yanı sıra
Bu şeyi hükümet ismiyle çağırma yeteneğime güveniyorum.

Cidden, Bay Kahve gibi klasikler hala iyi, Ty.

"Şimdi!" diye bağırان bir erkek sesi beni kahve sarmalından çıkardı.

Bu da neydi böyle?!

Kalbim göğüs kafesimin arkasından fırlayacakmış gibi hissediyordum.

O burada.

Bu sefer beni öldürecek.

Çılgınca etrafıma bakındım, bir bıçak, bir sopa, içeri girmeye çalışırsa kendimi savunmak için kullanabileceğim herhangi bir şey aradım.

Dawn bulaşık sabunu ve Pioneer Woman kızartma tavaşı bulabildiğim tek yarı tehlikeli şeylerdi.

Harika, beni kırbaçlamadan önce ona yemek hazırlayabilirim.

Sesi tekrar duydum, bu sefer daha sessizdi ama yine de işitme mesafesindeydi.

En tatlı kıkırdamayı duyduğumda, ön kapıdan en uzak oda olan yatak odasına gitmeye karar vermiştim bile, ardından kapı çalındı. Dondum

kaldım.

"Magnolia?" diye seslendi derin bir ses. "Uyandın mı? Ben Tyler."

Tyler!

Kapıya doğru süründüm ve gözetleme deliğinden dışarı baktım.

Orada duruyordu, hatırladığım kadar güzeldi ama belindeki silahın yerine kocaman mavi gözleri ve çilek sarısı saçları olan küçük bir kız koymuştu.

Geri geldi ve kızını da getirdi!

Kendimi tam bir aptal gibi hissederek kapıyı açtım.

Tabii ki bahçesinde duyacağım kişi o olacaktı ve tabii ki kızını almak için erken çıkacaktı.

"Günaydın!" diye gürledi eşikten içeri adım attıklarında. "Nasıl uyudunuz?"

Tanrım, çok sevimli.

"İyi uyudum, teşekkür ederim. Kim bu güzel kız?"

Kıvırcık saçlı tatlı kız yüzünü babasının boynuna gömdü.

"Bu Phoebe Rae. Phoebe, Bayan Maggie'ye merhaba de."

Utangaç bir gülümsemeyle bana baktı ama konuşmadı.

"Merhaba, Phoebe. Bu güzel buklelerinle bir Disney prensesi olabilirmişsin gibi görünüyorsun!"

Ne söylediğimi bilmiyorum ama doğru olan buydu.

Çok geçmeden hepimiz koltuğa oturmuştuk ve Phoebe bana kazandığı taşları ve yarışmaları anlatıyordu.

"En güzel saç ödülünü ÜÇ kez kazandım, Bayan Maggie!"

"Üç kez mi?! Bu da bunu doğruluyor. Kesinlikle en güzel saçlara sahipsin!"

Işıl ışıl parlıyordu.

"Baba, Bayan Maggie'ye tüm taşlarımı gösterebilir miyim?" Tyler gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine değmedi.

"Bunu sonra düşünürüz, Pheeb. Babanın Bayan Maggie ile birkaç dakika konuşması gerekiyor. Neden şu eski VCR'ın hala oynayıp oynamadığına bakmıyorsun? Sindirella mı?"

Hayal kırıklığı çok açıktı ama isyan ederek babasını üzme istemediği de belliydi.

"Tamam."

Bana döndü.

"Sizinle yatak odasında konuşabilir miyim, lütfen?"

İşte geliyor. Beni dışarı atıyorlar.

Sesimin titremesinden korktuğum için konuşmaktan çekinerek başımı salladım ve onu koridorda takip ettim.

"Neden telefonuna cevap vermedin?!"

Neden ben... ne?

"Ne?"

"Phoebe'yi alacağımı ve durup kahvaltı edeceğimi söylemek için seni beş kez falan aradım ama ne istediğini bilmiyordum.

çünkü SEN. YAPMADIN. CEVAP VERMEDİN. TELEFONA. TELEFON," diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından.

"Çalmadı. Aradığınızı bilmiyordum!" Panikleyerek açıkladım.

Kollarını kavuşturarak bana baba bakışı attı.

"Telefonun bozuldu mu Maggie?"

"Bozuk mu? Hayır, neden?"

"Daha önce çağrılar almakta zorluk yaşadınız mı?"

"Hayır mı?"

"Peki bugün neden çalışmıyor?"

Ellerimi öfkeyle havaya

kaldırdım.

"Bilmiyorum Tyler ama sana göstereceğim."

Telefonumu çıkardım, onun kibirli kışını haksız çıkarmaya hazırdım ki, gerçek beni tam kışımından vurdu.

"Bekle, bu sen misin?" Ona telefonumu uzatarak sordum.

"Yedi cevapsız arama mı? Evet, Magnolia. Başka kim seni on dakika içinde yedi kez arar ki?"

Keşke bilseydin.

"Sen olduğunu bilmiyordum, o yüzden cevap vermedim!"

"Benim olduğumu nasıl anlamadın?" diye meydan okuyarak

gözlerini devirdi. "Bana numaranı hiç vermedin!" Ben de karşılık verdim.

Başparmağını ve işaret parmağını kullanarak burnunun köprüsünü sıktı.

"Dünü hatırlıyor musun? Buluşma hakkında mesajlaştığımızı? Sen kendi telefonundan? Ben de benimkinden?"

Mesajlar! Mesajlardan numarasını doğrulamak neden aklıma gelmedi!

"Dürüst olmak gerekirse, aklıma gelmedi. Kayıtlı olmayan numaralara cevap vermem ve dün mesajlaştığımızı unutmuşum ve... ve... Özür dilerim."

Yüz ifadesi yumuşadı.

"Bir hoşça kal bile demeden ya da ihtiyacın olan her şeyi aldığını bana bildirmeden kasabayı terk edip gittiğini sanıyordum," diye itiraf etti.

Endişeli miydi?

"Özür dilerim Tyler. Numarayı mesajlarla karşılaştırmayı düşünmeliydim ama aklıma bile gelmedi. Düşün keyfini çıkarmakla ve kahve makinenizi nasıl çalıştıracığımı araştırmakla meşguldüm," diye yalan söyledim.

"Özür dileme. Sadece kalkıp hiçbir şey söylemeden kasabayı terk etme. Tek istediğim bu."

Tamam, bu kadar teatral olmayalım.

"Kasabayı nasıl terk edebilirim ki?" Şaşkınlıkla sordum. "Arabanla mı?"

"Benim arabam Timbaktu'da bir tarlada," diye işaret ettim. "Senin araban ön bahçede."

Ne?

"Tommy mi getirdi?"

Bana kızgın bir şekilde baktı.

"Evet, burada olup olmadığına bakmadın mı? Dün gece bunun için çok endişelendin."

O zamanlar savaş ya da kaç modundaydım. Bugün ise güvenli moddayım, insanların acımasız olduğu ve dünyanın adil olmadığı bir yerde dışarı çıkmaktan çok korkuyorum.

"Uyanalı çok olmadı. İlk kalktığımda duş aldım ve sonra dediğim gibi kahve makinesiyle uğraşıyordum."

Başka bir yalan.

Başını salladı.

"Bana gideceğini haber vermeden gitme, lütfen." Gitmek için döndü.

"Oh, ve Mags?" *Mags.*

Bayıldım. "Evet?"

"Saçın tamamen kuru, git başkasının bacağına işe ve yağmur yağdığını söyle."

Sırtarak koridora doğru yöneldi ve bana kot pantolonlu, nektarin şekilli kışını dizginlenemez bir şekilde gösterdi.

Tyler

Yalan söylüyor. Yalan söylediğini biliyorum.

Anlayamadığım şey, neden yalan söylediği.

Lanet arabasını kontrol etmek için bahçenin önüne gidip gitmediği neden umurumda olsun ki?

Duştan yeni çıktığını söyledi... ama saçları tamamen kuruydu.

Ya bir şeyden kaçıyor ya da patolojik bir yalancı... Phoebe'nin etrafında bu seçeneklerden birine ihtiyacım yok.

"Hadi, Pheeb, eve gidelim."

Kanepenin köşesinden ayağa fırladı. "Bayan

Maggie gidebilir mi?"

Yatak odasına doğru baktım ama onu göremedim.

"Bayan Maggie bugün bir şeyler peşinde, ama atıştırmalık bir şeyler isterse diye ona biraz yiyecek alacağız... Ne dersin ufaklık? Alışveriş arkadaşım olmak ister misin?"

Gözleri heyecanla parlıyordu.

Şimdi çocuğumu beslemiyormuşum gibi anlaşılmasın, bu şehirde "tembel lüksü" açısından sahip olduğumuz tek havalı avantaj Walmart'ın market alışverişi ve ben sık sık uçan bir müşteriyim. Markette olmaktan, yaşlı kadınlarla kızlarıyla neden çıkamadığım hakkında sohbet etmekten nefret ediyorum.

torunlarım. Bu nedenle, diğerlerinin yanı sıra, her zaman Walmart uygulamasından teslim alma siparişi veriyorum ve kamyonuma getiriyorlar.

Bu kadar son dakika olmasaydı, bugün de bunu yapıyor olurdum, ancak küçük Walmart'ımız genellikle siparişlerin yirmi dört saat önceden verilmesini istiyor.

"Tamam prenses, hadi gidip çılgınlığa cesaret edelim."

.....

Walmart tam bir tımarhane.

Şükran Günü'ne iki hafta kaldı Tyler. Ne bekliyordun ki?

Bu alışveriş gezisi, yaptığım her alışverişin neden bir uygulama aracılığıyla yapıldığını çok net bir şekilde ortaya koydu.

Sonsuza kadar Amazon, orospu çocukları.

"Baba, gidip Noel süslerine bakabilir miyiz?" İçimden inledim.

"Elbette yapabiliriz."

Tüm bu alışveriş deneyimine rağmen, Noel süslerine bakmak istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Tatum ve Jovie bana her zaman Noel'i sevdiğim için beyaz bir Noel kutlamam olması gerektiğini söylerler. sakal ve jöle dolu bir kase gibi sallanan bir göbek.

"Baba, bak!"

İşaret ettiği yere baktım.

Küçük Denizkızı çorabı.

"Senin zaten bir çorabın var, Doodlebug," diye hatırlattım ona nazıkçe.

"Ama... onlarda ARIEL var!" diye açıkladı, bunun neden bu kadar önemli olduğunu anlamadığım gerçeğinden açıkça rahatsız olmuştu.

"Ariel olduğunu görüyorum."

"Ariel ben ve RoRo gibi! Onun KIZIL SAÇLARI var!"

Ahhhh, şimdi iki ve iki eşittir dört.

"Senin ve Rory'nin çoraplarınız zaten uyumlu."

"Tamam ama Bayan Maggie'nin buna ihtiyacı var!"

Ona benziyor!" "Bayan Maggie'nin saçları

kahverengi, tatlım."

"O zaman... onun... ihtiyacı var... bak, baba! İşte orada! Belle'e ihtiyacı var!"

Bu savaşı kazanamayacağımı bildiğim için teslim olmaya hazırlanıyordum ki bir kadın sesi konuşmamızı böldü.

"Awww, baba, bırak alsın."

Sese döndüm ve gülümsedim, bunun beni zoraki kibar konuşmalardan uzak tutmaya yeteceğini umuyordum.

"Bukleleriyle çok güzel. Babanla yalnız mı alışveriş yapıyorsun canım?" diye sordu kızıma, konuşurken takma kirpiklerini bana doğru savuruyordu.

Oh, Tanrı aşkına.

Phoebe ona hoş bir gülümseme verdi ama yabancılarla konuşmaması gerektiğini biliyordu.

"Annem bugün nerede? Siz kız-baba randevusu yaparken dinleniyor mu?" diye sırttı.

Dişleri beyazdı, gerçek olmadığını bildiğiniz beyazlıktaydı çünkü hala biraz sigara lekeli olduklarını söyleyebilirsiniz.

Phoebe bana baktı, sessizce ona cevap verip veremeyeceğini sordu.

"Yabancılarla konuşma" konuşmamızın ne kadar önemli olduğunu hatırladığı için bir gurur patlaması hissederek başımı salladım ve yanında durduğum için sorun olmadığını bilmesini sağladım.

"Annem ben küçük bir bebekken öldü. Şimdi ben, babam, Dooley ve Bayan Maggie varız."

Kadının Phoebe'nin annesinin ölümünü duyduktan sonra gizlemeye çalıştığı gülümseme Maggie'nin adı geçince kayboldu.

"Eğlenceli bir çeteye benziyor. Mutlu Şükran Günleri ve Mutlu Noeller!"

Kızımın iyi dileklerine karşılık verdiğini bile duyamadan çekip gitti.

İşte bu yüzden kimseyle çıkmıyorum. Artık kimse samimi değil. Sadece ilgimi çekmek için Phoebe ile etkileşime girdi.

"Hadi Pheebbs, Bayan Maggie için şu çorabı al ve gidip yeni süs eşyaları bulalım."

Manolya

Cumartesi günü saat 2:30 ve çok sıkıldım.

Korkum ve endişem sosyal medyada gezinmeme izin vermiyor, daha önce yaptığımız konuşmadan sonra gidip Tyler'ı kızdırmak istemiyorum ve oturma odasında bulabildiğim tüm klasik Disney filmlerini izledim.

Çalışmayan insanlar bunu nasıl yapıyor?!

İlk kez, kapının çalınması beni saf dehşet yerine rahatlattı. "Kim o?" diye seslendim.

"Bu Phoebe!"

"Ve babacığım" dediğini duydum Tyler'ın, sesinde sahte bir kızgınlık vardı. Kapıyı açtığımda yüzüme yayılan gülümsemeyi hissettim. "Hey millet, ne yapıyorsunuz?"

Tyler'ın iki koluna yaklaşık on Walmart poşeti yaydığını fark ettim. Fark ettiğimi anlayınca sıırttı: "İki sefer pısıırıklar içindir."

Çok arsız.

"Baban ve ben sana bir şeyler aldık!" Phoebe çığlık attı.

"Babam ve ben," diye düzeltti Tyler.

Omzunun üzerinden ona baktı, kafası karışmıştı. "Baban ve ben sana bir şey aldık. Baban ve ben değil."

Adama deliymiş gibi baktı, adamın temelde aynı şeyi söyleyerek kendisini düzeltmesinden rahatsız olduğu belliydi.

Kıkırdadım.

Tyler bana "Ağır çantalar hafiflemiyor," diye hatırlattı.

"Ah! Özür dilerim!" Özür diledim, kapının ortasından yana doğru adım attım. "Bayan Maggie! Gelin bakın size ne aldık!"

Az önce üzerimden bir yük kalkmış gibi hissederek onu takip ettim.

Heyecanı bulaşıcıydı ve uzun zamandır kendimi gerçekten mutlu hissetmemiştim.

"Seni yakaladık... BU!"

Üstünde Güzel ve Çirkin yazılı bir Noel çorabı çıkardı.

Kalbim küçük bir takla attı ve gözlerim yanmaya başladı.

"Bana Noel çorabı mı aldın?"

"Aldık! Senin için önce Ariel'i seçtim ama babam kahverengi saçlı olduğunu söyledi, o yüzden sanırım Belle'i almak zorundaydım," dedi göz devirerek.

Mutfak adasında duran ve sanki ev hayatımızda normal bir günmüş gibi yiyecekleri boşaltan Tyler konuştu.

"Belle'i almak zorunda olduğunu söylemedim. Sen ve Rory'nin Ariel'i sizin gibi kızıl saçlı olduğu için sevmiştiniz ve sonra Maggie için almanız gerektiğini söylediniz ve ben de onun kahverengi olduğunu belirttim -"

Cümlesinin ortasında durdu çünkü Phoebe ve ben zar zor dinliyorduk.

"Belle okumayı seviyor ve ben de babamın bana kitap okumasını seviyorum, bu yüzden Ariel gibi en iyi prenses olmasa da yine de gerçekten iyi bir prenses."

"Sana küçük bir sır vereyim, Phoebe... küçükken hayalim bir şatoda bir canavarla yaşamaktı."

Arkamda Tyler homurdandı.

"Canavarların korkutucu olduğunu düşünmüyor musun?"

"Belki ilk başta biraz öyleydi, ama unutmayın, ilk başta sadece hiç arkadaşı olmadığı için kötüydü. Belle'le arkadaş olduktan sonra iyi biri oldu."

canavar."

Bu tartışmadaki ironi gözümünden kaçmadı.

Bu güzel küçük kızla oturmamın tek nedeni
Çünkü canavarla arkadaş olmanın onu beyaz atlı prensime dönüştüreceğini düşünmüştüm.

"Kötü bir canavarın iyi bir canavar olabileceğini gerçekten düşünüyor musunuz, Bayan Maggie?" diye sordu kuşkuyla.

"Öyle düşünmek hoşuma gidiyor. İnsanların sırf eğlence olsun diye kötü olabileceğini düşünmek hoşuma gitmiyor. Herkesin içinde iyilik olduğunu düşünmeyi seviyorum."

Bu, üç yaşındaki bir çocuk için fazla karmaşık bir konuşmaya dönüşüyor.

"Annemi öldüren insanlar sadece kötü olmayı ve insanların duygularını incitmeyi sevdikleri için kötüydüler."

Frene bas.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Eminim çok iyi bir annen vardı."

Tyler'ın arkamdan geldiğini anlamak için dönüp bakmama gerek yoktu. Bir zamanlar sıcak ve davetkâr olan enerjisinin, Phoebe annesinden bahsettiğinde soğuk ve çekingen bir hal aldığını hissedebiliyordum.

"Pekâlâ Phoebe, bu kadar tartışma yeter. Bayan Maggie'ye hoşça kal de de avluya geçelim."

Phoebe, babasının ses tonunun aniden daha kırılmış olmasının nedeninden habersiz suratını astı.

Kahretsin, bir tek sen değilsin, kardeşim.

"Ben gitmek istemiyorum. Bayan Maggie Belle'den hoşlanıyor, ben de Belle'den hoşlanıyorum ve sen iyi bir prenses değilsin baba."

"Ooh, prenseslik yeteneklerimi en acı yerimden vuruyorsun."

Tabii ki ukalalığı anlamadı ama kahkahalarımı bastırmak zorunda kaldım.

"Burada Bayan Maggie'yle kalabilir miyim?" diye yalvardı, mavi gözleri daha önce milyonlarca kez yaptığını söyleyebileceğim gibi onu inceliyordu.

Bu tatlı yüze nasıl hayır diyebilirsin?

"Hayır."

Lanetleneyeğim.

Küçük dudağı titredi ve kollarıma atladı. "Ama biz
PRENSESİZ, baba!"

"Bu durumda, Ekselansları, kışınızı kaldırıp kendi kalenize dönme zamanınız geldi."

Sanki onu duymamış gibi bana sıkıca sarıldı.

Sessizce pes etmesi ve onun kalmasına izin vermesi için dua ederek iki sentimi attım.

"Kalması ve takılması benim için sorun değil, Tyler. Sonuçta burası hepinizin evi ve birlikte Disney filmleri izleyebileceğim birinin olması benim için sorun olmaz."

Bana baktı, gözleri parlıyordu.

Demek kızdın, kızdın.

"Teşekkürler Bayan Miller, ama bugün yapmamız gereken bazı işler var."

Şimdi kimi özledin? Ne oluyor lan?

Çok yeni olan ilişkimizin tonundaki değişim hissediliyordu ve çenemi kapatmam gerektiğini biliyordum.

"Ama babacığım!" diye itiraz etti.

"Phoebe Rae Ryan, artık gitme vakti geldi dedim. Bayan Maggie'yi başka zaman görebiliriz."

Zavallı Prenses Phoebe. Artık kimse kraliyete saygı duymuyor.

Başını eğdi ama beni tutmayı bıraktı.

"Hoşça kalın Bayan Maggie," diye fısıldadı, gözyaşları mavi gözlerini minik, çilli burnunu çevreleyen mini yüzme havuzları gibi gösteriyordu.

"İyi eğlenceler, Sweet Pea!"

"Heyyyy, Tatlı Bezelye... Phoebe'nin Tatlı P'si!" diye bağırdım, kazara yaptığım kelime oyunu yüzünden aptal kığım heyecanlanmıştı.

Tyler en ufak bir gülümseme bile göstermedi. "İyi günler Maggie."

En azından tekrar Maggie'ye döndüm.

Kapıyı arkasından kapattı ve ev zaten olduğundan daha da boş hissettirdi.

Annesinden bahsettiğinde neden bu kadar garipleşti? Zor bir boşanma mı? Aldatmak mı?

Araştırmaktan başka yapacak bir şeyim olmadığından, evin içinde dolaşmaya başladım ve konuşmak istemediği konuyla ilgili her türlü ipucunu aradım.

Tyler

"Sana kızgınım baba."

Bu kız ve onun şımarıklığı.

"Öyle olduğunu biliyorum ve bunun için üzgünüm."

"Bizi eve getirmen gerçekten çok kabaydı." "Böyle hissettiğin için üzgünüm."

"Senden hâlâ hoşlanıyor muyum

bilmiyorum." "Ama beni hala

seviyorsun, değil mi?" "Evet."

"O zaman benden hoşlanmaman benim için sorun değil çünkü beni affedeceksin. Eğer birini seviyorsan, onu affedersin."

Düşündü ama bir şey söylemedi.

Anladım, Pheeb. Kulağa saçma sapan bir şeymiş gibi geliyor, değil mi?

Affetmeye hazır olmadığı belli olan bir tavırla odasına doğru yürüdü ve ben de alışveriş gezimiz sırasında Walmart'tan evimiz için aldığım birkaç şeyi kaldırdım.

Kesli, bize yaptığın şey için ya da bunu Phoebe'den saklamak zorunda kaldığım için seni affedebilir miyim bilmiyorum.

Durduramadan zihnim beni yaklaşık üç yıl önceki Aralık ayına götürdü. Phoebe üç aylıktı, konuşmayı öğreniyordu ve görebileceğiniz en sevimli patatesti. Kesli doğumdan bu yana doğum sonrası depresyonla mücadele ediyordu ama her geçen gün biraz daha iyiye gidiyor gibi görünüyordu.

Tatilden önceki son iş günümdü ve o sabah vardiyaya cebimde yüzüğümle gittim, onu tüm mavili kardeşlerime göstermeye hazırdım.

"Bence buna bayılacak. Büyük ama gösterişli değil," dediğimi hatırlıyorum.

Onlara tüm planımı, Kesli ve Phoebe ile dağlarda nasıl gizli bir kaçamak planladığımı, nasıl evlenme teklif edeceğimi, nasıl şampanya getirteceğimi, her şeyi anlattım.

"Taşralı çocuk nasıl Hallmark yapılacağını öğreniyor!" Şef Ray Taylor bana söylemişti.

Benimle gurur duyduğunu bilmek, gerçekten başarmışım gibi hissettiriyordu. Güzel bir kız arkadaşım vardı, umarım nişanlılığa terfi edecek, muhteşem bir kız,

Sağlıklı bir kız çocuğu, sevdiğim bir kariyer, güvenli ve rahat bir ev... Boğazınızdan aşağı ittikleri o beyaz çitli rüyayı yaşıyordum.

Telefonumun çaldığını duyduğumu hatırlıyorum. Zil sesi George Strait'in "I'm carrying your love with me" şarkısıydı.

Kesli telefonun diğer ucundaydı.

"Hey tatlım, bu akşam biraz geç kalacağım, bu yüzden Bayan Ryan'ı arayıp Phoebe'ye biraz daha uzun süre bakıp bakamayacağını sordum ama seninle altı gibi evde buluşacağım. Çok özür dilerim."

Ona o kadar aşık olduğumu hatırlıyorum ki Bu değişikliğin bizim için yaptığım gizli planlara engel olmasından dolayı hayal kırıklığına uğradım. O gerçekten bir emlakçı olarak kendine geliyordu ve ben

Daha fazla gurur duyamazdım.

Saat altıda onu göreceğime söz verdim, onu sevdiğimi söyledim ve telefonu kapattım. Jeremy adında kıdemli bir şerif yardımcısı bana yaklaştı.

"Hey Ty, Riverdale'de bir arama emri çıkarmaya hazırlanıyoruz. Bilinen bir meth dağıtıcısı. Geliyor musun?" diye sormuştu bana, gözleri parlayarak.

Hepimizin işimizde bu kadar iyi olmamızın nedeni işimizi severek yapmamızdı ve bugün bunun karşılığını aldığımız günlerden biri olacaktı.

Olay yerine vardığımızda, Şef Taylor bize eğitimini aldığımız şeyi yapmamız gerektiğini hatırlatan kendine özgü cümlesini bağırarak söyledi.

"Herkes için bir yer vardır ve herkesin bir yerde olması gerekir!" Daha fazla eğitime ihtiyacımız yoktu. Bunun için yılda 150 saat eğitim alıyorduk. Ellison adında bir şerif yardımcısı ön kapıyı indirdi ve hepimiz içeri daldık.

Çiçekli, lekeli kanepede, eğer bir günlükse en az yedi aylık hamile olan bir kadın vardı. Kadının yanında, akrep dövmeli bir adam kambur duruyordu, piposu hâlâ elindeydi. Haça benzeyen bir köpek Bir chihuahua cinsi ve Splinter Usta pislikle kaplı zeminde daireler çizerek koşuyordu. İçimizden biri talimatları bağırarak söylemeye başladı, geri kalanımız ise kilitlenmiş, horozlanmış ve birinin çılgınca davranma ihtimaline karşı hazır bekliyorduk.

Birisi tüm bu gürültünün ne olduğunu görmek için dar koridorda yürümeye başladı. Kel bir adamdı, dövmeli ve yara izliydi, sanki yaralarını spor için takas etmiş gibiydi. Korkusuzca yürüyordu, üzerine silahlarını doğrultmuş on bir mavili çocuk olduğunu umursamadan. Arkasında, yüzünü seçemediğim küçük, kızıl saçlı bir kız vardı. Bacakları düzgündü, bu da Bu hayatı seçmeden önce de bir hayatı vardı. Kel adam, ona Efsane diyorlardı, söyleneni yapmaya karar verdi ve yüzüstü yere uzandı. Bana bilmiş bir bakış attı ve yere düşmeden hemen önce alaycı bir ifadeyle bitirdi.

Dizler. Bana attığı bakış kafamı karıştırdı, ta ki başka bir şerif yardımcısı kadın tanıdığına da yüzüstü yatmasını söyleyene kadar. Kadın isteksizce itaat etti ve küçük bedenini hamam böceği istilasına uğramış zemine yasladı.

Odanın öbür ucundan dünyam durdu. Etrafımdaki herkes her zamanki gibi işinde gücündeydi ama benim dünyam durdu, her şey ve herkes beyaz gürültü haline geldi. Kalçasının arkasındaki dövme bunu anlatıyordu. Yatak odamızda dövmenin izini defalarca sürmüş, onunla alay etmiştim. Onu son yemeğim gibi yiyip bitiriyordum.

Genç Kesli'nin sonsuza dek seveceğinde ısrar ettiği o lanet yunus dövmesi. Oradaydı.

Buradaydı.

Bana bakıyordu, odanın öbür ucundan beni yakıyordu.

Şef Taylor da bunu fark etmişti ama yapacak bir işi vardı. Onun dünyası devam ediyordu.

dönüyordu, sadece zaman içinde bir anlığına sarsılmıştı. Keşli, sanki bir

ama iş bittikten sonra kalp kırıklığı için bolca zamanı olacaktı.

Dünyam yeniden başlamadı.

Atmosferde asılı kaldı, sanki beni uzaya fırlatıyormuş, vücudumdaki tüm oksijen emiliyormuş gibi hissediyordum.

Bir el silah sesi duyuldu.

Adamlarından biri önce ateş etti ve bizimkileri karşılık vermeye zorladı.

Tetik parmağım hareket etmiyordu. Vücudumun tetiği çekmesini istedim, ayaklarımın hareket etmesi için yalvardım... Zamanın içinde donup kalmıştım, yunus dövmesinin boğazımı sıktığı yerden kendimi kurtaramıyordum.

O evden nasıl girdiyse öyle çıktı, kalbimi öyle bir sıktı ki asla kurtulamayacağımı biliyordum.

Üç gün sonra, boktan siyah bir takım elbise içinde, içinde sonsuza dek kalacağım kutunun kapısının kapanışını izledim.

Mesele de buydu... Mezarına beni kıran, bana insani olarak mümkün olandan daha fazla ihanet eden kişi olarak gitmiş olsa da, o hala benim sonsuza dek varlığımı. Sonsuza dek Phoebe'yi dünyadan korumamın nedeni o olacaktı, sonsuza dek aşkı reddetmemin nedeni o olacaktı İsa'nın adıyla ve o sonsuza dek birini hayattan daha çok sevebileceğimi ve yine de ondan en derinden nefret edebileceğimi öğrenmemin nedeni olacaktı. ruhumun derinliklerinde.

Manolya

Misafirhanedeki buzdolabı artık yiyeceklerle dolu.

Phoebe ile prenses tartışması yapmakla o kadar meşguldüm ki Tyler'ın arkamızdan ne kadar yük boşalttığını fark etmedim bile.

Bu çok fazla ve o kadar yoğunum ki teşekkür etmeye bile fırsatım olmadı.

Bu adam her koridorda bir aşağı bir yukarı gidip arabaya bir şeyler atmış olmalı.

Aklınıza gelebilecek her türlü meyveyi, simidi, sütü, yumurtayı aldı, mısır gevreği, pastırma, sosis, sandviç eti, marul, dilimlenmiş peynir, portakal suyu, bir kasa su, kızılıçık suyu, taze brokoli, havuç ve kabak, protein karışımları, enerji içecekleri ve bunlar sadece olması gereken ürünlerdi.

buzdolabında. Mutfak dolapları ağızına kadar farklı ekmekler, konserve sebzeler, makarna, kurabiye, yulaf ezmesi, irmik, buğday kreması, ramen, puding kapları, krakerler, tortilla kabukları, kuru fasulye ile doluydu.

Gerçekten her şeyden bir tane aldı. Gidip ona teşekkür etmeliyim.

Daha önce bana karşı değişen ruh halini hatırlayarak, kapıya ulaşmadan önce kendimi durduruyorum.

Ya beni gitmeye zorlarsa?

Pes etmiş bir halde, Phoebe'nin gözünden ilk kez izleyebilmek umuduyla gidip Güzel ve Çirkin'i bugün ikinci kez VCR'a taktım.

Pencerelerden içeri sızan kakhaha sesleri Belle'in taşra hayatıyla ilgili büyük solosunu böldü.

Birileri eğleniyor gibi görünüyor.

Daha fazla kakhaha.

Merakım arttı.

Beynimin bana sunduğu son sağduyu kırıntısını da feda ederek yere çöktüm. Karnımın üzerinde yerde sürünerek -içimdeki sümüklü böceği kanalize ederek- mini panjurdaki on sent büyüklüğündeki delikten bakıyorum.

Phoebe ve onun yaşlarında başka bir küçük kız oyun merkezindeki kaya duvara tırmanıyor, ağaç eve ilk kimin girebileceğini görmek için adeta yarışıyorlardı. Tyler kızların yanında durmuş, onlara tezahürat yaparken göremediğim biriyle sohbet ediyordu. Duvarın tepesine ilk çıkan olmasına rağmen Phoebe ağaç ev platformuna hiç tırmanmadı. Gözlerimi faltaşı gibi açarak uzanıp diğer küçük kızın tepeye çıkmasına yardım etmesini izledim.

Lanet olsun, gerçekten Disney prensesi gibi.

Phoebe ağaç evin zeminine tırmandı, 2 numaralı küçük kız onun peşindeydi. Topuklular. Tyler oyun merkezine bir adım daha yaklaştı, hâlâ göremediğim kişinin söylediği bir şeye gülüyordu.

Acaba bu babalar günü gibi bir şey mi? Çocuklar oynarken babalar arkadaşlarıyla bir araya gelip takılıyor mu?

Eğer gerçekten evlenirsem bunu müstakbel kocama önermek için aklıma bir not aldım. Topuklarımın üzerine oturarak dışarı çıkıp merhaba demeyi düşündüm ama duyduğum kahkahalar beni iki kez düşündürdü.

Bu kesinlikle bir kadın.

Kendimi duvara yaslayarak, kız gülüşünün sahibine gizlice bakmaya kararlı bir şekilde panjurları biraz araladım.

Bazı kadınlar gülerken sesleri nasıl şirin çıkıyor? Sesim hırıltılı bir sırtlan gibi çıkıyor.

Onu gördüğüm an, beş dakika önceki halimi özlemeye başladım. O çok güzeldi. Kızıl saçları yumuşak bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyordu, Gözlükleri mükemmel simetrik burnunun köprüsüne tünemişti. Kadın Zayıftı ama göğüsleri, kalçaları ve poposu mükemmeldi.

Her yer mükemmel.

Uzun zamandır hissetmediğim bir ağırlık içime yayıldı.

Hayal kırıklığı.

Hayatınızdaki herkesin sizi hayal kırıklığına uğratmasına alıştığınızda, yüksek beklentilere sahip olmanıza izin vermezsiniz. Dolayısıyla, asla hayal kırıklığına uğrayacak bir konuma düşmezsiniz.

Bir gece. Gardımı düşürmem için onunla bir gece geçirmem gerekti.

Kendimi yerden kaldırdım.

Artık bu saçmalıklar yok.

Odaklanmamın, kendimi toparlamamın ve yola koyulmamın zamanı geldi.

Tyler

Kızımın güldüğünü duymak sonsuza dek en sevdiğim şeylerden biri olacak.

Bu sabahki alışveriş gezisinden ve Kesli'den bahsedilmesinden sonra ruh halim ışık hızıyla tepetaklak olmuştu.

Jovie arayıp Tatum ve yedi yaşındaki çocukları Granville'e canavar kamyon gösterisine giderken benim de kızlarla takılmak isteyip istemediğimi sorduğunda düşünmek zorunda bile kalmadı.

Kırk beş dakika sonra kızlar arka bahçemizde koşturuyor, Prenses Elsa ve Prenses Anna gibi davranıyorlardı.

Phoebe ve Aurora, tüm dünyayı sahneleri olarak gördükleri ağaç evde durmuş, her ebeveynin bildiği bir şarkının sözlerini çığlık çığlığa söylüyorlardı.

"Bırak fırtına devam etsinnnnnnnn, soğuk beni hiç rahatsız etmedi zaten!"

Jovie kıkırdadı.

"İlişkilendiremiyorum. Peki ya sen,

Ty?" Başımı sallayarak onayladım.

"Hepiniz sıcak çikolata içmek istemediğinize emin misiniz?" Ben sordum. Onlar. "Karlar Ülkesi'ni gerçekten izleyebiliriz."

Jovie sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle, "Evet, böylece o şarkıyı profesyonellerden dinleyebiliriz," diye mırıldandı.

Güldüm, bu duygunun tadını çıkarıyordum.

Bugünün ilk kısmı çok karanlık geçmişti. En sevdiğim üç kızla geçireceğim bir gün kesinlikle bunu düzeltmenin yoluydu.

"Tatum döndüklerinde buraya gelecek mi? NCAA Football 24'te Cal'a hâlâ bir kış tekmeleme borcum var."

Gülümseyerek başını salladı.

"Evet, aslında her an burada olabilirler. Maç ne zaman başlıyor?"

"Dawgs 19:30'da başlıyor."

"Çin yemeği mi yoksa pizza mı sipariş edeceğiz?"

"Siz ne isterseniz. Kızlar muhtemelen pizza yemeye Çin yemeği yemekten daha çok yaklaşırlardır ama yenilebilir olduğu sürece her şeye varım."

Gözlerini devirdi.

"Ne diyebilirim ki? Erkekler basit yaratıklardır," diye sııttım.

"Tıpkı Tate gibi konuşuyorsun. Ne yiyeceğimizi seçmek bizim evde en çok tartışılan konudur."

"Çünkü kadınlar -"

"Baba!" Phoebe yanıma koşarak bağırdı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim."

O zaman neden bağıırıyorsun, çocuk?

"Bu durumda, insanlar konuşurken sözlerini kesmenin ne kadar kaba bir davranış olduğunu konuştuğumuzu hatırlıyor musun? Özellikle de yetişkinlerin."

"Evet efendim, ama çok önemli bir sorum var!"

Jovie, "Evet Tyler, çok önemli bir sorusu var," diye cesaretlendirdi.

"Onu cesaretlendirme, Jo. Senin sorunun ne, Pheeb?"

O ve Rory şu anda yanımdaydılar ve bu soru her ne hakkındaysa... sonunda bana paraya mal olacağını hissediyordum.

"RoRo'yu Bayan Maggie ile tanışmaya götürebilir miyim?"

"Kim?" Jovie şaşkınlığı yüzünün her santimetresine kazınmış bir halde sordu.

"Babamın yeni bir arkadaşı var," diye açıkladı Phoebe. "Ürkütücü evde kalıyor."

"Phoebe, ev ürkütücü değil."

"Kızlar, biz içeri girmeden önce neden birkaç kez daha kaymıyorsunuz? Güneş batıyor ve hava burada olamayacağınız kadar soğuyor," dedi. çizdi.

İşte eğlenceli kısım geliyor.

"Misafirhanede kalan biri mi var?" "Sayılır."

"Nasıl oluyor da birileri bir yerlerde kalıyor? Ya orada Orada biri var mı yok mu?"

Eğer bu Jovie'den başkası olsaydı, birisini Benimle konuşurken neyin kabul edilebilir bir ses tonu olup neyin olmadığını... ama Jovie benim küçük kız kardeşim gibi. Sadece Phoebe ve benim için en iyisini istediğini biliyorum.

"Birincisi, hemen sinirlenme. İkincisi, evet, konukevinde kalan biri var."

Bana şüpheyle baktı.

"Kim o?"

"Adı Magnolia Miller."

Kendini tutmaya çalıştı ama dudaklarından bir kıkırdama

kaçtı. "Manolya mı? Magnolia nasıl bir isim?"

"Senin adın Jovie Day Rawlins..."

"Haklısın."

Başımı salladım, içten içe bu tartışmanın bitmesini umuyordum.

"Peki, onunla nerede tanıştınız? Neden burada kalıyor?"

Ona tüm gerçeği söyleyemem ama yalan da söyleyemem.

"Onunla işte tanıştım. Geçici olarak kalacak bir yere ihtiyacı vardı ve ev dışarıda öylece duruyordu, içindeki her şey toz topluyordu."

"Uh huh... daha fazlası var mı?"

"Ne gibi?"

"Bilmiyorum ama saçmaladığınızı biliyorum, birazcık da olsa çünkü gözlerimin içine bakmıyorsun."

Beni çok iyi tanıyor ve bu bazen çok sinir bozucu oluyor.

"Çok fazla anlam yüklemeyin."

Tatum'un kamyonetinin ön bahçeye girerken çıkardığı ses başımızı çevirmemize neden oldu.

"Aurora Ann! Babam ve Bubba geldi!" Jovie kızına seslendi. "Tater Amca!

Tater Amca burada! Ve Cal-boy! Cal-boy da burada, Baba!" diye bağırdı öz kızım.

İki kız da ön kapıya doğru gittiler, Jovie ve beni arkalarında sessizce yürürken bıraktılar.

.....

"Yani, bu kız hakkında hiçbir şey bilmiyorsun ve öylece taşınmasına izin mi verdin?" Tatum talep etti.

Jovie ve onun koca ağzı. Hayır, aslında, Phoebe ve onun güzel koca ağzı.

"Söylediğin kadar keyifsiz bir yer değil. Gidecek başka bir yeri yoktu."

"Bayan Bliss'te kalamaz mıydı?" "Hayır."

"Neden?"

"Şehirde yeni ve bir işi yok. Bir şeyler bulmak için elinden geleni yapıyor."

"Kalacak bir yeri ya da işi olmadan öylece kalkıp buraya mı taşındı? Nasıl hayatta kalmayı planlıyordu?" diye sordu inanamayarak.

"Touchdown, Dawgs!"

Teşekkürler, Malaki Starks.

Tatum bir içki daha almak için ayağa fırladı ve neyse ki elindeki konuyu unuttu.

İnsanları sorgulayanın ben olmam gerekiyordu.

"Tyler, birine yardım etmek istemeni anlıyorum. Herkes için elinden gelen her şeyi yapmak senin kişiliğinin bir parçası, ama başından geçenlerden sonra

Yaşadığınız her şey ve Phoebe burada olduğu için... Tate ve ben onun Blissful B&B'deki bir aylık konaklama masraflarını karşılayacağız."

İtiraz etmeye başladım ama sözümü kesti.

"Bu gece Pheeb's'i de yanımıza alacağız, böylece onunla özel olarak konuşabilirsiniz," diye devam etti.

Oh, Tanrı aşkına.

"Çocuklar, minnettarım ama Phoebe'yi götürmenize ve B&B'de kalışını karşılamana ihtiyacım yok."

"Tater Amca'nın evine gitmek istiyorum!"

Neden çocuklar siz istemediğiniz halde hep söz dinlerler de siz onlara on beş kez oyuncaklarını toplamalarını söylemek zorunda kalırsınız?

"Bu gece bizim evde kalabilirsin, Bug," diye güvence verdi Tatum, buklelerini karıştırarak.

"Elbette yapabilirsin ve Joey Teyze size sabah prenses krepleri yapacak, kulağa nasıl geliyor?" Jovie söze karıştı.

Kızlar hep bir ağızdan "Yaşasın!" diye

bağırdı. Tatum, "Bu her şeyi çözer,"

diye ilan etti.

Maç Bulldawgs'in galibiyetiyle sona erdi, ancak tüm gün benim için başarısızlık gibi geldi.

Bu sabah ve ardından arkadaşlarımla verdiğim yorucu, inatçı kık çığnemeleri arasında, uzun ve güçlü bir şeye ihtiyacım vardı.

Birkaç şey.

Üçüncü tek fincan viskiyi bitirdiğimde, yatmaya, yarın uyanmaya ve yeni bir başlangıç yapmaya hazırdım.

Tatum ve Jovie'ye Maggie'nin misafirhanede istediği kadar kalabileceğini söylemekle başlayarak yarını daha iyi bir gün haline getirecektim.

Sadece seni kolluyorlar Tyler ve ona kalabileceğini söylediğinden beri düşünmediğin hiçbir şeyi yüksek sesle söylemiyorlar.

Küçük, sessiz bir kapı sesi parke zeminde yankılandı.

Bu saatte kim olabilir?

Kendimi ayağa sürükleyerek ön kapıya doğru yürüdüm, ancak kapının çalınmasının evin arka tarafından geldiğini fark ettim.

Olabileceği tek bir kişi vardı.

Ben kapıyı açmadan arka kapıma ulaşabilen tek bir kişi vardı.

Gecenin en ateşli konusu, Bayan Maggie Miller.

Manolya

Korkaklığı bırak, Magnolia. Sadece şu lanet kapıya vur.

Tyler'ın evi karanlıktı. Aslında o kadar karanlıktı ki, evde olduğundan bile emin değildim.

Sadece kapıyı çal, sürtük.

Parmak eklemlerimi arka kapısına hafifçe vurdum.

şimdi, bunu sadece sessizce yaptığınızı biliyorsunuz, böylece yaptığınızı bileceksiniz ama bu koca kışlı evde bunu duyabilmesi için hiçbir şans yok.

Bekledim.

Bir kez daha vur. Bu sefer daha yüksek

sesle. Tanrım, bilinçaltım otoriter bir

kaltaktı. Hala cevap yok.

Tamam, ya evde değil ya da uyuyor. Her iki durumda da, burası çok karanlık, o yüzden kışını misafirhaneye geri götür.

Arkamı döndüm ve geçici evime geri döndüm, kalbim attığım her adımda daha da hızlanıyordu.

Kulübenin oturma odasının güvenli sınırlarına girene kadar koşmayı bırakmadım.

Telefonum kotumun arka cebinde titreşti.

Korktun mu?

Kahretsin, beni gördü.

Cevap vermediğın için gitmiş olabileceğini düşündüm.

Gönder tuşuna bastım.

Neden uyanıksın?

Çok meraklı.

Uyuyamadım. Yiyecekler için teşekkür etmeye geliyordum.

Ve bana neden kızdığını öğren.

Gelip bana şahsen teşekkür et.

Neden bu berbat bir fikirmiş gibi geliyor?

İçten içe bunun berbat bir fikir olduğunu biliyorum.

Ceketim nerede?

Tyler

Hayatımdaki hiçbir şeyden pişmanlık duymuyorum.

Başıma gelen iyi ya da kötü her şey beni bugün olduğum kişi haline getirdi.
Bu kişi, çoğu gün gurur duyduğum biri.

Bu gece oyunu değiştirebilir.

İçkiliyken onu buraya davet etmenin ateşle oynamak olduğunu biliyorum
ama davetiyeyi yazmak ona kadar saymak kadar doğal geldi.

*Çünkü daha önce kapıyı çaldığında açmadın. O da
Belli ki karanlıkta buraya geldiğine göre söyleyecek önemli bir şeyi vardı,
o yüzden onu dinleyin.*

Kapının çalındığını

duydum. "Girin!"

Kapı açılmadı.

Yine mi kaçtı?

Arka kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı açtım.

Orada duruyordu, hâlâ tişörtümün ve eşofmanımın içindeydi, onu hiç
görmediğim kadar utangaç görünüyordu.

"Merhaba."

"Hey, sen, içeri gel."

Kapıdan geçmesi için kenara çekildim.

Dün de bu kadar ateşli miydi?

Oturma odasına doğru yürüdü ve yürürken etrafındaki her şeyi inceledi.

"Görüyorum ki arkadaşım ile takılıyorsun," diye düşündü.

Ne yapacağım?

"Arkadaşın mı?"

Sehpanın üzerindeki Jack Daniels şişesini işaret etti. "Dawgs bu gece kazandı. Kutlama yapmamız gerekiyordu."

"Dinledim."

"Oyun mu? Nasıl dinledin?"

"Telefonumdaki iHeart radyoyu kullandım."

Futbolu sevdiğini bile bilmiyordum.

"Neden gelip izlemedin?" Ayaklarına baktı.

"Kız arkadaşının tuhaf bir şey düşünmesini istemedim."

Yutmaya çalıştığım Jack Daniels'tan bir yudum aldıktan sonra tükürdüm. "Benim neyim?"

"Kızıl saçlı bir afet mi? Mükemmel kız kahkahasıyla?"

Mükemmel kahkaha diye bir şey var mı?

"Jovie?"

"Muhtemelen. Kulağa onun için mükemmel bir isim gibi geliyor. Çok güzel bir kız."

Jo burada olsaydı muhtemelen şu anda onunla ilgili tüm düşüncelerini değiştirirdi.

Kanepenin kenarına oturdum, onu yola getirmek istiyordum ama kıvrınmasını izlemekten zevk alıyordum.

"İsimler insanlar için mükemmel

olabilir mi?" Rahatsız

görünüyordu.

"Evet, Jovie güzel bir isim ve o da çok güzel... ki bu bir

Bu arada sana iltifat ediyorum, o yüzden teşekkür etme."

Güldüm.

O
yapmadı.

Tamam, onu yeterince rahatsız ettim.

"Jovie benim kız arkadaşım değil. En iyi arkadaşımın karısı. Onların küçük
kızı

Aurora ve Phoebe en iyi arkadaşlar. Ayrıca Calloway adında sekiz yaşında
bir erkek çocukları var."

Gözleri rahatlamaya çok benzeyen bir şeyle parladı. "Oh."

"Neden onun benim kız arkadaşım olduğunu düşündün?"

Bu iyi olmalı.

Ayaklarına baktı. Bir şey söylemekten korktuğunda bunu belli eder,
öğreniyorum.

"Hepiniz arkadaş canlısı görünüyordunuz. Özür dilerim. Böyle
düşünmemeliydim." "Biz dostuz... ama sorun değil."

Başını eğmiş, gözleri parke zeminde delikler açıyordu.

Onu rahatsız etmeyi bırak, seni pislik.

"Maggie, ayakta durmak zorunda değilsin. Otur ve rahatına bak." Benden
birkaç adım ötedeki kanepeye oturdu.

Gerçekten ona her şeyin yolunda olduğunu söylememi mi bekliyordu?

"Ben... uhh... Ben sadece daha önce konuk evine getirdiğiniz tüm
yiyecekler için teşekkür etmek istedim. Phoebe ile konuşurken dikkatim
dağılmıştı ve siz gidene kadar ne kadar olduğunu fark etmemiştim. Bu
noktada, bana kızgın görünüyordun, bu yüzden gerçekten ne diyeceğimi
bilemedim. Yeri gelmişken, Phoebe'ye karşı haddimi aştığım için de özür
dilerim. Önce seninle konuşmadan onunla oturup konuşmamalıydım... bu
yüzden

Çifte özür dilerim," diye saçmaladı.

Phoebe ile konuştuğu için ona kızgın olduğumu mu düşünüyor?

"Phoebe'yle konuştuğun için hiç üzülmedim. Asla yle bir şey olmadı. Senden gerçekten hoşlanıyor."

Gülümsedi ve başını ne eğdi.

"Sadece bana kızgın

görünüyordun." "Sana değil."

Merakla bana baktı.

"Neye zldn o zaman?"

Yapma, Tyler.

"Phoebe'nin annesi birkaç yıl önce öldürüldü. Bir uyuşturucu baskınında çalışıyordum, o da oradaydı ve vuruldu."

Gözleri büyüdü.

"O da milletvekili miydi?" diye sordu, yüzü merakla canlanmıştı.

"Hayır. Başka nedenlerle oradaydı."

Sessizlik o kadar yoğundu ki sanki boğulacakmışım gibi

hissettim. "Phoebe'nin annesi uyuşturucu bağımlısıydı-"

"Görünüşe göre. Öyle olduğunu bilmiyordum. Onu almayı planlıyordum ve Henüz üç aylık olan Phoebe.... Kesli'ye evlenme teklif etmek için dağlara gitti. Adı buydu. Kesli."

Uzandı ve dizime dokundu. "Kesli... bu çok

güzel. Nasıl heceliyorsun?" "K-E-S-L-I."

"Bu ismi daha önce hiç duyduğumu sanmıyorum."

"Sadece sen değilsin. Ona hep Kelsey derlerdi. Çok sinirlenir ve insanları dzeltirdi. 'Kesli... Kes- leighhhh,'" diye gülümsedim, Hatırlamak.

Gülümsedi.

"Yani uyuşturucu baskınında mı öldü?"

Nasıl?" Sorusu beni şaşırttı.

Genellikle herkes bu konunun etrafından dolanırdı ama Maggie öyle değildi.

"Evi bastık. Başka bir şerif yardımcısı komutlar veriyordu. Kanepede hamile bir kadın ve yanında baygın bir adam vardı. Komutlar verilirken, bölgede tanınan bir uyuşturucu kaçakçısı koridordan aşığı indi. Arkasında bir kız vardı. Onu hemen fark ettim. Onu çok az görebiliyordum çünkü Vücudunu onunkinin arkasına sıkıştırdığımda güzel olduğunu ve bir meth kafası profiline uymadığını söyleyebilirdim. Zayıf değildi, saçları yağlı ve kirli değil parlaktı... Bu profile uymuyordu, anlıyor musun?"

Başını
salladı.

Devam
ettim.

"İçerisi karanlıktı ve yüzünü biraz gizledi. O zaman ve Legend... bu çete lideriydi... yere indiklerinde dövmesini gördüm. Ve anladım. Hemen anladım."

"Aman Tanrım."

Dehşetini gizlemeye bile çalışmadı.

"Sonra ne olacak?"

Lanet kız, her tarafını kanatmamı istiyorsun.

"Donup kaldım. Sanki zaman durmuştu. Hareket edemedim. İşlem yapamadım. Sonra silah sesleri gelmeye başladı. Önce meth kafalardan biri ateş etti. Çapraz ateşte öldü. Yardımcılarımızdan biri de öyle."

"Oh, Tyler. Nasıl... Söyleyecek kelime bile bulamıyorum."

"O gece evlenme teklif etmeye hazırlanıyordum. Yüzük cebimdeydi. Ve ölmenden kırk beş saniye önce öğrendim ki Ağır uyuşturucu bağımlısıydı ama aynı zamanda beni aldatıyordu. Ölmeden önce yaptığı son şeyin bana ihanet etmek olduğunu bilerek onu toprağı verdim. Onu hayatımın sonuna kadar seveceğim, en azından öyle düşünüyorum... ama aynı zamanda varlığımın her zerresiyle ondan nefret ederek mezara gideceğim."

Rahat bir nefes aldım.

Bu kelimeleri yüksek sesle söylediğimi hiç sanmıyorum ama bedenim onlar olmadan daha hafif hissediyordu.

"Ondan nefret ettiğini sanmıyorum."

Pardon?

"Ne?"

"Ondan nefret ettiğini sanmıyorum. Bence nefret etmek istiyorsun... çünkü ondan nefret etmek onun yaptıklarını ve hatta öldüğünü kabullenmeni kolaylaştırır. O güne dönüp bakmanı ve öfke duymanı kolaylaştırır. kalp kırıklığı... ama kimseden nefret edebileceğini sanmıyorum."

Şimdi de Dr. Phil mi oldun?

"Neler yapabileceğim hakkında hiçbir

fikrin yok." Kollarını kavuşturdu.

"Belki öyle, ama değerlendirmemin arkasıdayım."

Kendime bir bardak daha viski doldurdum ve geri attım.

"Phoebe'yi neden kaçırdığımızı bilmek ister misin?"

"Emin misin?"

"Çünkü onun vücudunu işaretlemek

istedim." Şaşkınlığı hissediliyordu.

"Anlamıyorum..."

"Onu doldurmak istedim... Büyümesini ve değişmesini izlemek ve bunu benim yaptığımı bilmek istedim. Onu sahiplenmek istedim... Onu korumak, şişmiş bedenini kucaklamak istedim."

"Phoebe'yi doğurmayı mı planladınız?"

"Ondan çok ben istedim. Beni yanlış anlamayın ama bebeğimi taşımasını istedim çünkü o benimdi ve vücudunun bunu yansıtmamasını istedim."

Bana baktı, mavi gözleri hiçbir şey ele vermiyordu.

Bir kadeh viski daha doldurdum.

"Yani onu hamile bırakarak kontrol etmek mi istediniz? Ben böyle mi anlıyorum?"

"Bu gerçekten kontrolle ilgili değildi. Vücudunun sadece bana boyun eğmesini istemekle ilgiliydi."

"Kulağa kontrol gibi geliyor, Ty."

"Sanırım biraz öyle, ama bu zorla olan bir şey değildi. Her seks yaptığımızda doğum kontrol hapı kullandık, ta ki ben bu fikirden hoşlandığımı açıklayana kadar.

onu hamile bıraktım. İmplantı vardı ve prezervatif takıyordum, yani onu tutup zorla dölümü almasını sağlamadım."

Ağzı açık kaldı.

"Tipsy Tyler oldukça açık sözlü."

Tamamen çok fazla ve bunu durduramıyorum.

"Bunun neden bu kadar tahrik edici olduğunu açıklamak zor... Sanırım benim bakış açımı görmek için aynı fikirde olmanız gerekiyor."

"Açıkla bana," diye sordu bana yaklaşarak.

"Bu sadece kontrolle ilgili değil... Ben olaya hiç bu açıdan bakmadım. Bana göre bu, onunla aramızdaki nihai bağ gibiydi. Onunla ne kadar yakın bağlantı kurabilir misiniz? Bedenlerinizi birleştirip bir insan yaratmak? Bu bir güven meselesiydi. Bana, bedenine ulaşacak kadar güveniyordu. onun en derin parçalarını ve sadece serbest bırakın. Bu bir takdirdi. Hamileliği ilerledikçe vücudunun değişimini izlemek. Benim için yaptıklarını, bebeğimi büyütmesini ve taşımasını takdir etmek. Benim bebeğimi."

"Ayrıca çok... hayvani görünüyor."

"Öyle... ama bu da eğlencenin bir parçası. Bunu yapmak için boyun eğiyorsun çünkü sen de en az benim kadar arzuluyorsun. Vücuduna sahip olmamı istiyorsun çünkü benim olmasını istiyorsun. Sana tohumumu vermemden, daha doğrusu sadece sana vermemden tahrik oluyorsun, çünkü ben sadece bunu istiyorum bağlantı... seninle."

Odadaki enerji değişti. Nefes
alış verişi derinleşti. İrade
gücüm dağıldı.

Manolya

Bir Şey oldu.

Ne olduğunu bilmiyorum... ama bir Şeydi.

Bir dakika önce bana üreme sapkınlığının ne olduğunu açıklıyordu. Bir dakika sonra, beni kucağına aldı.

O kadar sert ki.

Eli boynuma dolandı ve yüzümü onunkiyle buluŐacak Şekilde ekti. Dudaklarımız tam olarak birbirine değmiyordu ama içtiği viskinin tadını Şimdiden alabiliyordum.

Yüzümü sıkıca kendine yaslariken diğer eliyle omurgamda izler bıraktı.

Tutamadığım bir inilti dudaklarımdan kaçtı.

"Maggie," diye inledi, "lütfen seni pmeme izin

ver." *Ahh, siktir et, bir kereden bir Şey olmaz.*

Ona karşı başımı

salladım. "Bana her

Şeyin yolunda olduğunu

söyle." "p beni," diye

fısıldadım.

Dudaklarında hain rzgrların, viskinin ve arzunun tadı vardı.

Sanki hayatta kalmak için dudaklarımdan su içmesi gerekiyormuş gibi öptü beni. Dili masaj yaptı; dudakları okşadı. Alt dudağımı dişlerinin arasına aldı ve yarayı yatıştırmak için dilini gezdirmeden önce hafıfe çekti.

Benden gelen sesler yabancıydı, kontrol edilemezdi.

Sorun değil çünkü bu sizinle ilgili değil.

Bu, içinde kırılmış olduğunu tam olarak kabul etmediği bir Şeyi iyileŐtirmeye ihtiyaç duymasıyla ilgili.

Avucunu sırtıma bastırarak beni daha da yaklaştırdı. Sahte aşinalık duygusu beni trans halinden çıkardı.

Bunu seninle yapmak istemiyor. Bunu Kesli ile yapmak istiyor ve sen de uygun bir vekilsin.

Dudakları boynumu bulduğunda, saldırısına devam etti.

"Tyler, bunu yapamayız."

Sanki tenim onu yakmış gibi geri çekildi.

"Seni incittim mi?" diye sordu, gözleri endişeyle doluydu.

Ah, kalbim.

"Hayır. Sadece bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. İçki içiyorsun, geç oldu ve ben..." diye kestirip attım.

Tüm dikkati bendeydi.

"Ne değilsin?"

Derin bir nefes aldım.

"Ben Kesli değilim."

Aniden ayağa fırladı ve beni de yanında götürdü.

Çılgılık atarak yere düşmemek için bacaklarımı ona doladım.

Bu hareket, yerçekimine karşı en güvenli savunma olmasına rağmen, yanlış bir hareketti.

Kolu belimi sardı, beni kendine doğru bastırdı ve tuttu.

"Seni o olmanı istediğim için mi öptüğümü sanıyorsun?" diye sordu.

Oh, tamam. Delirmiş.

Göz teması o kadar yoğunlu ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. "Sen değil misin?"

"Sikeyim hayır. Seni öpüyorum çünkü seni öpmek istiyorum. Seni. Onu ya da başkasını değil."

Yalan söylediğini bilen bir yanımdı ama sert olmayan bir dokunuşu hissetmek için can atan yanımdı ona inanmaya karar verdi.

Kollarımı boynuna doladım. "Kanıtla o zaman, Şerif Yardımcısı."

Dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce ihtiyacı olan tek şey benim iznimdi.

Sabırsızlıkla öptü, ben araya girip onu durdurmadan önce benden alabileceği kadarını istiyordu. Bir eli hâlâ belimdeydi. boynuma uzandı ve öpüşmemizi derinleştirmek için çaresizce beni kendine çekti. Sırtım düz bir yere çarptı ve beni duvara doğru bastırıldığını fark ettim.

Onu içimde ne kadar çok istediğime boyun eğemem.

Gömleğimin eteğiyle oynadı. Çok az bir çabayla onu kavradı ve gömleğimi başımın üzerine çekti.

Sütyen takmamak için kötü bir zaman seçtin Maggie.

Meme ucumu sıkarken, ağzıma karşı inledi.

Beni duvara yaslamak için vücudunu kullanarak kollarımı başımın üzerine doğru itti.

İri eliyle bileklerimi kavrarken, diğer eliyle göğsüme saldırdı.

"Bunlar çok güzel Mags," diye mırıldandı dudaklarıma karşı, "seni tatmam gerek."

Zaten öyle misin?

Boşta kalan tek eliyle eşofmanını belimden çekti.

Bacaklarımı belinden açayım mı?

"Belimi bırak."

Sanırım bu evet demek.

"Kollarını bırakacağım, boynuma sarıl." Bana söyleneni yaptım.

Eşofmanını ayak bileklerime kadar indirdikten sonra son bir kez Yere doğru çek.

Kahretsin, külot giymediğimi unutmuşum.

"Bekle, Mags."

Beklemek mi? Ne için?

Kıçımın altından uzanıp bacaklarımı omuzlarına atarak kaldırmadan önce ne demek istediğini düşünecek zamanım olmadı.

Amım yüzüne birkaç santim uzaklıktaydı.

Kalçalarımı yüzüne doğru çekmeden önce, "Seni tatmaya çok hazırım," diye fısıldadı.

Ağzını bana doğru bastırdı, dili bana yol gösterdi. Şaşkınlıkla inleyerek başını yerinde tuttum.

"Tyler, lütfen!" Ağladım.

İç kalçalarımı öptü ve ısırdı, tam olmasını istediğim noktadan uzaklaştı.

Hayal kırıklığı içinde kalçalarımı oynattım.

"Ne var bebeğim? Bana ne istediğini söyle."

Yalan söylediğini biliyorum.

"Klitorisimi yala," dediğimi

duydum. Tenime karşı

gülümsediğini hissettim. "Dileğin

benim için emirdir."

Saldırıya başladı ve kendimi sallanırken buldum, umutsuzca yüzüne karşı sürtünmeye çalışıyordum.

Dili sihir ve bıkkınlıktı, beni sürekli eşiğe yaklaştırıyor ama asla düşmeme izin vermiyordu.

İstediğimden daha büyük bir güçle başını kendime doğru bastırdım.

"Tyler, lütfen boşalmama izin ver," diye inledim.

"Oh, istediğin bu mu?" diye alay etti, önemli olan yerler hariç her yeri öptü.

Kalçalarımı yuvarladım, klitorisimin bir şeyle - herhangi bir şeyle - birleşmesi için çaresizdim.

- Bu beni biraz rahatlatacaktı.

"Evet, lütfen, ihtiyacım var... Yapabilir misin... İstiyorum..." diye yalvardım, sesimin bu kadar çaresiz çıkmasından nefret ediyordum.

"Neye ihtiyacın var?" diye sordu, parmaklarını kıcımın esnek kısmına sokarak.

"Lütfen, devam et. Lütfen, beni boşalt."

"Aferin kızıma."

Dudaklarını klitorisimin etrafına sıkıştırdı ve sanki bir sonraki nefesi buna bağlıydı. Sadece bir anlık emme ve dilinin birkaç hareketinden sonra çığlık atıyor, onu fişkıran amımın derinliklerine çekiyordum.

Daha fazla dayanamayan bedenim onun işkencesine teslim oldu. Bir sıkışma ve tanınmaz bir sesle ağzını doldurdum.

"İşte benim iyi kızım," diye övdü. "Benim için boşalmaya devam et."

Aşırı uyarılmanın beni tükettiğinden habersiz emmeye, yalamaya ve öpmeye devam etti.

"Ty.. Yapamam... çok fazla..." diye yalvardım, başını itmeye çalışıyordum. Çabalarını boşa çıkarmadım. O sadece tutuşunu sıkılaştırdı ve hassas cildime karşı kullandığı basınç. "Tekrar

boşal."

Bu bir rica değildi. Bir emirdi.

"Yapamam. Bacaklarım...

Düşeceğim." "Oh, bebeğim, umarım
öyledir."

Dilini klitorisime doğru düzleştirdi, yukarı ve aşağı sürükledi. Yeni duyum, yeni modelle birleşince limitimi aştım, vücudum duvara çarptı. İçimden zorla çıkardığı her damla suyu yalayıp yutuyor, bir damlasını bile kaçırmadığından emin oluyordu.

Uçuruma düşüyordum, başını yerinde tutmaktan başka bir şey yapamıyordum.

Vay anasını.

Tyler

Tyler

Birinin içinde olmayı şu anda Magnolia Miller'ın içinde olmayı istediğim kadar çok istemenin mümkün olduğunu bilmiyordum.

İkinci orgazmından sonra onu omuzlarımdan ayaklarına indirdim. Bacakları titriyordu, ona ne kadar iyi hissettirdiğimi onaylıyordu. *Dudaklarından çıkan sesler.*

Nefes alış verişini yeniden kontrol altına almak için mücadele ederken bedenini kendime yasladım.

"İyi misin?"

Başını salladı; başını göğsüme bastırdı.

Benden bir karış daha kısaydı ama bu, şampuanının ve saç kreminin tropikal kokusunun duyularımı istila etmesine engel olmadı. İçime çekiyordum.

Cömertçe, onu kendime çektim.

Kendine gel, Ty. Kendini fazla kaptırıyorsun.

Vücudunu bana yasladığında nefes alış verışı nihayet yavaşladı.

"Maggie?"

"Hmmm?"

"Bekle."

"Bir dakika?"

Çömelip ayaklarını yerden kestim.

Birden fazla orgazm, tartışmak için sahip olduğu tüm enerjiyi tükettiğinden, kollarını boynuma doladı, dudakları boğazımın dibine bastırdı.

Siktir, daha fazlasını istiyorum.

Memnuniyetle iç çekti, sesi beni tatmin ettiğini gösteriyordu.

Onu dikkatlice uzun koridordan yatak odama taşıdım.

İrade gücünün canı cehenneme.

"Mags? Ayağa kalkabilir misin?"

Gözlerinin içine bakabilmek için çenesini eğdim.

"Yorganı geri çekecek kadar uzun süre seni yatıracağım, tamam mı?"

"Tamam," diyerek utangaç bir şekilde gülümsedi.

Onu ayağa kaldırdım, kollarımda hissettiklerini şimdiden özlüyordum.

Bu işin sonu kötü bitecek.

Yorganı geri çektikten sonra oturdum ve ona yaklaşmasını işaret ettim.

Şaşırtıcı bir şekilde, bir an bile itiraz etmeden dediğimi yaptı.

"Buraya gel, güzelim."

Kucağıma sürünerek boynuma sokuldu, dudaklarının masum bir fırçası
şaftıma bir sarsıntı gönderdi.

Lanet olsun.

Kollarıma geri döndüğünde, bana karşı eridi, vücutlarımız sanki orada
olması gerekiyormuş gibi birleşti.

Sikim kalçama doğru seğirdi.

Boşalmaya ne kadar ihtiyacım olsa da, tek yapmak istediğim bu anın tadını
çıkarmak, onu kucaklamak ve okşamak, güvende hissetmesini sağlamaktı.

Sanki vücudunun ağırlığı dayanılamayacak kadar fazlaymış gibi bana karşı
gevşedi. Parmak uçlarımı omurgasında gezdirirken içinden bir titreme
geçtiğini hissettim. "Canını yakıyor muyum?" Endişeyle sordum.

"Hayır, sadece düşünüyordum."

Uh oh.

"Ne hakkında?"

"Çok ama çok uzun zamandır ilk kez kendimi güvende hissettiğimi düşünüyordum."

Kalbim sıkıştı.

"Burada güvendesin Maggie."

"Biliyorum," diye söz verdi ve beni öpmek için başını eğmeden önce bana gülümsedi.

Siz, bayım, boku yediniz.

Açıkça ve muhtemelen geri dönülmez bir şekilde boku yedik.

Manolya

Bu gece hoş ama beklenmedik bir dönüş yaptı.

Bir an, gecenin bu saatinde kapıyı açmak için evde olmadığı için üzgün ve belki biraz da kıskanç hissederek misafir evine geri koşuyordum. Bir sonraki dakika, bacaklarım başının etrafında kilitlenmiş, yetenekli ağzı vücudumun en kutsal bölgelerini taciz ediyordu.

Ve çok iyi hissettirdi.

Daha önce birçok kez oral seks yaptırmıştım ama bana verdiği performansla Caleb'in bunu doğru yapma şansının olmadığını anladım.

Bütün kitaplar yıldızları gördüklerini söylerken bunu kastederler.

Kolu bana sarılmış halde yatağında uzanırken, bahçeye geri dönmem gerektiğini bilmek ve onu asla bırakmak istememek ile bu mutlak memnuniyet hissi arasında kaldım.

"Uyuduğunu sanıyordum," diye fısıldadı kulağıma.

Sesinin tınısı bile tüylerimi diken diken etti.

"Uyuyordum," diye açıkladım. "İkinci bir rüzgâr yakaladım."

"Oh, öyle mi? Şu anda horlamadığına göre işimi yeterince iyi yapmamış olmalıyım."

İşi mi?

"Sen... inanılmazdın. Bu inanılmazdı. Sadece aklımda çok şey var." "Ne gibi?"

"Sanırım iyiliğinin karşılığını vermeliyim." Yanaklarımın yandığını hissettim.

Bunu yüksek sesle söylemek neden bu kadar utanç verici?

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Nasıl daha açık olabilirim?

Kolunun üzerinde doğrulup omzumun üzerinden bana dik dik baktı.

"Senin bana yaptığını ben de yapmalıymışım gibi hissediyorum."

Sırıttı.

"Beni kaldırıp bacaklarımı omuzlarına atmak mı istiyorsun? Hadi bebeğim."

Bana gülüyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedim ona

utanarak. Yüzü ciddileşti. Kolumu okşamaya

başladı.

"Hiçbir şeyi 'geri ödemek' zorunda değilsin Maggie. Bu bir kısasa kısas durumu değil."

Ne? Benim yapmamı istemiyor.

"Sakso istemiyor musun?"

"Hayır. Orada olanlar yüzünden bunu yapmak zorunda hissettiğin için değil. Hiçbir şey için bana borçlu olduğunu düşünmeni istemiyorum. Ne bunun için, ne misafirhane için, ne de senin için yapabileceğim başka bir şey için. Bunu istediğim için yapıyorum... yüzüne vurmak için hayali bir çetele tuttuğum için değil."

Bu gerçek hayat olamaz.

"Yine de... çok serttin. Gerçekten sert. Bunu hissettim."

Aniden doğruldu, öfke yakışıklı yüzünü gölgeliyordu.

"Kim olduğunu bilmek istiyorum."

Ne?

"Kim neydi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Yapmak istemeyebileceğiniz şeyleri yapmak zorunda olduğunuzu hissettiren adam kimdi?"

Kesinlikle doğru meslekte.

"Bunu yapan bir adam olduğunu nereden çıkardın?" Umutsuzca sorusuna cevap vermekten kaçmaya çalışarak sordum.

"Sert olmamla ilgili cevabınız. Evet, serttim. Sert olmam seni neden sikimi yalamak zorunda bıraksın ki? O kadar çok rahatlamaya ihtiyacım varsa elim var."

Bu yeni bir şey.

"Kimse bana kendimi mecbur hissettirmedi ama taşaklarının morarmasının sebebi olmak da istemiyorum..." diye devam ettim.

"Az önce söylediğim herhangi bir şeyi duydun mu?" diye sordu. "Duydum ama -"

"Ama hiçbir şey," diye araya girdi. "Uyumaya git, Magnolia." Bana dokunmamaya dikkat ederek tekrar uzandı.

Bekle, bana kızgın mı?

"Neden bana kızgınsın?" Ona kısık bir sesle sordum.

İçini çekti ve kolunu bana doladı.

"Sana kızgın değilim. Sana bu şekilde davranan ve seni bu hale getiren her kimse ona kızgıyım."

Buna verecek bir cevabım yoktu, bu yüzden gözlerimi kapattım ve bu normalmiş gibi davrandım; yabancı olmadığımızı, bunun gerçek olduğunu ve
Sonsuza dek.

Tyler

Sabah çok erken gelmişti.

Ne kadar saçma olursa olsun, bir yanım korkuyordu
Şafak vakti. Son sekiz saatin her bir parçası düpedüz yanlış karar
vermekten ibaretti ama onun burada benimle olması, kollarımda olması...
bir şekilde doğru hissettiriyordu.

Karşımdaki kadını takdir etmek için bir an durup ona baktım.

O gerçekten çok güzel.

Dalgalı saçlarından bir tutam alnına düşmüştü. Küçük eli yanağının altında
kıvrılmıştı. Kirpikleri yüzüne çarpıyordu.
Elmacık kemikleri, sevdiği bir şeyin hayalini kurduğuna dair bana umut
veriyordu.

Duvardaki saate baktım. SABAH 6:45.

Normalde şimdiye kadar egzersiz odamda olurdum, ama hiçbir şey ve hiç
kimse beni burada onunla yatmaktan başka bir şey yapmaya zorlayamazdı.

Elimi uzatıp alnındaki kıvrımı nazikçe süpürdüm. Tepki olarak sıçradı,
gözleri telaşla açıldı.

"Mags, benim. Benim," diye yatıştırdım.

Ne oluyor be?

Gözlerini dört açarak etrafına baktı ve yatak odamın çevresini inceledi.

"Tyler?"

"Buradayım," diyerek kolunu okşadım.

Doğrulup yorgun, mavi gözlerini ovuşturdu.

"Gitmeliyim..." *Ya da*

kalabilirsin...

"Tamam."

Yatağımdan tırmanarak kollarını başının üzerinde uzun bir şekilde uzattı. Çıplak kıvrımlarının geniş görüntüsü, sikimin ağır yorganın altından kalkmasına neden oldu.

Onu buraya çıplak getirdiğimi nasıl unuttum?

Bana doğru döndü, konuşmaya hazırlanıyordu ama beni bakarken yakalayınca ağzını kapattı.

"Gerçekten çok güzelsin," dediğimi duydum.

Kıpkırmızı kızardı ve ayaklarına baktı. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

"Emin misin?"

"Arabama gidip kıyafetlerimi alabilmem için üzerime giyebileceğim bir şey ödünç alabilir miyim?"

Kahretsin, benden onu kahvaltıya dönüştürmemi isteyeceğini umuyordum.

Yataktan kalkıp odayı geçerek şifonyerime gittim. Bir süre karıştırdıktan sonra bir çift uyku pantolonu ve bir eşofman üstü çıkardım.

Ona attım.

"Teşekkürler!" diye haykırdı, sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi gülümseyerek. "Kahvaltı ister misin?"

Başını sallamadan önce eşofmanımı çekti.

"Oraya dönüp eşyalarımı almam gerekiyor. Bugün yola çıkmam gerekiyor."

Neşeli enerji odayı ışık hızıyla terk etti.

"Nereye gideceksin?" Ben talep ettim.

Sanki bana bakmaya korkuyormuş gibi başını öne eğdi.

"Size sadece bir gün kadar kalacağımı ve yola geri dönmem gerektiğini söyledim."

"Ama sen bilmiyorsun."

Üzerinde sadece benim sweatshirt'ümle orada duruyordu, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı. "Ne?"

"Yola geri dönmek zorunda değilsin. Aklınızda bir varış noktası bile yok, o yüzden neden bir sonraki hamlenizi belirleyene kadar kalmıyorsunuz?"

"Aklımda bir hedef olmadığını kim söyledi?"

"Ben. Söyledim ya. Planlarında buraya gelmek bile yoktu, bu yüzden tanıştık, yani bunun ötesinde bir planın olması mümkün değil," dedim.

"Bu yolculukta garip bir aksilik oldu. Bir planım vardı, sadece kayboldum ve kendimi burada buldum."

Uyku pantolonunu çekti.

"Ne sikimden kaçırıyorsun?" Bağırđım.

Kendine gel, Tyler.

Yüzünde acı ifadesi belirdi ve hemen sıçır batırđığımı anladım. Sanki ona tokat atmışım gibi bana baktı, ağzı dehşetle açıktı. Tek kelime etmeden yanımdan geçip koridora doğru kaçtı.

Bir an sonra arka kapının çarptığını duydum.

Manolya

Beni anlaması 72 saatten az sürdü.

Gerçekten o kadar göze çarpmadığını mı sanıyordun, sürtük?

Yüksek sesli bir vuruş çıplak duvarlarda yankılandı.

Az önce ana evden hışımla çıktığımı bir anlığına unutarak olduğum yerde donakaldım, Caleb tarafından bulunma korkum her zamanki gibi canlıydı.

"Maggie, ben Tyler."

Bana kendimle ilgili duymak istemediğim şeyleri anlatmaya mı geldi?

"Git başımdan."

Kapıyı açtı, buranın sahibi olduğunu keskin bir şekilde hatırlattı.

"Sadece nezaketen kapıyı çaldım ve öylece içeri dalarak sizi korkutmak istemedim, ama bir an için bile istediğim zaman içeri girmeyeceğimi düşünmeyin."

Gözlerimi devirdim.

"Neden kaçtın?" "Çünkü canım

öyle istedi."

Bana saçmaladığını söyleyen bir bakış attı.

"Ya da sinirime dokunan bir şey söylediğim için."

Lütfen önümüzdeki üç saniye içinde güçlü ve sessiz bir tip olur musun?

"Sözlerinin bu kadar etkili olduğunu varsayman ne kadar cesurca. Gitmek için hazırlanmam gerektiğini sana zaten söylemiştim," diye belirttim.

"Yine de, sözde bir planın olduğuna dair blöfünü görene kadar tatlı tatlı oyalanıyordun," diye karşılık verdi.

"Yatak odanızın duvarındaki saati görene kadar öyleydim. Saatin ne kadar geç olduğunu fark etmemiştim," diye yalan söyledim.

Lütfen bu ikna edici olsun.

Bana doğru sinsice yaklaştı ve korumaya çalıştığım güvenli mesafeye yaklaştı.

"Saçmalık."

"Ne istersen düşünebilirsin, Tyler."

Saçlarımı omzumun üzerinden savurdum, umursamaz görünmek için elimden geleni yaptım. Daha da yaklaştı, o kadar yakındı ki istesem uzanıp ona dokunabilirdim.

Ve lanet olsun, istiyorum.

"Ne düşünüyorum biliyor musun?"

"Hayır, ama eminim bana söyleyeceksin."

Topuklarımın üzerinde dönerek mutfığa doğru yürüdüm.

Belki bu konuşmadan sıkıldığımı düşünürse, kışını kaldırıp evine geri döner... uhh... diğer evine.

"Sanırım korkuyorsun."

Olduğum yerde donup

kaldım.

"Neden korkacakmışım ki?"

"Bu iyi bir soru. Güvende olmadığını hissettirecek bir şey mi yaptım?"

Ah, kalbim.

"Hayır."

"Yapmamdan rahatsız olduğun bir şey mi yaptım?" "Hayır. Hiç de değil."

Tam önümde durmak için hareket etti.

"O zaman neden kaçıyorsun?"

Kolonyasının, viskisinin ve taze nanesinin kokusunu alabileceğim kadar yakındaydı; ben dışarı çıkarken ve o içeri girerken dişlerini fırçaladığının kanıtıydı bu.

"O zaman neden kaçtın?"

"Kendimi... tehlikeli hissettim,"

diye itiraf ettim. Gözleri

bulutlandı.

"Nasıl tehlikeli?"

"Tehlikeli çünkü birbirimize karşı bu kadar rahat olamayız. Geceyi bu şekilde birlikte geçiremeyiz."

Hayatım boyunca aldığım en iyi uyku olmasına rağmen.

"Evli misin?" diye sordu.

Ne? Bu da nereden çıktı şimdi?

"Ne?! Hayır!"

"O zaman neden istediğimiz her şeyi yapamıyoruz?"

Neden bu işi bu kadar zorlaştırıyorsun?

"Biz yabancıyız, Tyler."

Öfkeli görünüyordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Yabancılar arasında bu kadar yakınlık olmamalı."

"Biri size iyi davrandığında bunu kaldıramayacak kadar kötü mü muamele gördünüz?"

Sözleri bir hançer gibiydi.

"Sadece ben ayrılırken birbirimize yaklaşmamızın aptalca

olduğunu düşünüyorum." "Siktir et."

Beni kolumdan yakalayarak ağzını ağzıma yapıştırdı, beklenmedik darbe, saldırısını kabul etmek için ağzımı açmaya zaman bulamadan dişlerimizin çarpışmasına neden oldu.

Sadece bir saniyeliğine öp onu ve sonra devam et ve bu boku bitir.

Saçlarımı avucunun içine alarak başımı eğdi, yeni açtık öpüşmemizi derinleştirdi. Boşta kalan elini kullanarak kalçamı yakaladı ve vücudumu kendi vücuduna çekmek için ustaca kullandı.

Görevi iptal et, görevi iptal et, görevi iptal et.

İç diyalogum pes etti.

Mantıklı tarafım pes etti.

Onu istiyorum.

Bunu kendime itiraf edebilirim çünkü bunun bir önemi yok.

Ve bu güvenli. Güvenli çünkü yakında gidiyorum ve onu bir daha asla görmeyeceğim.

Aşağı uzandım ve sikini kavradım.

Kotun içinden bile etkileyici uzunluğunun titreştiğini hissedebiliyordum.

Onunla biraz uğraş Mags.

Avuç içimi gizli sikinin üzerinde ileri geri sürterek bir karar verdim.

Bu gece onu becereceğim.

Daha fazla baskı uygulayarak, bildiğim tek yolu kullanarak onu engebeli kumaşın içinden geçirdim. Dudaklarıma karşı inledi, erotik ses yüzüzlüğümü daha da cesaretlendirdi.

"Maggie, lütfen... "

Oh, yani yalvaracak mısın?

"Hmmm?"

"Hadi yatak odasına gidelim."

Hayır, hayır, hayır. Yatak odası eşittir mahremiyet.

"Tam burada becer beni."

Benden uzaklaşarak bana baktı, zümrüt gözleri şaşkınlık ve kızgınlıkla doluydu.

Pantolonunun üzerinden sikini kavradım, onun üzerinde sahip olduğum azıcık gücü elimde tutmaya kararlıyım.

İrkildi; vücudu yeni keşfettiğim atılganlığıma hazırlıksızdı. Bir an için muhtaç görünüyordu, gözleri benim ona vermek istediğim bir şeyi arzuluyordu.

"Sana sikimi tutabileceğini söyledim mi?" diye sordu bir kaşını kaldırarak. "Sordum mu?"

Meydan okumamdan hoşlanmadı. Ama ben sevdim.

Gözleri tehlikeli bir şeyin vaadiyle parlıyordu.

Eğer bu da onun bir parçasıysa, tehlikeyi sevmeyi öğrenebilirim.

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni ayaklarımdan kaldırdı ve bana reddedilemez bir

güç sıralamasını hatırlattı. Zahmetsizce beni tezgâhın üzerine fırlattı; soğuk mermer, giymem için bana verdiği çıplak kazağı delip geçti. giy.

Korkmalıyım.

İsterse bana gerçekten zarar verebileceğine dair her türlü şüpheyi ortadan kaldırarak beni kolaylıkla savurmuştu. Olması gereken korku yerine Beni tüketirken kendimi vahşi hissediyordum, vücudum onun her bir santimini sahiplenmesi için ağrıyordu.

"Yani, iyi bir kız gibi bana dokunmak için izin istemen gerektiğini düşünmüyor musun?"

Elini pijama pantolonunun geniş bacağından yukarı kaydırды, ancak uyluğumun üst kısmına ulaştığında durdu.

Lütfen bana dokunmayı bırakma.

"Sana söyledim, ben iyi bir kız değilim."

Daha önceki hareketlerini taklit ederek elini keşfedilmemiş kelepçenin içine soktu, parmak uçları tenimde dans ediyordu. Beni yalvartmaya kararlı bir şekilde, avucunu bacağımın uzunluğu boyunca kaydırды ve her santimini okşadı.

onun ardından yanan.

Dokunuşunun dizimin üst kısmında oyalanmasına izin verdi, gelecek olanın vaadiyle benimle alay etti. Takip edişi kasıtlıydı, eziyeti uyarıcıydı.

Anladım, ahmak. Dinlememi istiyorsun.

"Bence iyi bir kız olabilirsin. Benim için dene."

Leğen kemiğimin üzerinde bir yola masaj yaparak, sırılsıklam ve yoksun amımdan kaçınmaya dikkat ederek ellerini birbirine doğru yaklaştırdı.

Kalçalarımı tokatladı; hareket, kasılmakta olan klitorisime titreme gönderecek kadar sertti.

Alay etti. Kışkırttı. Uğraştırdı. "Tyler, lütfen."

"Lütfen, ne?"

"Dokun bana. Bana dokunmana ihtiyacım var." Muzaffer bir edayla gülümsedi.

"Nerene dokunayım?"

"Neresi olduğunu biliyorsun."

"Elimi tut ve nereye dokunmamı istediğini göster."

Çok özür dilerim?

Gözlerimi kırpıştıtararak ona baktım, utangaçlığım geri dönmüştü. Ateş dolu gözlerle bana bakarak, sessizce ona itaatsizlik etmem için bana meydan okudu.

"Göster. Göster bana. Nerede. Göster. İstiyorsun. Göster. İstiyorsun. Dokunmamı. İstiyorsun," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Bana bakışında, nefesini dengede tutmaya çalışmasında bir şeyler vardı. İtaat etmek istedim.

İçimde başlattığı yangını söndürdüğü sürece benden istediği her şeyi yapmak istiyordum.

Derin bir nefes alarak elimi bel kemerinin içine soktum. Elim hemen onunkini buldu, parmak eklemleri küçük avucumun altında sıcak ve nasırlıydı.

"Beni dokunmamı istediğin yere götürmek için elini kullan," diye talimat verdi. Elini amımın üzerine götürdüm, avucu şişmiş dudaklarımı hafifçe sıyırdı.

Dilimden beklemediğim bir inilti döküldü, sıkıntılı ses gülümsemesini daha da genişletti.

"Elimi üzerine koymamı mı istiyorsun? Benim için ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu hissetmemi mi? Tek yapmamı istediğin bu mu?"

Tanrı aşkına.

"Hayır, ben boşalana kadar beni ovmanı istiyorum."

Avuç içi bakir girişime yaslanmıştı, vücutlarımızın birleşik elektriği ve sıcaklığı neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Bana nasıl olduğunu göster. Kendini parmaklamak için benim elimi kullan." "Tyler..."

"Sana söylediğim şeyi yap."

Tyler

Bu kızın mavi gözleri beni öldürecek.

Kirpiklerinin arasından bana her baktığında, sikime yetkili olmadığını hatırlatmak zorunda kalıyordum.

"Becer beni, baba" gözleri var.

Flanel kumaşın altından elini benimkine doladığını hissettim.

Kirpiklerinin arasından bir kez daha bana baktı.

Kızım, senin liderlik etmene izin vermeye çalışıyorum, böylece korkmayacaksın ya da

rahatsız edici ama bana öyle bakınca kaçınmak gerçekten çok zor oluyor...

Cesaretle başımı salladım.

Her iki elimizi de kendini ovma için kullanmaya başladı, suları kabarık dudaklarına bulaşıyordu.

Külotu nemliydi, kumaşı avucumun altında serindi.

Elimi amıyla oynamak için kullandı, bu his dudaklarından küçük bir inilti koparmaya yetti.

Bu lanet ses benim felaketim olacak.

Her ne kadar soğukkanlılığını korumaya çalışsa da, vücudu onu satıyordu.

Elimi satenle kaplı amına doğru sıkıca bastırduğimde kalçalarını kaldırıp bana doğru bastırdı, zirveye yaklaştıkça nefesi hızlanıyordu.

Bebeğim, o kadar kolay kurtulamazsın.

Acı içinde kaldığından ve daha fazlasını istediğinden emin olmak için elimi onunkinin altından çektim ve kalçasında gezdirdim.

"Tyler, ne oluyor lan?!"

Güldüm.

"Henüz boşalmayacaksın, bebeğim."

"Peki neden olmasın?" diye sordu; öfkesi hissediliyordu.

"Çünkü senden bunu istemedim. Külotunu yana kaydır."

Sanki beni nasıl öldürmek istediğine karar veriyormuş gibi bana baktı.

"Külotunu kenara çek dedim."

Gözlerini devirdi ama söyleneni yaptı.

Hâlâ kalçasının üstünde duran elim, amcığı ortaya çıkınca bir sıcaklık hissettim.

Lanet olsun.

"Aferin kızıma."

Elimi kalçalarının arasına kaydırđım ve parmak uçlarımı ıslak yarığının üzerinde hafifçe gezdirdim. Tepki olarak inledi ama dokunuşumu karşılamak için kalçalarını eğdi.

Sen iyi bir kızsın, Mags. Vücudun çok itaatkar.

"Parmağımı al ve kendini becermek için kullan." Kadın dehşet içinde ağzını kocaman açtı.

"Ben bunu yapamam!" "Oh, ama yapabilirsin. "

İki eliyle mavi fanilasının içine uzanarak elimi tuttu ve nabız gibi atan girişine doğru yaklaştırdı.

İki parmağımı kendi içine soktu, yavaşça geri çekmeden önce sadece bir an durakladı. Yavaşça ama istikrarlı bir şekilde kendini parmaklamaya başladı, etrafımda patlamaya yaklaştıkça göğsü kabarıyordu.

Gözlerini sıkıca kapatmış, vücudunun ona verdiği tüm hisleri iyice özümsemişti.

Çok sıkı.

Ritmini artırarak, dar amını çalıştırmak için işaret ve orta parmağımı kullandı.

"Bir saniye dur, Mags."

Bir zamanlar mavi olan gözleri açıldı, şimdi intikamcı bir kasırga rengindeydi. "Sen bir pislüksin," diye hırladı, sesi uğursuzdu.

O kadar kızgın görünüyordu ki sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Bir orgazm daha ertelendi.

"Oh, öyle mi?"

Aynı iki parmağımı şişmiş amının içine kaydırđım, parmak uçlarımı kıvrarak noktayı buldum. Bastırdım ve masaj yaptım, parmaklarımı onun su dolu açıklığına sokup çıkardım.

Onu tekrar eşige getirdiğimde, durmamam için açıkça yalvararak inlemeye başladı.

Adımlarımı hızlandırdım, amından gelen gıcırtilı sesler neredeyse beni mahvediyordu.

Delicesine sıkı.

"Benim için boşalmanı istiyorum bebeğim. Kukunun etrafımda sıkıldığını hissetmeliyim."

Çıkıntıdaydı, vücudu düşmesine izin vermeyecek kadar canlı bir şekilde bağlanmıştı. Kalçalarını gri mermer tepeden yukarı kaldırdı.

"Ben seni parmaklarken parmak uçlarını klitorisini okşamak için kullan." Parmakları yönleri takip etmek için uçtu, tatlı noktasına bağlandığında gözleri geri döndü.

Onu daha sert parmakladım.

Kendini daha hızlı okşadı, temposundaki değişiklik bacaklarının istemsizce titremesine neden oldu.

"İyi kız, benim için boşal. Şimdi."

Olmadığını iddia ettiği iyi bir kız gibi, vücudu mükemmel bir şekilde itaat etti.

Açgözlü küçük amcığı parmaklarıma kenetlendi, duvarları üzerine çöken her dalgayla daraldı. Aynısını daha fazla zorlamaya kararlı bir şekilde onu parmaklamaya devam ettim, parmak eklemlerim leğen kemiğine çarpıyordu.

"Ty... çok fazla. İhtiyacım var," demeye çalıştı.

Her şey çok fazla olduğunda, tekrar paramparça oldu, bu sefer her şeyin ötesinde

Onarım şansı. Hızlı ve güçlü bir şekilde fişkırdı, vücudu bana onu ilk tattığımdan beri arzuladığım şeyi hediye etti.

"İşte benim kızım."

Manolya

Vücudum yanıyor.

Vücudum yanıyor ama yine de daha fazlasını istiyorum.

Elleri yeterli değildi. Ağzını üzerimde istiyordum, vücudunu, her şeyini.

"Beni yatak odasına götür,

Ty." Bu bir yalvarıştı.

İkinci kez yalvarmamı istemedi.

Beni tezgâhın üstünden kaldırıp koridora taşımadan önce hızlı bir öpücük verdi.

İhtiyacım olandan çok daha fazla özen göstererek beni yatağın kenarına yatırdı.

Bana ikiye bölünecek bir prensesmişim gibi davranmayı kes! Sert istiyorum!

Bana ters ters baktı.

Ona gününü göstereceğim.

Onu kemerinden yakalayıp yaklaştırdım.

Şok olmuş ifadesini ya da ardından gelen sırıtışını gizleyemedi.

Doğru, birkaç şey biliyorum.

Deri kemerini çözerek kot pantolonunu kalçalarından aşağıya doğru çektim.

Soğukkanlı davranmaya çalışıyor gibi görünüyordu ama boxer'ının altından spazm geçiren siki onu ele veriyordu.

Onların da gitmesi lazım.

Başparmaklarımı bel bandına geçirerek kırmızı, ekose boxer'ı bronzlaşmış kalçalarından aşağı kaydırdım.

Serbest kaldı, sertleşmiş siki neredeyse yüzüme çarpacaktı.

Vay anasını.

"Bununla ne yapacaksın?" diye sırıttı.

Komik olduğunu sanıyor.

Onu sıkıca kavrayarak, başparmağımla ucundan sızmaya başlamış olan prekumu bulaştırdım.

Yumruğumda sarsıldı, istemsiz hareketi devam etmem için gereken tek cesareti verdi.

Öne doğru eğilerek dudaklarımı etkileyici kalınlıktaki şaftının etrafına sardım. Büyüktü, beklediğimden çok daha büyüktü. Onu boğazıma almak için mücadele ederken deneyimsizliğim bana karşı çalıştı.

Daha önce hiç oral seks yapmamıştım ama ne yapacağımı bilecek kadar porno izlemiştim.

Sorun onun büyüklüğüydü. Küçük ağzımı sınırlarına kadar zorluyordu, onu kabul etmeye çalışırken dudaklarımın köşeleri protesto çığlıkları atıyordu.

İnternetin bana öğrettiği bilgi bankamdan, onu bademciklerimin arasına almanın, daha kolay idare edilmesine yardımcı olmak için horozunu kaplamanın en iyi yolu olduğunu biliyordum.

O kalın, boğaz keçisi tükürüğüne ihtiyacım var.

Nefesimi tutarak, onu boğazımın en derinine kadar sokmaya zorladım.

Bademciklerime doğru sarsıldı ve tıkandım, bu da öğürme refleksime sadece bu seferlik işbirliği yapması için sessiz bir yalvarışta bulunmama neden oldu.

Hırslayarak aşağı uzandı ve parmaklarını saçlarımın arasında düğümledi.

Emerken sıkı yumruğumu etrafında döndürüp pompalayarak onu yuttum.

Çökeleğinin tadının keyfini çıkararak dilimi bordo renkli ucunun etrafında döndürdüm, sanki en sevdiğim dondurma tadıymış gibi davrandım. Boğuk sesini ve duyulu hırıltısını daha fazla duyma ihtiyacıyla dilimi

Şişmiş kafasının alt tarafına bakıyor, orada bulunan her sinir ucuna musallat olmak için elimden geleni yapıyordum.

En güçlü elmaştan daha sert, en pahalı saten kadar yumuşak bir teni vardı.

Ereksiyonunu dilimle tokatladım, titreme bacaklarını bükmeye zorladı.

"Fuuuuckkk, Mags," diye inledi.

Bunun için teşekkürler Pornhub.

İnlemelerindeki nefessizlik, sesindeki dizginlenemeyen ihtiyaç,...
Kalçalarının istemsiz itişleri - her bir parçası beni sadece vahşi olarak tanımlayabileceğim bir duruma soktu.

Onu parçalamak istiyorum.

Boyunu pistonladım, kel, lekesiz teni avucumun üzerinde kayıyordu.

Bunu yapacağım.

Hissettiğim tüm endişeyi bir kenara bırakarak onu boğazına kadar soktum.
Düşündüğümünden daha iyi idare ettiğimi fark edince kendime olan güvenim tavan yaptı.

Başımı uzunluğunun üzerinde aşağı yukarı sallayarak, dudaklarıma her girişinde onu biraz daha derine almak için elimden geleni yaptım. Aleti hava yolumu tıkadığı için ciğerlerim yanıyordu ama onun tekrar inlemesini duymaya havadan daha çok ihtiyacım vardı.

Biraz daha derine, Mags.

Çenemi gevşetip biraz dişlerimi göstererek sekiz santimin tamamını yuttum, yemek boruma doğru ilerlerken dişlerim aşırı hassas ucu sıyırdı.

Onu daha önce hiç olmadığı kadar ileri götürdüğümde öğürdüm, boğazım onun etrafında kenetlendi. Bana doğru haykırdı, aşırı erkeksi sesiyle Zonklayan amcığımı titretti. Kontrolsüzce titredi, titreme nefes borumu onu lezzetli bir kucağa sarmaya zorladı.

"Bebeğim... Ben... siktir," diye başımı okşadı.

Aleti parlıyordu; zonklayan mükemmelliğinin her santimi kalın, ip gibi tükürüğümle kaplanmıştı.

Boyunu sıkıca kavradım ve yumruğumun arasında döndürdüm. Sadece yumruğumu kullanarak Dilimle taşaklarına masaj yaparak her birini özenle ağzıma aldım. Bacakları titriyordu; ben onun hassas torbasını emerken sikinin sağılması neredeyse dayanamayacağı kadar fazlaydı.

"Lanet olsun! İstiyorum... Lütfen ağzını sikmeme izin ver Mags," diye yalvardı.

Oh evet, lütfen!

Dizlerimin üzerine oturarak sabırsızlıkla bekledim. Saçlarımı eğreti bir atkuyruğu haline getirerek damarlı çıkıntısını şiş dudaklarımın arasından geçirdi.

Kendini tutamayarak, sanki başka bir şansı olmayacağından korkuyormuş gibi boğazımı sikmeye başladı. Refleksim mücadeleyi bıraktı ve boğuldum, gözlerim yaşardı. İticinin ortasında donup kaldı, yüzümü okşadı, Gözlerindeki ateşin yerini açık bir endişe almıştı.

Kalçalarını kavrayarak onu yerinde tuttum, onu ayırmak için her şeyi yapmaya hazırdım.

Tekrar itmeye başladı, daha önce olduğundan daha hassas ve daha sığ.

Hayır, bu yüz sikişini hak ettim, şimdi bana ver.

Vahşilikten daha azıyla yetinmeyi reddederek adımlarını eşleştirdim, ağzım sikini görüyordu.

Sıkıcı tempoyu sürdürmek için mücadele ederken alnından ter damlıyordu.

Onu ağzımdan çekerek dilimi tabanından ucuna doğru sürükledim. "Siktir.

Boğazımı. Boğazımı."

Kendine sakladığı her ne varsa, o anda serbest bıraktı. "Ağzını aç," diye emretti.

Başımı ellerinin arasına alarak ağzımı yumruklamaya başladı, bu saldırı tahmin ettiğimden de sertti.

Ağzımı defalarca tıkadı, bademciklerime yaptığı eziyet dayanamayacağım kadar fazlaydı. Bir santim kadar geri çekiliyor, beni tekrar vahşileştirmeden önce ciğerlerime hava çekmem için yarım saniye veriyordu.

Bu neden bu kadar sıcak?

"Siktir, bebeğim, boşalacağım," diye uyardı.

Çekilmeye hazırlanırken bir adım geri attı.

Kalçalarını kavrayarak onu yerine kilitledim, bu işi doğru şekilde bitirmeye kararlıyım.

Cinsel bir çılgılla vücudu hareketsiz kaldı, tek istisna nabızı atan sikiydi.

Bir tıslamayla patladı, ılık kremi boğazımın arkasına fışkırdı.

Başardım!

Ayağa kalkmama yardım ettikten sonra nefes nefese boxer'ını olması gereken yere geri çekti.

"Bir bardak ya da başka bir şey getireyim, bebeğim."

Bir fincan mı?

"Ya da gidip tuvalete tükürebilirsin?"

Tükürmek mi?

Gururla boş ağzımı açtım.

"Onu yuttun mu?!" diye sordu inanamayarak.

Yapmamalı mıydım?

"Evet..."

Bir adımda üzerime atladı, dili benimkine çarpıyordu. Kollarımı boynuna dolayarak öpüşmemizi derinleştirdim, ona ihtiyacım olduğu kadar Bana verebileceklerini. Elleri çıplak vücudumda gezindi ve sonra dinlenmeye çekildi.

kıçımda. Bir parmağını yanaklarımın arasına sokarak büzülmüş deliğimi yokladı.

Kendimi gergin hissettim, yasak olanın araya girmesi durum ilişkimize yeni bir samimiyet katmanı ekledi.

Tepkimi fark edince, şişmiş yarığıma karşı bir başkasını başlatmadan önce bu takibi bıraktı. Beni açmak için parmaklarını kullanarak sularımı acıyan klitorisimin üzerine sürdü. Bu hareket özellikle samimi değildi ama yine de kendimi hiç bu kadar açıkta hissetmemiştim.

İki yabancı arasında bu kadar tutku olmamalı.

"Becer beni," dediğimi

duydum. Kucağımdan çekildi.

"Ne?"

Sertçe yutkundum. "Becer beni, lütfen. Beni iyi hissettirmene ihtiyacım var."

Kahretsin, haklıydı. Yalvarıyorum.

Bana bakarken gözleri donuklaştı, nefes alış veriş yavaş ve sığdı. Gömleğinin eteğinden tuttum ve başının üzerinden yukarı çektim.

Lanet olsun.

Karnı dergilerde gördüğünüz erkekler gibi yontulmamıştı. Karın kasları belirgindi ama aynı zamanda bir baba vücudunun başlangıcının altında gizlenmişti.

Birlikte bir anlam ifade etmemeliydi ve bir şekilde; şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeydi.

Spor yaptığının yadsınamaz kanıtı olan iri pazuları renkli dövmelerle sıvanmıştı.

Bu kadar çekici olmak saçma olmalı.

Ben onu incelerken sıırttı, kaslarını kavramak için uzandığımda bir kaşını kaldırdı.

"Teftişi geçtim mi?"

Kızarak kolunu bıraktım.

Şaka yapmayı kes, pislik. Sinirlerim bozuluyor.

"Aval aval bakmayı bitirdiysen, uzanmak ister misin, böylece seni anlamsızca becerebilirim?"

Ukalaca bir ifadeyi nasıl bu kadar seksi hale getirebiliyor?

Beni hafifçe itti ve çiçekli yorganın üzerine sırtüstü düşmeme neden oldu.

"Benim için bacaklarını aç."

Hemen bacaklarımı açtım, tıraşsız amım sergileniyordu.

"Klitorisini ovala. Yavaşça, daireler çizerek."

Bu adam beni transa geçirdi... İsteddiği her şeyi yapardım.

O yanımdan izlerken ben tatlı noktamlarla oynadım, sertleşmiş siki neredeyse büyük elini örtüyordu.

Gözlerindeki bakış beni daha önce hiç hissetmediğim kadar yüzsüz, cesur yaptı.

Dikleşmiş klitorisimi çimdikledim, etkisi içimde dalgalanıyordu.

"Hmmm, şu haline bak. Tam da ne görmek istediğimi biliyorsun," diye övdü.

Üzerime tırmanıp girişime yerleşirken yatak gıcırdadı. "Elini hareket ettir, bebeğim."

Elim yanıma uçtu.

Şaftını göbeğime vurarak beni inceledi. "Hoşuna gitti mi?"

Birkaç kez daha vurdu, ama daha sert ve kasıtlı bir şekilde.

"Cevap ver bana," dedi. "Evet, bunu sevdim."

Büyük boyunu yarığıma doğru kazıyarak, açıklığımla aynı hizaya getirdi, onunla bekaretim arasında tek bir itme gücü vardı.

Kalp atışlarım hızlandı, aniden önümdeki durumun fazlasıyla farkına vardım.

Onu durdurabilirsin. Çok geç değil.

Kaygan girişimi nazikçe deldi, tamamen durmadan önce bir an durakladı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı.

O söyleyebilir.

Tyler

Bu da ne böyle?

Kızlık zarı mı?

Bakire mi?

"Maggie, sen bir -" "Dur."

Kendimi ondan tamamen uzaklaştırarak geri çekildim.

"Hayır!"

Hayır mı?

"Kes şunu demek istemedim! Demek istediğim, soru sormayı bırak! Sadece becer beni, lanet olsun!" diye öfkeyle bağırdı.

"Ama Maggie, bu -."

"Bu büyük bir mesele değil. Siz büyütüyorsunuz. Lütfen durup buraya ne yapmaya geldiysek onu yapar mısınız?"

Başımı salladım.

Kendimi ona karşı destekleyerek yavaşça girdim, onu incitme korkusunun beni ya da ereksiyonumu ele geçirmesine izin vermemeye çalıştım. Bariyerine çarparak ona uzun uzun baktım ve bana durmamı söylemesi için sessizce yalvardım.

Bunu ondan almaktan sorumlu olmak istemiyorum.

Gözlerimin içine bakarak başını salladı ve bu masum parçasını alıp götürmem için bana izin verdi. Daha derine ittiğimde, masumiyetinin yırtıldığını hissettim.

Altımda titriyordu, bunu görmek beni derinden sarstı. Donup kaldım.

"İyi misin? Seni incittim mi?"

Başını salladı, gözlerinde yaşlar birikiyordu.

"Maggie.."

"Devam et... lütfen." Bu bir yalvarıştı.

Gırtlığına kadar gömülene kadar ittim, vücudu girmemi kabul etmekte zorlanıyordu. Tıka basa doluydu, amcığı beni bir mengene gibi eziyordu. Alnımda boncuk boncuk ter vardı.

Orada öylece yatıyor, aldığı her derin nefeste göğüsleri zıplıyordu.

Rahatlamasına yardımcı olmaktan başka bir şey istemediğimden, başparmağımla klitorisini buldum ve daha fazlasına ihtiyaç duymasını sağlayacak kadar baskı uyguladım.

Kalçalarını biraz kaldırdı, küçük bir an amını üzerime bastırmaya zorladı.

Kahretsin, sakın olmalısın.

"Bebeğim, alışmana izin vermeye çalışıyorum ama kalçalarını bu şekilde hareket ettiremezsin. Hareketsiz durmalısın."

Nazlı nazlı gülümsedi.

"Ne gibi?" Kalçalarını biraz daha kaldırdı, bu hareket sikimi duvarlarına sürtüyordu.

Klitorisini sertçe çimdikledim - görmezden gelmeyi seçtiği bir uyarı.

Kalçalarını küçük daireler çizerek döndürdü, iniltileri dalga dalga üzerime geliyordu.

Boşalmak üzere.

Yarığına tükürerek, başparmağımla onunla alay ettim.

Ben oyalandıkça inlemeleri daha da arttı, doruğa ulaşmasına sadece bir iki fiske kalmıştı.

Ona tam olarak ihtiyacı olanı verdiğimde etrafımda patladı, duvarları beni selle boğdu.

Orgazmdan çıkarken onu yavaşça pompaladığımda, vücudu sonunda pes etti ve onu sınırına kadar germeme izin verdi.

"Yessss, sik beni. Aynen böyle," diye tısladı.

Tanrım, en az on vuruş yapmama izin verirsen, bir daha asla F kelimesini söylemem.

Vücudu altımda kıpırdandı, bir orgazm daha yakaladı. "Daha sert,

Ty. Lütfen, daha sert!"

Uzun süre dayanamayacağım.

Belimin altından gelen karıncalanmayı görmezden gelmeye çalışarak, "Bebeğim, ben - ben bunu sürdürmeye çalışıyorum," diye açıkladım.

"Lütfen, yavaşlama. Lütfen devam et." Etrafımda üçüncü kez patladı, her sarsıntıda dayanma gücüm zayıflıyordu.

Tüm kontrol duygusunu kaybederek, o sıkılaşmayı hissetmek, o ıslanmaya bir kez daha katlanmak için çaresizce içine girdim.

Taşaklarım gerildi ve beni çok erken çekilmeye zorladı.

"Bu da ne-?" Gözleri fal taşı gibi açıldı, şaşkınlığı doğal mavisiiyle karıştı.

Taşaklarım sıkıştı ve uludum, yatağın kenarına tohumlarımdan ip üstüne ip attım.

Orospu çocuğu!

Onun yanına yığıldım, şimdi yaptığım pisliğe bulandığım için verecek bir sik bulamıyordum.

Bedenini kendime çekerek yorgunluğa teslim oldum.

Manolya

Onun kollarında uyuyakalmak bu durumu olduğundan çok daha ciddi hissettirdi.

Ama lanet olsun, istendiğini hissetmek iyi geliyor.

Ayağa kalkmam gerektiğini biliyordum ama kolu etrafımı sarmış, beni yerimde sabitlemişti.

Biraz daha, sonra kalkacağım.

Kolunu bana doladı.

"Vasatın altında bir performans sergilemiş olmalıyım," diye sessizce şaka yaptı.

Eğer bunun vasatın altında olduğunu düşünüyorsanız, ben birinci sınıfla başa çıkamam.

Kıkırdadım. "Neden böyle söylüyorsun?"

Döndü ve beni de yanına alarak yan tarafına yuvarlandı.

"Uyanıksın. İyi bir seksten sonra komaya girmen gerekir."

Onunla daha önce de benzer bir konuşma yaptığımı hatırlıyor gibiyim... Ego ile ilgili bir şey olmalı.

"Aslına bakarsanız, sadece bir saniyeliğine uyandım. Sen gevezelik etmeye başladığında uyumaya devam etmek için gözlerimi kapatıyordum."

"Gevezelik mi?" diye sırıttı.

"Yaptığın şey bu."

"Başka ne yapmam gerekiyor?"

Bu kadar sevimli olmayı bırak.

"Beni yeniyor. O ağzınla beni uyanık tutmak dışında yapabileceğin daha verimli şeyler olduğunu biliyorum."

"Haklısın. Buraya gel."

Burası mı? Burası mı, neresi? Zaten karşımda yatıyorum.

"Nerede?"

"Buraya. Yüzüme çık."

Ciddi olamaz.

Bir gülümseme bekleyerek ona baktım ama onun yerine lav dolu gözlere kilitlendim.

"Yüzüme otur. Şimdi."

"Ne?"

Bacağımı tutarak gövdesine doğru savurdu. "Tyler!"

Ne oluyor be?!"

Kalçalarımın altına uzanarak beni kaldırdı, ağrıyan amımı bir şekilde yerleştirdi
ağzının hemen üzerinde duruyordu.

"Yüzüme otur dedim," dilini hassas tenimde gezdirdi. "Tyler, siktir! Çok hassas."

"Eminim bazı yerlerde diğerlerine göre daha hassastır." Daha ileri gitmek için
Demek istediğini kanıtlamak için dilini klitorisimde gezdirdi.

Siktir.

Açıklığıma karşı inledi, dili sanki tek su kaynağı benmişim gibi beni yaladı.

Yoğunluk çok fazlaydı.

Yüzünden uzaklaşmaya çalıştım ama beni yerimde tutmak için kollarını kalçalarımın doladı.

"Ty!"

"Seni incitiyor muyum?"

"Acıyor mu? Hayır! Sadece çok hassas. Bununla başa çıkamam."

"Yapmak zorunda kalacaksın." Ağzını etrafımda kenetleyerek beni başka bir âleme gönderdi.

Taktikleri hesaplanmıştı.

Bir şekilde aynı anda hem çok hızlı hem de çok yavaştı. Hem yumuşak hem de sertti, ikisi arasında öyle bir gidip geliyordu ki işkence olarak tanımlanırdı. Boşalmaya yakın olduğumdan şüphelenirse geri çekilir, yalamaları daha nazik ve seyrek hale gelirdi.

Beni öldürecek. Orgazmla Ölüm

"Boşalacağım. Lütfen durma," diye yalvardım. Vites değiştirerek iç kalçalarımı öptü.

"Orospu çocuğu!" Kendimi kaybettim.

Tüm hanımefendilik duygularımı bir kenara bırakarak, kendimi boşaltmaya kararlı bir şekilde amımı dudaklarına dayadım. Onu saçlarından tutarak yerinde tuttum, sırlıslık olmuş amım sularımı çenesine bulaştırıyordu.

Ellerini arkamda kenetleyerek beni sıkıca tuttu, artan basınç sinir uçlarımı ateşe verdi.

"O güzel amcığы yüzüme sür."

Kenardan serbest düşüş beni bir ton tuğla gibi çarptı, yoğunluk beni dikişlerden kopardı. Gırtlaktan gelen bir çığlık duvarlardan yankılandı, fişkırان merkezim onun ağzına çarptı. Bir damlayı bile kaçırmak istemeyerek narin tenimi emdi. O anda ona duyduğum ezici ihtiyaç dehşet vericiydi.

"Mmmhmm, bebeğim, bana bir tane daha ver."

Klitorisimi şapırdatarak emdi ve dudaklarının arasına aldı. "Yaklaşıyorum," diye uyardım, sessizce beni alması için yalvardım.

Dişlerini tatlı noktamın etrafına sıkıştırdı, aşındırıcılık farklı bir zevk seviyesinin kilidini açtı. Isırık beni hâlâ acıdan zevke giden çizgide sallarken, dilini ustalıklı oynattı, daha hafif bir his beni duvardan aşağı gönderdi.

"Boşalıyorum!"

Üzerinden yuvarlandım, vücudumun her santimi
ağrıyordu. "İyi misin?"

Bana baktı, yüzü benim uyarılmamla sırlanmıştı.
Buna alışabilirim.

Tyler

Tyler

"Eve gitmek istemiyorum."

İkimiz de son on iki saatteki buluşmalarımız yüzünden iyice bitkin düşmüş bir halde, keyifle birlikte uzandık.

"Eve gitmek istemiyor musun?"

Belki benimle gelersen.

"Hayır, burada seninle olmak, vücuduna müstehcen şeyler yapmak istiyorum." Tırnaklarını ön kolumda aşağı yukarı gezdirerek gülümsedi.

"Nasıl hissediyorsun..." diye devam ettim.

"Sanki... her zaman bunu yapmak istiyormuşum gibi hissediyorum," gözleri parladı. "Her zaman, ha? Yaşlı bir adama iyileşme süresi tanınmalısın," diye şaka yaptım. Bana küçük bir gülümseme verdi.

"Cidden, Mags, nasıl hissediyorsun? Dün gece olanlar... büyük bir olaydı." Sessizce uzaklara baktı.

Kahretsin, olanlardan pişman mı?

"Kendimi... Kendimi iyi hissediyorum. Vücudum ağrıyor ama hoşuma gidiyor."

Vay be. Tanrıya şükür.

"Bu kadar önemli bir konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim." Bana şaşkınlıkla baktı.

"Bana teşekkür mü ediyorsun? Elbette, bundan sonra sana teşekkür eden ben olmalıyım," diyerek kızardı.

"Sana teþekkür ediyorum. Kendini benimle paylaştığın için, özellikle de Kendini hiç kimseyle paylaşmadın, bu önemli bir şey. Bu konuda bana güvenmiş olmanızın çok önemli olduğunu bilmenizi isterim."

"Bu sadece biyoloji,

Tyler." *Bu çok alaycı.*

"Hayır, öyle değil -."

"Phoebe nerede?" diye araya girdi.

"En iyi arkadaşım ve onun ailesiyle birlikte. Bu sabah evde olacak." "Çok tatlı biri. Onunla tanıştığım memnun oldum."

Küçük kıızıl saçlı kızımın hayalleri düşüncelerimi doldururken sırtımdan kendimi alamadım. "O oldukça özel biri."

Gülümseyerek başıyla onayladı.

Onu öpmek için karşı konulmaz bir dürtü hissettim. Sekse götürecek türden bir öpücük değil ama benim için önemli olduğunu bilmesini sağlayacak türden bir öpücük.

Şimdiden benim için nasıl önemli olabilir? Sadece birkaç gün oldu.

Alnındaki gevşek bir saç telini fırçalayarak onu öpmek için eğildim.

Onun da beni öpmesi biraz zaman aldı, aniden başlayan şefkat karşısında şaşırdığı belliydi.

Dilini dudaklarımın arasına sokarak enerjime hararetle karşılık verdi. Nazik

bir öpücük olması amaçlanan şey bir anda sıcak kanlı hale geldi.

Parmaklarını saçlarımda dolaştırarak beni üstüne çekti.

Hayır, hayır, hayır... Vücudunun dinlenmeye ve yeniden toparlanmaya ihtiyacı var.

Onu tekrar benim olarak sahiplenmek için vücudumdaki her dürtüyle savaşıp öpüşmemizi keserek geri çekildim.

Karşılığında bana attığı üzgün bakış beni kırdı, güzel yüzünü gölgeleyen reddediş.

Sen bir pisliksin, Tyler.

"Bana öyle bakma. Beni bu şekilde öptüğünde işlerin nereye gideceğine karşı koyamıyorum ve biliyorum ki kızgın olmalısın."

Suratını astı, alt dudağı kemirebileceğim kadar dışarı çıkmıştı.

Odağını değiştir, dostum.

"Senin yüzünden acı çekmeyi seviyorum," diye yarı fısıldadı.

Lanet olsun, durmalısın.

"Ağrınızın sebebi olmayı seviyorum ama bir noktadan sonra çok fazla geliyor ve vücudunuzun dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacı oluyor."

Gözlerini devirerek bana gülümsedi, gözlerine ulaşan derin ve içten bir gülümsemeydi bu.

O gülümseme.

İçimde bir şey değişti, büyük bir şey... çok yakından incelememem gerektiğini bildiğim bir şey.

O gitmeyi planlıyor, sen bağıllık oyununda değilsin ve Phoebe tüm bunların içinde. Eğlenmene bak ama aklını başında tut Tyler.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Pheeb's eve geldiğinde orada olabilmek için nasıl kalkıp eve gitmem gerekiyor," diye yalan söyledim. "Bu gece çalışmam gerekiyor ve gitmeden önce onunla vakit geçirmek istiyorum."

"Sen çalışırken Phoebe nereye gidecek?"

"Ray ve Ryan adında yakın arkadaşlarımla birlikte kalıyor. Ray departmandan emekli oldu. İlk başladığımda beni o eğitmişti ve Ryan da sevk memuruydu."

"Vay canına, evli miydiler?"

Bu garip bir soru.

"Evet."

"Güney'de bunu pek göremezsiniz. Gerçek benliklerini ortaya koyacak kadar rahat olmalarını seviyorum."

Ne? Ne?

"Çok fazla evlilik görmüyor musun?" diye sordum.

"Eşcinsel evlilik. İnsanlar o kadar dar görüşlü ve kabullenici değil ki, bazı eşcinsel çiftler görecekları tepkiler nedeniyle evlenmemeyi tercih ediyor."

Kendimi tutamayarak güldüm. Bana bakarak, can alıcı noktayı bekledi.

Kendimi sakinleştirdim.

"Ryan onun karısı. O bir kadın."

"Oh," diye kaşlarını çatı, utanmıştı. "Ryan adında bir kadını daha önce hiç duymadım."

"Ben de, ona kadar, ama onlar gerçekten iyi insanlar. Phoebe onlara tapıyor, onlar da Phoebe'ye tapıyor. Buradaki tüm çocuklar için fazladan bir büyükanne ve büyükbaba seti gibiler."

"Küçük kasabaların en güzel yanı da bu... Herkes herkesi seviyor."

Dün gece Tatum ve Jovie'den aldığım dersi hatırlayınca midem bulandı.

Umarım...

Manolya

Temiz bir mutfakta, bangır bangır müzik eşliğinde yemek pişirmenin verdiği bir rahatlık var.

Misafirhanenin ocağının başında durdum, kızartma kokusu burun deliklerimi dolduruyordu.

Hiç bu kadar memnun olmuş muydum bilmiyorum.

Uzun zamandır olmadığım kadar mutlu olmama rağmen, büyük bir paręam Tyler'la yatakta uzanırken, dünyanın etrafımızda durakladığı bu sabaha geri dönmeyi arzuluyordu.

şimdiden bağlanmaya başladın ve sonunda duyguların incinecek, aptal sürtük.

Duvardaki saate baktım.

Gideli sadece birkaç saat oldu ve ben şimdiden onu tekrar görmek istiyorum. Cam ocağın üzerindeki tavada kızartmalar ęıttırıyordu.

Tüm bu yiyecekleri alarak geręekten kıçımı kurtardı.

Ya gitmeliyim ya da bir iş bulmalıyım.

Hiçbir zaman ęalıřmayan bir tip olmadım ve şimdi de kesinlikle öyle biri olmayacağım.

Mantıksızca davranmayı bırakıp yola koyulmalısın.

Bu evin ve Tyler'ın güvenliğinden ayrılma fikri midemi alt üst etti.

Bunun geçici olduğunu biliyordun. Geçici bile değil.

Kapı ęalındı.

"Bayan Maggie?" diye seslendi kğk bir ses. Kalbim yerinden fırladı.

Phoebe!

Koşarak odaya girdim ve kapıyı açtım. "Hey tatlı kız!" Işıldadım.

Kamuflaj tulumu giymiş ve altına turuncu uzun kollu bir gömlek giymişti. Kıvrıkcık saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış ve büyük turuncu bir fiyonkla tutturmuştu. Çok sevimli görünüyordu.

Kendini kollarıma attı, sanki beni yıllardır görmemiş gibi sığıldı.

"Pheebs, ona biraz nefes aldır."

Sadece sesini duymak bile midemin bulanmasına neden oldu. "Hey, Mags," diye gülümsedi.

Swooooooon.

"Hey, sen," diye cevap verdim, aniden utandığımı hissettim.

Üçümüz oturma odasına doğru ilerledik. "Bayan

Maggie, tahmin edin ne oldu?"

"Anlat bana!"

"Cumartesi günü bir yarışmaya katılacağım ve Güz Festivali Güzeli olmaya çalışacağım!" Tyler gözlerini devirdi ve beni bir kıkırdamayı bastırmaya zorladı.

"Oooh, bahse girerim alacaksın! Mükemmel bir Bayan Güz Festivali'ne benziyorsun.
Ben!"

"Phoebe," diye araya girdi Tyler. "Ne hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun?"

Meraklı beyinler bilmek istiyor.

"Evet, baba."

Bana döndü.

"Bayan Maggie, burada erkekler olacak."

Ne?

"Demek istediği," diye araya girdi. "Bu hafta burada çatıda inşaat yapan bazı adamlar olacak. Zaten biraz ürkek olduğun için onları görürsen telaşlanmanı istemedik."

Düşünceliliği beni tam da duygularımdan vurdu.

Böyle adamların var olduğuna inanamıyorum.

"Uyardığınız için teşekkürler! Çatının nesi var?"

Konuşmamızdan sıkılan Phoebe, bir film bulmak için VHS rafına doğru ilerledi.

"Birkaç tane var... ne yanıyor?"

Siktir!!!

"Kızartmam!" Ayağa fırladım.

Mutfağa koşarak kızartma tavaşını ocaktan aldım, kömürleşmiş içindekiler neredeyse yere düşüyordu.

şu anda daha beceriksiz görünebilir miydin?

Adaya doğru yürüdü. "Her şey

yolunda mı?"

Hayır, senin aldığın yiyecekleri ziyan ettim, ev yanık kokuyor ve sen tüm bunların başıma geldiğine şahit olmak için buradaydın.

"Evet, sizi gördüğüm için o kadar heyecanlandım ki ocağın üzerinde olduğunu tamamen unuttum. Söz veriyorum sorumsuz değilim ve evinizi yakmayacağım. Özür dilerim."

Dudakları bir gülümsemeyle

kıvrıldı. "Bizi gördüğün için

heyecanlı mıydın?" Kızarak

başımı salladım.

Adanın etrafında yürüdü, gözleri beni olduğum yerde yakıyordu.

Disney prenses filmine karar verme sürecinde kaybolmuş olan Phoebe'ye şöyle bir baktı.

Eğilerek kulak mememi dudaklarının arasına aldı.

"Ben de seni özledim. Çıktığımızdan beri seninle yatağa dönmek istiyordum."

Kulübe katıl, bebeğim.

"Ben de öyle, ama yürürken geçtiğin her yeri santim santim hissedebilmeyi seviyorum."

"Doğru hatırladığına emin misin? Belki de sana hatırlatmalıyım... tabii ki eğitim amaçlı."

Lanet olsun.

Havada asılı duran cinsel gerilim, yanmış sebze kokusundan bile daha güçlüydü. Böyle devam ederse ona direnmek dayanılmaz hale gelecekti.

"Baba! Aladdin'i izleyebilir miyiz?"

Kızın küçük tatlı sesi onu şaşkınlığından

kurtardı. "Elbette, eve gittiğimizde açabiliriz."

"Hayır! Burada Bayan Maggie ile izlemek istiyorum!" Beklentiyle bana baktı.

Oh, bekle, bu benim kararım mı?

"Benim için sorun değil!" Onlara güvence verdim.

"Aladdin'i seviyorum!" "Kadını duydun, Pheeb,

Aladdin, o." Minik prenses heyecanla çığlık attı.

"İç ses, Pheeb. Bir fikrim var. Gordon Ramsey yangın söndürücü olmadan yemek yapamayacağına göre, neden bir pizza sipariş edip Teslim edildi mi? Bir pizza prenses partisi

yapabiliriz." Ona bir bakış attım.

"Yesssss!" Phoebe ılık attı.

Bana dönerek kuşkuyla baktı. "Bu senin için sorun olur mu?"

Kibarca nasıl "siktir et" derim?

"Evet, benim için sorun değil. Ne olursa olsun, ben harika bir aşıyım," diye belirttim.

"Elbette öylesin, Smokey." Gözlerimi devirdim.

"Hemen döneceğim. Arayıp pizza siparişı vereceğim. Pheeb's bir dakikalığına senin için uygun mu?"

"Tabii ki, o iyi."

"Teşekkürler. Babanız dönene kadar ocağa dokunmayın."

Seçtiği kelimeler karşısında amım sıkıştı.

Babacığım.

Tyler

Pizzayı sipariş ettikten sonra, konuk evinin ön verandasında durup gece havasını içime çektim.

Ne yapıyorsun, Tyler? Bu umursamaz davranış da neyin nesi?

Orada dururken aklım bu sabah Phoebe'yi eve getirdiklerinde Tatum ve Jovie ile yaptığım konuşmaya gitti. Onlara Maggie'yi misafir evinden kovmadığımı açıkladıktan sonra, bir kulak dolgunluğu almayı bekliyordum.

Şaşırtıcı bir şekilde, tek söyledikleri onunla tanışmak için sabırsızlandıklarıydı.

Bu bir tuzak gibi hissettiriyor.

Tatum ve Jovie bu kadar kolay pes etmezler, özellikle de Phoebe ve ben söz konusu olduğunda.

Belki de bu sefer seni gerçekten duydular ve anladılar.

Durumun böyle olduğuna inanmaya karar vererek ön kapıyı açtım. Oturma odasındaki manzara nefesimi kesti.

Magnolia, arkasında Phoebe olduğu halde yerde bağdaş kurmuş oturuyor, küçük eliyle Maggie'nin uzun, siyah saçlarında sıcak pembe saç fırçasını gezdiriyordu.

İkisi de bir şeye kıkırdıyordu, dışarıdan baktığım için kaçırdığım bir iç şakaya.

Onları izlemekten ciğerlerim daraldı.

Bu o ve Kesli olmalı.

Üzerime acı çöktü.

O anda ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, tüm mutlulukların geçici olduğuna dair bir başka örnek.

"Pizza on beş dakika içinde burada olacak."

Sesimi duyunca hep birlikte döndüler. "Babacığım!

Bayan Maggie güzellik mağazasında oynamama izin veriyor!" "Anlıyorum."

Maggie başını yana eğerek bana endişeli bir bakış attı.

Onunla göz göze gelmekten kaçınarak buzdolabına doğru yürüdüm ve açarak pizzanın yanına yakışacak farklı içecek seçeneklerini çıkardım.

Kendi şeytanlarının geceyi mahvetmesine izin verme. İkisi de bunu dört gözle bekliyor.

Kendi olumsuzluklarınızla bunu mahvetmeyin.

"Baba! Bak ne kadar güzel!"

Maggie'nin saçlarını işaret etti, şimdi dağınık bir şekilde toplanmıştı ve ince boynu sergileniyordu.

Dudaklarım o bölgeye yeterince dikkat etmedi.

"Anlıyorum, Pheeb." "

"Güzel görünmüyor mu?"

Maggie kızardı, ilgi odağı haline getirilmekten utandı. "Öyle, çok güzel."

Kızarması derinleşti.

Kapının gürültüyle vurulması onu kurtardı.

"Pizza geldi!" Phoebe duyurdu.

|

Zihnim sihirli halıya ya da Robin William'ın inanılmaz Cin rolüne odaklanamadı.

Gerginlik hissediliyordu, etkilenmeyen tek kişi küçük prenesti.

Maggie odayı çok iyi okuyor ve benden olabildiğince uzakta oturmayı tercih ediyordu.

Ona yanlış bir şey yaptığını düşündürüyorsun, sık kafalı.

Ona yanlış bir şey yapmadığına dair güvence vermek istedim ama kendimi bunu yapmaya zorlayamadım.

Çok geçmeden ve aynı zamanda yeterince de geçmeden film sona erdi ve bizi Phoebe'nin usulca horlama sesinden başka bir şeyle baş başa bırakmadı.

Bir şeyler söyleyin ve bu garipliği ortadan kaldırın.

"Onu eve, yatağına götürmeliyim."

Vay canına, ne kadar uyarıcı.

"Tamam, akşam yemeğı ve film için size katılmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." "Sorun değil."

Phoebe'yi kucağıma alarak kapıya doğru yumuşak adımlarla yürüdüm, kapıyı açtım ve serin havada gözden kayboldum.

Sen bir korkaksın, Tyler Ryan.

Manolya

Manolya

Bir Şey oldu.

Aramızdaki ses tonundaki değişiklik hissedilir derecedeydi.

Dünü sadece seks olarak gördüğü çok açık. Onu olduğundan daha fazla yapan bendim.

Yanmış kızartmamın kalıntılarını çöp kutusuna attım.

Lanet olsun! Aptal arabamdan kıyafetlerimi almayı unuttum!

Ön tarafa yürüyüp arabadan eşyalarımı almayı nasıl unutuyorum?!

Belki de bilinçaltımın bana burada kalıcı olmadığımı hatırlatma yoludur.

Kabuk bağlamış tavayı, cilasını çizmemeye dikkat ederek fırçaladım.

Görünüşe göre çıplak uyuyorsun, seni dağınık beyinli kaltak.

Mutfağın geri kalanını temizledikten sonra mutfak lambasını kapattım ve koridora doğru ilerledim.

Yatak odasına girdiğimde dün geceki olaylar gözümün önüne geldi.

Ağzımın içinde zonkluyordu... siki beni geriyordu...

Çırılçıplak soyunduktan sonra örtüleri geri çektim ve kolonyasının kokusu çarşafarla birlikte dalgalanırken içeri tırmandım.

Beni geri götür.

Komodinin üstünden titreyen telefonum beni hafıza Őeridinden uzaklaştırdı.

Tyler.

Ne olduğunu bilmiyorum.

O da hissetti.

Ben de bilmiyorum.

Harika bir cevap, Magnolia.

Seni Phoebe ile görmenin nasıl hissettireceğine hazırlıklı değildim.

Onunla vakit geçirmemi istemiyor.

Gözlerim yaşardı.

Hiçbir zaman duygusal bir insan olmadım. Hayatınız boktan bir gösteri olduğunda, gergedan gibi bir deriye sahip olmayı öğreniyorsunuz. Yine de, onun tüm hayatının Kızıyla vakit geçirdikten sonra kişiliği değişti... beni tam duygularımdan vurdu.

Neden umurumda olsun ki? Benim hakkımda ne dřndđđ önemli değil.

Buna nasıl cevap vereyim?

Yapmamalısın. En iyi yanıt, yanıt vermemektir.

Telefonum tekrar çaldı.

Uyuya mı kaldın?

Hayır, ahmak, sadece senin kaba mesajlarına nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum.

Haddimi açmak istememiştim. Bunu bir daha yapmayacağımdan emin olacağım.

Ona pislik demek istedim ama kendimi tuttum.

Sen yanlış bir şey yapmadın. Keşke beni bu kadar kızdırmasaydı.

Neden mantıklı olmayan şeyler söylüyor?

İyi geceler, Tyler.

Sinirlenerek telefonumu komodinin üzerine koydum.

Telefon antika ahşap masa tablasına çarparak titredi.

Görmezden gelerek yuvarlandım.

Başka ne söyleyeceği umurumda değil.

Telefonu kontrol etmeye direnmek sadece 36 saniye sürdü ve biliyorum çünkü saydım.

Sensiz yatakta yatmayı sevmiyorum.

Hayır. Hayır. Çocuğunun yanında olmamın seni sinirlendirdiğini söyleyip sonra da bensiz orada olmaktan hoşlanmadığını söyleyemezsin.

Mantıklı konuşmadığımın farkındayım. Bunun sadece yüzeysel bir durum olduğunu söyleyen bendim. Güvenli olduğunu söyledim çünkü sadece fiziksel, güvenli çünkü ben gidiyordum. Şimdi burada, aynı şekilde davranıyor ve bu beni kızdırıyor.

Aklını kaçırmışsın, Maggie. Aklını kaçırmışsın. Eğer o bu durumu bir seks çağrısı olarak görüyorsa, ben de öyleyim.

Aynısından.

Saçmaladığımı biliyorum, ama bekaretimi ona kaybetmemin ne kadar büyük bir olay olduğu konusunda böyle bir gösteri yaptıktan sonra, şimdi de rastgele bir ilişkiymiş gibi davranma cüretini gösterdin.

Siktir et onu.

Bana kızgınsın.

Öyle mi düşünüyorsun?

Yok canım. Aslında beni çocuğunun yanında istemediğini, bunun seni sinirlendirdiğini söylemeni ve hemen vajinam hakkında konuşmaya başlamanı umuyordum. Hayal kırıklığı yaratmadığın için teşekkürler.

Beni etkilediğini bilmesine izin vermemeliydim.

Dün geceki seks maceralarımızın yorgunluğu, genel olarak geçen haftanın muazzamlığı... Bana bok gibi davranılmasını hâlâ sorun etmiyormuş gibi davranacak enerjim yoktu.

İki dakika geçti... titreşim yok.

Çok gerçekçi davrandın ve şimdi senin bir sürtük olduğunu düşünüyor.

Bir dakika daha... hala bir şey yok.

Siktir, özür dileyeyim mi?

Telefonumu kapıp mesaj penceresini açıyorum.

Ne diyeceğimi bilemeden yatak odasının kapısı büyük bir gürültüyle duvara çarparak açıldı.

Kalbim boğazıma fırladı, sesim çığlık atmama izin vermiyordu.

Orada durdu, gözleri buzlu su ve şimşekle doluydu, kaşları hayal kırıklığıyla çatılmıştı.

"Ödümü kopardın! Ne yapıyorsun lan sen?!"

"Böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu, vücudunun her zerresinden öfke yayılıyordu.

"Ne?"

"Canım sıkıldığında seni becermek için yeterince iyi olduğunu ama kızımın yanında olmak için yeterince iyi olmadığını düşündüğümü mü sanıyorsun?"

"Öyle demiştin!" "Hayır,

öyle değil!"

"Belli ki metinlerinizi okumanız gerekiyor."

Kapı aralığından yatağın başucuna iki adımda ulaştı. "Ne okumak istiyorsan onu okudun."

Ne?

"Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

"Okumak istediğin şeyi okudun çünkü benim bir bok parçası olmama ihtiyacın var çünkü alıştığın şey bu!"

"Bu doğru değil."

Bana baktı, çok kızgındı, baktıkça yanakları kızarıyordu.

Ama yine de korkmuyorum. Neden ondan korkmuyorum?

"Biliyor musun? Sikerim böyle işi."

Beni kolumdan tutup kaldırdı ve omzunun üzerinden fırlattı.

Aklını kaçırmış.

"Tyler! Beni yere indir!!" "Hayır."

Çıplak bedenim üzerine örtülmüş halde odadan çıktı. "Tyler! Ne yapıyorsun lan sen? Ben ÇIPLAK'ım."

"Farkındayım."

Oturma odasına girdiğimizde beni yere bırakacağını düşünürken, kapıyı açtığını duyduğumda yaşadığım şoku hayal edin.

"Tyler, çıplağım!" "Evet, ve

üşümek üzeresin."

Soğuk hava çıplak tenimi yaktı.

Ne kadar saçma davrandığını düşündükçe daha da sinirleniyordum.

Her adımda ona doğru zıplıyordum, soğuk hava vücudumun her sıcak noktasını istila ediyordu.

"Sen aklını kaçırmışsın." "Muhtemelen."

Cebini karıştırdığını hissettim, sonra da anahtarların şıngırtısını duydum.

Kapının kilidini açmak için uğraşırken, hayal kırıklığı içinde küfretti.

"Beni yere bırakırsan, lanet kapıyı açabilirsin." ıplak kııma

bir şaplak attı. "Sessiz ol."

"Az önce bana şaplak mı attın?" İnanamayarak sordum.

"Tabii ki yaptım."

"A şu lanet kapıyı! Üşüyorum!"

"Memelerini sakınleştir. Ben hallederim."

Kapı hızla açıldı, girişten gelen sıcaklık rzgrdan yanmış tenimi yatıştırdı.

"Lanet olası bir on yıl sonra," diye

mırıldandım. Kıçıma bir şaplak daha

yedim.

"Bana şaplak atmayı kes!"

"O zaman neni kapa ve uslu dur. Phoebe uyuyor."

Phoebe! Aman Tanrım.

Ses çıkarmamaya dikkat ederek koridorda parmak uçlarında ilerledi. Omzu göğüs kafesimi eziyordu ama bunu gösterme isteğimi bastırdım. Yatak odasının kapısını açarak içeri girdi, artık onun bölgesinde olduğumuz için öfkesi geri dönmüştü.

"Beni yere indir Tyler."

"Memnuniyetle."

Beni yatağa yatırdı. Yatağa bir sıçrayışla çarptım, bu kadar kızgın olmasaydım bundan hoşlanacağımdan nefret ediyordum.

Koşarak şifonyerine gitti, büyük bir tişört buldu ve bana fırlattı. "Giyin

hadi."

"Ohhh Şimdi, benim çıplak olmam bir sorun ama sen beni omzuna atıp yürüyüŐe çıkmaya karar verdiğinde - aynı defans oyuncusu
"Kaburgalarımı kıran kaltak omuzu gayet iyiydi, öyle mi?"

SakinleŐmem gerektiğini biliyordum ama yapamıyordum. Çok kızgındım.

Yüz ifadesi yumuşadı.

"Kaburgalarını mı
incittim?"

Hayır, hayır, hayır, deliliğē geri dön. Kızgınlıkla başa çıkabilirim. Düşünceli olamam.

"Beni rahat bırak," diye inatla kollarımı kavuŐturdum. "Bir bakayım," diye nazikçe konuştu.

Koca kışılı tişörtünü kaptığım gibi başımın üzerine çektim. "Hayır."

"Seni incittiğim için özür dilerim. Niyetim hiç de bu değildi."

"O zaman niyetin neydi?" Tersledim.

"Seninle yüz yüze konuşmak istedim ama orada kalamazdık çünkü Phoebe buradaydı. Monitörü yanımda getirdim ve kapıyı kilitledim ve sadece on beş metre uzakta olduğunu biliyorum, ama onu evde yalnız istemedim, bu yüzden seni buraya getirdim," diye saçmaladı.

"Beni buraya davet etmek hiç aklına geldi mi?"

"Hayır," diye itiraf etti.

"Anlaşıldı," diye mırıldandım.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Erkekler harekete geçmeden önce düşünmezler. Siz sadece elinizdeki her türlü aracı, genellikle de cüsselerinizi kullanarak bizi istediğiniz gibi davranmaya zorlarsınız."

Yüzünde öfke parladı.

"Seni korkutmaya çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Benim yanıma oturdu.

"Hayır. Bence sadece derdini anlatmaya çalışıyordun ama bu, bunu yapmak için beni alt ettiğin gerçeğini değiştirmez."

Bunu düşündü.

"Özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Bana gönderdiğin mesaj hakkında seninle konuşmam gerektiğini biliyordum. Tartışmak istiyordun ve bunun için zamanım yoktu."

"Giyinmem için bana zaman veremedin mi?"

"Çıplaklığa aldırmadım."

"Eşofman altı ve sweatshirt giyen kişi öyle diyor. Meme uçlarım camı kesebilir."

Kıkırdadı, yüzündeki gerginlik buharlaştı. "Evet, çok komik."

"Özür dilerim."

Başı beladayken çok tatlı görünüyor.

"Bu seferlik görmezden geleceğim."

Yüzündeki tüm eğlence izleri kayboldu.

Güzel çocuk şakaları sevmiyor olmalı.

"Sevişmek için yeterince iyi olduğunu ama Phoebe'nin yanında olmak için yeterince iyi olmadığını düşündüğümü sanıyorsun."

Öylece atlayacak mıyız?

"Onun yanında olmamın seni kızdırdığını söylemiştin." Yataktan fırladı.

"Senin yüzünden değil! Bu beni kızdırıyor çünkü çok şey kaçırıyor. Çünkü annesi onu her şeye tercih etmedi! Mesela bu gece saçını tararken göğsüm ağrıdı çünkü bunu yaparken çok heyecanlıydı. Çok heyecanlıydı. Eğer annesi bencil olmasaydı

olduğu kişiıı... bilmiyorum. Phoebe'nin o boktan eli beni çok kızdırıyor ve onu seninle birlikte görmek de bunu hatırlatıyor."

Sesindeki acı.

"Özür dilerim," diye yarı fısıldadım.

"Ne için? Sen hiçbir şey yapmadın. Mantıklı konuşmadığımı biliyorum ama onunla vakit geçirmen hoşuma gidiyor. O bundan hoşlanıyor, sen de hoşlanıyor gibisin. Bırakmanı istemiyorum. Bunun üzerinde çalışıyorum," diye saçmaladı.

Ayağa kalkarak uzandım ve elini tuttum.

Titriyor.

Ona sarılmak için uzanmak istedim ama bunun uygun olup olmadığından emin değildim. Neyse ki o benim yerime karar verdi.

Yavaşça çekiştirerek beni kollarının arasına aldı.

Pahalı bir vücut yıkama suyu ve biraz da nane kokan temiz çamaşırlar gibi mis gibi kokuyordu.

"Özür dilerim, Mags."

Adımı böyle söylemeyi kes.

"Ne için?"

"Seni kaçırmak... çıplakken. Sana şaplak atmak..." diye devam etti.

Yüzümün kızardığını hissettim.

"Bazılarına aldırmadım," diye itiraf ettim.

"Hangi kısmı?"

Çenenı kapalı tut.

Bu soruya cevap vermeyeceğimi bildirmek için başımı salladım.

"Misafirhaneye geri dönmeliyim."

Beni daha sıkı sıktı.

"Yapmak zorunda değilsin..."

Bu gece çalışması gerektiğini söylediğini sanıyordum.

"Bu gece işe gitmen gerektiğini sanıyordum."

"Yapmam gerekiyordu. Departmandaki diğer arkadaşlardan birinin benimle gün değiştirmesi gerekiyordu," diye açıkladı.

"Anladım."

Elinden kurtulmaya çalıştım.

"Oraya geri dönmem gerek. Bu geceyi senin için zorlaştırdığım için özür dilerim. Bundan sonra Phoebe'yle nasıl etkileşimde bulunduğuma daha dikkat edeceğim," diye söz verdim yatak odasının kapısına doğru adım atarken.

"Mags, gitmek zorunda değilsin."

Bu kötü bir fikir.

"Sanırım oraya geri dönsem daha iyi olacak. Hatları açık tutar."

Çok üzgün görünüyordu.

"Seninle oraya kadar yürüyebilir miyim?"

"Duruma göre değişir... Bu sefer kendi ayaklarımın üzerinde yürüyebilir miyim?"

Tyler

Arkadaşça bir sessizlik içinde avluda yürüdük.

Bana kalmayacağını söylediğinde içimi kaplayan hayal kırıklığını neden üzerimden atamıyorum?

"Seni taşımamı istemediğine emin misin?" diye sordum. "Kendi payına düşen ağır kaldırma işini fazlasıyla yaptın." "Ayakların ve bacakların çıplak," diye işaret ettim.

Tişörtünün altında başka nelerin çıplak olduğunu hatırlayınca, sikim eşofmanımın içinden kıpırdandı.

"Ve kulübenin ön kapısından altı adım uzaktayız."

Haksız değil, biliyorsun.

"Kasım ayındayız ve sen ıslak çimenlerde yalınayak yürüyorsun!" "Beni evden kaşlarını çatarak çıkardın!"

Verandaya ulaştık.

Neden utanıyorum?

Boğazımı temizledim.

"Seni kaçırdığım için tekrar özür dilerim."

Kapıyı açıp içeri girmeden önce başıyla onayladı. *Lanet olsun, ne bir hoşça kal, ne bir iyi geceler, ne bir siktir git, hiçbir şey.* Avluya doğru somurtarak geri döndüm.

Evde soğuk davranmıyordu... O zaman ile şimdi arasında ne değişti?

İçeri dönüp kapıyı kilitlediğimde ve yatak odamda durduğumda, şaşkınlığım mantıksız bir şekilde kızgınlığa dönüşmüştü.

Onu evinden bir alakarga kuşu gibi çıplak sürükledin, aptal herif. Böyle davranmasına şaşmamalı.

İçten içe, yanında olmak istememekte tamamen haklı olduğunu biliyordum ama bu beni rahatsız etmesine engel değildi.

Komidinden telefonumu alıp bir mesaj yazdım.

Gerçekten çok üzgünüm.

Ne kadar gülünç davrandığımı düşündükçe yanaklarım utançtan yanıyordu.

Neden istediğini düşünmesine izin vermedin?

Telefonum çaldı.

Demek öyle dedin.

Bana hala kızgın olduğu kesin.

Dürüstlük, Tyler. Sadece dürüst ol.

Benim öyle bir adam olduğumu düşünmen beni biraz çıldırttı.

Yazı balonları ekranı doldurdu.

Ne tür bir adam?

Gerçekten bu kadar deneyimsiz mi yoksa her şeyi ortaya dökmemi mi istiyor?

Sana bir eşek parçasıymışsın gibi davranacak türden bir adam. Beni iyi tanımadığını biliyorum ama karakterimin bundan daha şeffaf olduğunu düşünmüştüm.

Yazma balonları kaybolmadan önce bir anlığına belirdi.

Buna verecek bir cevabı olmamasına imkan yok.

İyi biri olduğunu söyleyebilirim ama mesajın yanıltıcıydı ve **ben** de yanlış yorumladım. Bu kendimi senin üstünde çıplak bulmayı beklediğim anlamına gelmiyor.

Ha?

Dün gece mi, bu gece mi?

Kafam çok karıştı.

Bu gece... Seninle birlikte olmayı beklemiyordum çünkü iyi bir adam olduğunu **söyleyebilirim** ama söylemeliyim ki, o olmadan çıplak bir şekilde idare edilmenin hayranı değildim. Dün geceki yöntemi tercih ederim.

Hâlâ kafam çok karışık.

Üstüme çıkmaktan kim bahsetti? Sadece bunun peşinde olan bir adam olmadığını açıklıyordum... Senin sikişmek için yeterince iyi olduğunu ama kızımın etrafında olmak için yeterince iyi bir insan olmadığını düşündüğümü düşünmeni istemiyorum. Bu yüzden seni kaçırdım, bunu açıklamak istedim.

Daha da kötüleştirdiğimi biliyorum.

Eğer bu kişi sokaktaki bir şüpheli olsaydı, bu abartılı açıklama nedeniyle bu mazereti hemen gözden düşürürdüm.

Anladım. Sadece çıplak bir şekilde etrafta dolaştırılacaksam, dün geceki sonucu tercih ettiğimi bilmeni istedim.

Flört mü ediyor?

Dün gece seni oradan oraya savurmama aldırmadın mı?

Konuşma ilginç bir hal alabilirmiş gibi görünüyordu.

Hayır. Yaptığın şeyi yapmak yerine bu gece o şekilde yapmalıydın.

Oh, kesinlikle flört ediyor.

Bu gece seni becermem gerektiğini mi söylüyorsun?

Metni okudu ama hiçbir metin balonu görünmedi. Onların yokluğunda kalp atışlarımın hızlandığını hissettim.

Çenenin ne zaman kapalı tutman gerektiğini öğrenmelisin, Tyler.

Telefonumun sesi beni zıplattı ama beklediğim cıvıltı bu değildi.

Arıyor.

"Alo?"

"Bunun daha kolay olacağını düşündüm," diye açıkladı.

Daha kolay mı?

"Mesajlaşmaktan daha mı kolay?" Ben sorguladım.

"Belki," diye devam etti. "Neden bu gece denemedin?"

Sözünü sakınmıyor.

"Kızgındım. Öfkeli seks sert olabilir ve sen bu konuda hâlâ yenisin. Oh, ve zaten seni sadece bir ganimet çağrısı olarak gördüğümü düşündüğün için."

Çünkü ona Phoebe'nin etrafında olmasının seni kızdırdığını söyledin, seni aptal.

"Ben öyle düşünmemiştim

Tyler." "Tamam."

İkimizin arasına kalın bir sessizlik yayıldı.

"Yüzün benden sadece birkaç santim uzaktaydı ve yine de hiçbir şey denemediğin için gücenmeli miyim, gücenmemeli miyim bilmiyorum," diye konuştu.

"Kızgındım. Yine de seni oraya geri götürürken bazı düşüncelerim vardı."

"Düşünceler mi? Ne hakkında düşünceler?"

Kukun beni boğuyor.

"Tişörtümün altında hiçbir şey olmadığını bildiğim gerçeğiyle ilgili düşünceler." "Şimdi daha da az şey var üzerimde."

O çalışıyor mu...

"Öyle mi?"

Bu senin için bile ezik bir cevap Tyler.

"Mhmm..."

"Böyle mi uyuyorsun?" diye sordum.

"Belki... ya da daha sonra tişörtünü tekrar giydirebilirim."

Daha sonra.

"Sonra mı?"

İnlediğini duydum.

"Mags, sen..."

Tekrar inledi. Sikim

sertleşti.

"Belki de öyleyimdir. Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye meydan okudu.

Kibarca "siktir et" demenin bir yolu var mı?

"Sadece ben orada olmadığım için."

Tekrar inledi, bu sefer daha yüksek sesle.

"Sen olsaydın ne yapardın?" diye sorarak bu telefon görüşmesinin ardındaki niyetini açıkça ortaya koydu.

Oh, demek bunu yapıyoruz.

"Boynunu, köprücük kemiğinle birleştigi o hassas noktayı öperek başlardım. Sonra, kalçalarına doğru öpmeye başlardım, ama O mükemmel göğüslere masaj yaparak ve hassas meme uçlarına işkence ederek bolca zaman geçirmeden önce.

Nefes alışının değiştiğini duydum.

Vücudunun bana bu kadar iyi tepki vermesine bayılıyorum.

Bilerek orada durdum, devam etmemi istemesini istedim.

Sessizlik hatta asılı kaldı.

"Tyler?"

"Ben buradayım."

"Devam et," diye mırıldandı, utangaç sesi bir yalvarışla doluydu.

Madem bu kadar nazikçe sordun.

"Göğsüne hak ettiği ilgiyi gösterdikten sonra kalça kemiklerini kemirmeye başlardım."

Taşaklarım bu işin sonunda bir Şirin'i çay torbasına koymuşum gibi görünecek.

"Kalça kemiklerim mi?" diye sordu.

"Kalça kemiklerinizin etrafındaki bölge aşırı hassas. Buna

bayılacaksınız." Bana onaylar gibi bir ses çıkardı.

"Başka ne yapabilirsin ki?"

"Oraya geliyorum... kalçalarını kemirirken, parmaklarımla amını okşardım... dudaklarına masaj yapardım... klitorisine oynardım... seni açardım, böylece tüm tatlı suların akabilirdi... sen

"Ağzıma girmek için yalvardı."

"Artık yalvarmak üzereyim," diye inledi. "Neden bu kadar uzaktasın?"

Çünkü sen gittin.

"Sizinle arka kapıda buluşabilirim."

Yani, süratle.

"Cezbedici... devam et."

"Klitorisini emerdim... daha fazlasına ihtiyaç duymanı sağlayacak kadar baskı uygulardım. Bir parmağımı içine sokar, dilimle üzerinde çalışırken şişmiş g-noktana doğru kıvrırırdım."

Eşofmanımın altından zonklayan zavallı taşaklarım serbest kalmak için can atıyordu.

Kendin için sonra endişelen. Bu onunla ilgili.

"Siktir Tyler," diye fısıldadı nefes nefese.

"Benim için kendine dokun, bebeğim."

"Kendime dokunuyorum," diye inledi.

"Benim için kendine dokunduğunu söyle."

Eşofmanımın üzerinden kendimi okşadım.

"Kendime dokunuyorum, keşke sen olsaydın," diye söz

verdi. "Bir parmağını içine sok," diye emrettim.

Sessizliği gırtlaktan gelen bir inilti

izledi. "İşte benim kızım... Nasıl bir

his?" "Sıcak... ıslak... iyi."

"Şimdi, bunun benim dilim

olduğunu hayal et." "Dilin mi?"

"Evet hanımefendi, dilim... sizi beceriyor, içinize girip çıkıyor, tıpkı o parmak şu anda yapıyor."

"Arka kapı."

Ne?

"Arka kapı mı? Seni arka kapıda mı becermemi istiyorsun-" "Benimle arka kapıda buluş Tyler."

Şimdi anladım, bu daha mantıklı.

"Şimdi gidiyorum."

O kadar hızlı zıpladım ki neredeyse telefonumu düşürecektim, kışımı koridora attım.

"Bahçeyi geçmek üzereyim."

"Geliyorum, bebeğim."

Arka kapıya ulaştım ve açtım.

Kendini kollarıma bırakarak dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Alt dudağını kemiriyor, dilimi ağzına alıyordu... kadın bitmemiş.

Onun bu agresif tarafı çok seksi.

Bacakları beni bir sarmaşık gibi sarmışken, odağını boynuma çevirdi ve dudaklarıyla dokunmadık yer bırakmadı.

Utangaç bakire nereye gitti?

"Beni yatağa götür,

Ty." "Gidiyoruz,

bebeğim."

Bu lanet koridor ne kadar uzun?

Yatak odam karanlıktı, hala bağlı olan cep telefonlarımızın ışığı tek aydınlatmaydı.

"Bebeğim, bana telefonunu ver."

Telefonunu bana uzattı, ağzı tenimden hiç ayrılmadı. İki telefon da komodinin üzerindeyken kolumu beline doladım ve ikimizi de yatağıma yatırdım.

Pekala, güzel kız, yeterince oynadın.

Dişlerinin kulak mememle temasını keserek ondan uzaklaştım. "Bu da ne?!" diye bağırdı sinirli bir şekilde.

Bu doğru. Baharatlı kal.

"Oynama sırası bende."

Dudağını ısırarak, zaten şişmiş olan amını örtmek için tişörtümü aşağı çekti.

"Seni görmeme izin ver. Bacaklarını aç."

"Hayır," diye reddetti. "Bırak da ağzımla yapmayı planladığım şeyi bitireyim."

"Ya bana amımı verirsin ya da ben alırım. Seçim tamamen sana kalmış Mags."

İnatla yerinden kımıldamadı.

"Sanırım bunu kaldırıp kaldıramayacağınızı görmemiz gerekecek, Şerif Yardımcısı."

Eğer? Oh, kızım...

Şifonyerime doğru yürüdüm ve seçtiğim aleti sessizce kaptım.

"Bana ellerini ver."

Bana baktı.

"Bana bir daha sordurtma," diye uyardım onu, içten içe şımarıklığa devam etmesini umarak.

Gözlerini devirdi ama kollarını bana doğru uzattı.

Bileklerini yatak başlığına kelepçeledim.

"Az önce beni kelepçeledin mi?" diye sordu. "Sus."

"Sana dokunmak istiyorum," diye sızlandı. "Seni son akşam yemeğim gibi yedikten sonra."

Onu kıcının altından tutarak amını yüzüme doğru getirdim.

Takdirle nefes alarak dilimi sulu yarığının üzerinde gezdirdim.

"Çok güzel kokuyor ve tadıyorsun."

Kıpırdandı, kelepçeler ahşap yatak iskeletine çarparak şingirdadı. "Tyler."

"Sorun ne? Seni böyle yalamamdan hoşlanmıyor musun?" Alay ettim.

Girişini yokladım, dilimin ucunda onun tadının keyfini çıkardım. "Benimle alay etmeyi bırak!"

"Neden ilk seferinde dinlemedin?"

Dilimi zonklayan klitorisinin üzerine yerleştirdim ve orada tuttum, vücudu altımda titriyordu.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak kalçalarını salladı, temas kuramadığında bana küfretti.

Kıkırdayarak burnumu koyu renk buklelerinin

arasına gömdüm, "Gerçekten cennet gibi

kokuyorsun."

"Beni koklamayı keser misin?!" "Hayır

hanımefendi. Bu çok iyi."

Parmaklarımla onu keşfettim, doğal kayganlığını ona bulaştırdım.

dar küçük göt deliği. Keskin bir nefes aldı; gözleri endişeyle irileşmişti.

Yasak deliğine tükürerek parmağımı ağzına bastırdım.

"Güvenli kelime 'köfte', Mags."

Başını sallayarak onaylamadan önce bana kuşkuyla baktı.

Başparmağımla onun sert klitorisine dokunarak, parmağımla kusursuz açıklığı okşadım, hafifçe kenarlarını yokladım.

Yüzümü yanaklarının arasına gömerek yarığını yaladım, bu yeni his dudaklarından bir hırıltı kopardı.

"Kıçını yememden hoşlanıyorsun galiba," diye alay ettim.

Onu tekrar yoklayarak direncini kırmaya çalıştım, tükürüğüm onu saldırıya hazırlıyordu.

"Yavaş ol bebeğim," diye yalvardı. "Vücudum parmağını dışarı itecekmiş gibi hissediyorum."

Bir parmağım kışındayken klitorisini emdim, dudaklarımın arasında yuvarlarken vücudu titriyordu. Onu emdim ve şapırdattım, parmağım sıkılmış deliği beceriyordu.

Kolları bağlı olduğu için saldırıma karşı güçsüzdü. Altımda kıvranıyordu.

"Ty... lütfen... boşalmam lazım."

Aynen öyle.

"Öyle mi? Ne kadar kötü?"

Parmağım dar kıçına gömülüyken dişlerimle klitorisini sıyırdım ve dudaklarından bir çığlık çıkmasını sağladım.

"Bağırma," diye nazikçe azarladım, avucumla klitorisine şaplak attım.

İnleyerek, altındaki şiltede ıslak bir nokta ortaya çıkararak eğildi. "Benim için çok ıslaksın, Mags."

"Lütfen boşalmama izin ver. Sana yalvarıyorum,"

diye yalvardı. "İşte benim kızım."

Parmaklarımla onu daha hızlı becerdim, kıçının yanakları elime doğru zıplıyordu. Zonklayan klitorisini sıkıştırdım, dişlerim sıkıca tutuyordu.

Çığlık attı ve fişkırdı, duygulu ses doğrudan sikime gitti.

"Fıskırtmaya devam et bebeğim," diye hassas etini dişledim. Umutsuzca kaçmaya çalışarak kalçalarını büktü.

"Tyler, yapamam...yapmalısın...lütfen!"

Kıçını boşaltarak, iç uyluğunu öptüm.

"Çok hassas!" diye bağırdı inleyerek.

"Bu sadece benim için tekrar fıskırtacağın anlamına geliyor," diye söz verdim.

Şişmiş amını iki parmağımla doldurarak, zonklayan memesine karşı işkencemi yeniden başlattım.

Yatağa çarptı, vücudu dikiş yerlerinden ayrılıyordu.

Parmaklarımın onun sulu deliğinde çalışırken çıkardığı gıcırdama sesi canımı acıtacak kadar sertleşmeme neden oluyordu.

Bu kız benim ölümüm olacak.

Amı kilitlenmişti, döllerini parmaklarımın arasından sızıyordu. Çığlıkları sanki vücudunun en derinlerinden geliyordu.

Cidden... benim ölümüm.

Manolya

Manolya

Daha önce birkaç kez orgazm olmuşum... Kendimi tatmin etme şeklimle ilgili hiçbir şey bu adamın beni tatmin etme şekliyle kıyaslanamaz.

"Lütfen seni becermeme izin ver Maggie,"

diye yalvardı. Sadece başımı sallayabildim.

Beynim ilk orgazm ile son orgazm arasında bir yerde arızalandı.

Bunu deneyimlemek için neden bu kadar uzun süre bekledim?

Lezzetli bir şekilde ağrıyan bedenime doğru kaydı, duvarlarım her santimini protesto ediyordu.

Beni ikiye bölecek.

O itti ve ben irkildim, çevresi neredeyse dayanılamayacak kadar büyüktü. Hızla hareket etmeyi bıraktı, vücudu benimkinin üzerinde asılı kaldı.

"İyi misin? Durabiliriz," diye söz verdi. "İstersen başka bir zaman tekrar deneyebiliriz, belki vücudun bu kadar ağrımadığında."

"Sakın beni çekip çıkarma," diye uyardım.

İtişlerine daha yavaş bir tempoda devam etti, aradaki fark içimde derinlerden gelen işkenceli bir yapı yarattı.

"Çok iyi hissediyorsun, Tyler."

İnleyerek eğildi ve dikleşmiş meme ucumu dudaklarının arasına aldı. Ona dokunmayı, kollarımı ona dolamayı arzuluyordum ama kelepçeler beni yerimde tutuyordu. Kendimi kurtarmak için nafile bir çabayla döndüm.

Tenime gülümsedi, ona karşı güçsüz olduğum gerçeğinin tadını çıkarıyordu.

Şu anda nasıl korkmuyorum?

"Seni o kadar çok doldurmak istiyorum ki," diye itiraf etti. Sözləri üzerime yayılırken vücudumun her yeri karıncalandı.

"Vücudunun değişimini izlemek için," diye devam etti. "Bu göğüslerin şişmesini izlemek için." O konuşurken amım sular içinde kaldı.

Beni şişmiş ayak bilekleri ve sabah bulantıları ile tehdit etmek beni böyle hissettirmemeli.

"Vücudunun benim olmasını istiyorum. Başka kimsenin değil. Başkalarının sana bakmasını ve benim olduğunu bilmesini istiyorum," diye devam etti.

Bina çok yoğun hale geldi. Daha fazla kendimi tutamadım.

Bir insan kaç kere boşalabilir?

"Boşalacağım, Ty."

"Henüz değil, bebeğim."

Peki bunu nasıl durdurmamı bekliyorsun?

Ayak parmaklarım yatağa doğru kıvrıldı; baldır kaslarım gerildi. Zirveye ulaşıyordum ve bunu durduracak gücüm yoktu.

"Artık kendimi tutamıyorum. Bu... çok fazla," demeyi başardım. Aniden geri çekildi.

"Boşalmamanı söyledim."

Yalan söylediğini biliyorum.

"Tam olarak durduramıyorum Tyler," diye tersledim.

Sularıyla kayganlaşmış siki, beni azarlarken gururla zıplıyordu.

"Vücudunu dinlemek için eğitmelisin bebeğim."

"Bana 'bebek' deme!" diye bağırdım. "Çok yaklaşmıştım ve sen bunu mahvettin." Gülümsedi ve hayal kırıklığım büyüdü.

"Çöz beni, lütfen."

"Ne?"

"Çıkar şu lanet kelepçeleri."

Bir anda ayağa kalktı, siki de yolculuk boyunca sallanıyordu. Sonra Şifonyerinin üstünden anahtarı alarak beni serbest bıraktı, eski anahtarı çevirirken güzel yüzü endişeyle kazınmıştı.

"Maggie, özür dilerim."

"Ben eve gidiyorum. Eve değil. Şuraya. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi ama bunu saklamaya çalıştı. "Sana boşalmamanı söylediğim için mi bana kızgınsın?" diye sordu. Tişörtünü kaptım ve başımın üzerine geçirdim.

"Hayır. Sana kızgınım çünkü sanki boşalmam ya da boşalmamam benim kontrolümdeymiş gibi davranıyorsun. Kızgınım çünkü sürekli saçma sapan şeyler söyleyip saçma sapan şeyler yapıyorsun ve ben bunları anlamıyorum!" Bağırdım.

Kızgın olmalıydı. Burada, gecenin bir yarısı, kendi evinde ona bağıırıyordum ama yüz ifadesi kızgınlık ifadesi değildi. Endişeliydi.

"Kafanızı karıştıran ne söylüyorum ya da ne yapıyorum?"

Beni çocuğunla görmekten hoşlanmadığını söylemek, burada kalmam gerektiğini söylemek, üzerinde kontrolüm olmayan bir şeyin olmasına izin vermememi söylemek... adını sen koy dostum.

"Beni kızınla birlikte görmenin seni sinirlendirdiğini söylemiştin." "Bunu zaten açıkladığımı sanıyordum... Ben -"

"Daha bitirmemiştım!"

Dudaklarını birbirine bastırdı.

"Bana bunu söylüyorsun ve sonra da annesiz büyüdüğü için üzgün olduğunu söylüyorsun ve bunu tamamen anlıyorum ama bu, böyle yalnız kaldığımızda ben oymuşum gibi davranabileceğin anlamına gelmiyor!"

Öfke yüzünde dalgalandı.

"Bu da ne demek şimdi?"

"Beni doldurmak, vücudumu değiştirmek istediğini ve ona söylediğin diğer tüm saçmalıkları sırf ben uygun bir figüran olduğum için söyleyemezsin!"

Gözleri parladı.

"Evimden defol."

Tartışmam bitmemişti.

Söyleyecek daha çok şeyim vardı ama gözlerindeki bakış beni iki kez düşündürdü.

Tek kelime etmeden, tüm çıplak ihtişamıyla yanından geçip koridordan aşağı indim ve arka kapıdan çıktım.

Tyler

Bana söyleyebileceği o kadar korkunç şey varken, onu Kesli'nin yerine kullandığımı söylemesi hepsinden daha iyi.

Audacity bugün yarı fiyatına indirimdeydi.

Taşaklarım serbest kalmak için ağrıyor ama işi kendim bitirecek motivasyonu bulamıyorum.

Yaptığımız konuşmaları düşündüğümde; onu Kesli'nin bir versiyonuna dönüştürmeye çalıştığım izlenimini verdiğim tek bir örnek bile düşünemiyorum.

Belki de sadece kaçmak istiyordu ve bunu yapmak için uygun bir yoldu.

Ses tonunu, tavrını tekrar düşündüm.

Hayır, kalp krizi geçirecek kadar ciddiye.

Yastığımı yumrukladım, kendime bunun uykuya dalabilmek için kabartmak olduğunu söyledim ama içten içe öyle olmadığını biliyordum. Normalde hatalarını kabul edecek bir adamımdır ama ona davranışında tek bir yanlış bulamadım. Belki cinsel açıdan fazla agresiftim ama o konuda bile dikkatli olmaya çalışmışım.

Rahatsız ya da acı çekiyor gibi görüldüğü her seferinde durmaya çalıştınız!

Telefonumu kaptığım gibi ana ekranı açtım ve ondan bir mesaj bulabilmek için dua ettim.

Hiçbir şey yok. Mesaj yok, arama yok, hiçbir şey yok. Yalnızca Walmart uygulamasından gelen bir bildirim, fırsatların devam ettiğini ve bu fırsatları kaçırmamam gerektiğini hatırlatıyor. tatil tasarrufu.

Siktir git, Walmart.

Onun bana ulaşmayacağını anlayınca öfkem daha da arttı.

Umarım benden böyle bir şey beklemiyordur çünkü benimle konuşma şeklinden sonra bunu yapmam için cehennemde soğuk bir gün geçmesi gerekecek.

Telefonumun kilidini açarak Instagram uygulamasına dokundum.

Hiçbir zaman büyük bir sosyal medya insanı olmadım. Kesli'nin olayı hep buydu ve bu beni deli ederdi. Yemek yemeye giderdik ve yemeye başlamadan önce yemeğinin fotoğrafını çekmesi gerekirdi.

"Önce gram yertttt," derdi şarkı söyler gibi bir sesle.

Şaşırtıcı bir şekilde, onun anısı beni gülümsetti.

Her zaman kötü değildi, Tyler.

Yüzümü gülümseten bir anıyla aklımdan her geçtiğinde kendime bunu hatırlatmak zorundayım.

"Her zaman kötü değildi."

Gerçek şu ki, sadece son on dakikası kötüydü. Geri kalanı O zamanlar sahip olduğum ve şimdi vazgeçmeyi reddettiğim bakış açısına göre ilişki iyiydi.

Arkamdan başka neler döndüğünü asla bilemeyecektim ve kendimi bunun önemli olmadığını düşünmeye alıştırmıştım.

Bana yaptıkları için ona kızabilir ve ondan nefret edebilirim ama yine de bunu birlikte geçirdiğimiz güzel zamanlardan ayrı tutabilirim. Zihnimin tüm bunların aynı kişiyle gerçekleştiğini kabul etmesine izin vermeyi reddediyorum.

Beni kıran Keşli, beni seven Keşli değildi ve bu, dünyadan nefret etmemek için kendime söylemek zorunda olduğum bir şeydi.

Tatum'u ve ailesini uzaklaştırmamak, Phoebe'yi sadece bana ait olan bir evde büyütmek için her gün kendime bunu söylemek zorundayım. olumsuzlukları barındırmak, sokakta karşılaştığım bir bok parçasını mahvetmekten kaçınmak... Kendime sevdiğim kişinin ve Beni seven kişi, beni terk ettiğinde olduğu kişi değil... bu yüzden Kesli'yi onun aracılığıyla geri getirmeye çalışıyordum gibi davranması, onun için

sırf masanın yanında durduğu için.... onu başkası için ayırdığım koltuğa itmişim gibi davranma cüretini gösterdi.

Bu da bana en başından beri o pozisyonun doldurulmasını neden hiç istemediğimi hatırlatıyor.

Manolya

Onu ezdim.

Yüzünden okunuyordu.

Onu incitmenin bana en güçlü özgürleşme hissini verdiğini itiraf etmekten utanıyorum.

Kendimi savunmaktan korkmuyordum.

Misafirhanenin içindeki hava sanki beni boğacakmış gibi geliyordu.

Kapıyı açarak ön verandaya çıktım.

Soğuk hava neredeyse yırtık pırtık tişörtünü bıçak gibi kesiyordu.

İçimi çektim.

Son birkaç gün haftalar gibi geldi. Tyler'la birlikte olmak, mümkün olduğundan emin olmadığım garip bir güven duygusu getirdi.

Sanki birkaç gün önce Caleb'in sizi görmesinden korktuğunuz için arabanızla tek başınıza gitmeye korkmuyormuşsunuz gibi karanlıkta dışarıda tek başınıza durmanıza bakın.

Bunun gerçek hayat olduğu gerçeğini hâlâ aklım almıyor. Kasaba, adam, konfor seviyesi.

Gülümseyerek bahçeye baktım. Phoebe'nin tüm oyuncakları etrafa saçılmıştı, bu da Creek's Edge'in benim hayal gücümün bir ürünü olmadığının kanıtıydı.

Konuk evinin verandasındaki veranda takımını dikkatimi çekti.

Neden sandalyelerin yeri değiştirilmiş gibi görünüyor?

Zihnim bana oyun oynuyordu.

Aptalca korkularımı aklımdan çıkarıp içeri girdim.

Mesajlarımı kontrol etmem gerekiyordu, telefonumu aradım.

"Siktir!" Yüksek sesle söyledim.

Komodininin üstünde.

Onu almak için oraya geri dönmeyecektim. Onunla bu şekilde konuştuktan sonra olmaz.

Lanet telefonu alabilir.

Sinirli bir şekilde yatak odasına doğru yürüdüm.

Daha on dakika önce hissettiğim güven duygusu çoktan gitmiş, eski dostum endişe onun yerini almıştı.

Yardıma ihtiyacım olursa ve birini arayacak telefonum yoksa ne olur?

Boyun eğerek yorganı üzerimden attım ve yataktan çıktım.

Sebepten olduğum tüm o lanet olaydan sonra bu adamın kapısını nasıl çalabilirim?

Geceye adım attığımda Kasım havası daha da soğuk geliyordu. Konuk evinin sundurmasının ışığı dışında, avlu karanlıktı. Hatta ürkütücüydü.

İki ev arasındaki patikayı geçerken endişem arttı. Sessizce ama

kararlı bir şekilde arka kapısına vurdum.

Cevap yok.

Muhtemelen uyuyordur. Ben sadece...

Düğmeyi çevirdim ve kapı açıldı.

İçeridesin sürtük! Şimdi sessizce git ve eşyalarını topla ki yolun karşısına geçebilesin.

Koridorda parmak ucunda yürüdüm.

Yatak odasının kapısı aralıktı, bu da bana fark edilmeden içeri sızmak için bolca alan bırakıyordu.

Benim adıma iyi bir şans.

Nefes almak için kendimi zorlamak zorunda kaldım.

Bir ninja gibi hızlı ol. Lanet telefonu kap ve kaç.

Odaya girdiğimde zemin gıcırdadı.

Siktir!

"Bu eve girmek için geçmek zorunda kaldığınız kapı... o kapı sizin güvenliğiniz içindi, benim değil."

Kalbim durdu.

Yerimde donup kaldım, hareket edemiyor ya da konuşamıyordum.

O ana kadar sadece sakinleştirici olarak tanımlayabileceğim sesi, zifiri karanlıkta tehditkâr geliyordu.

Derin bir nefes alarak, sonunda sesimi

buldum. "Benim, Tyler."

"Burada ne yapıyorsun Maggie?"

Sesi soğuk, kayıtsız ve kopuktu.

"Telefonumu unuttum," diye açıkladım, bana atması için dua ediyordum, böylece oradan ayrılıp misafirhanenin güvenli ortamına geri dönebilecektim.

"Gözden kaçmış," diye kesin bir

dille cevap verdi. Hareket etmeye

korkuyordum.

Ama yine de ondan hiç korkmuyorum. Mantıklı olsun.

"Evet... yani, alabilir miyim?"

"İzin mi istiyorsun? Haneye tecavüzden sonra mı?"

Kahretsin. Bunun kırıcı olacağını düşünmemiştim bile.

Giriyorum. Bu adama beni hapse atması için bir sebep vermeye kararlıyım.

Yatağın kaydığını ve ardından ayaklarının yere vurma sesini duydum.

Nefesimi tuttum, burada olduğum için çok gergin olduğum gerçeğini saklamaya kararlıydım.

Uzanarak beni kolumdan yakaladı.

"Bunun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

O kadar yakındı ki. Vücut yıkamasının kokusunu alabiliyordum.

Vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Gözeneklerinden yayılan düşmanlığı

hissedebiliyordum. "Ne ne kadar tehlikeli?"

Kolumdan tutarak beni biraz sarstı.

"Lanet karanlıkta buraya geliyorsun! Seni vurabilirdim!" diye azarladı.

Şimdi, tüm bu kötü planlanmış fiyasko sırasında bu neden hiç aklıma gelmedi?

"Bunu düşünmemiştim... Sadece telefonuma ihtiyacım vardı," diye açıkladım sessizce. Yerin beni yutmasını diledim.

Bir şerif yardımcısının evine zorla girmek aptallık ölçerde gerçekten üst sıralarda yer alıyor, Magnolia.

"Telefon, kelimenin tam anlamıyla, lanet olası hayatını riske atmana değer miydi?" Artık bağıırıyordu.

"Bağıırma. Phoebe'yi uyandıracaksın."

Odadaki enerjinin tüyler ürperticiden düpedüz tehdide dönüştüğünü hissettim.

Aramızdaki hava çatırdadı, elektrik içimde dalgalandı. Oda

döndü ve sırtım duvara çarptı.

Sıcak nefesini dudaklarımda hissedebileceğim kadar yakındı.

"O telefondan sana kim mesaj atıyor ya da seni kim arıyor ki onu almak için güvenliğini riske attın?"

Sesi alçak ve tekinsizdi. "Hiç

kimse."

Dudakları benimkilere değdi.

"O da seni benim kadar iyi öpüyor mu?" "Hayır," diye fısıldadım.

Tişörtün altına uzanarak açıkta kalan amımı yakaladı.

"Peki ya burası? Seni burada iyi hissettiriyor mu?"

Sözlerini tükürürken parmağını yarığımın üzerinde gezdirdi. İçimden çıkardığı iniltiyi bastıramadım.

"Cevap ver Maggie."

Parmak ucu klitorisimi buldu.

"Seni de benim kadar iyi hissettiriyor mu?"

Parmağı yavaş ve karmaşık dairelerle bana eziyet ederken dudakları dudaklarımı sıyırdı.

"Hayır," diye nefes aldım.

Vücudu beni duvara yapıştıırken, oyalandı, alay etti, araştırdı. Önce bir parmağını, sonra bir ikincisini içime sokarken keskin bir nefes aldım.

"Buraya daha önce hiç gelmediğini biliyorum..." Parmaklarını içeri ve dışarı soktu. Kukum damladıkça bacaklarım daha da güçsüzleşiyordu.

"Telefonuna bu kadar odaklanmanı sağlayan adam... benim gibi fişkırtmanı sağlayabilir mi?" diye hırladı.

İnledim, bedenim parçalanma noktasına yaklaşıyordu.

"Bahse girerim yapamaz," diye devam etti. Bahse girerim amımı benim kadar iyi hissettiremez."

Nefeslerim düzensizleşti, ona olan ihtiyacım daha da güçlendi. G noktamı bularak onu hayata çağırdı.

"Vücudun bana itaat ettiği gibi ona da itaat ediyor mu?" Dudaklarımız birleşti

Bir an için, o an beni nasıl konuşacağımı hatırlamaya çalışmaktan kurtardı.

cevap vermek için.

"Yaklaştığını biliyorum. Vücudunu çok iyi tanıyorum. Bana sürtünüyorsun, alt dudağını ısıırıyorsun, elime fişkırıyorsun. Benim için boşal bebeğim."

Bana ihanet etti, bedenim anında paramparça oldu, onun her emrine itaat etti.

Bunu bana nasıl yapar?

Durmadı, peşini bırakmadı.

"Mmhmm, işte benim kızım. Benim için boşalmaya devam et."

Bacaklarım büküldü; bedenim içimden çekip çıkardığı tüm hislerin yoğunluğuna dayanamadı. Yere düşmeden önce güçlü kolu beni belimden kavradı.

"Yanımdayım bebeğim," diye söz verdi.

Oğlum, sen hiç...

Dalga dalga gelen zevk üzerime çöktü, aşırı uyarılma neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. Yalvarmak için ağzımı açtım, protesto etmek için, ona daha fazla dayanamadı.

Kelimeleri söylemeyi başaramadan, sikini hassas klitorisime vurdu, içimdeki dalgalanma beni haykırmaya zorladı, durması, devam etmesi, hızlanması, yavaşlaması için ona yalvardım. Ayaklarımı yerden kaldırarak uzun aletini içime doğru itti, duvarlarım sıkılaştı. Protesto. .

Gerinme... lezzetli lanet gerinme.

Beni tekrar yere bırakarak içime daha da derinlemesine gömüldü. "Tyler, siktir!"

Sanki karnımın içindeymiş gibi

hissediyordum. "Çok derindesin," diye

mırıldandım.

Kolu hâlâ belime sıkıca sarılıyken beni yerimde tuttu.

"Senin içine gömülmeyi seviyorum- amımın içine- çünkü orası sadece benim bulunduğum bir yer," diye itiraf etti nefes nefese.

Kendini daha derine zorladı, hamleleri boğazından bir çığlık kopardı.

Lanet olsun, buna havadan daha çok ihtiyacım var.

Tyler

Öfke ve adrenalınle karışık cazibe tehlikeli bir kombinasyon olabilir.

Bu geceki olaylardan sonra, Magnolia Miller'ın içinde taşakların derinliklerine inmek beklenti listemde yoktu ama lanet olsun, hoş bir sürpriz değildi.

"Çok sıkısın," diye homurdandım.

Sadece nefes alabiliyordu, küçük deliğini şiddetle sikmemden dolayı konuşma yeteneği felç olmuştu.

Tatlı, vahşi inlemelerine karışan sulu amcığı bir uyuşturucuydu ve buna direnmek için cehennemde hiç şansım yoktu.

"Bu kimin amı söyle bana," diye sordum.

Hemen cevap vermeyince ona şiddetle çarptım, leğen kemiği benimkine çarptı.

"Sikeyim. Söyle. Bana. Maggie,' diye tekrarladım, umutsuzca onun söylediğini duymaya ihtiyacım vardı.

Saldırganlık onu uçurumun kenarına getirdi, kaygan duvarları beni yerime sabitledi.

"Maggie, lanet olsun!" Kontrolümü kaybetmeye başlayarak küfrettim.

Küçük bedeni coşkudan, hatta acıdan neredeyse çökecekti ve inledi, gözyaşları okyanus mavisini gözlerini kapladı.

Kendine gel, Tyler.

İçime saldığı şeyi evcilleştirmek istedim ama çok ileri gitmiştim.

"İçindeki yükümü çok derine boşaltmak istiyorum. Doğrudan boşluğuna Rahim. O lanet telefondaki her kimse ve seni gören herkesin benim olduğunu bilmesini istiyorum. Sen benimsin."

Kollarını boynuma dolayarak dudaklarını benimkilerle birleştirdi.

Dili benimkine dolandı, her birimiz diğeriñin tadına daha fazla bakmak için savaşıyorduk. Aniden geri çekilerek gözlerimin içine baktı.

"Yap şunu."

Cezalandırıcı hamleleri yavaşlatarak onu inceledim. "Amımı doldur."

Bu mümkün olmamalıydı ama her nasılsa, sözleri havada dans ederken nabzım daha sert atmaya başladı.

"Sakın bana bunu söyleme," diye tehdit ettim, sesimi kendim bile tanıyamıyordum.

"İçimden senin döllerinin akmasını istiyorum. Beni gören herkesin bu amın, bu vücudun, bu her şeyin sana ait olduğunu bilmesini istiyorum."

Uyarı vermeden patladım, sikim rahim ağzına yakın bir yere inmek için kalın tohum fişkırımları gönderdi.

"Siktir!" diye feryat etti, amcığı beni sahipleniyordu.

Duvarları beni boğarken, fişkırıldığını hissettim, tatlı sıvı taşaklarıma kadar taşı.

Birlikte yere yığıldık, bedenlerimiz farklı bir yorgunluk seviyesine itildi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

Bitkin bedenimi ayağı kaldırmadan önce başının üstünü öptüm, bir kabullenişti bu.

Gözlerini açık tutamayınca, "Mags, tatlım, otur," diye nazikçe talimat verdim.

"Ben...yapamam."

Lanet olsun, çok sert davrandım.

Pişmanlık üzerime çöktü.

"Seni kaldıracağım, tamam mı?"

Tutarsız bir şeyler mırıldandı.

Onu kucağıma aldım, kaslı kollarım o kadar güçsüzdü ki onun gövdesini desteklemekte zorlandım.

Onu yatağıma yatırdım, yorganı göğsüne kadar çekmeden önce nazikçe öptüm.

Nefes alış verişi yavaş ve sabitti, bu da birlikte geçirdiğimiz zamanın onu bütünüyle tüketti. Olanların büyüklüğüyle başa çıkamayacak kadar bitkin bir halde yanına kıvrıldım.

Yarın, verdiğim yanlış kararlarla yüzleşecektim ama bu gece sadece ona sarılmak ve bu geceyle ilgili her şeyi unutmak -ve hatırlamak- istiyordum.

Manolya

"Bayan Maggie!" Küçük bir ses beni uykumdan uyandırdı.

Bu da ne... Phoebe!

Gözlerimi açtığımda, dünyanın en tatlı küçük kızının bana baktığını gördüm.

"Günaydın, Bayan Maggie!" diye bağırdı heyecanla.

"Siktir," diye mırıldandı Tyler arkamdan.

"Günaydın prenses," dedim ona, sesimden sahte bir neşe damlıyordu.

Kollarını boynuma doladı.

Hâlâ Tyler'ın gömleğini giyiyor olduğum için Tanrı'ya sessizce şükrettim. Belden aşağımın çıplak olduğu gerçeğini gizleyecek kadar büyüktü.

Tyler sesini yükseltti. "Pheebs, babana bir iyilik yapar mısın?" "Yapabilirim!" Bir ayağından diğerine zıpladı.

"Gidip şekerlemeli mısır gevreğimiz var mı diye bakar mısın?" "Tamam, baba!"

Yardım etmeye hevesli bir şekilde koridora çıktı.

Kız görüş alanından çıkar çıkmaz, Tyler kıcı yanıyormuş gibi ayağa fırladı.

"Boxerım nerede lan?!"

Ne zaman çıkardın? Onu sadece üstten çıkardığını sanıyordum.

"Şifonyerin yanında," diye işaret ettim.

Yatağın ayakucuna zıpladı, sabah odunu onunkine ulaştı. geri kalanından 15 santim önceydi. Şifonyerini açarak bir çift boxer daha çıkardı ve bana fırlattı.

"İşte. Şunları giy de her yer kaplansın."

Kafası kesilmiş bir tavuk gibi etrafta koştururken gülmek istedim, ama onun gürleyen yüz ifadesi daha iyi düşünmemi sağladı.

"İyi misin?" Çekingen bir şekilde sordum.

Kızgın görünüyordu ve nedenini anlamamıştım.

Phoebe'nin uyanıp bizi görme ihtimali olduğunu bile bile beni yatağına yatırdı, peki neden böyle bir şey olduğu için kızgın gibi davranıyor?

"Kahretsin, hayır, iyi değilim. Kızım bizi yatakta yakaladı!"

"Uyuyorduk Tyler," diye hatırlattım ona. "Uygunsuz bir şey görmedi."

"Asıl meseleyi kaçırıyorsun. Lütfen giyin!" diye bağırdı.

Yani, belki, konuyu açıklar mısın?

Boxeri elime aldım ve kalçalarımın üzerinden kaydurdım. Yataktan çıkarken birlikte geçirdiğimiz gecenin kanıtlarının üzerimden damladığını hissedebiliyordum.

Boğazımı temizledim. "Arka kapıdan gizlice çıkmaya çalışacağım," diye bilgilendirdim onu.

"İyi fikir."

Sesi soğuk ve düzdü.

Komodinden telefonumu alıp koridora çıktım.

Sessizce yürüdüm, minik prensesin beni duymadığından emin olmak için ekstra özen gösterdim. Arka kapı göründü ve yumruklarımı sıkmak istedim.

Başarılı!

"Sen Magnolia olmalısın," diye konuştu bir kadın sesi.

Orospu çocuğu!

Elim kurabiye kavanozunun içindeyken yakalanmış gibi hissederek donakaldım.

Suçluluk duygusuyla arkamı döndüm. Ses geçen günkü güzel kızıl saçlıya aitti ve mutfak masasında Phoebe ve aynı yaşlarda başka bir küçük kızın yanında istediğiniz kadar güzel oturuyordu.

"Bana Maggie diyebilirsin," diye

mırıldandım. Sıcak bir şekilde

gülümsedi.

Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Jovie ve bu da kızım Rory. Yeni yürümeye başlayan çocuğun saçını karıştırdı.

"İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum," diye gergin bir şekilde karşılık verdim. Tam o sırada Bay Neşeli Günışığı mutfağa girdi.

"Günaydın dostum," diye selamladı Jovie onu, yüzünde bilmiş bir ifade vardı. "Günaydın," diye homurdandı.

"Pheeb bana yanlışlıkla hepinizi uyandırdığını söylüyordu, ben de sadece fotoğraf çekimine gitmeden önce onları biraz oyalayacak." Tyler onun başını iki şakağından tuttu ve sıktı.

"Fotoğraf çekimini unuttum," diye homurdandı.

"Mmhmm, anladım. Bu yüzden Jo Teyze her şeyin halledildiğinden emin oldu," diye sırtıttı.

"Teşekkürler Jo," diye minnetle

gülümsedi. "Ne zaman istersen, senin

hesabına yazacağım."

Arka kapı ile mutfak adası arasında durdum, ne yapacağımdan emin değildim.

bir sonraki hamlemin ne olması gerektiğini düşündüm. Bazı hızlı karar verme süreçleri bana orijinal planıma göre ayrılmanın muhtemelen en iyi seçenek olduğunu söyledi.

"Ben çıkıyorum," diye konuştum. "Sizinle tanışmak harikaydı."

Sesim aşırı neşeliydi ve umarım benim kulağıma geldiğinden daha samimi gelmiştir.

Bana aldırmayın. Sadece umutsuzca utandığım gerçeğini örtbas etmeye çalışıyorum.

"Bayan Maggie! Bizimle gelin!" Phoebe sandalyesinden fırladı.

"Evet, sen de gelmelisin," diye katıldı Jovie.

Tyler'a baktım. Dudaklarını ince bir çizgi halinde tuttu ama tek kelime etmedi.

"Kızım, onun iznine ihtiyacın yok!" Jovie güldü. "Bu bir kız günü ve kızların yarışma vesikalıkları için bir fotoğraf çekimi var. Saçları bile var saçlarını yaptırmak için randevu alıyorlar."

Bir sürtük gibi görünmeden hayır diyemiyorum.

"Üstümü değiştirecek vaktim var mı?" Yarı yarıya evet demesini, yarı yarıya da hayır demesini umarak sordum.

Güldü. "Lütfen yap! Tyler'ın iç çamaşırlarının sahip olduğum hiçbir şeye dokunmasını istemiyorum."

Güldüm.

Ondan hoşlandım.

Tyler boğazını temizledi, görünüşe göre biraz daha canlanmıştı.

"Ön kapıdan geçip arabanıza gidebilirsiniz. Ben sizinle yürüyeceğim," diye duyurdu.

Başımı sallayarak onu oturma odasına kadar takip ettim ve ön kapıdan çıktım.

Sessizlik içinde ön verandaya çıktık. Hava soğuktu ama son on beş dakikadır yanaklarım alev alev yanarken mutfakta durduktan sonra bu serinliği memnuniyetle karşıladım.

Neden şu anda bu adama karşı kendimi çok garip hissediyorum?

Sessizliği bozmak zorundaydım.

"Özür dilerim. Gizlice kaçmaya çalıştım."

Başını iki yana salladı. "Bu kaçınılmazdı. Olan oldu."

Sesi kızgın geliyordu.

Eski püskü Altima'mın kapısını açarak Old Navy çantamı, cüzdanımı ve küçük seyahat malzemeleri çantamı aldım. Arabanın yanında durmuş, sessizce uzaklara bakıyordu. Kollarım sahip olduğum her şeyle doluydu. ayağımla kapıyı ittim. Kapının çarpması onu bir buçuk adım sıçrattı ama bu onu içinde kaybolduğu uzak düşünceden çekip çıkardı.

"Her şeyi aldın

mı?" *Şaka mı*

yapıyor? "Evet."

Ön verandaya doğru yürümeye başladık, aramızda garip bir sessizlik vardı.

"Dün gece bir hataydı. Özür dilerim."

Bir hata mı?

Buna söyleyecek bir şeyim olmadığı için hiçbir şey söylemedim. Ondan uzaklaşmak için ön merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Onu beklemeden ön kapıyı açtım ve oturma odasına girdim.

Oda. Ben mutfığa girdiğimde Jovie telefonundan başını kaldırdı.

"Jovie, davetin için gerçekten minnettarım ama gerçekten duş almam gerekiyor. Randevulara geç kalmanızı istemem."

Kaşlarını çattı.

"Saçmalık! Daha çok zamanımız var. Git duş al! Gerçekten gitmeni istiyoruz," diye beni temin etti.

Tyler Keurig'e doğru yürüdü ve bir kapsülü yuvasına yerleştirdi. Hayatının beni istemediği bir bölümüne izinsiz girdiğime dair bir işaret, herhangi bir işaret aramak için ona baktım ama bakışlarımla buluşmayı reddetti.

Ona sikimde olmadığımı göstereceğim.

"Tamam, eğer eminsen," dedim neşeyle. "On dakika içinde döneceğim."

Tyler'a bir kez daha bakmadan, adımlarımı biraz daha hızlandırarak arka kapıdan çıktım.

Misafirhanenin verandasına çıktığımda içimi bir tedirginlik kapladı. Dün gece yerinde olmayan sandalye Şimdi masanın altına itilmiş, derli toplu duruyordu.

Dün gece geri mi koydum? Sandalyenin baŐlangıŐta yerinde olmadığını mı hayal ettim?

Kafamı sallamak umuduyla  n kapıyı aştım, kollarımdaki tüyler diken diken olmuştu.

Muhtemelen d n geceki yerini yanlış değerlendirdin Maggie. Hava çok karanlıktı ve sen yorgundun.

Aklımdan çıkarıp attım, duş aldım ve rekor sürede giyindim, kendi kıyafetlerime döndüğüm için rahatlamıŐtım.

Yine de yıpranmış tiŐ rtlerini seviyorum.

Avludan ana eve doğru geri döndüm, heyecandan karnıma ağrılar giriyordu.

Hiç kızlar günü yapmadım.

Nemli sa larım soğuk havayı daha da soğuk gösteriyordu ama bunun dışında m kemmek bir Kasım günüydü. Güneş parlıyordu, hava serindi ve ben ilk kızlar günü gezime gidiyordum.

Buranın sahibiymiŐim gibi arka kapıdan girdim.

Duygularımı incittiğini anlamayacak. HataymıŐ, kı ımın kenarı.

Tyler masadaki kızlara katılmıŐtı ve ben odaya girdiğimde hepsi başını kaldırıp baktı.

Jovie gülümsemeye başladı. " ok güzel görünüyorsun!" IŞıldadım.

Elbisemin, kot ceketimin ve kovboy  izmelerimin içinde kendimi güzel hissediyordum. "Teşekkürler!" Ona sıııttım.

"Siz hazır olduğunuzda ben de hazırım."

Küçük  ocuklar ve Tyler'la kucaklaştıktan sonra Jovie'nin Tahoe'suna bindik ve kız kıza günümüz başladı.

Tyler

Kendimi yaşıyan en boktan insan gibi hissederek kızların araba yolundan çıkışını izledim.

Neden ona dün gecenin bir hata olduğunu

söyledim? Bu doğru değildi ve neden

söylediğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Düşüncelerim karmakarışık.

Ne kadar çok düşünürsem, ruh halim o kadar kötüleşti.

Dün gece işleri yoluna koyduktan sonra bu sabahki saçmalıklarınla kesinlikle onun duygularını incittin.

İstifa ederek, güne başlayabilmek için bu konuyu aklımdan çıkarmaya karar verdim.

Lanet bir duşa ihtiyacım var.

.....

Saatlerce kaynar suyun altında durdum ve bu sabah içinde bulunduğum boktan ruh halini temizleyeceğini umdum.

Öyle bir şansın yok, aptal.

Sonunda kendimi dışarı çıkmaya ve üretken bir şeyler yapmaya zorladım.

Yarın işe geri dönüyorsun, bu yüzden bugün biraz temizlik yapmalısın.

Kurutucudan bir Atlanta Braves tişörtü ve bir çift spor şortu aldıktan sonra, ellerimle ne yapacağımı bilmiyormuş gibi hissederek çalışma odasına geri döndüm.

O kız gündüzleri buraya hiç gelmedi, neden şu anda burada olmadığı için kendini kaybolmuş hissediyorsun?

Ev onsuz farklıydı, birdenbire fazlasıyla boş görünmeye başladı.

Sadece boktan bir ruh halindesin, dostum.

Yerleri silmem gerektiği gerçeğini görmezden gelerek, elimde kumandayla kanepeye uzandım.

Kolej futbolu dışında yılın bu zamanlarında en sevdiğim şey Hallmark Noel filmleriydi.

Sırada en sevdiklerimden biri vardı, bu da temizliğin beklemesi gerektiği gerçeğini daha da sağlamlaştırdı.

En azından git yatağını topla, seni tembel pislik.

Büyükannem bu sabah yatak odamdan makyaj yapmadan çıktığını duyunca muhtemelen mezarında ters dönmüştür.

Kanepeden kalkıp koridorda yürüyerek lanet yatağı düzelttim.

Odaya girdiğimde dün geceye dair anılar aklıma geldi. Onu duvara yaslamıştım, vücudu mükemmel bir şekilde itaatkârdı.

Benim için çok ıslanıyor.

Hatırladıkça sertleştiğimi hissettim.

Görünüşe göre, vücudum da onun sözünü dinliyor.

Jovie ve kızlarla gitmesi beni bu kadar sinirlendirmemeliydi.

Burada kalsaydı bütün ev bize kalırdı...

Bu sabah olanlardan sonra onunla bir daha birlikte olma şansım olmayabileceğini fark ettiğimde ruh halim daha da kötüleşti.

Ona bunun bir hata olduğunu söylemem ironikti, oysa ona söylemek istediğim tek şey onu burada yanımda istediğimdi.

Ona kalmasını söylemenin eşiğine gelmiştim ki Jovie'ye bir göz attım.

Maggie gitmeyi kabul ettiği için çok heyecanlıydı.

Magnolia'nın duş almasını beklerken bana "Tyler, çok tatlı görünüyor ve Phoebe de ona bayılıyor," dedi.

Phoebe'nin onun hakkında ne hissettiğini düşünmek istemedim. Kahretsin, onun hakkında ne hissettiğimi düşünmek bile istemiyordum.

Belki de bunu onun bağırsaklarına boşalmadan önce dşnmeliydin, Tyler.

"Belki de gidip bir B planı bulmalıyım..." diye yüksek sesle

düşündüm. "B planı mı, ne için?" diye derin bir ses

düşüncelerimi böldü. "Tatum, lanet olsun! Artık kimse kapıyı

almıyor mu?"

Bana bir bakış attı.

Öncelikle, kapıyı aldım. Aslında sekiz kere falan. İkincisi, adet döneminde misin?"

Gözlerimi devirdim.

"zgnm, dün gece doğru dürüst uyuyamadım," diye yalan söyledim.

Hayır, aslında harika uyudun. O senin yanında olduğu her zaman harika uyudun.

"Kahretsin, dostum. Neden acaba? Tüm o seks, belki de?" Alay etti. "Jo, Phoebe'nin sizi bastığından bahsetti.

Bana sempatik bir bakış attı.

"Pheeb bu sabah içeri girdiğinde biz sadece uyuyorduk." "Peki ya dün gece?" diye sırtıttı. "Ne kadar uyudunuz?" Vazgeçerek itiraf etmeye karar verdim.

"Dün gece tartıştık ve gitti. Telefonunu unuttuğu için geri gelmek zorunda kaldı. Ne oldu bilmiyorum. Kendimi tutamadım ve ona saldırdım."

"Eğlenceli bir zamana benziyor. Sorun nedir?"

"ekmedim ya da prezervatif kullanmadım."

Gözleri büyüdü.

"Biliyorum, aptalca bir karar."

"Şey," diye başladı, "Aurora'ya nasıl sahip olduğumuzu biliyorsun. Kamyonetimin arka koltuğunda sarhoşken tek gecelik bir ilişki."

Başımı salladım.

"Demek istediğim, buraya yargılamak için gelmedim. Ona hamile kaldığımda ebeveyn ya da koca olmanın bir parçası olmak istemiyordum ama hayatımdaki her iyi şey o gece sayesinde oldu."

"Bunun işleri zorlaştıracığını biliyorum ama aynı zamanda..." diye devam ettim.

"Aynı zamanda, ne?" diye sordu. "Bu fikre bayıldım."

"Ahh. Şu üreme ve hamilelik saplantısı hala güçlü, ha?" Güldüm.

Tatum ve ben uzun zamandır arkadaşız ve birbirimiz hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyoruz.

"Konuyu değiştirelim. Neden hafta içi izinlisin?"

"Kızların fotoğrafları için Jo ile birlikte stüdyoda olmak üzere izin aldım. Şu anda hala saçlarını yaptırıyorlar, ben de onları kızdırmak için geldim. sen."

"Ne kadar nazıksınız," diye alaycı bir şekilde cevap verdim.

On dakika sonra Jovie aradı ve stüdyosuna gittiklerini haber verdi. Kapıdan çıkmadan önce bana baktı.

"Hey, Ty? Seni önemsemeyen bir kalbin, seni önemseyecek bir kalpten uzak tutmasına izin verme."

Bana aptalca bir selam verdi ve sonra gitti, beni üzerinde çalışmam gereken çok fazla düşünceyle tamamen yalnız bıraktı.

Manolya

Daha önce hiç kızlar günü
yapmamıştım. Hayatımın en
güzel zamanını geçiriyordum.

Jovie hakkında bir şey söyleyeyim, çok misafirperverdi. Kızın saçında
Randevu sırasında insanlar merhaba demek için yanına gelip durdular ve o
da beni her b i r i y l e tanıştırmayı ihmal etmedi. Saçları yapıldıktan sonra
İşimiz bitince Tahoe'suna bindik ve stüdyosuna gittik.

*Bir gün ben de bu kadar tanınmış ve tam teşekküllü bir kariyere sahip
olacağım.*

Stüdyosu çok güzeldi, sade bir şekilde dekore edilmişti ve Aurora ile oğlu
Cal'in portreleri duvarlara dağılmıştı. Bina o kadar ev sıcaklığındaydı ki
öğleden sonrayı orada geçireceğimizi öğrendiğimde daha da yükseldi.

"Maggie, lütfen kendini evinde hisset! İstersen botlarını çıkar. Susadıysan
ya da acıktıysan ofisimde bir buzdolabı var!" Jovie beni bilgilendirdi.

Tyler'in onu neden bu kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum.

Jovie fotoğraf çekimine hazırlanırken ben de lobide dolaştım. Duvarların
çoğu Rory ve Cal'in portreleriyle kaplıydı ama bir duvarda Creek's Edge'in
çeşitli sakinlerinin tuvaleri vardı.

Yeni doğan bebekleriyle gururlu ebeveynler, gelin portreleri, son sınıf
resimleri ve en altta Tyler ve Phoebe vardı.

Tyler, Creek's Edge Şerif Departmanı üniforması ve yeni doğan bebeğiyle
Phoebe kampanya örtüsünün üzerinde yatıyor. Phoebe, bahar gibi bir fonun
önünde oturmuş, Tyler ona yavru bir civciv uzatırken sadece iki dişiyile
sırıttıyor. Phoebe'nin pembe bir tütü giydiği ilk doğum günü fotoğrafları ve
babasına bir avuç pasta yediriyor. Başka temalı pastalar da vardı.
İkisinin yer aldığı fotoğraf çekimleri, altın karelerden bana doğru parlayan
aşk.

"O harika bir baba," diye seslendi arkamdan bir ses.

Etrafımda döndüm.

Ses, uzun zamandır gördüğüm en büyük gülümsemeyi taşıyan bir adama - çekici bir adama - aitti. Ben de gülümsemekten kendimi alamadım.

"Sen Magnolia olmalısın. Ben Tatum Rawlins, Jovie'nin kocası... ve Tyler'ın en iyi arkadaşı." Elini uzattı, ben de sıktım.

"Sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Lütfen bana Maggie de."

"O zevk bana ait Bayan Maggie," diye sırıttı.

Gülümsemesi sıcaktı, hatta rahatlatıcıydı. Ondan hemen hoşlandım.

"Karnızın bugün beni de davet etmesi çok hoş bir davranış. Gerçekten çok eğleniyorum."

"Sana söz verebilirim ki o da aynı şekilde hissediyor. Onlarla gelmeye karar vermene çok sevindiğini bana mesajla bildirdi," diyerek beni temin etti.

İşıldadım.

Uzun zamandır bu kadar mutlu hissetmemiştim.

Tyler haklıydı. Creek's Edge'de harika insanlar var.

Jovie'nin kızlara poz verdiği odaya geri döndüğümde, durup bakmak için duvara yaslanmaktan kendimi alamadım. Onu iş başında izlemeye bayılıyordum. Kızların işbirliği yapması için ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu.

vesikalıklar. Sabırlıydı ve her pozun en az bir düzine fotoğrafını çekerek çok titiz davrandı.

"Düzenlemeden sonra elinizde kaç fotoğraf olacak?" Merakla sordum.

"Genellikle her setten yaklaşık üç kullanılabilir seçenek. Ben aşırı atıcıyım!" diye güldü. "Yetersiz olmasındansa çok fazla olmasını tercih ederim."

Merakımı yenemeyerek ona birkaç soru daha sordum. Her birine gülümseyerek cevap verdi, işleri neden belli bir şekilde yaptığını açıklamaktan mutluluk duyuyordu.

Yaptığı işi öğrenmek, onu yaparken izlemek kadar eğlenceliydi.

Gülümsemeler, ciddi bakışlar ve asık suratlarla geçen iki saatin ardından kızlar huzursuzlanmaya başladı.

"Bir fikrim var!" Jovie açıkladı. "Neden Bayan Maggie fotoğraflardan bazılarını çarpmıyor?!"

Pardon, ne dedin?

"Evet!" diye bağırdı değerli prensesler hep bir ağızdan. "Ben... uhh... Ben pek fotojenik değilim," diye kekeledim.

"Saçmalık!" Tatum araya girdi. "Aslında, tatlım, kamerayı bana ver ve hem siz hem de Bayan Maggie eğlenceye katılabilirsiniz!"

Jovie kocasına baktı, gözleri saf bir hayranlıkla parlıyordu. "Daha az söyle!" diye sııttı.

Elimden tutarak beni arka fonun önüne sürükledi.

Otuz dakika ve bir milyon aptal surattan sonra hepimiz, özellikle de kızlar, dışarıya resmedildik.

"Tyler'a mesaj atıp biftek alacağımı söyleyeceğim," dedi Tatum duyurdu. "Dışarıda ızgara yapmak için güzel bir gece ve ikinizin de bir içkiye ihtiyacı olduğunu biliyorum."

Jovie ve ben kıkırdamaya başlamadan önce aynı anda başımızı salladık. Mutluydum.

Neden buraya ait olmadığımı hatırlamak gittikçe zorlaşıyor.

Tyler

Günüm Magnolia ile seks yapmamam gerektiğine kendimi ikna etmeye çalışmak ve Magnolia'nın eve gelmesini ve böylece tekrar seks yapabilmeyi istemekten ibaretti.

Tüm gün boyunca tek bir mantıklı ya da üretken düşünceye sahip olamadım.

Telefonum çaldı.

Tatum

Bu gece ızgara yapmak için biraz biftek alacağım. Bunun için güzel bir gece olacak.

Midem iyi bir biftek istiyor.

Özellikle Maggie bize katılırsa.

Hızlıca bir cevap yazdım.

Kulağa hoş geliyor. Pişirebileceğim patateslerim var ve makarna salatası yapabilirim.

Evde bir araya gelme fikri moralimi biraz olsun yükseltti.

Evlendikten sonra Kelsi'yle yapmak için can attığım şeylerden biri de buydu.

Bu anı beni o kadar etkiledi ki kendimi mutfak tezgahına yaslamak zorunda kaldım.

Neden beynim o sonsuza dek mutlu yaşamı bizim uydurduğumuzu anlamıyor?

Tencereyi kaynamaya bıraktıktan sonra, meşhur makarna salatam için erişte almak üzere dolabı açtım.

Kesli, içine ballı hardal ekleyip bir gece buzdolabında bekletmeme bayıldı.

"Allah kahretsin!" Yüksek sesle küfrettim. "Bugün hafıza şeridinde yaptığım lanet yolculuktan bıktım!"

Kime bağırdığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Beynim, anılarım, koşullar, üst kattaki adam.

Magnolia ve arkadaşlarınızla evcilik oynamaya çalışmayı bırakın, anılarınız size saldırmayı bırakacaktır.

Yeniden evcilik oynama fikri ruh halimi bozdu. O zamanlar fark etmemiştim ama Kesli'yle yaptığımız tek şey buydu. Birlikte iyi bir hayatımız olduğunu sanıyordum ama geriye dönüp baktığımda sahip olduklarımızın çok azının gerçek olduğunu görüyordum.

Çok iyi bir oyuncuydu.

Eğer kendimi bunu incelemeye zorlasaydım, Phoebe'nin Maggie'yle beni basmasından korkmamın nedeninin tam da bu olduğunu bilirdim. Sabah. Bunun - Maggie'nin burada bizimle olmasının - yeni normal olacağını düşünmesini istemiyordum. Magnolia ile ilgili her şey için zaten fazlasıyla heyecanlıydı; alışveriş şeridimizde bu açıkça görülüyordu, çorap fiyaskosu. Phoebe'nin odaya her girdiğinde gözlerinin parladığından bahsetmiyorum bile. Uzun vadede hayatımızda olmayacak birine daha fazla bağlanmasına izin vermek kalpsizlik gibi geliyor. İşte bu yüzden Kesli öldüğünden beri kimseyle çıkmadım.

Ve sizi neredeyse ikiye bölecek başka bir durumun içine düşmekten korktuğunuz için.

Phoebe'nin yanlış yorumlayabileceği hiçbir şeye tanık olmamasını sağlamaya ne kadar kararlı olsam da, kumda çizgiyi nereye çekeceğime karar vermek zor oldu. Phoebe'nin bizi arkadaşça görmesinde yanlış bir şey yok, ancak ikilem şu ki, tek yapmam gereken bunu nasıl arkadaşça tutabilirim?

ikimizi de bir odaya kilitlemek mi istiyorsun?

Çıplaklığın ve sarılmanın gerekli olduğu bir oda.

Kanepeye uzandım ve telefonumu çıkardım. İç çekerek dün geceki mesajlaşmalarımızı açtım ve tekrar okumaya başladım.

Kendimi durduramadan ona bir mesaj gönderdim.

Söylediklerimde ciddi değildim.

Teslim edildi durumunun okundu olarak değişmesini izlerken midem düğümlemiş bir şekilde ekrana baktım. Yazdığının işareti olan metin baloncuklarını bekledim ama ekranda hiç belirmediler.

"Muhtemelen kızlarla meşguldür," diye kendimi ikna etmeye çalıştım.

Telefonumu kilitleyerek yanıma koydum, midemin çukurunda bir endişe belirdi.

Benim yanımda telefonuyla hiç mesajlaşmadı, bu yüzden muhtemelen bunu kabalık olarak görüyor. Yanında Jovie ve Tatum var, bu yüzden cevap vermiyor olabilir.

Aklımın mantıklı tarafı, eğer teorim doğruysa, onun mesajı bu kadar çabuk okumazdım. Bu olasılık midemi bulandırdığı için zihnimin o tarafına siktirip gitmesini söyledim.

Hallmark filmi önümde durmadan ilerliyor, ilgimi bile çekmiyordu.

Ve bu film en sevdiklerinden biri.

Telefonum yanımdaki minderden cıvıldadı.

Kızım benim!

Bir dizi küfürden sonra, Walmart uygulamasını aralıksız bildirimleriyle bok listemin en üstüne ekledim.

Manolya

Beklediğimden çok daha harika bir gün oldu.

Onunla sadece bir gün geçirmiş olmama rağmen Jovie'ye şimdiden bayıldım.

Kişiliği o kadar misafirperverdi ki, neredeyse hiçbir şeyim olmadığını unutmuştum.

Burada kalıcı bir yer. Beni o kadar rahat, o kadar *evimde*, o kadar dahil hissettirdi ki bugün endişelenmeyi unuttum.

Tyler'in ondan neden bu kadar sevgiyle bahsettiğini şimdi anlamak çok kolay.

"Magnaloo!" Jovie stüdyosunun karşısından seslendi.

Bu doğru. Benim bir lakabım var!

"Geliyorum!" Ben de bağırdım. Portfolyo albümünü lobideki sehpanın üzerine bıraktım. Son bir saatimi onun örnek albümlerini inceleyerek geçirmiş, çevirdiğim her sayfada yeteneklerinden daha da etkilenmişim.

Lobinin ana odasından geçerek küçük çocuklarla çalıştığı odaya gittim.

"Sen mi çaldın?" Şaka yaptım.

"Evet. Kahve dükkanından ne istiyorsun?" "Oh,

böyle iyiyim, teşekkürler."

Gözlerini devirdi.

"Kahve sever misin?" Bana şüpheyle baktı.

"Kahveye bayılırım!"

"Tamam o zaman, ben Tate'e en güzel olduğunu düşündüğü şeyi sana getirmesini söylemeden önce içecek bir şeyler seç."

"Sen ne yiyorsan ben de ondan alacağım," diye boyun eğdim.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Tatum'a bana kahve getirmesini teklif ettiği için değil, ben kabul etsem de etmesem de bunu yapacak kadar önemsemiği için.

Onun tehdidini düşünerek kıkırdadım.

"Tatum'a gerçekten sadece güzel bir şey almasını söyler miydin? Bunun ilginç bir sonuca yol açabileceğini hissediyorum."

Avucunu alnına bastırdı.

"Kızım!" diye bağırdı. "Kahve dükkkanı onu sikip atıyor. Tüm farklı isimler ve seçenekler çok fazla diyor, bu yüzden beni tutmasını istersem Bir müşteri için bir şey yapmak istediğimde, ona güzel bir şey seçmesini söylerim."

Kahkaha attım, iri adamın kahveden korktuğu görüntüsü gözümün önüne geldi.

"Ona sorun çıkarmadığına göre siparişinizi ezberlemiş olmalı!" Bana yan gözle baktı.

"Kahretsin, her seferinde onun için yazmak zorunda kalıyorum," diye güldü. O kadar sert sııttım ki yanaklarımın yarılacağını sandım.

Eğer bir kızsanız, başka bir kızın size o ses tonuyla B kelimesini söylemesinin kesinlikle bir sevgi ifadesi olduğunu bilirsiniz.

Tatum sanki kulakları yanıyormuş gibi elinde bir not defteriyle içeri girdi.

"Tamam, yavrular için sıcak çikolata alıyorum, ama sizin için ne tür bir mocha-choka-bullshit içeceği alacağım?" diye şaka yaptı.

Bütün gün aptallığımı gizli tutmaya çalıştım çünkü bu insanların yanında kendimi o kadar rahat hissediyordum ki ağızımdan kaçıracağımdan korkuyordum. Normal davranmakta oldukça başarılıyđım ama "mocha - choka- saçmalığı" beni uçurumun kenarında.

Kendimi tutamayıp kıkırdadım, ama bu kıkırdamadan kastettiğim ilkel ve düzgün bir kıkırdama değildi. Olgunlaşmamış bir sırtlan gibi gıdaktadım. İkisi de bana bakıyor, anımı yaşamama izin veriyorlardı. Kendimi ne kadar zor tutmaya çalıştıysam, o kadar zorlandım.

güldüm. Yanaklarım ağrıyana ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akana kadar kükredim. Gülmek için ihtiyaç duyduğum her kahkaha içimden döküldü.

Sonunda kendimi kontrol altına alabildim.

"Hepinizden özür dilerim, bu beni çok güldürdü,"
diye özür diledim.

"Kızım, güldüğümüz için bizden asla özür dileme. Biz her zaman gülüyoruz. Aptalca bir şey ya da başka bir şey. Muhtemelen karşılaşabileceğiniz en şapşal orospu çocuklarıyız," diye söz verdi Jovie.

Gülümsedim, nefesimi toplamaya çalışıyordum.

"Cidden, senin de deli olduğunu fark ettiğimiz için aileden biri olmuşsun gibi hissediyorum."

Tatum başını sallayarak onu yakaladı ve kahve dükkânının kapısından çıkmadan önce nazıkçe öptü.

Telefonum gün boyunca ilk kez arka cebimden titredi. Şaşırtıcı bir şekilde, arayan Tyler'dı.

Söylediklerimde ciddi değildim.

Ne demek istemedi?

Her ne kadar neyi kastettiğini sormak istesem de, ona hiçbir şey sormayacaktım.

Bundan dolayı duygularınızın incineceğini biliyordunuz, şimdi bakın, bakın, işte.

Her ne kadar kabul etmek istemesem de, bu sabah bana davranış şekli duygularımı incitmişti.

Gece biz çıplakken tatlı, özenli ve saygılıyken, güneş doğduğunda soğuk, ilgisiz ve kopuk oluyor.

Neredeyse benimle birlikte olmaktan utanıyor gibi, bu yüzden sadece geceleri saklanabileceğimiz zamanlarda bir şeyler yapıyor.

"Hey aşkım, iyi misin? Yüzün kıpkırmızı olmuş." Jovie beni süzdü.

Boğazımı temizledim.

"İyiym, sadece bu ceketle burası biraz sıcak," diye yalan söyledim.

"Ceketin yüzünden değil bebeğim," diye kıkırdadı. "Yılın bu zamanlarında burayı cehenneme çevirecek kadar sıcak tutmak zorundayım."

"Oh?"

"Evet, kızım. Kasım ayında Sevgililer Günü'ne dokuz ay var, bu nedenle yenidoğan seanslarının sayısında büyük bir artış var. Çoğu anne geleneksel çıplak bebek portreleri, bu yüzden ısıyı zürafa amından daha yüksek tutuyorum, böylece tatlı bebekler sıcak kalıyor."

"Zürafa amcığından daha yüksek" deyince yine çıldırmak istedim ama normal davranmak için elimden geleni yaptım.

"Oh, bu mantıklı!" diye haykırdım.

"Evet, ama bu seni ölesiye terletir. Genellikle ön tarafa yürürüm ve serin havanın yüzüme çarpmasına izin veririm."

Biraz temiz hava kulağa harika geliyor.

"Bu iyi bir fikir. Sanırım bir deneyebilirim," dedim ona.

"Sen devam et kızım. Ben gidip kızların meyve suyu kutularını bitirip bitirmediklerine bakacağım. Sırada mor elbiseler var!"

"Oooh, kıyafetlerini değiştirmene yardım etmek için hemen döneceğim," diye söz verdim.

Kızarmış tenimle çarpışan soğuk hava neredeyse orgazm kadar iyi hissettirdi.

İçerisi cehennem gibi sıcak.

Jovie'nin stüdyo kapısının solundaki el yapımı banka oturdum.

Eminim Tatum bu bankı onun için yapmıştır.

İkisini düşününce gülümsedim. Sevgi dolu, hayranlık dolu ifadesi, karısı hakkında ne hissettiği konusunda hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Jovie de aynıydı, erkeğine sanki sonsuza dek sahip olacağına inanmadığı bir atıştırmalıkmiş gibi bakıyordu.

Bu tam anlamıyla tutkunun hedef seviyesi.

Jovie'nin bankından kasaba meydanına bakarken içimi tuhaf bir his kapladı.
Solumdan sağıma doğru bakarken, gözlerim
ama neyse ki hiçbir şey yersiz görünmüyordu.

Bugün biraz fazla uyarılmışsın. Uzun zamandır böyle biriyle takılmamıştın.

Kasaba meydanında dans eden yapraklar bana kendimi Stars
Hollow'daymışım gibi hissettirdi.

İşin komik tarafı, Jovie'nin içinde kesinlikle biraz Lorelai Gilmore var.

Rüzgâr şiddetlendi ve beni kot ceketimin önünü kapatmaya zorladı.

Sola doğru bir hareket gözüme çarptı ama kim olduğunu göremeden
paralel park etmiş bir cipin arkasına geçti.

Zaten onları Adam'ın ev kedisinden tanıyamazsın.

Kasaba meydanında çimlere uzanıp kitap okuyacağıma dair söz verdim.

Etrafta uçuşan ağaçlar kitap okumayı çok rahatlatıcı hale getirirdi.

Kıkırdayarak başımı kendime doğru salladım.

Samimiyete o kadar açsınız ki yeni bir arkadaşla geçirdiğiniz güzel bir gün size içinde bulunduğunuz koşulları unutturdu. Buraya ait değilsin, burada kalmayacaksın, öyleyse neden planlar yapıyorsun?

Birdenbire birinin bana baktığını hissederek etrafımı bir kez daha taradım.

Bir yanım Tatum'un gelmesini bekliyordu çünkü Jovie
Deja Brew kahve dükkanının hemen köşede olduğundan bahsetti, ama onu
ya da başka birini görmedim.

Beş dakikadır yalnızım ve kaygım şimdiden içimdeki yaşamı boğmaya çalışıyor.

Tyler

Daha önce mesajıma cevap vermemiş olmasına rağmen, Maggie'nin eve dönmesine çok hazırdım.

Burası onun evi değil Tyler.

Boynuma biraz kolonya sürdüm.

Yakında ayrılacağını zaten söylemişti, bu yüzden kendinizi bunun doğru olmadığına ikna etmeye çalışmayı bırakın.

Jovie'yle geçireceği kız gününün bilinmezliği midemi bulandırdı.

Belki de anlaşımlardır.

Tatum mesajında öyle ya da böyle bir şey söylememişti, bu da beni biraz tedirgin etmişti.

Beni masaya oturtup kız hakkında bir kez daha sorguya çekebilmek için bifttek mi aldı?

Jovie dünyadaki en tatlı kadınlardan biriydi, ama aynı zamanda saçmalıklarla da ilgisi yoktu. Sizi ya severdi ya da sevmezdi. bir yöne gitme olasılığı da diğer yöne gitme olasılığı kadar yüksekti. Onun ne kadar iradeli olduğunu ve Maggie'nin ne kadar inatçı davrandığını bildiğimden, ya iki

Bir elmanın iki yarısı ya da birbirini boğazlamanın

eşiğinde. Şifonyerimin üstündeki mum ısıtıcısına

tıkladım.

Spor şortu ve tişörtü bırakıp bırakmamayı tartışırken dolabımda dolaşp farklı bir seçenek bulmaya çalıştım.

Çok fazla çabalıyorsunuz ve kendinizi Budala Boo Boo gibi göstereceksiniz.

Başka bir şeyin saçma olacağını bildiğim için rahat kıyafetlerimi giymeye karar verdim.

Oturma odasına döndüğümde, kalkıp temizlik yapmaya karar verdiğim için kendimi alkışladım. Ev çam solüsyonu, çamaşır suyu ve yuvarlanma

kokuyordu.

Çamaşır - ruhumu yatıştırmak için mkemmek bir koku kombinasyonu.

Hiçbir Şey bana evimin temiz olması kadar memnuniyet hissi veremezdi. Odadan odaya kayarak, mum ısıtıcılarımın her birini atımdı ve evin vermesi gereken kokular listesine gevrek kızılıçık ve elma ekledim.

Ninem evini bıraktığı gibi güzel tuttuğundı için seninle gurur duyardı. Ama bu mum ısıtıcılar konusunda aptalca davranırdı. Yangın tehlikesi olduğuna yemin ederdi.

Evin güzel görünmesi ve kokmasıyla birlikte patatesleri fırına koyma zamanı gelmişti.

Açılan perdelerin arasından Tatum'u bir an için görebildim. Sırtı bana dönüktü ve kamyonetini park ettiğı yöne doğru yürüyordu.

Geldiler!

Koşarak mutfağadı gittim ve patatesleri fırına verdim. Tatum, Bay Coy'un Et rnleri'nden marine edilmiş biftek aldığı için Market, onları şimdi ızgaraya atabiliriz ve pişmiş patateslerle aynı zamanda mkemmek bir şekilde pişmiş olurlar.

Çalışma odasına girip şömineye doğru yrdmd. Bir parça yağlı akmak ve bir kibrit alarak güzel bir ateş yaktımd.

Bu, rahatlığadı katkıda bulunmaya yardımcı olacaktır.

İçeri girmelerinin bir dakika srdğnd fark edince, yardıma ihtiyaçları olup olmadığına bakmak için ayaklarımı kamuflajlı Crocs'larımın içine kaydırdımd.

Jo muhtemelen karşısına çıkan her tatlı seçeneğini satın almıştır.

n kapıyı aralık bırakarak verandaya ıktımdı ama Tatum'un kamyonetini hiçbir yerde bulamadımd.

"Acaba geri dönüp ne almak zorunda kaldılar?" diye yüksek sesle dşndmd. İçimden bir ürperti geçti.

O kapıdan çıkmak çok soğuk.

İçeri dndğmd telefonumu kontrol ettim ama ondan gelen bir Şey yoktu.

Tatum'u aptal gibi görünmesine neden olacaksa açıklama yapmak için aramayacağını bilecek kadar iyi tanıdığımdan, ona biraz cehennem azabı çektirmek için fazlasıyla istekli bir şekilde iletişim numarasına bastım.

Sesli mesaja geçmeden önce on kez çaldı.

Eminim o salak durup biftek almayı unutmuştur.

Telefonum aniden çaldı, ekranda en iyi arkadaşımın adı yazıyordu.

"Neyi unuttun, sikik?" Onu selamladım.

"Ne?"

"Yardım etmek için dışarı çıktım ama kamyonunuz yoktu, ben de bir şey unuttuğunuzu düşündüm."

"Yola çıktığımızda seni arayacağımı söylemişim," diye hatırlattı bana.

" Senden cevapsız bir çağrı almadım ama patatesleri hazırlamaya başladım. Buzdolabında makarna salatası var, soğuyor."

"Kahretsin, stüdyodan yeni çıktık. Sen beni aramadan önce seni arayacak vaktim olmadı."

Derim diken diken oldu.

"Buradan oraya on dakikada varmak için ne kadar hızlı sürdün?" Sordum çünkü çocuğum o kamyonun içindeydi.

"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu.

"Sen daha on dakika önce burada değil miydin? Stüdyoya bu kadar hızlı dönmek için ne kadar hızlı sürdün ve başlangıç olarak neden stüdyoya geri dönüyorsun?"

"Dışarıda değildim. Bu sabah seni görmeye geldiğimden beri oraya gitmedim."

"Benimle taşak mı geçiyorsun? Seni meşe ağacına doğru yürürken gördüm. Kamyonetinden bir şey alacağını düşündüm."

"Tyler, bu sabahtan beri evine gelmedim ama yoldayız. Öğleden sonra biftekleri aldım, bu yüzden Mr.

Coy's," diye konuştu, sesi bana kızgın geliyordu. Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

"Burada olmadığına yemin eder misin? Saçmalama," diye ısrar ettim. "Tyler, neler oluyor?"

Sesindeki endişe benimle dalga geçmediğini gösteriyordu.

"Ön bahçemde biri vardı. Onları sadece bir saniyeliğine ve arkadan gördüm ama sana benziyordu," diye açıkladım.

"Yemin ederim ben değildim dostum. Nerede olduğumu destekleyecek dünyanın en güzel dört kadını bile var. Geyik olmadığına emin misin? Bir şey mi?"

Bir insanın neye benzediğini biliyorum Tatum.

"Belki de öyleydi. Buraya geldiğinizde görüşürüz. Dikkatli sürün."

Telefonu kapatıp silahımı alarak ön verandaya çıktım. Hiçbir şey farklı görünmüyordu ve hiçbir şey eksik değildi. Arka bahçeyi kontrol etmek için merdivenlerden inip evin yan tarafına geçtim ama oradaki her şey de ön taraf kadar normal görünüyordu.

Belki de bir çeşit hayvandı.

İçten içe, içgüdülerimin beni daha önce hiç yanıltmadığını biliyordum. Bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyordum ama bu gece arkadaşlarımla, yeni yarı ev arkadaşım ve dünyanın en sevimli bebekleriyle bir akşamın tadını çıkaracaktım.

Manolya

Kalbim göğüs kafesimin arkasından fırlayacakmış gibi hissediyordum.

Hepimiz Tyler'ın yemek masasında oturmuş, biftek ve patates ısırıkları arasında günümüzle ilgili hikayelerimizi paylaşıyorduk.

Kızlar Tyler'a günlerinin özetini anlattılar, paylaşılmadık hiçbir ayrıntı bırakmadılar. Ty dikkatle dinledi, gerektiğinde ahlayıp vahladı ama gözleri aklının tamamen başka bir yerde olduğu gerçeğine yol verdi.

Anlayabiliyorum, bebeğim.

Buraya gelirken Tyler'dan gelen telefon zihnimde dönüp duruyordu. Bluetooth'un büyüü sayesinde, tüm konuşmayı duydum. tartışırken, midemdeki düğüm iki adamın kurduğu her cümleyle daha da genişliyordu.

Eğer adamın Tatum olduğunu düşündüyse, Caleb olmasına imkân yoktu. Caleb hem Tyler'dan hem de Tatum'dan bir karış kısaydı ve ikisinden de kırk beş kilo daha fazlaydı.

O bir polis. Eşkal konusunda yanılmış olamaz, değil mi? Tatum olduğunu düşündüyse, adamın gerçekten Tatum'un özelliklerine sahip olması gerekirdi, yani Caleb olamazdı, değil mi?

"Değil mi, Magnaloo?"

Bekle, ne?

Tabağımdan başımı kaldırdığımda tüm gözlerin üzerimde olduğunu gördüm.

Lanet olsun.

"Özür dilerim, ne dediğinizi kaçırdım. Bu sulu bifteğe odaklanmıştım," diye yalan söyledim.

Yetişkinler güldü.

"Sen meydanın sana Star's Hollow'u hatırlattığını söyledikten sonra Gilmore Girls'ü tekrar izlemeye karar verdiğimizi anlatıyordum," diye açıkladı.

İlgili görünmek için elimden geleni yaptım.

"Oh, evet! Jovie ve ben pek çok ortak noktamız olduğunu keşfettik. Bunlardan biri de Gilmore Girls, o yüzden bir kız günü daha düzenlemeye karar verdik!" Fazla vurguladım.

Jovie başıyla onayladı. Tyler'a döndü.

"Sana diğer heyecan verici haberi söylemedik ama!"

Bana göz kırptı.

"Oh?" Tyler sandalyesinde doğruldu ve tüm dikkatini bize verdi.

"Asistanım - yani onlardan biri - evde oturan bir anne olmaya karar verdi, ben de onun pozisyonunu Maggie'ye teklif ettim!"

Oturduğu yerde heyecanla zıplayarak Phoebe ve Aurora'nın da aynı şeyi yapmasını sağladı. Masanın karşısındaki Tyler şaşırılmış görünüyordu.

Bu tepkiyi yanlış anlamayın.

"Bu harika!" Işıl ışıl parlıyordu.

İyi kurtuluş.

Tatum söze girdi. "Ayrıca Maggie'ye stüdyoya daha yakın olduğu için gelip misafir evimizde kalabileceğini söyledik. Bu ormana girip çıkabileceğinden emin değilim," diye güldü.

Tyler'ın yüzündeki tüm mizah izleri kayboldu.

"Sanki o lanet çukurda yaşıyormuşum gibi konuşuyorsun. Kasabadan sadece bir toprak yol uzakta," diyerek gözlerini devirdi.

Tatum, "Burası biraz holler gibi," diye şaka yaptı.

Tyler, "Düz yolda araba kullanmayı öğrenebilir," diye homurdandı.

Kızım, bu lanet konuşmaya katılsan iyi olur.

"Onlara söylediğim gibi, bu gerçekten güzel bir teklif ve heyecanlıyım," diye konuştum. Tyler'ın gözleri hançerle doluydu ama belli etmemeye çalışıyordu.

"Peki, tüm bunlar ne zaman olacak?" diye sordu, umursamaz görünmek için elinden geleni yaparak.

Jovie, "Asistanımın iki buçuk haftası daha var, sonra birkaç günlüğüne kapatacağım, yani Maggie Aralık başından sonra herhangi bir zamanda başlayabilir," diye açıkladı.

Tyler başını salladı.

Odayı garip bir sessizlik kapladı.

Neyse ki Jovie konuştu ve kızları Tyler'a günlerini daha fazla anlatmaları için cesaretlendirdi. Bu sadece odadaki havayı değiştirmeye yönelik bir girişimdi çünkü zaten günleriyle ilgili büyük küçük her ayrıntıyı anlatmışlardı.

Yemeğin geri kalanı, gelecekle ilgili herhangi bir konuşma olmadan sorunsuz geçti.

Her ne kadar devam etmeye çalışsam da Tyler hep birlikte film izleyeceğimizden bahsedince kendimi affettirmek zorunda kaldım.

"Hadi bir Noel filmi izleyelim. Hangisini izlemek istersiniz?" diye sordu.

Tatum her şeye hazır olduğunu açıklarken, Jovie düşünmeye başladı.

Onlara başının ağrıdığını söyle.

"Hepiniz," diye başladım. "Sanırım ben misafirhaneye gideceğim. Başım ağrımaya başladı ama beni yemeğe ve kızlar gününde size katılmaya davet ettiğiniz için minnettarım!"

Jovie hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle bana sarıldı.

"Bizimle gelmenize çok sevindim! Çok eğlendik. Seni yarın arayacağım!" diye söz verdi.

"Tamam," diye sııttım.

Beni bir ayı gibi kucaklayan Tatum, başımın üstünü öptü.

"Yakında görüşürüz, ufaklık."

Beni bıraktığında, iki küçük çocuk da bacaklarıma saldırdı ve neredeyse beni deviriyorlardı. Kalbim o kadar doluydu ki patlayabilirdi.

Muhtemelen hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

Beni bıraktılar ve Phoebe'nin odasına doğru yola çıktılar.

Tyler bir kolunu uzattı, ben de altından geçtim.

Ahh, klasik arkadaş bölgesi kilise kucaklaşması.

"Kızlarla eğlenceli bir gün geçirdiğine sevindim,"

dedi. "Teşekkürler, ben de."

Arka kapıyı açıp bahçeye çıkmadan önce onlara el salladım. Soğuk hava keşke içeride, ateşin karşısında olsaydım da diğerleriyle birlikte Noel filmi izleseydim dedirtti.

Misafirhane sadece yirmi adım ötede. Hayatta kalacaksın.

Yürürken kalbim hızla çarpıyordu. Karanlıkta dışarıda dolaşmak beni her zaman korkuturdu.

Zihnim tam olarak o anı seçti.

Ty ve Tatum arasında geçenleri duydum. Hiç düşünmeden koşmaya başladım. Beş adımda ön verandaya vardım. Kapının kilidini olabildiğince hızlı bir şekilde açarak kapıyı açtım ve aceleyle içeri girdim. Kapıya yaslandım ve nefesimi tutmaya çalıştım. Kalbim göğsümde dört nala atıyordu, endişemin ve tamamen formsuz olmamın ürünüydü.

Orospu, formsuz kışınla zıplamaya falan başlamalısın.

Tyler

Tamam, evet, biliyoruz... Noel Baba oluyor. Harikulade.

Arkadaşlarımı ne kadar sevsem de, bu film gecesi fikrini ortaya atmamın tek nedeni Maggie'nin kalıp takılmasını istememdi. Hiç aklıma gelmemiştir. ve misafirhanede saklanırdı.

Senin etrafında olmak istemiyordu ve bunda da haklıydı,

ahmak. "Aklın bahçenin diğer ucunda, değil mi?" Tatum

beni dürttü. Kahretsin, o kadar belli mi ediyorum?

"Bu sabah aptalca bir şey söyledim ve bunu düzeltmem gerekiyor," diye açıkladım.

"Ne dedin sen?" Jovie suçlayıcı bir şekilde

sordu. Gözlerimi devirdim.

"Paylaşmak üzere olduğum bir

şey yok." Gözlerini kısmıştı.

Bir kız günü ve takım değiştirdi.

Karısının sorgulamaya başlamak üzere olduğunu hisseden Tatum söz aldı.

"Neden Pheeb's'i bu gece bizimle birlikte geri götürmüyoruz? Geç gelebilirim ya da bir gün daha izin alabilirim. Sen işe ne zaman dönüyorsun?"

"Yarın. Onu dokuz gibi Bayan Ryan'a götürecektim, böylece öğlen işe gitmeden önce biraz kestirebilecektim."

"Onu götürebilirim ve Rory'nin de kalıp kalamayacağına bakabilirim. İndiğimde onları alabilirim."

"Tamam, Frick ve Frack, seansım yok. İkisi de benimle kalabilir," diye teklif etti Jovie.

Otuz dakika sonra, ben ve aptallığım dışında ev bomboştu.

Gidip bakalım sadece ikimiz varken benimle konuşacak mı?

.....

Hâlâ uyanık olmalı. Burası Fort Knox gibi aydınlatılmış.

Kapıyı çaldım ve bekledim. Hiçbir şey
yoktu.

Vazgeçmek istemeyerek kapıyı birkaç kez daha çaldım.

Çok daha fazla hiçbir şey.

Düğmeyi çevirdiğimde kapının kilitli olduğunu gördüm.

İyi ki anahtarım var.

Cebimden çıkarıp kapının kilidini açtım.

Oturma odası boştu, mutfak da öyle.

Geriye yatak odası kalıyor.

"Maggie?" Seslendim.

Onu ölümüne korkutacaksın.

"Maggie! Benim!"

Kesinlikle kışını bahçeye geri götürmelisin.

Yatak odasının kapısı açıktı ve başucu lambası yanıyordu.

Odaya girdiğimde, hızlı bir tarama omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.
Onu hiçbir yerde bulamadım.

Biz filmi izlerken gitti mi? Hangi cehenneme gitmiş olabilir?

Panik damarlarımda dolaşıyordu.

Bunu hak etmeyen insanlara pislik gibi davranırsan böyle olur. Kıçını arkada bırakırlar.

Birden banyonun kapısı açıldı ve kadın odaya girdi.

Etrafına sardığı havlu ne yaptığına dair yeterince kanıttı ve bunu bir seçenek olarak bile düşünmediğim için kendimi gülünç hissettim.

Çünkü kalkıp gitmiş olsaydı bunu hak etmiş olacağını biliyorsun.

Şaşırtıcı bir şekilde hiç de korkmuş görünmüyordu. "Neden buradasın?" diye sordu soğuk bir şekilde.

Bu iyi gitmeyebilir.

"Seninle konuşmak istedim."

"Yaptığın başka hatalar hakkında mı yoksa...?"

Oh, tamam, o zaman yüz tutuyoruz.

"Bunun bir hata olduğunu söylememeliydim. Hata değildi. Sadece Pheeb's bizi gördüğü için korkmuştum," diye açıkladım.

Kıllandı.

"Ben sadece ona yanlış bir izlenim vermemeye özen gösteriyorum ve Bizi yatakta birlikte gördüğü için endişelenmiş olabilir," diye devam ettim.

Odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve yataktan eşofman altımı aldı. Tek kelime etmeden havluyu bıraktı ve bana sadece yirmi dört saat önce yalayıp yuttuğum çıplak bedenin mükemmel görüntüsünü verdi.

"Hayır, sorun değil. Anlıyorum. Bir daha olmayacağına eminim," diye söz verdi eşofmanımı kalçalarının üzerinden çekerken.

"Maggie, ben gerçekten -," diye girişimde bulundum.

"Bunları yıkayıp sana geri getireceğim, söz veriyorum. Jovie ve Tatum bu hafta sonu oraya taşınabileceğimi söylediler, yani o zamana kadar sana geri getireceğim," diyerek kapüşonunu ıslak başının üzerine çekti.

Bugün Çarşamba.

Onunla takılmak için sadece iki günüm kaldı. Bu tam bir saçmalık.

"Görünüşe göre her şeyi çözmüşsün," diye kesin bir dille konuştum.

Çantasından bir fırça çıkararak, esmer yumaklarla uğraşmaya başladı.

Saçlarını taramasını izlerken aklıma bir şey geldi. "Neden korkmadın?"

Bana şaşkın bir bakış attı.

"Korkuyor musun?"

"Geçen gün içeri girdiğimde, geri geleceğimi bildiğin halde ödün koptu. Bu gece, bilmiyordun ama beni gördüğünde korktun."

Düşünüyor gibiydi.

"Emin değilim. Sanırım bir seviyede burada kendimi güvende hissediyorum, bu yüzden aklım doğrudan tehlikeye gitmedi."

Burada kendini güvende hissediyor.

Ona doğru yürüdüm, onu kollarıma çektim. O da bana sarılmadı ama geri de çekilmedi.

Alabildiğimi alacağım.

"Bence Rawlins'lerin misafirhanesine taşınmamalısın," diye itiraf ettim.

"Bunu duyduğuma üzuldüm," diye kesin bir dille cevap verdi.

Ses tonu, Phoebe bana kötü olduğumu söylediğinde kullandığım ses tonuyla aynıydı.

Çünkü akşam yemeğinde pasta yemesine izin vermeyeceğim.

Anladığım kadarıyla taşınmasını istemem onun umurunda değil.

Farkına vardığım şey düşündüğümünden daha derindi. Ciğerlerim göğsümde daraldı.

"Bana yardım etmek için yaptıklarına minnettarım Tyler. Buraya taşınmama izin vermen çok güzel bir teklifti ama bu benim için iyi bir fırsat. I

Creek's Edge'de kalmayı gerçekten planlamamıştım ama Jovie'den gerçekten hoşlanıyorum ve bunun iyi bir şey olacağını düşünüyorum. Üzgünüm ama böyle olacak."

Sesi sondu. Kesin. Tartışmaya yer bırakmadı. Başımı sallayarak onu serbest bıraktım.

"Hadi git ve biraz uyu, Mags," diyerek özenle hazırlanmış yatağı işaret ettim.

O gösterişli mavi gözleriyle bana baktı.

"Cinsel bir şey istemiyorum ama bu gece burada benimle kalmak ister misin?" diye sordu kararsızca.

Bu gece, yarın gece.

"Elbette," diye alttan aldım.

Gülümsemesi yatağa girdiğimizde hissettiklerimi taklit ediyordu. Birbirimizle o kadar uyumluyduk ki, bazılarının bizi hâlâ yabancı olarak gördüğünü hatırlamakta zorlanıyordum.

Kollarımla ona sarıldığımda ikimiz de huzurlu bir uykuya daldık. İki gün sonra, o gitmişti.

Manolya

Bir ay sonra

"Magnaloo! Hediyelerle geldim!" Jovie seslendi.

Kafamı banyodan dışarı uzattım.

"Geliyorum!" Ağzım diş macunu dolu olduğu halde bağırarak karşılık verdim.

"Ağzınsa yutman gerekiyorduhhhh" diye şarkı söyledi.

Aynada kendime bakıp başımı salladım.

Doğru dürüst bir oyunculuğu olmamasına rağmen, Jovie kısa sürede en yakın arkadaşlarımdan biri.

Banyodaki işimi bitirdikten sonra hâlâ yeni olduğum oturma odama girdim.

"Günaydın, sürtük!" diye karşıladı beni.

"Selam dostum!"

Bana aptalmışım gibi baktı.

Gözlerini devirerek, "Rory ile çok fazla Mickey izliyorsun," dedi.

"Elimde değil! Bana o acınası bakışını attığında, hangi gizemli fare maketini alacağımızı görmek için Kulüp Evi'nde ona katılmam gerekiyor!"

"Seni bir keman gibi alıyor. Phoebe de öyle."

Gülümsedim, haklı olduğunu çok iyi biliyordum. İkisi söz konusu olduğunda kesinlikle zayıf bir nokta var, ama bununla iyiyim.

"Phoebe'den bahsetmişken, Tyler yine seni sordu," gözleri parladı.

Başımı salladım.

Tyler'ın evinden bir ay önce taşındım. Bana sessiz kalmamı söylemişti. İlk birkaç gün tedavi gördüm ve o konuşmaya hazır olduğunda duvarlarım yerlerine geri dönmüştü. Gerektiğinde arkadaşça davrandım ama ona gerekenden daha fazla yaklaşmasına izin vermedim, onu sadece Jovie, Tatum, Calloway ve kızlarla grup yemekleri yediğimizde görüyordum.

İnsanlara, onlar için önemli olmadığımı kanıtlamaları için ikinci bir şans vermekten bıktım. Bana kim olduklarını gösterdiklerinde, onlara inanacağım... ilk seferde.

"Bu konuyu çok detaylı konuştuğumuzu biliyorum, ama bence onu bir dinlemelisin," diye araya girdi. "O gerçekten iyi bir adam. Sadece çok şey yaşadı ve Phoebe'yi korumak her zaman ilk önceliği oldu."

Kızım, bana bilmediğim bir şey söylemiyorsun. Ne kadar iyi bir baba olduğu... muhtemelen onda en çekici bulduğum şeylerden biri bu.

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Ona mesaj atarım."

"Güzel," diye sırtıttı. "Şimdi kıçını giydir. Bugün uzun bir gün geçireceğiz, hadi durma ve neşeli bir orospu çocuğu olmaya hazırlan."

"Jolly orospu çocuğu yükleniyor."

Başını sallayarak konuk evinden ayrıldı.

Onun asistanı olarak işe başlayalı iki hafta oldu.

Beklediğimden daha eğlenceliydi ama aynı zamanda çok daha fazla iş vardı. Bu işin büyük bir kısmı, Noel fotoğraflarını çekirmek isteyen ailelerle ağzına kadar dolu olmasından kaynaklanıyor. Kendisinin haberi olmadan Point & Shoot Studios, Jovie'nin gelinlerinden birinin düğün albümünü onlara göndermesinin ardından *Say It Ain't Southern* dergisinde yer almıştı. Birisi bize ulaşmak için üç saat araba kullandıklarını söyleyince Jovie sorular sormaya başladı. Gizli tanıtımın sonucu Jovie'nin günde on dört saat çalışmasına ve hala dolu olmasına neden oldu. Birkaç gece önce bana geldi ve haftada birkaç gece halk üniversitesinde fotoğrafçılık dersleri alıp alamayacağımı sordu, böylece onun ikinci nişancısı olabilirdim.

Bu da beni dün gece nasıl sıfır saat uyumuş gibi hissettiğime götürüyor. Sabah 8'den akşam 8'e kadar çalıştım ve ardından akşam 9-11 arasında bir gece dersim vardı.

Her şeye değecek.

Hayatım o kadar kısa bir süre içinde o kadar büyük ölçüde değişmişti ki düşünmek bile başımı döndürüyordu.

Gerçekten Tyler'a ulaşmalısın. Eğer o olmasaydı, bunların hiçbirisi mümkün olmazdı. Hiç gerek yokken seni yanına aldı ve seni Jovie ve Tatum'la tanıştırdı.

Sanki aynı konuşmayı kafamda defalarca yapmamışım gibi gözlerimi devirerek kendime baktım. Gerçek şu ki, onu özlemiştim. Sanırım garip bir arkadaşlık dönemine girmiştik ama birlikte geçirdiğimiz kısa süreden sonra bile onunla nasıl arkadaş olabileceğimi bilmiyordum.

Yanlışlıkla Jovie'ye yalan söylemek istemediğim için telefonumu çıkardım ve ona bir mesaj gönderdim.

Hey, üzgünüm, son zamanlarda çok yoğunum. Eminim Jovie stüdyodaki çılgınlığı açıklamıştır. Son birkaç akşam yemeğini kaçırdığım için nefret ediyorum. Gece dersleri çılgınca. Umarım iyi gidiyorsundur.

Tamam, bitti.

Çantamı kaptığım gibi kapıya yöneldim.

Rawlins'lerin arka bahçesinde yürürken esnedim.

Galonlarca kahve içeceğimiz bir sabah olacak.

Aralık havası kot pantolonumu sanki onsuz dolaşıyormuşum gibi kesiyordu.

Yaz mevsimini istemiyorum ama kutup ayısı çuvalının içinde yuvarlanıyormuşum gibi hissetmekten de biraz sıkıldım.

Arabama yaklaşırken hızımı artırdım.

Ver şu lanet sıcaklığı.

Altima'ya ulaştığımda kalbim sıkıştı.

Bir zamanlar mükemmel bir şekilde işlenmiş pencereden içeri bir am ağacı giryordu.

Kolum büyüklüğünde bir dal. Cam kırıkları pencere pervazını ve altındaki zemini kirletiyordu.

"Bu ne lan!?" Yüksek sesle bağırdım.

Sinirlenerek Rawlins'lerin n kapısına gittim.

Aileleriyle yeterince rahat olduğum için buna gerek duymadım ve kapıyı almadan içeri daldım.

Mutfak masasında oturan Tatum başını kaldırdı, sabahın bu saatinde bir tür kriz yaşıyor olmama hiç şaşırmamıştı.

"Günaydın, Skip!" Stüdyonun her yerinde zıpladığımı fark ettikten sonra bana taktığı lakapla beni selamlayarak konuştu.

"Günaydın. Bir sorunum var," diye başladım. "Arabamın içinde bir ağaç var." Bana aklımı kaçırmışım gibi baktı.

Aniden, bir elektrik topu gibi, Aurora hızla aşağıya indi. Koridor.

"Maggie Teyze!" diye bağırarak kendini bacaklarıma attı.

"Günaydın Ro," diye gülümsedim ve yarım taranmış saçlarını karıştırdım.

"Aurora Ann Rawlins, saınla işim bitmemişti!" Jovie bir anda Koridorda elinde bir şişe sa açıcı ve süslü bir fırça tutuyordu.

"Hey, sorun nedir?" diye sordu yüzümü fark ettikten sonra.

"Görünüşe göre arabasında bir ağaç varmış," diye açıkladı Tatum kahkahasını bastırarak.

Bana dönerek, "Senin şeyinde bir ağaç... ne?" diye sordu.

Avucumu yüzüme bastırarak kendimi açıkladım.

"Arabama binmek için dışarı çıktım ve içinde bir am ağacı çubuğu vardı!" "Yani... bir dal mı?" Tatum teklif etti.

"Rawlins, yemin ederim..." diye tehdit ettim.

Sırıtarak masadan kalktı ve sandalyesini masanın altına itti. "Hadi gidip şu ağacı görelim."

Jovie'yi Aurora ile saç hakkında kavga etmesi için bırakarak, Tatum ve ben yürüdük.

Dışarıdaki hırpalanmış Nissan'a.

Sanki bu kaltağın bir çürüğe daha ihtiyacı varmış gibi. Zaten son demlerini yaşıyor.

Tatum hasarı inceledi.

"Tamam, bu bir dal, ağaç değil, ama bunu Bay Hodges'a ileteceğim. ve kışına yeni bir bardak takmalarını sağla. Bir zamanlar olduğu gibi iyi olacak."

Gözlerimi devirdim.

Arabam hakkında tartışmak Jovie ve Tatum ile sık sık yaptığım bir şeydi. Yedek SUV'larını kullanmam için bana yalvardılar çünkü eski arabam ama misafirhane için kira ödememe izin vermediklerinde reddetmiştim.

"Eğer oraya götürebilirseniz, Bay Hodges'a söyleyin faturayı bana stüdyodan göndersin." Gözlerini devirme sırası ondaydı.

Rawlins'lere bu kadar yakın olmakla ilgili tek şikayetim - aptalca bir şikayet olabilir - onlara sürekli kendi ayaklarımın üzerinde durabileceğimi hatırlatmak zorunda kalmak. Her zaman bana yardım etmek ve benim için bir şeyler yapmak istiyorlar, ancak bana yaşayacak bir yer ve bir iş verdikleri için onlara zaten o kadar borçluyum ki, bunu reddediyorum Her seferinde.

Birinin bu uzvu pencereden atması gerektiğini fark ettiğimde, ensemdeki tüyler diken diken oldu, eski korku ve endişe hissi midemin çukuruna geri döndü.

Bu kadar zaman sonra, hala peşimden geliyor.

Tatum aklımın nereye gittiğini gördü ve beni sıcak bir kucaklamanın içine çekti.

"Skip, etrafına bak," diye nazikçe konuştu.

Ön bahçelerine baktığımda, benim yeni araba süsümün aynısı olan bir ton dalın etrafa saçıldığını fark ettim.

Kendimi rahatlamış hissettim.

Beni biraz sıktı.

"O burada değil ve sen güvendesin. Güvendesiniz," diye tekrarladı.

Taşındıktan birkaç gün sonra, Jovie ve ben biraz fazla bir şişe Barefoot Moscato ile coşkulu ve ona içimi döktüm. Beni Creek's Edge'e neyin getirdiğini öğrendikten sonra hemen Tyler'ı aramaya çalıştı ama ben izin vermedim. Tyler'ı arayıp aramayacağımızı sordu. Onların arkadaşı olduğumu, evlerinde yaşadığımı, stüdyolarında çalıştığımı ve sonuçta çocuklarını etkileyebileceğimi düşünerek en azından Tatum'a söyleyebilirdim. Tyler'a söylemediği sürece Tatum'a söylemeyi kabul ettim.

Tatum o zamandan beri güvende olduğumu bildiğimden emin olmak için elinden geleni yapıyordu. Bana silah güvenliği ve nasıl düzgün ateş edileceği konusunda rastgele bir eğitim vermek için bir bahane uydurdu, ben isteyken bir gün konuk evinin pencerelerine ve kapılarına ekstra kilitler taktı, o

Ben bakmıyorken arabama bir kutu biber gazı soktu ve misafir evinin her tarafına hareket sansürlü ışıklar koydu.

Moralim bozuk bir şekilde onu eve kadar takip ettim. "Her şey yolunda mı?" Jovie endişeli bir sesle sordu.

"Sürücü camında bir uzuv var ama bugün tamir ettireceğim. Bay Hodges," diye açıkladı

Tatum. Kızın gözleri dehşetle irileşti.

"Rüzgârdan oldu," diye söz verdi. "Bahçenin her yerinde dallar var. Dün gece rüzgar saatte 30 mil hızla esiyordu."

Gözle görülür şekilde rahatladı.

Boğazımda bir yumru oluştuğunu hissettim.

Buraya asla gelmemeliydim ve ona benim ve geçmişim yüzünden endişelenmesi gereken tüm bu ekstra şeyleri vermemeliydim.

"Hayır, hanımefendi. Öyle bir şey yok," diye telaşlandı. "Burada güvende olduğumu bildiğimiz bir yerde olduğun için mutluyum ve hayır, bana ek bir stres ya da endişe yaratmıyorsun."

Sanki aklımı okuyabiliyor.

"Tamam. Beni işe bırakabilir misin?"

"Seni götürebilirim," diye teklif etti Tatum. "Ama bana o güzel kıçlı patronunun sinsi fotoğraflarını göndereceğine söz verirsen. Onların bağırsaklarına girmeye çalışıyorum."

Jovie gözlerini devirerek araya girdi. "Benimle gelebilirsin. Ama önce Rory'yi Bayan Ryan'a bırakmam gerekiyor."

"Tamam, teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme," diye telaşlandı. "Sana milyarlarca kez söyledim, zaten birlikte at sürmemiz daha mantıklı."

"Biliyorum ama genelde doğrudan Southlake'e gidiyorum, gece derslerinde arabayı kendim kullanmak daha kolay oluyor."

"Bu beni sevmediğini söylemenin çok mantıklı bir yolu," diye alay etti.

Başını bize doğru sallayan Tatum, bana tek kolla sarılmadan önce karısını öptü.

Aurora'yı burnunun ucundan öperken, "Tyler ve Pheeb's'in bu akşam yemeğe geleceklerini unutmayın," diye hatırlattı.

"Cal nerede? Calloway! Gidelim, dostum!"

Babasının sesini duyan Cal mutfağa doğru ilerledi.

Bana Aurora kadar ısınmamıştı ama beni her gördüğünde konuşmaya başladı.

"Günaydın, Cal!" diye seslendim.

"Günaydın," diye yarı gülümsedi.

Bir gün dostum, benim gelmiş geçmiş en eğlenceli, en harika Maggie Teyze olduğumu göreceksin.

"Tamam, bubba, git anneni ve k z kardeşini sev ki seni okula g t rebilelim."

Hem Jovie'yi hem de Aurora'y  öyle bir kucakladı ki içimde kıskançlık hissinden başka bir şey duyamadım.

Ailelerine yakın olmak büyük bir l tuftu ama bazen de bana böyle bir aileye sahip olmanın muhtemelen hiçbir zaman yeterince şanslı olamayaca ımı hatırlatıyordu.

Ruh halim bu sabah kendine acıma havuzunda ciddi bir düşüş yaşıyor.

Daha iyi bir gün geçirmeye kararlı bir şekilde, gelecek günlere odaklandım. Noel'e sadece iki hafta vardı, sonra da Yeni Yıl.

Yeni yıl için hiç olmadığım kadar heyecanlıydım.

Yepyeni bir yıl olacaktı ve Caleb bu yılın tek bir gününde bile leke olarak kalmayacakt .

Pozitiflikten başka hiçbir şeyin olmadığı yeni bir başlangıç.

Tyler

"Evet dostum, heyecanlıyım. O da orada olacak mı?" diye sordum. "Gelecek. Bu akşam dersi yok," diye açıkladı Tatum.

Nihayet! Onu görebileceğim.

Tatum'la takılırken biraz dans ettim. Maggie'yi son birkaç haftadır görmedikten sonra, nihayet bu gece onu görebilecektim.

Bir aydır misafirhaneden taşınmıştı ve benim aklıma hala onu kontrol etmek için oraya gitmek gibi rastgele bir düşünce geliyordu. Ne kadar kısa olursa olsun

Burada yaşadığı süre boyunca, o küçük esmer beni çok etkilemişti.

Bu sabahki mesajını tekrar okudum.

Sesi istediğimden çok daha soğuk geliyor ama umarım bu gece bunu değiştirebilirim.

Ona garip olmadan da yakın olabileceğimizi göstermeye kararlıyım.

Nerede hata yaptığımı biliyordum. Tatum bana işaret etmişti.

Gerçekten taşınmış olması hoşuma gitmedi ve buna onu dışlayarak karşılık verdim. Açıkçası yanlış bir şey yaptım ama başka nasıl davranacağımı bilemedim. Kendimi onun kapatmak için sabırsızlandığı bir bölüm gibi hissettim.

En azından sonunda seni terk etmesinin duygularını incittiğini kabul ediyorsun.

Bu geceki planım onunla oturup sadece arkadaş olmanın bizim için en iyi seçenek olup olmadığını bilmediğimi söylemek ve belki daha fazlasını isteyip istemediğini görmektir.

Bu ona karşı dürüst olmanız için son fırsatınız olabilir, o yüzden bunu mahvetmeyin.

"Pheeb! Bil bakalım bu gece kimi göreceğiz!" Evin içinde bağırdım.

Küçük ayaklarının koridorda pıt pıt attığını duydum.

"Bayan Maggie?!" Bana sordu, küçük sesi umutla canlıydı. "Bayan Maggie!"

Bir çığlık attı ve kendini kollarıma attı. Kalbim onun tepkisiyle yerinden fırladı.

Magnolia'ya gerçekten bayılıyor.

Phoebe, Aurora ile haftada en az bir kez yatıya kaldıkları için Maggie'yi sık sık görebiliyor, ancak onun etrafta olacağını öğrendiğinde her zaman bu şekilde tepki veriyor.

"Acaba Belle çorabını evinde asılı tutuyor mudur?"

"Emin değilim Punkin, ama eminim muhtemelen öyledir," diye kızımı temin ettim.

Onu oynaması için odasına gönderirken, akşam yemeği için güzel ama abartılı olmayan bir şeyler seçmeye koyuldum.

Dolabımı karıştırırken, bana pijama pantolonumu geri vermediğini hatırladım.

Umarım hala onları kullanıyordur.

Bir çift soluk kot pantolon ve üzerinde "Big Nick Energy" yazan Noel Baba tişörtünde karar kıldım.

Komik olduğunu düşünecek.

Telefonumu kontrol ettiğimde, ondan gelen başka bir mesajla karşılaşınca şaşırdım. Genelde tek seferde bir mesaj atar.

Moralim yükseldi.

Ben iyiyim, teşekkürler. Bu sabah arabamın içinde bir ağaç vardı.
ama bu üçlü espresso ile sıcak latte yaralarımı sarıyor.

Neymiş o? Bir ağaç mı?

Hızlıca cevabımı yazdım.

Ağaç mı? Nasıl yani? Seni yalayan herhangi bir şey hakkında yorum yapmaktan kaçınacağım.

Yakında cevap vereceğine dair parmaklarımı çaprazlayarak gönder tuşuna bastım.

Bu kız sana ergen bir çocuk gibi davranıyor.

Telefonum çaldı.

Rüzgâr sanırım. Ne yazık ki kimse ve hiçbir şey beni yalamıyor.

Buna söyleyebileceğim o kadar çok şey var ki ama hiçbirini söyleyecek cesaretim yok.

Ne kaçırdıklarını bilmiyorlar. 10/10 tavsiye ederim.

Bu yeterince güvenli görünüyor.

Midemde düğümlerle gönder tuşuna bastım.

Telefonuma baktım, bana tweet atmasını istiyordum. Hayal kırıklığına uğratmadı.

Ben isteyken amımı ıslatma. Dikkatimi dağıtırsın.

Aletim spor şortumun içinde zonkluyordu.

Ne zamandan beri bu kadar açık sözlü?

Peki, ıslatmak için en uygun zaman ne zaman? Programı görmedim.

Yanına bile yaklaşmadan onu istememi sağlaması tam anlamıyla bir büyücülük.

Onun yanıtı da benimki gibi hızlı bir şekilde geldi.

Bu gece benim için uygun.

Oooh, evet, hanımefendi.

Takvime ekliyorum. İŖe git, akŖam g r Ŗ r z.

Gülümseyerek telefonumu Ŗortumun cebine soktum.

Bu gece daha yavaŖ gelebilir mi?

Manolya

Bugün başından beri garipti.

Tyler'a karşı beslediğim azgın düşüncelere teslim olmak bu öğleden sonrası için bingo kartımda yoktu. Yine de kendimi masamda oturmuş, onunla beni yalaması hakkında konuşurken buldum.

Bunu sen kışkırttın, seni edepsiz. O mükemmel bir beyefendi gibi davranıyordu ama sen işi çığırından çıkardın.

Bu gece onunla birlikte çarşafımdan içine girme fikrine gülümsedim.

Belki de sadece karşılıksız sevişen arkadaşlar olabiliriz.

Ellerinin tekrar üzerimde olduğu düşüncesiyle külotumda biriken ıslaklığı hissedebiliyordum.

Stüdyonun kapısının açılması bana işte olduğumu hatırlattı.

Uzun boylu, siyah saçlı bir adam içeri girdi, yüzünde sevimsiz bir sırıtış vardı.

"Merhaba, Point & Shoot Stüdyolarına hoş geldiniz. Bizimle bir randevunuz var mı?"

"Hayır, hanımefendi. Deja Brew'da sırada arkanızdaydım ve bunu düşürdünüz." Eldivenlerimden birini uzattı.

"Teşekkür ederim," diye karşılık verdim, içimi tuhaf bir duygu kaplamıştı. "Sorun değil," diye sırtıttı.

Tamam, şimdi gidebilir misin?

"Seni takip ederken biraz tuhaf hissettim ama geri aldığımdan emin olmak istedim."

Beni takip mi etti? Bu çok ürkütücü.

"Peki, minnettarım. Umarım iyi bir gün geçirirsiniz," diye kararlı bir şekilde konuşarak onu gönderdim.

"Umarım sen de seviyorsundur."

Hareket etmedi. Sadece bana baktı.

Kanım damarlarımda dolaştı, duyularım inanılmaz derecede yükseldi.

"Hey, Mags, sen - oh, özür dilerim! Burada bir müşterimiz olduğunu fark etmemiştim," diye araya girdi Jovie.

"Ben müşteri değilim," diye açıkladı. "Magnolia eldivenini kafede düşürdükten sonra ona geri getirdim."

"Çok nazıksınız!" Jovie fışkırdı.

Jo, lütfen vücut dilimi oku.

"Hiç sorun olmadı. Siz hanımlara iyi günler dilerim," dedi ve şapkasını eğdi.

Bir dakika sonra kapıdan çıkmıştı.

"Maggie!" Jovie elini omzuma koydu. "Ha?

Dinliyorum," diye yalan söyledim.

"Kendinden geçmiştin. İyi misin?" Endişeli görünüyordu.

Kendimi sakinleştirmeye çalışarak, "Ben iyiyim, sadece biraz garipti," diye açıkladım. "Hayır, burada insanlar böyledir. Hepsi iyi ve boktan.

Çılgınca, değil mi?" diye şaka yaptı. Gözlerimi devirdim. "Alaycı göt."

Memleketini bildiği için onu dinlemeye karar vererek, aklımdan çıkarmak için elimden geleni yaptım.

Kendimi işe vererek, Tyler ve ürkütücü eldivenli adam dışındaki her şeye ve her şeye odaklandım. Farkına varmadan, işten çıkma vakti gelmişti.

Ayaklarımızın yere basmadığını hissederek, Jo ve ben ön kapıya doğru yürüdük.

Bugün özellikle çılgın bir gündü ama sadece on iki saat içinde on dokuz başarılı seans gerçekleştirmiştik. Kızım yorulmuştu.

Ön kapıyı arkamızdan kilitleyen Jovie kolunu bana doladı. "Hadi gidip adamlarımızı görelim."

Gözlerimi devirdim, ama beynim bir karşılık düşünemeyecek kadar kızarmıştı.

Seninleyim kızım.

Tyler

Tatum ve Jovie'nin evindeki enerji Noel ruhu ile canlı ve iyiydi.

Tatum ve ben mutfakta herkes için akşam yemeği hazırlarken, kızlar ve Cal oturma odasında takılıp Elfi izliyorlardı. Mutfağın diğer tarafındaki Alexa'dan usulca Noel müziği çalıyordu ve ben üzerinde Noel Baba resmi olan kırmızı bir bıçakla salata için marul doğruyordum.

Toka.

"Jo'nun bu bıçakları nereden aldığını bilmem gerekiyor," diye Tatum'a ıkıştım.

"Bunlar bizim için bir düğün hediyesiydi," diye açıkladı. "ok saçma ve abartılılar ama yine de her yıl onları çıkartıyor."

Sırıttım. "Konu Noel olduğunda abartı diye bir şey yoktur."

Oturma odasından bir kargaşa duydum.

"Anne!"

"Maggie!"

Kalbim boğazıma kadar fırladı.

O burada!

Mutfağa doğru yürüyen Jovie, kocasına doğru bir adım attı. Kocasını onu tam ortada karşıladı ve kollarının arasına aldı.

Biraz PG-13 davranışından sonra odada olduğumu kabul etti. "Hey dostum!" diye sıcak bir şekilde konuştu ve beni kucakladı.

"Nasılsın, Jo?" Onu sıktım.

"Yorgunum. Uzun bir gündü."

"Eğer işinde bu kadar iyi olmasaydın!" Alay ettim.

Işıl ışııl parlıyordu.

Sırtım mutfığa dönükken bile Maggie'nin odaya girdiğini biliyordum. Sanki vücudumdaki her sinir ucu canlanmıştı ve hepsi de onu görmeden olmuştu.

Etrafımda döndüm.

İşte benim kızım.

Kendisi gibi görünmüyordu. Aslında, neredeyse hayalet gibi

beyazdı. "Hey Mags! İyi misin?" diye sordum.

Başını salladı.

"Emin misin? Solgun görünüyorsun."

Bu, Jovie ve Tatum'un dikkatini birbirlerinden uzaklaştırdı.

"Solgun görünüyorsun. Buyur, otur." Jovie büyük adanın etrafında yürüdü ve bardan bir tabure çekti.

"Ben iyiyim," diye sessizce konuştu. "Sanırım akşam yemeğinden önce vaktim olursa bir duş almak istiyorum."

"Ne yazık ki yaklaşık bir saat daha hazır olmayacak. Bugün mahkemeden geç çıktım," diye özür dileyerek açıkladı Tatum.

Jovie onu öyle bir öptü ki, lazanyasının hazır olması için sonsuza kadar bekleyeceğini söyledi.

Maggie yavaşça koltuktan kalkarak, "Tamam, birazdan dönerim," dedi. "İyi misin Mags?" Jovie bir kez daha sordu.

Başını sallayarak arka kapıya doğru yöneldi, oldukça dengesiz görünüyordu ayaklarının üzerinde. Cam kapıyı yavaşça geri kaydırıp arka güverteye adım atmasını izledim.

Doğru olmayan bir şeyler var.

"Hey millet, ben gidiyorum -."

"Lütfen yap. Hiç de kendisi gibi görünmüyor. Bütün gün böyle olmadığını söylemek isterdim ama sanırım bütün gün toplam beş dakika konuşabildik," diye açıkladı Jovie, sesi suçluluk duygusuyla doluydu.

Rekor bir sürede kapıdan çıkıp bahçeyi geçtim ve ön kapının basamaklarına ulaştığında ona yetiştim.

"Hey, hey, bekle, yardım edeyim," diye teklif ettim anahtarlarını karıştırmasını izlerken. Bir buçuk adım sıçradı, neredeyse kendini deviriyordu.

Güvertede, merdivenlerden inerken ve avluyu boydan boya geçerken beni duymadı mı?

"Tyler, beni korkuttun," sesi çatallaştı.

Neler oluyor?

"Hey, özür dilerim," diye söz verdim. "Beni duyduğunu sanmıştım."

Vücudundan bir ürperti geçtiğini hissetmek için tam zamanında onu kollarıma çektim.

"Özür dilerim, Mags. Seni korkutmak istememiştim ama sorun değil. Sen iyisin," diye teselli ettim, sırtını okşayarak.

"Neden ağladığımı bilmiyorum," diye boynuma doğru sızlandı.

"Şşş, sorun değil. Ağlaman gerekiyorsa ağla." Sırtını okşadım.

Ondan anahtarlarını alarak kapısının kilidini açtım ve ikimizi de içeri götürdüm.

"Bu yerin ışık düğmesi nerede?"

Kıkırdadı, koşullar göz önüne alındığında güzel bir sestti. "Ön kapının yanında."

Onu bırakarak, bir düğme aramak için kapıya doğru yürüdüm.

Kendimi Ray Charles'ın Waldo Nerede kitabı gibi hissediyorum.

Sonunda düğmeyi buldum, çevirdim ve oda kükreyerek canlandı.

"Bu düğme neden duvarın bu kadar yukarısında?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok," diye kıkırdadı. "Sanırım Tatum çok uzun olduğu için."

"Evet, ben de uzunum ve anahtarın omuz hizamda olmasını beklemiyordum," diye telaşlandım.

Bana zayıf bir gülümseme verdi.

Canını sıkan her neyse onu düzeltme ihtiyacıyla ona tekrar sarıldım. İçimde eridi ve bana gittiğinden beri onu ne kadar özlediğimi hatırlattı.

Saçları ev gibi kokuyor.

"Oturabilir miyiz?" diye sordu.

"Tabii ki!"

Onu kanepeye götürdüm,

Onun oturuşunu izledikten sonra yanına oturdum. "Neler oluyor, Mags? Kendin gibi görünmüyorsun." *Bu kulağa çok boktan geliyor, Tyler.*

"Kendimi pek kendim gibi hissetmiyorum. Gerçekten çok yorgunum. İş ve dersler yüzünden çok uzun günler geçirdiğim için olduğunu sanıyordum ama kendimi farklı bir düzeyde yorgun hissediyorum. Bir ayağımı diğerinin önüne koyamıyorum, yorgunum," diye açıkladı gözlerinden yaşlar süzülerek.

"Yemek yiyor muydun?" Başparmağımla dizini ovarak sordum.

"Yiyorum," diye söz verdi. "Aslında oldukça sık."

"Sık sık mı? Ne demek istiyorsun?"

Herkes sık sık yemek yemez mi?

"Sanırım daha çok acıktım. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum."

Normalden daha aç ve bitkin mi? Sikeyim.

"Bu kişisel bir soru olacak, bu yüzden şimdiden özür dilerim ama en son ne zaman regl oldun?"

Ne sorumun rahatsız ediciliğinden ne de ima ettiğim nedenden etkilenmedi.

"Emin değilim. Her zaman düzensizdi, bu yüzden hiç takip etmedim çünkü -", diye devam etti. Eli ağzına gitti.

İşte burada.

Hasta olacakmış gibi görünüyordu.

"Hemen döneceğim, burada kal," diye emrettim.

"Bekle, ne?" diye arkamdan seslendi ama ben çoktan kapıdan çıkmıştım.

Avluyu boydan boya geçip güverteye çıktım ve Rawlins'in cam kapısını öyle bir açtım ki, kırılmaması bir mucize.

Jovie elinde bir kadeh şarapla adada oturuyordu, Tatum ise karşısındaki adaya dayanmış, onun söylediği her kelimeye ağzının suyu akarak karşılık veriyordu. İkisi de

Odaya daldığımda bana aklımı kaçırmışım gibi baktı. Jovie,

"Hey, o - yapıyor mu?" diye sormaya çalıştı.

"Hey, hatırlarsınız birkaç ay önce hepiniz

"Başka bir bebek sahibi olma fikri, bu kaltakta hiç hamilelik testi var mı?" Abuk sabuk konuştum.

"Bunu nereden biliyorsun!?" Jovie kocasını hançerlemeden önce bağırdı.

"Daha büyük resim, lütfen!" Bağırdım. "Elinizde var mı?"

Hamilelik testi istemeyi nereden bildiğimi unutup sadece istemiş olmama odaklanınca gözleri büyüdü.

Tabureden zıplayarak koridordan yatak odalarına doğru koştu. Bir süre sonra geri döndüğünde, içinde birkaç farklı folyo paketi olan bir sepeti bana doğru itti.

"Git, Tyler!" Kadın ısrar etti.

Sebepten olduğum tartışma için özür dilemeye fırsat bulamadan kapıdan çıktım.

Misafir evlerinin verandasına döndüğümde, içeri girmeden önce derin bir nefes aldım.

Korktuğunu anlamasına izin verme.

Yüzümde sakın bir ifade olduğunu umduğum bir ifadeyle içeri girerek sepeti ona uzattım.

"Az önce Walgreens'i soymaya mı gittin?" diye

sordu. "Yakın. Bunlardan birini nasıl alacağını

biliyor musun?" Bana Aptal Olma bakışı attı.

"Doğru, pardon. Tamam, işemen için bir bardağa ihtiyacımız var," diye telaşla etrafıma bakındım.

Bulaşık kurutma rafında bir tane görünce hemen ayağa fırlayıp aldım ve ona uzattım.

"İçtiğim bardağa işememi mi istiyorsun?" Meydan okudu.

"Sana başka bir bardak alacağım!"

Tamam, dostum, kaybediyorsun.

Korkmuş görünüyordu.

Onu korkutuyorsun, ahmak. Kendine gel.

Onu kollarıma çekip alnından öptüm.

"Her şey yolunda. Sadece git bardağa işe ve oradan devam edelim." Başını sallayarak banyoya doğru gitti.

Beş dakika sonra, güzel yüzü pancar gibi kızarmış bir halde geri döndü.

"Özür dilerim, içerideyken yazım tıkanı," diye açıkladı utangaç bir şekilde. "Sorun değil," diye ona güvence verdim. "Hadi oturalım."

Kanepede diz dize oturduk, önümüzdeki sehpanın üzerinde bir bardak çiş vardı.

"Hangisini almak istersin?" Ona sordum, gerçekten bir cevabı olmasını beklemiyordum.

"Pembe olan," diye bilgilendirdi beni.

"İlk Yanıt? Tamam."

Titreyen parmaklarımla folyoyu açtım ve çubuğu çıkardım.

"Bunu yapmak istiyor musun?" Ona

sordum. "Hayır, yapabilirsin."

Başımı sallayarak kapağı çıkardım ve çubuğu bardağın içine daldırdım. Bir süre tuttum.

Kapağı yerine takmadan önce on beş saniyenin doğru olduğunu hatırladım.

Ona bakarak, incelemek için sehpanın üzerine oturttum.

"Hatırlat da bu sehpayı senin için temizleyeyim," diye şaka yaptım. "Çubuğu çıkardığımda çiş damlacıkların üzerine bulaştı."

"Çişimin iğrenç olduğunu düşünmen ironik, ama hayatta kalmak için ona sahip olmak zorundaymışsın gibi diğer meyve sularımı höpürdeterek içtin," dedi.

Midemin taklalar atmasına rağmen kıkırdadım.

"Çişinin iğrenç olduğunu söylemedim. Aslında, vücudunuzdaki herhangi bir şeyi iğrenç olarak sınıflandırmak benim için oldukça zor olurdu."

Kulaklarına kadar kızardı.

"Bu şey ne kadar sürüyor?" diye sordu. "Sanırım üç dakika."

"Şimdi bakabilir miyiz?" diye yalvardı.

Onu bu duruma soktuğum için kendimi affetmeyeceğim.

"Evet, bebeğim. Yapabiliriz." Avucunun içini öptüm.

Çubuğu ters çevirdim, iki pembe çizgi gözlerimi lazerden daha fazla yakıyordu.

Siktir. Siktir. SIKTIR!

"Ne yazıyor?" diye fısıldadı.

"Diyor ki... bir bebeğimiz olacak."

Yüzündeki tüm renk zerrecikleri uçup gitmişti.

"Biz... bir bebeğimiz olacak," diye tekrarladı.

Kıpırdamadan oturdum ve tepkisini ölçmeye çalıştım.

Konuşmadığında, onu rahatlatmak için ağzımı açtım ama ben konuşmadan dili ağzımı işgal etti. Diliyle dilime masaj yaptı, ihtiyacı giderek daha da belirginleşiyordu.

Onu kucağıma çekerek öpüşmemizi derinleştirdim ve parmaklarımı dalgalı yelesine doladım.

Bunu ne kadar ileri götürmek istediğinden emin değildim, liderliği ona bıraktım.

Gücün kendisinde olduğunu hissederek kucağımda kaydı ve amı kalçama değerken kontrolsüzce ağzıma doğru inledi.

Aman Tanrım.

Gömleğini başından geçirmek için bir anlığına geri çekildi, sonra bir kez daha ağzımı kendi ağzıyla kaptı. Sırtının küçük kısmına yerleşmeden önce parmaklarımın uçlarıyla omurgasının izini sürdüm.

Hiçbir uyarıda bulunmadan geri çekildi, solgun yüzü şaşkınlıkla gölgelenmişti. "Sorun ne Tyler?"

Ha?

"Yanlış mı? Hiçbir şey, bebeğim, neden?"

"Bana dokunmuyorsun. Çıplak memelerimin şu anda yüzüne baktığının farkında mısın?" diye sordu.

İşte benim ukalam.

"Bunun ne kadar ileri gitmesini istediğinden emin değildim, bu yüzden senin liderlik etmene izin veriyordum."

Gözlerinde tehlikeye benzeyen bir şey parlıyordu.

İki elimi de tuttu ve sıkı göğüslerini avuçlamaları için yönlendirdi. Meme uçları zonkluyordu, serin oda havası onları canlandırmıştı. I başparmaklarımla aynı anda okşadım, bu his dudaklarının arasından bir feryat çıkmasına neden oldu.

"Çok daha hassaslar!" diye açıkladı, göğüslerini avuçlarıma daha da bastırarak.

Şey, odadaki fili ele almak için değil ama...

"Çünkü hamilesin, bebeğim." Başını geriye attı.

"Tekrar söyle."

"Sen hamilesin. Bu yüzden meme uçların dokunuşlarıma karşı daha hassas."

Hırladı, alçak, gırtlaktan gelen ses boğazının arkasından zar zor çıkıyordu.

Bekle, yani bundan tahrik mi oldu?

Meme uçlarını biraz daha okşadım, o sesi tekrar duymaya neredeyse bir sonraki nefesim kadar ihtiyacım vardı.

Bu sefer biraz daha kadınsı bir şekilde bana verdi.

"Hoşuna gitti mi Mags?" Ona sordum, gerçek cevaptan çok sesini duymak istiyordum.

"Lütfen sık beni," diye inledi.

Kahretsin, bu iş çok çabuk kızıştı.

Onu belinden tutup kaldırdım ve kanepeye yasladım. Ben daha yardım edemeden pantolonunun düğmelerini açmış ve kalçalarından aşağıya doğru kaydırmaya başlamıştı bile.

"Neden bu kadar acele ediyorsun?" Kıkırdadım.

"İçimde sana ihtiyacım var. Kendini içimde boşalttığını hissetmeye ihtiyacım var."

Utangaç küçük bakire binayı terk etti.

Kendi kotumun düğmelerini açarak onları ve boxerımı çıkardım. Benim dokunuşum olmadan bile amı parlıyordu. Kendimi onun girişine karşı konumlandırımdı, sikimi içine sokmadan önce izin vermesi için son bir kez baktım.

"Siktir, bebeğim. Beni geriyorsun!" diye haykırdı.

Canını acıttığımdan mı yoksa çığlıklarının zevkten mi olduğundan emin olamadan geri çektim.

Bana attığı bakış sorumu cevapladı ve yavaşça ona doğru kaymamı sağladı. Birlikte hafifçe sallandık, yavaşça yanmak bana İçimde lezzetli bir sızı.

"Tyler, daha hızlı... daha sert," diye yalvardı. "Sert istiyorum." Elimi karnında gezdirerek başımı hayır anlamında salladım.

Hiçbir uyarıda bulunmadan etrafımda patladı, duvarları beni sonuna kadar sıktı. zevk ve acının uçurumunda.

"Hmmm, işte benim kızım. Benim için boşalmaya devam et," diye övdüm. "Seviyorsun Erkek ya da kız bebeğimiz içinde büyüdükçe vücudunun şişeceğini ve büyüyeceğini duydun mu?"

Yavaşça içine girip çıkarken parmak uçlarımı orta kısmında gezdirdim.

"Bebek karnınla çok seksi, çok kadınsı olacaksın Mags," diye homurdandım.

Klitorisıyla alay etmek için aşağı uzandı, elektrik düğmesine bağlandığında çığlıkları daha da yükseldi.

"Meme uçlarının hassas olduğunu mu düşünüyorsun? Tüm o ekstra kan akışı amına ulaşana kadar bekle bebeğim."

"Lütfen Tyler, çok yaklaştım," diye yalvardı. "Bana güveniyor musun?" diye sordum.

"Evet."

Çekerek onu dizlerinin üzerine çöktürdüm.

"Arkanı dön Mags," diye emrettim.

Kafası karışmıştı, söyleneni yaptı.

Sıkı kıcı sikime yaslanmışken, kendimi dar deliğine geri sokmak için onu yeterince kaldırdım.

"Siktir, Tyler. Bu çok derin," diye titredi.

"Çok mu fazla?"

"Hayır, bu... bu çok iyi."

Onu kendime doğru çektim, vücudu sikimin üzerinde güzelce oturuyordu. Etrafına uzanarak, elimi düz karnına doğru uzattım, aynı anda İtişime devam ettiğim an. Öne doğru eğildim, ağzımı kulağına dayadım.

"Seni bu açıdan almayı seviyorum," diye fısıldadım. "Seni çok derinden hissediyorum ve aynı zamanda bebeğimi kucağıma alıyorum." Karnını okşadım.

Patladı.

Sırtını bana yasladığında, tüm vücudu kasıldı, dalgalar zevk onu tekrar tekrar sarsıyordu. Titriyordu, ateşle baş edemiyordu ama umutsuzca alevleri körüklemeye ihtiyaç duyuyordu. Klitorisini ovmak için uzandı, vücudu daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Omzunun üzerinden, fişkırmasını izledim, sprey gri kanepelerine iniyordu. Kontrolünü kaybederek çığlık attı, sesi beni uçuruma sürükledi. Amcığı sikimi sağlıyordu, duvarları Ona vermem gereken her damla spermi çekiyordu.

Lanet olsun!

Bu şekilde ne kadar kaldığımızdan emin değildim ama yeterince uzun değildi.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Sanırım iyiyim."

"Yaralandın mı? Telaşla sordum.

"Hayır, öyle bir şey değil. Sadece düşünmeye çalışıyorum," diye itiraf etti. "Ben de öyle."

"Neyi düşünmeden duramıyorum biliyor musun?"

"Neymiş o, Mags?"

"Jo ve Tatum'un evindeki yemeklerin kokusu. Lütfen yemeğe gidebilir miyiz?" diye yalvardı, yüzünde şirin bir ifade vardı.

Güldüm, ruhuma iyi gelen derin bir kahkaha attım.

Onu dizlerinden çekip çıkardım ve kanepeye oturttum. "Evet, yemeğe gidebiliriz. Pijama pantolonum nerede?" diye sordum.

Yüzüne hayal kırıklığıyla karışık bir korku ifadesi yayıldı.

Gülümseyerek gözlerimi devirdim.

"Onları senden geri almayacağım, sadece yemeğe gittiğimizde rahat olman için giymen için alacaktım."

"Oh," diye cevap verdi utangaç bir şekilde. "Bir çantanın içinde, bir çöp torbasının içinde
Cal'a Noel'de aldığım büyük bir kutu legoların arkasındaki en üst rafta bir kutunun içinde."

İnanamayarak baktım. "Onları sakladın mı?"

Yüzü kızararak başını salladı. "Ben çalışırken gelip onları kapmanı istemedim!"

İşin garip yanı, bu onun kafasında çok mantıklı.

Başımı sallayarak kanepenin arkasına doğru yürüdüm.

"Ben olsam bunu yapmazdım. Haneye tecavüz sadece ikimizden birinin sahip olduğu bir yetenek. Diğer sadece bunun cezasını verecek olan kişi," diyerek ona göz kırptım.

En yakınındaki çöpçü avından sonra nihayet Tyler'ınki olarak bilinen flanel bitkilerine rastladım.

Uyku pantolonunu, ait olduğu adamı, geldiği evi... hepsini alabilirsiniz.

Manolya

Tyler ve ben mutfağa adımıımızı attığımız anda, Jovie üzerime çullandı.

Özel zulasını bana gönderdiğini düşünürsek, tüm bunların sonucunu bilmek isteyeceğini bilmeliydim.

Tyler'a baktım, sessizce ondan izin istedim.

Bana gülümsedi, yüz ifadesi bu konuda konuşup konuşmama kararının bana ait olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Tatum adanın oturma odası tarafında karısına katıldı, ikisi de sanki Jimmy Hoffa'nın nerede olduğunu açıklayacakmışız gibi bize bakıyorlardı.

"Bir bebeğimiz olacak," diye nazikçe konuştum.

Lanet olsun, bunu yüksek sesle söylemek bile delilik.

Tatum heyecanla bağırdı, ama en iyi arkadaşım - benim delirmiş en iyi arkadaşım - mutfak adasının üstüne atladı çünkü ona göre, bana ulaşmak için etraftan dolaşmaktan daha hızlıydı.

Tyler beni yere bırakması için bağırmadan önce bana sarıldı ve beni tamamen yerden kaldırdı.

Adada normal bir insan gibi dolaşan Tatum, beni nazikçe kucaklamadan önce en iyi arkadaşının elini sıktı.

"Senin adına mutluyum evlat. Sürpriz bir bebek hayatımı mümkün olan her şekilde daha iyi hale getirdi. Aurora'dan önceki hayatımla ilgili hiçbir şey kalmadı,

Jovie ve Calloway buna değdi. Onlara sahip olana kadar bunu fark etmemiştim" diyerek başımın üstünü öptü.

Tüm bu kargaşayı duyan kızlar mutfağa koşarak geldiler.

"Bayan Maggie! Neler oluyor?" Phoebe merakla küçük yüzünün her santimini kaplayarak bana soru sordu.

Hepsi senin sayende Tyler.

Kenara çekilerek kızına ulaşmasına izin verdim. Diz çökerek kızının küçük elini kendi elinin içine aldı.

"Pheeb, Jetta'nın annesinin nasıl bebek sahibi olmaya hazırlandığını biliyor musun?" Nazikçe konuştu.

Başını salladı. "Evet efendim, bebek büyük olduğu için karnı da büyük." Hepimiz güldük.

"Evet, karnı büyük çünkü bebek büyüyor," diye kabul etti. "Her neyse, Baban ve Bayan Maggie'nin bir bebekleri olacak, bu da senin abla olacağın anlamına geliyor!"

Tek kelime etmedi. Tepki vermedi. Gülümsemedi. Hiçbir şey söylemedi. Tyler bana baktı, endişesi yüzüne kazınmıştı.

Sonunda konuştu.

"Ama düşmez miyim?"

Ne?

Tyler da en az benim kadar şaşkındı.

"Düşmek mi?" Sorguladı.

"Karnım o kadar büyükse, yürürken düşerim."

Yürürken düşüyor mu?

"Bu iyi bir nokta, ama iyi haberlerim var. Sadece yetişkinler bebekler ve Bayan Maggie'nin karnında zaten bir bebek olduğuna göre, neden onun büyümesine izin vermiyoruz?"

Zorlama, Şerif Yardımcısı.

Anladığı anda bacağıma saldırdı ve beni küçük kollarının izin verdiği kadar sert bir şekilde sıktı. En iyi arkadaşı Rory'den geri kalmamak için

Phoebe'nin zaten tutunmadığı her şeye tutunarak.

"Dayanın kızlar, indirin beni." Onlara sarılabilmek için çömeldim. Düzgün bir şekilde, küçük kolları boynumu tuttuğu için neredeyse beni boğuyordu.

Birkaç kez daha kucaklaştıktan sonra nihayet yemeğe oturduk. Lazanya inanılmazdı, hatta ağız sulandırıcıydı.

Yemekle o kadar meşguldüm ki Jovie'nin bana seslendiğini bile duymadım. "Dünya'dan Magnolia'ya!"

Tyler elini benimkinin üzerine koyarak beni o ana geri getirdi.

Kafamı kaldırdığımda herkesin gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm.

Kızım, durumların farkında olmaya başlamalısın.

"Kusura bakmayın millet, bu yemek inanılmaz," diye kızardım. Jovie kendini tekrarlamadan önce güldü.

"Çocuklara, insanların sebepsiz yere iyi davranmasına alışmak zorunda olduğunuzu söylüyordum."

Öyle miyim?

"Neye atıfta bulunuyorsun?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Eldivenli adam," diye işaret etti.

O ürkütücü kişiyi hatırlayınca bile tüylerim diken diken oldu.

"Belki de sadece nazik davranıyordu, ama sosyal bir kavramı yoktu. Görgü kuralları," diye açıkladım. "Sen gelmeden önce beş dakikadır orada durmuş bana bakıyordu."

"Garip görünüyordu," diye itiraf etti. "Sanki sosyal işaretleri anlamıyormuş gibi."

Kesinlikle garipti.

Başımı salladım, bu konuşmanın bitmesini istiyordum. Neyse ki yere koyduğum şeyi aldı ve başka bir şey söylemeden yere bıraktı.

"Yarın gece için hala anlaştık mı, Tyler?" Tatum sordu.

Ne hakkında konuştuklarını sormaya hakkım var mı?

"Elbette. Yarın akşam altı gibi seni alırım." "Yarın akşam ne var?"

Ağzımdan kaçırıldım.

"Tatum bir gezintiye çıkıyor!" Jovie teklif etti.

Bir ne?

"Birlikte gezmek nedir?" Ben sordum.

"Bu, sivillerin bir şerif yardımcısıyla birlikte sokaklarda neler olduğunu görüp deneyimleyebildikleri bir program." Tyler açıkladı. "Toplumun bu işe daha fazla dahil olmasını sağlamaya çalışıyoruz, bu yüzden Tatum'u da bu işe dahil ettim çünkü o buranın önemli isimlerinden biri."

Tatum gözlerini devirdi.

"Kulağa eğlenceli geliyor! Nasıl kaydolabilirim?"

diye sordum. "Olmaz," diye kesin bir dille cevap verdi.

Bu çok kaba.

"Ne? Neden?" diye sordum.

Bana sert bir bakış attı.

"Bebeğimi taşıdığın düşünülürse bunun çok açık olduğunu düşünüyorum."

Kutlamayı kaçırın Calloway'ın yüzünde küçük bir gülümseme belirdi.

Seçtiği kelimeler yüzünden vücudumda oluşan karıncalanmayı görmezden gelerek tartışmaya başladım.

"Sizinle yolculuk eden kişiler için güvenlik önlemleri yok mu?"

"Evet, kurşun geçirmez yelek giymek zorundalar ve cevap hala hayır," diye belirtti.

Benim adıma karar verebileceğini mi sanıyorsun? Bu şekilde mi?

"Sanırım Creek's Edge Şerif Departmanı'ndaki tek şerif yardımcısı siz değilsiniz, o yüzden sanırım başka bir yere sormam gerekecek," diye şaka yaptım.

Gözleri parladı.

Jovie'nin gözleri büyüdü.

Tatum bir kaşını kaldırdı ve ne olduğunu görmek için arkasına yaslandı. Tyler koltuğuna geri oturdu ve kollarını kavuşturdu.

"Bunu tavsiye etmiyorum," diye uyardı, sesi bir yerlere düşüyordu. uğursuz ve seksi arasındaki çizgi.

Kızgın Tyler oldukça seksi.

"Hayır mı? Başkalarının tavsiyelerini çok fazla önemsemem. Ne istersem onu yaparım" diye bilgi verdim.

"Yemeğini bitirdin mi?" diye sordu.

Ne? Şimdi de yemekten mi bahsediyoruz?

Başımı sallayarak masanın etrafına baktım.

Kızlar bir ara kaçmışlardı ama Cal hâlâ yemek yiyordu.

İdmanımız sırasında kızların gittiğini fark etmemiştim bile, dikkatim Tyler'ı kızdırmaya odaklanmıştı.

Harika bir anne olacaksın, Maggie. İki bebeğe bile yetişemiyorsun.

"Jo, Pheeb bu gece burada kalabilir mi?" Tyler sordu.

"Pijamalarını yatağının üzerine serdim bile." Gülümsedi.

Yatak mı? Burada yatağı mı var?

Tyler ayağa kalkarak sandalyesini masanın altına itti.

"Gidip kızlara iyi geceler dileyeceğim. Beş dakika içinde avluyu geçmeye hazır olun," diye emretti. "Jo, madem seni temizlikle uğraştırıyoruz,

Akşam yemeği ve atıştırmalıklar yarın akşam benden. Ne istersen harca."
Cüzdanını çıkardı, kartını çıkardı ve ona uzattı. "Magnolia, beş dakika!"
diye bağırdı.

Gözlerimi devirdim. "Temizlemene yardım edeceğim. O benim patronum değil."

Başını sallayarak boş tabağını kocasının üzerine koydu. "Hayır
hanımefendi, büyük bir gece geçirdiniz. Eve gidin ve dinlenin."

"Anne, sen de mi bir bebek daha doğuracaksın?" Calloway bana en iyi
Arkadaş.

Tatum ve Jovie birbirlerine baktılar. "Belki bir gün, şeker böceğim, ama şu
anda tüm eğlenceyi Maggie Teyze yaşıyor." Ona göz kırptı. Cal tabağına
dönmeden önce kısa bir süre bana baktı. Görünüşe göre
Bir şey söylemek istedi ama bir türlü söyleyemedi.

Cal'in benden hoşlanmamasının nedeninin istismarcı öz annesine olan
benzerliğim olduğu gerçeğini düşündüğümde kalbim parçalanıyor. Jovie'nin
bana evlat edinildiğini açıkladığı günü düşünmeye başladım.

"Yumurta donörü sıska bir esmer. Uyuşturucu ve içkinin etkisi altına
girmeden önce güzel olduğunu söyleyen bir yüzü var."

O konuşmadan beri, beni sevmesi için onu zorlamayacağıma yemin ettim,
sadece bunun kendi zamanında olması için dua edecektim.

"Cal," diye başladım. "Okul nasıl
gidiyor?" "İyi."

"Eminim Noel tatilinde olduğunuz için mutlusunuzdur," diye
denemeye devam ettim. "Evet efendim."

Çaresizce Jovie'ye baktım. Bana sempatik bir şekilde gülümsedi,
"özür dilerim" demeden önce.

Tyler oturma odasına geri döndü, etrafını bir fırtına bulutu sarmıştı.

"Fry Amca? Seninle konuşabilir miyim?" Cal ona sordu, gözleri bir anda parladı.

amcasının yeniden ortaya çıkması. Tyler'ın gerginliği küçük çocuğun ricasıyla eriyip gitti.

"Elbette, Opie."

Opie?

Tatum'un omzunu sıvazlayan Tyler ve Cal oturma odasına geçtiler. Orada daha önce fark etmediğim bir dinamik var gibiydi.

Sanki aklımı okuyormuş gibi Tatum konuştu.

"Tyler'ı seviyor. Sanırım bu ikinci bir babaya sahip olmak gibi bir şey ama garip tarafları yok," diye hüzünle konuştu.

Jovie kocasının eline uzandı.

"Terapisti, bazen evlat edinilmiş bir çocuğun kendi ebeveynlerini -evlat edinen ebeveyn terimini kullanmaktan nefret ediyorum çünkü biz onun ebeveynleriyiz- kabul ettiğini açıkladı.

Ama yine de, çocuğun başka bir yakınına tutunacağını açıkladı.

Güven ve itimat alanlarında suları test etmekle ilgili" diye açıkladı. "Tüm bunları söylerken, Tatum ve benim dışımda birini test etmek için Tyler'a yaslandığını düşünüyoruz."

Bu küçük çocuğun deneyimlemek zorunda kaldığı tüm yetişkin duygularını düşündükçe içimi taze bir hüzün kapladı.

Tyler, kucığında Cal ile odaya geri döndü. "Gidelim

Maggie," diye bağırdı.

Belli ki o sakın tavrı benim için geçerli değil.

Başımı salladım.

Calloway'i yere bırakmadan önce onu sıktı. Cal ona,

"Unutma Fry Amca," diye hatırlattı.

"Tuttum seni dostum," diye söz verdi Tyler.

Hızlıca vedalaşarak arka kapıdan çıktık. Sessizce yürüdük, aniden aramızda ışık yılları varmış gibi hissettik.

Belki de şakayı biraz fazla abarttım.

"Özür dilerim," diye konuştum.

Verandaya adım attığımda bana döndü, az önceki kızgın kaşlarının yerini şaşkınlık dolu bakışlar almıştı.

"Neden özür diliyorsun?"

"Şakayı çok ileri götürdüm. İş arkadaşlarınızdan biriyle gezintiye çıkmayacağım," diye açıkladım.

Eşikten adımımızı attığımızda kahkahası oturma odamda yankılandı.

"Oh, bebeğim, bu konuda endişelenmiyordum," diye söz verdi. "Onlarla konuştuktan sonra, departmandaki kardeşlerimden sadece saygıdeğer bir selam alacaktın, daha fazlasını değil."

Oh tamam.

"Başka türlü bir şey istemezdim. Sadece takılıyordum," dedim ona, sesim kısıktı.

"Benim meselem senin başka bir şerif yardımcısı hakkındaki saçma sapan konuşman değildi," diye başladı. "Güvenliğinizi tehlikeye atabilecek bir şey yapmakla tehdit etmenizdi."

Cevap vermeyince devam etti.

"Sana bunu söylediğimde beni çok iyi duymalısın.

- Kendinin ya da bebeğimin güvenliğini riske atmayacaksın. Ve biliyorum ki Planın ne olduğunu ve onu saklamak isteyip istemediğini henüz konuşmadık ama şimdilik o benim bebeğim ve ikinizin de güvende olduğundan emin olacağım."

Bebeği doğurup doğurmayacağımı mı? Başka bir seçenek düşünmemiştim.

"Bebeği doğurmak istiyor musun?" Cevabını beklerken nabzım hızlanarak sordum. Elimi tutarak dudaklarına götürdü.

"Evet, anlıyorum, ama aynı zamanda senin taşıyacağını ve Bebeği doğururken bunu seninle birlikte yapmak istesem de, bu senin bedeninin ve zihninin ilgili bir durum. Vereceğın her kararı destekleyeceğim."

O gerçekten çok tatlı.

"Bende kalmasını istiyorum."

Beni öptü, arkasında hiçbir beklenti olmayan yavaş, kasıtlı bir

öpücük. "Oh," diye başladı. "Cal seninle konuşmamı istedi."

Kollarımın tüyleri diken diken oldu.

"Oh? Ne hakkında?" Gergin bir

şekilde sordum.

"Bebek Ryan'ın erkek olmasını sağlayıp sağlamayacağınızı öğrenmek için sizinle konuşmamı istedi çünkü birlikte oynayacağı bir arkadaşı olsun istiyor. Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu bildiğinizden emin olmamı söyledi."

Kalbim sıkıştı, elim istemeden karnımın üzerine geldi.

"Lütfen ona elimden geleni yapacağımı söyleyin."

"Bence ona anlatmalısın." Cesaretlendirdi.

"Benimle pek iletişim kurmuyor..." diye devam ettim.

"Ona biraz zaman ver. Sana ısınacaktır," diye söz verdi.

Göğsüne doğru esneyerek başımı salladım ve parmaklarımın ucuyla onun parlak renkli dövmelelerinin izini sürdüm.

"Hadi yatağa gidelim, Mags."

Ona seksi bir bakış attım.

"Uyumak için, Magnolia. Bir insan olarak büyüyorsun," diye hatırlattı bana. "Normalde dinlendiğinden daha fazla dinlenmelisin çünkü vücudun

Normalde olduğundan daha

fazla. Yatağa girmeme

yardım etti.

Her ne kadar itiraz etmek istesem de, tişörtünü çıkarıp yatağa tırmandığında ve arkamda kıvrılıp avucunu avuç içime dayadığında tek kelime etmedim.

göbek.

Hayatımın bu kadar hızlı değiştiğine inanamıyorum.

Tyler

Ne kadar huzurlu uyuyor olursanız olun, kanınızı donduran bir ılık, elde ettiğiniz iç huzuru yok edecektir.

Tiz bir ses beni ölü uykumdan uyandırdı. Yanımda kıvranıyordu, vücudu bugünün ilerleyen saatlerinde ağrıyacağını belli edecek şekilde kasılıyordu.

"Maggie! Mags!" Onu sarstım, zaten titrediğı için nafiie bir çabaydı.

Gözleri dalgalandı ama açılmadı.

"Maggie, seni tuttum," diye yalvararak onu kollarıma çektim. Vücudu kaygan bir ter tabakasıyla kaplıydı, tişörtü teninde nemlenmişti. Terli bir saç telini alnından fırçalayarak onu nazikçe öptüm.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ilerinde saf dehşet yüzüyordu.

"Ty! Bir adam vardı!" diye bağırdı.

Bu gerçekçi bir kabustu.

"Erkek yok, tatlım. Güvendesin," diye söz verdim, onu kollarımda sallayarak.

"Hayır," diye haykırdı hayal kırıklığı içinde. "Dünkü adam!"

Dünkü adam mı?

"Adımı biliyordu!" diye bağırdı.

Her ne kadar bana ne anlatmaya çalıştığını anlamak istesem de, hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Yavaşlamayı, nefes almayı ve bana neden bahsettiğini açıklamayı istiyorum."

Birkaç derin nefes aldı. Kalbinin göğsüne çarptığını hissedebiliyordum.

"Tamam, bana kızmayacağına söz verersen en baştan başlayıp açıklayacağım."

Evet, çünkü herkes böyle başlayan bir tartışmayı sever.

Yine de bilmem gerekiyordu.

"Söz veriyorum."

Tacizci eski sevgilisini, Creek's Edge'e gelme nedenini, ailesini, çocukluğunu, eski sevgilisinin onu bulmasından duyduğu korkuyu anlatmaya başladı.

Kasabaya geldiğinden beri başına gelen tuhaf şeyleri anlattı. Eldivenini geri getiren adamın onu neden bu kadar korkuttuğunu açıkladı. Açıklamasını bitirdiğinde, sessiz hıçkırıklar vücudunu sarmıştı.

Vücudumdan yayıldığını hissedebildiğim öfkeyi gizlemek için elimden geleni yaparak ona sarıldım.

Neden burada olduğu konusunda bana yalan söylemekle kalmadı, o pisliği evime getirerek Phoebe'yi tehlikeye attı.

"Çok üzgünüm," diye hıçkırdı sanki aklımı okuyormuş

gibi. "Önemli değil," diye yalan söyledim.

Bu kedi sahiplerinden birine her güvendiğimde, bana neden güvenmemem gerektiğini hatırlatıyorlar.

Yorgun ve rahatlamış bir halde kollarımda uykuya daldı.

Yarın gece çalışmam gerektiği göz önüne alındığında, şu anda uyuyor olmam gerekiyordu, ancak yeni öğrendiğim kadına bakarken

Bebeğimi taşıırken - ona Phoebe'yi taşıyan kadına güvendiğimden daha fazla güvenemeyeceğimi fark ettiğimde - beynim dinlenmeme izin vermedi.

Sonunda öfkeli bir uykuya daldım. Maggie'ye sahtekârlığı ve kızımın etrafına getirdiği riskler için kızgındım. Korkaklığına kızdım.

Ona elini sürdüğü için orospu çocuğu. Ailesine kızgın. umurumda değil. Affetme yeteneğimi mahvettiği için Kesli'ye kızgınım. Bu kıza aşık olduğum için kendime kızgındım. Başımın tepesinden ayak parmaklarımın ucuna kadar kızgındım.

Gün ağarırken, kalkıp evden gizlice çıkmadan önce onu yatağın kendi tarafına yuvarladım.

Korkakça davranıyorsun Tyler.

Tatum'un kalkacağını bildiğimden, perdeyle kaplı cam kapıya doğru adım attım ve parmak uçlarımla hafifçe vurdum. Bir an sonra perde kayd.

kapının diğer tarafında duran en iyi arkadaşımı ortaya çıkardı. Meraklı

bir bakışla camı kaydırarak açtı.

"Erken kalkmışsın. Her şey yolunda mı?" Diye sordu, endişesi çok açıktı.

"Evet, işe gitmeden önce yapmam gereken birkaç şey var," diye yalan söyledim. "Pheeb daha kalkmadı mı?"

Başını iki yana salladı.

"Kızların ikisi de hâlâ baygın. Sadece Cal ve ben ayaktayız."

Etrafıma baktığımda Calloway'in mutfak adasında oturduğunu ve önünde bir kase mısır gevreği olduğunu fark ettim. Onun iyiliği için sahte bir gülümseme takındım.

"Günaydın, Opie!"

Ciddiyeti hiç bitmeyen tatlı çocuk, onunla konuştuğumda aydınlandı.

"Günaydın, Fry Amca! Maggie Teyze ile konuştun mu?"

Maggie Teyze.

Tatum'un yüzündeki ifadeye bakılırsa, ismine eşlik eden ani unvanı fark eden tek kişi ben değilim.

"Yaptım dostum. Elinden gelenin en iyisini yapacağını söyledi," diyerek onu temin ettim.

Gülümseyerek ağzına bir lokma daha Lucky Charms attı. Cevabımın onu yatıştırmış gibi görünmesinden dolayı rahatlamış bir şekilde babasına döndüm.

"Phoebe'yi uyandırmak istemiyorum. Bugün Rory'yi Bayan Ryan'a götüreceksiniz?" "Hayır, yeni yıla kadar izinliyim," diye hatırlattı bana.

"Pheebbs burada kalabilir.
Zaten kızlar gecesi için geri gelecekti."

"Baba," diye inledi Cal bana dönmeden önce. "Ne demek istediğimi anladın mı?" Başımı salladım.

"Calloway'ın yer aldığı kızlar gecesi," diye düzeltti Tatum kendini. Ben de güldüm.

Phoebe uyandığında ona günaydın diyebilmem için beni FaceTime'la aramasını isteyerek teşekkür ettim ve evden çıktım.

Eve dönerken, sürdüğüm her kilometrede öfkem daha da arttı.

Lanet olası evi mi taşıdılar?

Müziğin sesini açtım, aklımda sürekli dönen aptalca şeyleri bastırmak için her şeyi denedim.

Bir antrenman. İhtiyacın olan şey bu.

Kesli'yi kaybettiğimden beri spor yapmak hayal kırıklığımı gidermek için kullandığım bir yöntem olmuştu. İyi bir içkiden ne kadar hoşlansam da, ağırlık makinesine vurmak bir şişeye dalmaktan daha güvenli bir çözüm gibi gelmişti.

Muhtemelen şu anda bir siyah ayıya bench press yapabilirim.

Yolda kıcıımı kaldırarak kendimi ikna etmeye çalıştım.

Şu anda onun hakkında ne hissediyor olursan ol, o hala senin bebeğine hamile.

Yetişkinler sorumlu kararlar veremediği için boktan bir durumda yetiştirilecek bir başka masum bebek.

Ön kapının kilidini açarak içeri girdim ve kapıyı arkamdan çarparak kapattım. Ses duvarlarda yankılanarak beni daha da sinirlendirdi.

Bu ses Maggie'nin ödünü koparırdı.

Onu düşünmek, ben durduramadan aklıma geldi.

Yüksek sesler onu korkutuyor, aynı nedenle ona dokunduğumda irkiliyor.

O boktan, hiçbir işe yaramayan, korkak, bebek sırtlı kaltak, eski erkek arkadaşının orospu çocuğu yüzünden.

Kanım damarlarımda kabarıyor, vücudumun her yerine ateş aktarıyordu.

Ağırlık odası, Tyler. Git hadi.

İşe gitmeden önce iyi bir antrenman yapmak beni her zaman sokaklar için heyecanlandırır.

Burada işim bittiğinde çok heyecanlanmış olacağım.

Manolya

"Yani bebek şimdi küçük ama gerçekten büyük bir bebek mi olacak?"
Phoebe şüpheci bir ses tonuyla sordu.

"Evet hanımefendi," diye onu temin ettim. "Bebek her gün biraz
daha büyüyor!" "Bebek karnına nasıl girdi?"

Bu bebeğin babası nerede?

"Maggie ve ben işe gitmeden önce ne yapmalıyız biliyor musun?
Tırnaklarımızı!" Jovie araya girerek beni kurtardı.

Ona minnettar bir gülümseme göndererek elbisemin cebinden telefonumu
çıkardım.

Bu sabah seni özledim.

Kalbim mutlulukla dolup taşarken gönder tuşuna bastım. Ona gerçeklerimi
anlatacak kadar güvenebileceğimden emin olmadığım bir an vardı ama
Bebekle ilgili davranışlarından sonra, içimi dökebileceğim güvenli bir alan
olabileceğini biliyordum.

Telefonum Rawlins'in mutfak adasında titredi.

İlgilenmem gereken bazı şeyler vardı.

Üzerime bir tedirginlik çöktü.

Bunun seni özlememle ne alakası var?

Tamam... Sonra görüşürüz?

Eminim kabuslarım onu uyutmamıştır ve şimdi işe gitmeden önce çok yorgun olacak.

Lanet olsun.

Öğlen işim var.

Biliyorum, dün gece bana söyledin.

Hatırlıyorum. Stüdyoya uğrayıp bana sarılır mısın?

Ses tonunun beni etkilemesine izin vermemeye çalıştım çünkü son yirmi dört saat duygusal geçti.

Tyler'dan bir mesaj daha gelince telefonum mermerin üzerinde sekti.

Uğramak için zaman ayırmaya çalışacağım.

Deneyecek mi? Neyi deneyecek?

Burası Creek's Edge, Chicago değil.

"Bayan Maggie, kırmızı mı istersiniz pembe mi?" Phoebe sordu.

Otuz dakika sonra, yeni Barbie pembesi tırnaklarım vardı. Kesinlikle sahip olduğum hiçbir şey yoktu, ama kızlar onları boyarken eğlendiler ve önemli olan da buydu.

Jovie ve ben birlikte işe gitmeden önce birbirimize sarıldık.

Şaşırtıcı bir şekilde, Cal koridorda uzaklaşmadan önce bana yarım bir sarılma teklif etti.

Bunu ilerleme olarak kabul ediyorum.

Stüdyonun önünde durup dondurucu soğuğa atladık. Hava her geçen saniye daha da soğuyor, gökyüzü olduğundan daha bulutlu görünüyordu.

Bu sabah Rawlins'lerin evine ilk gittiğimde. Daha da kötüsü, rüzgâr esmeye başlamıştı.

Jovie inleyerek bana döndü. "Gelecek yıla kadar son günümüz olduğu için Tanrı'ya şükretmek için bir dakikanızı ayırabilir miyiz?"

"Evet, hanımefendi, kesinlikle," diye kabul ettim.

Ses tonumu fark edince bana sorgulayan bir bakış attı ama soru sormadı.

Masama yerleşmeden, günün ilk seansı için grubumuz ön kapıdan hızla içeri girdi.

Sekizi küçük çocuk olmak üzere on iki kişilik bir gruptu.

O adam garaj yolundan çıkamazdı.

Onları sisteme kaydettirdikten sonra, Jovie hazırlanırken onları bekleme alanına yönlendirdim.

Bana göre, lobinin bekleme alanı stüdyonun en havalı bölümlerinden biriydi.

Boy Meets World ve Family Matters gibi klasikleri oynattığımız büyük bir ekranla donatılmıştı. Siz seansınızı beklerken burası gerçekten harika bir takılma noktası oldu. Gerçek Jovie tarzında, konfor bitmedi Orada. Ana bekleme odasının hemen dışında bulunan daha küçük bir odada, hayal edebileceğiniz her tür oyuncağın bulunduğu bir oyun odası kurmuştu. Oyuncak mutfaklar, Trenler, nerf silahları, doldurulmuş hayvanlar, yiyecek taklitleri, giysi giydirme, Matchbox arabaları, itfaiye araçları, oyuncak uçaklar, boyama kitaplarının olduğu küçük masalar... Aklınıza ne gelirse, Jo hepsini düşünmüştü.

Wilson ailesini yerleştirdikten sonra masama geri döndüm ve Tyler'ın devriye aracının stüdyonun önünden geçtiğini görmek için tam zamanında geldim.

Ooh, sarılacağım!

Erkeğimi görme fikri beni biraz heyecanlandırdı ama on gün sonra Ön kapının açılmadığı dakikalarda, uğramayı planlamadığı açıktı.

Öfkelenerek telefonumu çıkardım.

Sanırım uğrayacak vaktin olmadı?

Titreyen parmaklarımla gönder tuşuna bastım.

Bir telefon almış olabilir, Mags. Sakin ol.

Telefonumun titreşimi öfkemi körükledi. Belli ki bu kadar çabuk cevap verebildiğine göre meşgul değildi.

Belki daha sonra.

"Ne oluyor be?!" Bir an için nerede olduğumu unutarak yüksek sesle haykırdım.

Başka bir aile ön kapıdan içeri girerken ön kapıdaki kızak zilleri şingirdadı.

Siktir, arka arkaya mı rezervasyon yaptırdık?

"Merhaba! Biz Mobley'leriz ve merak ediyorduk da, gelenleri kabul ediyor musunuz?" Anne konuştu.

Bunun cevabı biraz zordu. Normalde yapardık ama dergi çıktığından beri dolu olduğumuz için günlük işlerimizden bazıları değişti operasyonlar.

"Merhaba, hoş geldiniz! Bana bir saniye izin vererseniz, fotoğrafçımızla bugün için müsaitlik durumumuzu iki kez kontrol edeceğim."

Hiç umursamasa da Jo'yu rahatsız etmekten nefret ederdim. Modern zaman Von Trapp'ını çektiği stüdyonun kapısını çalarak Ailemden özür diledim ve onu yanıma çağırdım.

"Bir saniye, millet! Özür dilerim ama bir saniyeye ihtiyacım var. Bu, size ayrılan süreyi etkilemeyecek ve seçtiğiniz 8x10 boyutunda ücretsiz bir baskı alacaksınız!"

Hızla bana doğru yürüdü. "N'aber

aşkım?" diye sordu.

Durumu elimden geldiğince hızlı bir şekilde açıkladım. Nefes vererek beni lobiye kadar takip etti.

"Hepinize merhaba! Ben Jovie, ana atıcıyım. Bu da amatör atıcımız Maggie. Ne yazık ki, tamamen doluyuz. Ancak Maggie fotoğrafçılık kursları alıyor. Güzel ailenizin özünü yakalamak için son derece nitelikli. Sonuçlardan memnun kalmazsanız, size memnuniyetle yardımcı olurum. Yeni yıldan sonra seansınızı yeniden yapalım. Kalite istediğinizi anlıyorum ve Bayan Maggie'nin bunu sağlayabileceğine güvenim tam," diye açıkladı beni işaret ederek.

Kaltak, şimdi ne dedin?

Karı koca bana bir şans vermeyi kabul etmeden önce sıcak bir şekilde gülümsediler.

Kocası konuştu: "Bunlar anlık fotoğraflar. Ne zaman fırsat bulsak rastgele fotoğraf çekirmek için bir anlaşma yaptık. Bizde Bayan Maggie'ye güvenimiz tam ama lütfen bilin ki mükemmellik beklemiyoruz ya da istemiyoruz.

İki saat sonra ilk fotoğraf çekimimi tamamlamıştım.

Oturumlar arasındaki ilk molamızda, Jovie ve ben masalarımıza oturduk Bu sabahki tüm oturumların yayınlarını gözden geçiriyor. Yüzünde kayıtsız bir ifadeyle Mobley'lerle yaptığım çekimi inceledi. Tepkisini ölçmeye çalışırken avuçlarım terlemeye başladı.

Kızım, bana bir şey ver. Anksiyetem var.

Üç yüzden fazla fotoğrafı sıralarken onu dikkatle izledim.

Sonunda konuştu. "Magnolia."

Tam adı.

"Evet?"

Bu, beni ümitsiz vaka olduğum için kovduğu kısım mı?

"Sen doğuştan yeteneklisin. Neden ders aldığını bile bilmiyorum. Bu işte benden daha iyisin ve ben bunu yıllardır yapıyorum!"

Nasıl olur...

"Ne?" Araştırdım. "İyiler miydi?"

"Mükemmeller." Işıl ışıl parlıyordu. "Eğer daha fazla uyuyabilmek için dersleri bırakmak istiyorsan, buyur bırak!"

"Sanırım onlarla devam edeceğim. Daha fazla bilginin zararı olmaz, değil mi?" Şaka yaptım.

"Haklısın!" Güldü. "Seninle çok gurur duyuyorum!"

Beni yakaladı ve sıktı.

"Hey, bu Ty mı?" O sordu.

Arkamı dönüp ön kapıdan dışarı baktım.

Kesinlikle öyle.

"Evet, sanırım öyle," diye onayladım.

"Görünüşe göre birileri sürpriz bir ziyaret alacak," diye seslendi.

Buna tanık olmayı bekliyorsan nefesini tutma derim, Jo.

Stüdyonun önündeki kırmızı ışıktaki bekliyordu ve ön tarafa yanaşmak gibi belirgin bir planı yoktu.

Sinyal lambası yanmıyor.

Işık yeşile döndü ve hızla yanımızdan geçti.

"Cevap vermesi gereken bir çağrı olmalı," diye düşündü. "Aksi takdirde sizi görmek için dururdu."

Gözlerim yaşardı. Ben saklayamadan oldu. "Mags?" Diye sordu.

Kaybettim.

Gözyaşlarım küçük dalgalar halinde yanaklarımdan aşağı akarak boynumun dibinde birikti. Kaşlarını çatarak kollarını bana doladı. Tek kelime etmedi, neyin yanlış olduğunu sormadı, sadece ihtiyacım olduğu kadar orada durdu ve ağlamama izin verdi.

Artık ağlayacak gözyaşım kalmadığını hissettiğimde, ona küçük bir gülümseme sunarak kucağından çekildim.

"Teşekkürler, Jo." Gülümsedim.

Tyler

Hıyarlık yapıyorum.

Stüdyonun önünden en az beş kez geçtim ama hiçbirinde durmadım.

Ona sarılmak için uğramamı istemişti ama bunu yapmak için uğramayı kendime yediremedim. Kendime muhtemelen umursamadığımı söyleyerek, aramalarım arasında uğramaya devam ettim.

Güvende olduğundan emin oluyorum. Şu anda yapabileceğim tek şey bu. Merkez numaramı söyledi.

Lanet olası bir gürültü şikayeti daha.

Bu saçmalık için ışıklarımı ve sirenimi açmayı reddederek Bayan Meryl'in bana verdiği adrese doğru sürdüm.

Orta yaşlı çiftte saat 22:00'den önce uygulanacak bir gürültü yönetmeliği olmadığını açıkladıktan sonra servise geri döndüm.

Ana Cadde'ye geri dönüp saat başı yapacağım gezintiye hazırlanırken telefonum çalmaya başladı.

Jovie.

"Alo?"

"Senin derdin ne lan?"

Ahhh, kahretsin...

"Ne demek istiyorsun?" Ona sordum.

"Maggie'ye karşı neden bu kadar soğuk davranıyorsun?" diye sordu.

Benim gemimden Maggie'ninkine büyük bir hızla atladı.

"Bu kimseyi ilgilendirmez-"

"Dur bakalım," diye araya girdi. "Bu beni kesinlikle ilgilendiriyor çünkü o bizim ailemiz."

Sesinin tonu bana tartışmaya çalışmamamı söyledi.

"Jovie, bu işte senin bildiğinden çok daha fazlası var," diye onu bilgilendirdim.

Alay etti. "Caleb'i mi kastediyorsun? Onun boktan ailesini mi? Fuhuş için onu nasıl aldığınızı mı? Bilmediğim hiçbir şey yok Tyler."

Bir dakika, Caleb'i biliyor muydu?

"Eski sevgilisinin tacizci olduğunu, onu öldürmekle tehdit ettiğini biliyordun ve yine de çocuklarının ve benim etrafımda olmasına izin mi verdin?!" Patladım.

Nasıl olur da!

"Evet," diye cevap verdi. "Çünkü bizimle güvende olduğunu biliyordum. Ve eğer Phoebe'nin burada güvende olduğunu bilmiyorsanız, koşullar ne olursa olsun, o zaman neden gelmesine izin veriyorsunuz? Ya onun hayatı konusunda bize güvenirsin - ne olursa olsun onu güvende tutacağımıza söz vermelisin - ya da vermemelisin."

Haklı olmasından nefret ediyorum.

"Jovie, işteyim."

Huffed.

"Tamam. İşine git, ama emin ol ki burada işimiz bitmedi," diye söz verdi.

Öyle olduğumuzu düşünen küçük bir parçam bile yok.

Telefonu kapattı.

Sana da güle güle.

Stüdyonun önündeki kırmızı ışığa yaklaşırken, ışığı geçmeyi umarak hızlandım.

Tanrı'nın espri anlayışı olduğunu kanıtlarcasına, tam stüdyonun önünde durdum. Gözümün önünden bir şeyin havada çırpındığını gördüm. kaldırım. Başımı çevirdiğimde Jovie Day Rawlins'in bana tek parmakla selam verdiğini gördüm.

Klas, Bayan Rawlins.

Gözlerimi devirerek ön paneldeki saate baktım.

ÖĞLEDEN SONRA 3.

Üç saat içinde Tatum'u almam gerekiyor.

İç çekerek, bir hız tutkununun günümü güzelleştirmesini umarak Get It Gone ikinci el dükkânının otoparkına girdim.

On dakika sonra fark ettim ki, bugün kimse hız yapmıyor ya da aptalca davranmıyordu. Kendimi derimden çıkacakmış gibi hissettim.

Bir kadının ikinci el mağazasından çıkışını izledim, arkasında da bir adam vardı,

Tahoe'suna demonte bir bebek beşiğinin parçalarını taşıyordu. Kadının asansör kapısını açıp, parçaların sığması için manevra yapmasına izin vermesini izledim.

Aklım Magnolia ve bebeğe kaydı. Bebek aşamasını tekrar yapmanın nasıl bir his olacağını merak ettim, sadece bu sefer hayatta kalma modunda olmadan. Kesli öldüğünde Phoebe sadece üç aylıktı. Geriye dönüp baktığımda, onun bebekliği, başarana kadar numara yaptığım ateşli bir rüya gibiydi.

Maggie ile yapmak öyle olmazdı.

Magnolia farkında olsun ya da olmasın, doğuştan bir bakıcıydı. Phoebe ve Aurora'nın en başından beri ona hayran olmalarının bir nedeni vardı.

Büyükannemin bana söylediği bir şey aklıma geldi.

"İyiler iyileri tanır, Tyler. Eğer bir çocuk ya da köpek tarafından seilmeyen biriyle karşılaşırısan, onu kendi neşeli yoluna gönder."

Nana bilge bir kadındı.

Phoebe ve Rory onun iyi olduğunu söyleyebilir... ama bu benim için iyi olduğu anlamına gelmez.

Üniformamın cebinden telefonum cıvıladı. Arayan Tatum'du.

Karım seni öldürmeye hazır. İstasyonda buluşalım mı?

Berbat ruh halime rağmen, mesajı beni gülmekten kırdı geçirdi.

Karından korkmuyorum. Yakında görüşürüz.

Gönder tuşuna bastığımda, Nightview'de devam eden bir kavga için bir çağrı geldi.

İşte başlıyoruz.

Manolya

"Pizza yirmi dakika içinde burada olacak!" Jovie seslendi.

"Whoop, whoop!" Ben de bağırdım.

Mine ve Jovie'nin çocuklarla geçirdiği gece devam ediyordu. Tyler bir buçuk saat önce Tatum'u almıştı, ikisi de suçla savaşımaya gitmeye hazırды.

Tyler içeri girdiğinde benimle iki kelime bile konuşmamıştı.

Belli ki dün geceki büyük itirafım yüzünden çok kızgın ve beni kendinden uzaklaştırmak için böyle bir yol seçiyor.

"Bayan Maggie! Benimle ve babamla mı yaşayacaksınız?" Phoebe aniden sordu.

Jovie bana sempatik bir bakış attı.

Bunu yaşıma uygun bir şekilde nasıl cevaplayabilirim?

"Sanırım şimdilik her şeyi olduğu gibi bırakacağız, Tatlı P," diye nazıkçe açıkladım.

Yüzü düştü.

Aferin, Maggie.

"Bir fikrim var!" Jovie konuyu değiştirerek açıkladı.

Ona sessizce teşekkür ettim.

Hem kızlar hem de Calloway ona bakıyor, ne söyleyeceğini duymayı bekliyorlardı.

"Noel filmleri izleyebiliriz!" Jovie bitirdi.

Çocuklar hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Omuz silkti. "Ya da siz Barbie'lerinizle oynamaya devam edebilirsiniz." Cal, "Ben Barbie'lerle oynamıyorum," diye belirtti.

"Biliyorum dostum. Kızları kastetmiştim." Annesi onun buklelerini karıştırdı.

Ellerimden tutarak beni yerden kaldırmaya yardım etti. Oraya kızlarla Barbie'leriyle oynamak için inmiştim ama kuyruk sokumum Zonklama.

İnledim, sırtım bana artık genç bir tavuk olmadığımı hatırlattı. "Seni yere inmeye nasıl ikna ettiler?" Jovie güldü.

Gözlerimi devirdim.

"Onların bana sahip olduğunu biliyorsun. Benden bir şey yapmamı istediklerinde onlara hayır diyemem," diye hatırlattım.

"Çünkü sen yumuşaksın. Bebek Ryan gelene kadar bekle. O zaman daha da yumuşak başlı olacaksın," diyerek benimle alay etti.

Kapı zili çaldı.

Açtığımda diğer tarafta bir genç buldum. Pizza ücretini uygulama üzerinden ödedikten sonra eline on dolarlık bir banknot tutuşturdum ve kutuları ondan alıp oturma odasına taşıdım.

Jovie telefondaydı, yüzünde bir eğlence ifadesi vardı.

"Arkaya mı işedi?" Hattında kim varsa ona sordu. Başını arkaya atıp kükredi, kahkahası parke zeminde yankılandı.

O kadar komikse telefonu kapattığında dökülse iyi olur.

Çocukların her biri için bir tabak pizza hazırladım.

Neden bu pizza yol ölümü gibi kokuyor?

Başlayan mide bulantısıyla mücadele etmek için birkaç derin nefes aldım. Ben kendimi kontrol altına almaya çalışırken, Jovie telefon görüşmesini bitiriyordu.

"Seni seviyorum! Hepiniz güvende olun!" iPhone'una konuştu.

Ahh, bu Tatum.

"Çok komik bir şey duymak ister misin?" Sesini alçaltarak sordu.

"Yaptığın kıkırdamalardan sonra, evet," diye cevap verdim, sesim aynı derecede alçaktı.

"Tyler'a sarhoş ve düzensiz biri için çağrı gelmiş. Ayılması için adamı nezarethaneye götürmek üzere yüklediler, değil mi?"

Başımı salladım.

"Arabadalarmış, karakola dönüyorlarmış, birdenbire korkunç bir koku almışlar," diye açıkladı. "Tyler arabayı kenara çekip Adamı kontrol ettim ve devriye aracının arkasına işemişti!" Tekrar kıkırdamaya başladı.

"Bu çok iğrenç!" Öğürdüm.

"Tatum ana caddenin kenarına kustu! Kokusunun bir akbabayı bağırsak vagonundan kovmaya yettiğini söyledi." Kıkırdama krizine girdi.

Zavallı Tatum.

"Peki, bunu nasıl temizliyorlar?" diye sordum.

"Tyler hortumla temizlemek zorunda kaldı! Plastik koltuklar için şükürler olsun." Kanepeye yığıldı, kıkırdaması hırıltıya dönüştü.

Telefonunun çalması onu çabucak sakinleşmeye zorladı. Telefonu eline alınca kaşlarını çattı.

"Bu numarayı tanımıyorum." "Alo?"

"Bu o mu?"

"Ateş mi?!"

Hep birlikte ayağa fırladık.

Koşarak mutfığa gitti ve adadan anahtarlarını aldı. "Tamam, teşekkürler!"

Ne oluyor?

"Arayan benim alarm şirketimdi! Stüdyo yanıyor!" Koşarak ön kapıya gitti.

Duraklayarak çocuklarına baktı, hem onlar hem de kuzenleri korku dolu gözlerle bakıyorlardı.

"Onları aldım," diye söz verdim. "Git!"

Korku içindeki üç bebeğe her şeyi açıklamam için beni bırakarak kapıdan hızla çıktı.

Önce Cal konuştu.

"Annemin stüdyosu yanıyor mu?" Küçük dudağı titreyerek bana sordu.

Sadece ona sarılmak istiyorum.

"Muhtemelen yanlış alarmdır dostum," diye yalan söyledim. "Bu tür şeyler her zaman olur."

Bana tam olarak inanmadığını söyleyebilirdim ama başka bir soru sormasını engelleyecek kadar inanıyordu.

"Annem iyi mi?" Rory gözleri yaşlarla dolarak sordu. Ağabeyi onu kucaklamak için ayağa kalktı.

Ne kadar tatlılar!

"Annem iyi," diye söz verdim. "Yakında dönecek."

Phoebe her şeyden çok korkmuş görünüyordu ve onu kollarıma çekmemi istedi. Başını bana yaslayarak küçük bir hıçkırık çıkardı.

"Şşşt, herkes iyi, Pheeb," diye teselli ettim. "Yanımdayım, tatlı kız."

Sonunda onu sakinleştirerek oturma odasındaki Roku televizyonda bir Noel filmi başlattım.

"Pekâlâ, aşklarım," diye başladım. "Bu *Noel Günlükleri*!"

Film kızların hemen ilgisini çekti, ancak Cal yarı yarıya bana odaklandı. Sanki konuşmak istiyormuş gibi bana şüpheyle baktı.

Telefonumu kontrol ettim.

Jovie'nin gitmesinin üzerinden sadece on dakika geçmişti ve ben şimdiden neler olduğunu öğrenmek için can atıyordum.

Tyler'ı aramalı mıyım? Polisler çıkan yangınlardan haberdar mı?

Bunu yapmamaya karar vererek filme odaklanmaya çalıştım.

Ya gerçekten yangın çıkarsa? Ne yapacağız? Tüm oturumlarımızı kaybedecek miyiz? Otomatik bir yedekleme var mı?

Birden kusacakmışım gibi hissedince biraz hava almam gerektiğini anladım. Koltuktan kalkarak ayaklarımı terliklerimin içine soktum.

"Hey bebekler, Mags Teyze bir dakikalığına verandaya çıkacak. Burası biraz sıcak."

Kızlar bana hiç dikkat etmedi ama Cal ben konuşurken bana baktı.

Mutfağa doğru ilerleyerek sürgülü cam kapıyı geri çektim, güverteye adımımı attığımda içimi bir ürperti kapladı.

"Kahretsin bebeğim, beni içeri bile sokmayacak mısın?" Bir ses alay etti.

Dondum kaldım, panik tüm bedenimi sarmıştı. Boğazıma bir safra kaçtı ama panikle onu yutamadım.

Caleb.

Tyler

"Kustuğuna inanamıyorum!" Alay ettim. "Ne biçim bir miden var senin?!"

"Kapa şu lanet çeneni! Kuşkonmaz ve hotdog suyuna batırılmış ölü bir fare gibi kokuyordu!" Yine öğürdü.

Kahkahalarla kükredim, onun arabanın kenarına parçalar savurduğunu hayal ettim.

yol hala aklımda. Ben 6th ve Liberty'nin köşesinden dönerken kollarını kavuşturarak somurtmaya başladı.

Bir şeyler ters gidiyor.

Kırmızı bir parıltı kaldırımı aydınlattı.

"Tatum, stüdyo!"

Jovie'nin stüdyosunun ön penceresinden alevler fışkırıyor, koyu dumanlar gökyüzüne doğru yükseliyordu.

"Bu ne lan!" Daha iyi görebilmek için camını indirerek bağırdı.

Gaz pedalına basarak bina ile aramızdaki mesafeyi kapattım.

Siyahlar giymiş bir adam ön kapısının yanında duruyordu, yaklaştığımızı fark edince kasaba meydanına doğru koşmaya karar verdi. Arabayı parka çekerek onu kovalamak için dışarı çıktım ve çardağın etrafında ona yetiştim. Son bir adımla onu yakaladım ve ikimizi de donmuş zemine çarptım.

"Teslim oluyorum, teslim oluyorum!" Aptal bana bağırdı.

Kollarını arkasından bükerek kelepçelerimi sıkıca tutturdum. "Sanki

başka şansın varmış gibi," diye tükürdüm.

Onu zincirlenmiş bileklerinden tutup ayağa kaldırdım. Arabama döndüğümde, onu arka koltuğuma ittim.

Telaşla Tatum'u ararken onu stüdyonun önünde, bankı kapıdan uzaklaştırırken gördüm. Tezgahı sokağın ortasında bırakarak bana doğru geldi ve bir şeyler haykırdı.
Radyo.

"Merkez, bana tüm itfaiyeyi Ana Cadde'ye gönderin!"

"Ne Jovie ne de Maggie lanet telefona cevap vermiyor!" Çığlık attı, panik neredeyse sesini bastırıyordu.

"Tamam, bırak ben yapayım," diye onu sakinleştirmeye çalıştım, ama ikisi de benim için açmadı.

"Onun lanet stüdyosu, Ty!" Feryat etti.

Camların kırılma sesiyle eğildik, basınç ön camları patlattı. Burası her geçen dakika daha da alevleniyordu.

"İtfaiye geliyor, dostum." Söz verdim, şehrin öbür ucundan gelen siren seslerini duymaya başlamıştım bile. "Kızları aramaya devam et. Bu boktan lekeyi ben halledeceğim."

Arabamın arkasını açıp kolunu tuttum.

"Arabamdan defol git!" diye emrettim. Gözleri tam bir dehşetle doluydu. Elleri arkadan kelepçelenmiş halde dışarı çıkmak için çabaladı.
Onu.

Benim kız arkadaşım gerçekten de onunkini böyle sıkarak uyudu, seni aptal orospu çocuğu! Bunu çözsen iyi olur!

Birkaç derin nefes aldım, ciğerlerime ulaşan dumanlı hava beni öksürmeye zorladı.

Ninemin sözleri aklıma geldi.

"Suçlulara bile saygılı davranın."

Sonunda kendini arabadan dışarı attı ama gözlerimin içine bakmayı reddetti. "Yapı yangınıni neden başlattın?"

Vücut kameramı açmak için uzandığımda kayıp olduğunu fark ettim.

Lanet olsun! Muhtemelen meydanaadır!

Onu aracımın önüne götürerek araç içi kameramın ona tekrar sordum. "Evden kaçarken görülmüşsün. bina. Yangını neden sen başlattın?" Bir şeyler mırıldandı ama Jovie'nin Tahoe'sunun olay yerine gelmesiyle geçici olarak dikkatim dağılmıştı.

"Pardon, neydi o? Ona tüm dikkatimi vererek tekrar sordum.

"Arkadaşım Caleb başlatmam için bana para verdi, o yüzden -."

"Durun lan! Caleb kim?" diye sordum. "Dunnigan,"
diye itiraf etti.

Aman Tanrım.

"Tatum! Ben Maggie!" Kendi sesimi tanıyamadan çığlık attım.
Ses. Şerefsizi arka koltuğa iterek arabama atladım, tam o sırada Tatum da diğer taraftan atladı.

Kasaba meydanından geçerek Tatum'un evine doğru uçtum.

Düzensiz ve umursamaz bir şekilde araba kullanıyordum, iki küçük mil sanki ülke çapında bir yolculuk gibiydi.

"Tyler! Lanet olası bir geyik var!" Tatum çığlık atarak ellerini önüme doğru savurdu.

"Sikeyim o lanet geyiği!"

Kahretsin! kolunu yakaladı ve can havliyle tutundu.

Tatum onu tekrar yerine oturtmadan önce siktoid "Özür dilerim - ," demeye çalıştı.

"Şimdi çeneni kapatman için harika bir zaman!" Tatum uyardı.

Pedalı biraz bırakınca bir virajda sürüklendik. Tekrar düz yolda, gaza bastım, hız göstergesi 110 mil/saate ulaştı.

"Tyler, bizi lanet olası bir ağaca sararsan ona ulaşamayız. Bu sürtüğü rüzgarda tut ama bizi öldürme."

Bugün yaşananlar gözümün önünden geçti. Ona sarılmak için durma ricalarını görmezden gelmek, ona mümkün olduğunca kısa mesaj atmak, Tatum'u almak için durduğumda onu görmezden gelmek...

"Allah kahretsin!!!" Çılgılık attım; atmosfer sözlerimi yutmak zorunda kaldı.

Dayan bebeğim. Geliyorum.

Manolya

Caleb arkamdan yaklaştı ve vücudunu sırtıma bastırdı.

Onun dokunuşuyla midem bulandı, bana ya da bebeğime bu kadar yakın olmasından tamamen tiksindim.

Kahretsin, bebek!

"Beni özledin mi Uğur Böceğı?" Alay etti; sigara kokan sıcak nefesi kulağıma değdi.

"Neden beni peşinden koşturdun Uğur Böceğı?" Parmağını boynumun dibinde gezdirerek sordu. Dokunuşunun altında ürperdim, vücudum doğal olarak onu reddediyordu.

"Oh, şimdi de çok mu süslüsün? Şimdi de süslü bir kaltak mı oldun?" Dırdır etti.

Şimdi sinirlenmeye başladı.

"Sen her zaman aptal bir kaltaktın." Güldü.

Çocuklar, Maggie. Çocukları güvende tutmak için oyna.

"Dizlerinin üzerine çök, kaltak. Emilmem gerek," diye emretti.

Hareket edemiyordum. Ona bakmak için bile kendimi zorlayamıyordum.

"Sağır mısın, Maggie!? Beni boğazımdan yakaladı. İçgüdüsel olarak ellerim boğazımı saran kola gitti, umutsuzca onu nefes yolumdan uzaklaştırmaya çalıştım.

"İşte hatırladığım alıngan kız." Hırladı. "Belki seni burada boğabilirim, sonra da bilinçsiz küçük bedenini sikebilirim."

Gökyüzü dönmeye başlamıştı, yıldızlar aniden daha önce göründüklerinden çok daha yakın görünüyordu.

Nefes almaya devam et, Maggie! Bebek oksijen için sana muhtaç!

Nefes almaya çalıştım ama boğazımı çok sıkı tutuyordu.

"Aww, bilincini kaybediyorsun. Belki de seni buraya yatırmalı ve hala çılgılık atacak kadar uyanıkken benim olanı almalıyım," dedi. dizlerimi bükerek ve sırtımı güverteye doğru eğerek alay etti.

Gözlerim yuvalarından fırladı; yanaklarım neredeyse yanma noktasına kadar şişti. Bir kez daha içime çekmeye çalıştım ve başaramayınca vazgeçtim.

Annen seni seviyor, Bebek Ryan. Çok özür dilerim.

Işığı görmeden önce duyduğum son şey yüksek bir çatırtı ve ardından gelen bir çocuk sesiydi.

Tyler

Tatum'un bahçesinde uçarken, aracım daha durmadan dışarı atladım.

Ön kapının basamaklarını çıktığımda Tatum hemen arkamdaydı. Ön kapıyı fırlatarak açtım ve kapı duvara çarparken kırılan camın sesini duymazdan gelerek içeri daldım.

Oturma odası boştu, bu manzara beni derinden sarstı.

Çocuklar hangi cehennemde?

Kıçımı kaldırıp mutfığa girdiğimde, Cal'ın sesi kulaklarıma ulaştığında tenim yandı.

"Maggie Teyze!"

Güverteye fırlayarak onu yakaladım ve içgüdüsel olarak evin içine doğru koşturdum.

Tatum onu yakaladı ve koridordan aşağı koştı, en iyi arkadaşımın yüzünde rahatlamış bir ifade vardı. Kapıya doğru koştuğumda kızımı güvertede yere yığılmış halde buldum.

Hayattaydı ama nabızı zayıftı.

Telsizle ambulans çağırırken, başının yanında biriken kan gölünü görmezden geldim. Onu kollarıma almak için can atıyordum ama bunun yarardan çok zarar getireceğini biliyordum.

Her geçen dakika nabızı daha da zayıflıyordu.

"Maggie, ben buradayım bebeğim. Benimle kal," diye yalvardım. "Benimle kal, lütfen. Seni seviyorum."

Teni dokunulamayacak kadar soğuktu, etrafımız Aralık ayının kanıtlarıyla doluydu. Sirenin ön bahçede çaldığını duydum.

"Geldiler, Mags! Burada benimle kal, tatlım."

Sağlık görevlileri evin köşesini döndüklerinde nabzının tamamen durduğunu hissettim.

"Yukarıya!" Çığlık attım. "Lütfen, acele edin!"

Hayır... Tanrım, lütfen, hayır.

Manolya

Ellerini üzerimden

çekmeni istiyorum.

Dokunabileceğin biri

değilim.

Noel Günlükleri. Pepperoni,

ekstra peynirli. Diyafram

açıklığını kontrol et.

Enstantane hızı önemlidir.

Tyler'in verandası.

İyi vakit geçirmek için arayın ama asla masanızın yanına değil.

Gözlerimi açtım. Birkaç dakika önce peşinden koştuğum ışık başımın üzerinde belirliyordu.

"Maggie Teyze!" Bir ses hıçkırdı.

Burada bir yeğenim mi var?

"Maggie, geri dön bebeğim." Derin bir ses yalvardı.

Bekle, bu ses kime ait? Onu buraya getirin.

Gözlerimi tekrar açıp incilerimi aradım.

İnci olacağı söylenmişti. Belki kapının orada?

"Jovie! Uyandı!"

Bipleyen ne?

Biri elimi tuttu. Elim sıcaktı.

Soğuk, ölü eller teorisi için çok fazla, ha?

"Bayan Maggie, ben Sweet P. Sizi özledim."

Phoebe. Bu Phoebe.

"Buradayım, Pheeb," diye mırıldandım.

Çok fazla ses ve çok fazla kelime.

"Bayan Miller, ben Dr. Kyle."

Tamam, bu önemli görünüyor.

"Sizi oturtacağım Bayan Miller."

Bulutum hareket ediyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda parlak ışık gitmişti. Onun yerine büyük bir pencere, çiçekler, küçük bir masa ve sevdiğim her bir insan vardı.

Tyler yanımda durmuş elimi okşuyordu, Phoebe yatağımın ayak ucunda oturmuş bacağımı tutuyordu, Tatum, Jovie ve Rory Tyler'ın karşısındaki taraftaydı, Jovie başımın üstünü ovarken üçü de bana bakıyordu. Cal yatağımın kenarında oturuyordu, küçük yumruğu parmağımın etrafında kıvrılmıştı.

Dr. What's -His- Face, ellerinin arasında bir pano ile odaya geri döndü.

"Bayan Miller, günaydın! Bazı şeyleri gözden geçirmeden önce odayı boşaltmamı ister misiniz?"

Şerifin ofis üniformasını giymiş olan Tyler, doktora bir bakış fırlatarak odadan çıkması gerektiğini söylemesi için adeta meydan okudu.

"Hayır, sorun değil. Herkes ailedir."

Cal parmağımı sıktı.

"Taramalarınız temiz çıktı, Bayan Miller - dikkate değer bir işaret! Yemek borunuzda bazı iç zedelenmeler var ama biraz zaman ve dinlenmeyle geçmeyecek bir şey değil. Bebekler son derece iyi durumda. Kalp atışları Transvajinal ultrasonda gözlemlenen sonuçlar çok cesaret verici ve sağlıklıydı."

Bebekler mi?

Tyler benden önce
davrandı. "Bebekler mi
dedin?"

"Evet, bebekler. İki tane ve söyleyebildiğimiz kadarıyla birbirlerinin aynısı gibi görünüyorlar," diye açıkladı.

Aman Tanrım.

"Susuz kalmışsınız, bu nedenle bugün sıvı takviyesi yapacağız ve planımız sizi yarın taburcu etmek."

Tyler elini sıkarak, "Teşekkür ederim, Doktor,"
dedi. Gülümseyerek bana döndü.

"Evlen benimle, Mags."

Ne?

"Bana ne olduğunu anlat."

Yetişkinler birbirlerine bilmiş bilmiş
baktılar. "Şimdi. Şimdi söyle bana," sesim
çatallaştı.

"Şşşt, her şey yolunda tatlım," diye yatıştırdı Tyler. "Her şey yolunda."

Benimle köşeye sıkışmış vahşi bir hayvanmışım gibi konuşmayı kes!

"Tyler!" Havladım.

"Caleb sana saldırdı. Creek's Edge'de takılan bir arkadaşı vardı. Seni takip ediyordu, gözetim altında tutuyordu, hatta sen hala evde yaşıyorken bile."

"Ne?"

Bu doğru olamaz. Beni takip eden birini fark ederdim.

"Bu doğru. Çok dikkat çekmeyen biriydi. İtiraf ettikten sonra evdeki kameraları izledim. Hepimizin bifttek yediği o gece Tatum sandığım adam aslında oydu."

Benimle dalga geçtiğine dair bir işaret almak için Jovie'ye baktım ama üzgün gözleri bana dalga geçmediğini söyledi.

"Jovie'yi evinden uzaklaştırmak için stüdyosunu ateşe verdi. İşte o zaman Caleb ortaya çıktı."

"Eldivenli adamdı, değil mi?" Ben sordum. "Adımı bu şekilde biliyordu."

Jovie'ye baktım ve o da başını sallayarak omzumu ovma için uzandı.

Hasta olacaktım gibi hissederek gözyaşlarına boğuldum. Tüm yetişkinler beni teselli etmek için çaba sarf etti ama kalbim ikiye ayrılacaktım gibi hissediyordum.

"Güvendesin Mags. Çok fazla olduğunu biliyorum ama ağlama. Artık hiçbir şeyden korkmana gerek yok."

"Kendim için ağlamıyorum." Hıçkırığa hıçkırığa ağladım. "Çocukları çok büyük bir tehlikeye attım."

Şiddetli hıçkırıklar bedenimi sarstı, dehşet ve suçluluk duygusu her birini dışarı atmaya zorladı.

"Sakin ol, sana bunun neden tam olarak doğru olmadığını anlatacağım," diye söz verdi.

Ben kendimi kontrol altına almak için elimden geleni yaparken Jovie alnıma masaj yaptı. Bir iki dakika sonra onu tatmin edecek kadar sakinleşmişim.

"Sanırım Jovie stüdyoya bakmak için gittiğinde sen de arka güverteye çıktın? Bunun nasıl olduğundan emin değilim ama-"

"Çok sıcak olduğunu ve biraz temiz havaya ihtiyacı olduğunu söyledi," diye araya girdi Cal.

"Tamam, bu mantıklı. Sen verandadayken Caleb sana saldırdı. Neredeyse seni boğarak öldürecekti ama küçük kahramanımız, Burada..." diye Calloway'i işaret etti. "Caleb'in kafasına Louisville Slugger ile vurdu."

Tatum ve Tyler sırtarak gururlu bir baba ve amca anını paylaştılar.

Ne? Bu bir yarasa değil mi?

Cal'a baktım.

"Ona sopayla mı vurdun?!" İnanamayarak sordum.

"Evet hanımefendi. Sizi boğuyordu ve ben de arkasından gizlice yaklaşabildim. Silahlara ya da bıçaklara dokunmama izin verilmiyor, ben de size zarar vermesini istemediğim için sopamı kullandım," derken sesi çatallaştı.

"Buraya gel, dostum."

Serumuma takılmamak için ekstra önlem alarak yatakta sürünerek açtığım kollarıma girdi.

Güçlü olmaya çalıştı ama pes etti ve hastane önlüğümün içinde sessizce ağladığını hissettim.

Başını okşayarak, yardım edecek kadar cesur olduğu için ona

teşekkür ettim. Utanarak doğrulup yanaklarındaki nemi sildi. "Beni

kurtardığın için teşekkür ederim, Cal."

"Rica ederim, Maggie Teyze."

Maggie Teyze!

"Ona sopamla vurduğum için benim için bir şey yapabilir misin?" Gülümsedim. "Herhangi bir şey, sadece söyle."

"İki bebeğin de erkek olduğundan emin olabilir misin? Gülerek ona çak bir beşlik yaptım.

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Hey dostum, eğer bu ikisi erkek değilse, belki sonraki ikisi olur," diye araya girdi Tyler.

"Sonraki iki mi?" İnanamayarak sordum. Bana gülümsedi.

"Evet, hayatımın geri kalanında her gün iyi vakit geçirmek için arıyorum."

Sonsöz

Manolya

"Maggie Teyze! Gel hadi!" Cal bağırdı.

"Geliyorum!"

Kendimi bir kez daha gözden geçirdikten sonra duvağımyı yüzüme kapattım.

Sadece gizli görevdeyken sizi fahişe olarak yakaladığı için tanıştığınız bir adamla evlenmek için beyaz giymenin ironisi.

Gelin odasından çıkarak koridordan kilisenin girişine doğru ilerledim.

"Nihayet!" Cal belirtti. "Çok güzel görünüyorsun."

Hayatımın gidişatını düşündüğümde gözyaşlarım her zamanki gibi tehditkâr bir şekilde akmaya başladı.

"Anne!" Phoebe bacaklarıma çarptı. "Bir prenses gibi görünüyorsun!"

"Hepsi senin, Tatlı P." Buklelerinin üst kısmını okşadım.

"Peki ya ben?" Küçük bir ses haykırdı. "Sen de

bir prensessin!" Yeğenime söz verdim.

Jovie arkamızdan geldi, hamile karnı bize yol gösteriyordu.

"Tamam, ben bu kızı koridorda düşürmeden önce yapalım şu işi Krem

Puf!" İçimde kabaran mutluluğu hissederek güldüm.

"Cain ve Cade kimin elinde?" Panikledim.

"Ya Bayan Ryan ya Tate'in annesi ya da departmandaki diğer eşler veya kız arkadaşlardan biri," diye güldü.

Komik olmaya çalışsa da, pekâlâ haklı olabilirdi.

Tyler'ı seven herkes beni kollarını açarak karşılamıştı, bu bağ ikizler doğduğunda daha da güçlendi.

Müzik başladı ve baş nedimem parlama vaktinin geldiğini anladı.

"Düğün yürüyüşü yapıyorum!" Koridorda ilerlemeden önce bunu ilan etti.

Çiçekçi kız prenseslerim sıradaydı, doğal olarak çiçek yaprakları yerine peri tozu serpiyorlardı.

Sonunda benim zamanım gelmişti.

Cal bana "Hazır mısın Mags Teyze?" diye sordu.

Gözlerimdeki yaşları kırmaya çalışarak başımı salladım.

Calloway, evlenirken bana eşlik etmesi için düşündüğüm tek seçenektir. Bana hayatta verdiği ikinci şanstı sonra, yaşayacağım en unutulmaz günlerden birinde bana eşlik etmesini isteyeceğim başka kimse yoktu.

Koridorda ilerlerken, gözlerini bana dikmiş olan adama baktım. Tanıştığımız günü hatırlıyorum da, bana paketin neleri içerdiğini sormuştu ve ben de ona *her şeyi* yapabileceğini söylemiştim. O gün kastettiğim şey sonsuza dek mutlu olmak olmasa da, kelimenin en geniş tanımına baktığı için daha fazla minnettar olamazdım.

Bir öpücükle mühürlemeden önce sevdiklerimizin önünde yeminlerimizi ettik.

Karı koca olarak koridorda yürürken Tyler bana döndü. "Bu benim, sana değişikliği bildiriyorum."

Ne?

"Değişim mi?"

"Konuk evindeki ilk gece... bana tüm erkeklerin eninde sonunda değiştiğini ve bunu ne zaman yapmayı planladığımı sana bildirmemi söylemiştin."

"Tamam mı?"

"Değişikliği size bildiriyorum." Kafam

karışmıştı, ona baktım.

"Dün sadece erkek arkadaşındım ama bugün seni karım olarak kabul ediyorum."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.